

ครั้งที่ ๖

(สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๘ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๖ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทำถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ญัตติ

ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี
และญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
ซึ่งเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

ผู้อภิปราย

- นายนริศ ชำนาญกุล	๒
- นายสุภชัย โพธิ์สุ	๒, ๔, ๘, ๒๘๓
- นายสมบุญ อภัยเวียงกุล	๓, ๑๓, ๑๙, ๗๔, ๑๐๐, ๑๕๘, ๒๗๗
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๖, ๕๐, ๕๑, ๑๐๔, ๓๒๗
- นายธนิตพล ไชยนันทน์	๘

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๙, ๔๕, ๑๘๒,
๑๘๗, ๑๘๘,
๑๘๙, ๑๙๑,
๑๙๔, ๓๒๘
- นายสถาพร มณีรัตน์ ๑๐
- นายประชา ประสพดี ๑๑, ๒๔, ๙๐,
๑๔๙, ๑๕๑,
๒๕๓, ๒๖๖,
๒๖๙, ๒๗๔
- นายคมเดช ไชยศิริมงคล ๑๒
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๑๒, ๑๗, ๑๐๓,
๒๖๓, ๒๗๐
- นายนิสิต สีนุไพพร ๑๓
- นายชุมพล จุลใส ๑๕, ๑๕๐, ๒๖๖,
๒๗๐
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๑๒, ๒๐, ๒๓, ๒๗,
๓๓, ๔๔, ๙๗,
๑๒๘, ๑๓๐, ๑๕๐
- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๑๖, ๑๘, ๒๒,
๘๑, ๑๒๕, ๑๒๘,
๑๓๒, ๒๘๐
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ๒๑, ๓๑
- นายทศพล เพ็งส้ม ๒๒
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๒๕, ๑๕๗, ๒๗๑,
๒๘๔,
- นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ๒๖, ๖๓, ๑๙๘

- นายนิรมิต สุจาวี ๒๖
- นายศุภชัย ศรีหาล้า ๓๓
- นายสมัคร สุนทรเวช ๓๖, ๔๕, ๔๗, ๙๑,
๑๐๖, ๑๖๕, ๑๗๓,
๑๗๔
- นายเทพไท เสนพงศ์ ๕๓, ๕๗, ๕๙, ๖๔,
๗๔, ๗๗, ๘๒, ๘๓,
๘๕, ๘๖, ๘๘, ๙๐,
๑๗๕
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ๕๖, ๑๕๔, ๒๕๘,
๒๙๑
- นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๕๘, ๖๔, ๗๖, ๗๘,
๘๒, ๘๔, ๘๕, ๘๗,
๑๐๑, ๑๕๗
- นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ๖๔, ๙๔, ๒๗๘,
๒๘๕
- ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ๗๒, ๗๔, ๗๖, ๗๙,
๘๐
- นายสุวโรช พะลัง ๘๐
- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๘๐, ๑๓๑
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย ๘๔
- นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ ๙๒, ๙๕, ๙๗, ๙๙,
๑๐๐, ๑๐๓, ๑๐๔
- นายธีระ ไตรสรณกุล ๙๕, ๙๙
- นายสุนัย จุลพงศธร ๙๘, ๒๕๔, ๒๖๔,
๒๗๒, ๒๗๘, ๒๙๖
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๐๒, ๒๘๗

- นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ๑๑๑, ๑๓๓, ๑๘๐,
- นายชวน หลีกภัย ๑๓๓, ๑๔๗,
๑๕๒, ๑๕๗, ๑๖๐,
๑๗๓
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๔๖, ๑๙๖
- นายสมคิด บาลไธสง ๑๕๖
- นายสมชัย เจริญช่าง ๑๕๙
- นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง ๑๗๔
- นายนพดล ปัทมะ ๑๗๖, ๑๘๑, ๑๘๔,
๑๘๘, ๑๘๙,
๑๙๒, ๑๙๔, ๒๐๑
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๑๙๖, ๑๙๗, ๒๐๐
- นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๒๐๓
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ๒๒๓, ๓๐๘,
๓๖๓, ๓๗๔
- นายกรณ์ จาติกวณิช ๒๒๙, ๒๕๓,
๒๕๖, ๒๖๐,
๒๖๕, ๒๖๗,
๒๗๕, ๒๘๐,
๒๘๑, ๒๘๓,
๒๘๘, ๒๙๔,
๒๙๕, ๒๙๗, ๓๒๘
- นายไทรรงค์ ตีธรรม ๒๖๑, ๒๙๓
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ๒๗๖, ๒๘๒
- นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน ๒๙๒
- นายทองดี มนิสสาร ๒๙๕

- นายสุรเชษฐ ชัยโกศล ๓๓๒
- นายสรรเสริญ สมะลาภา ๓๓๓, ๓๗๓
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๓๔๒, ๓๗๒
- นายอาคม เ่องฉ้วน ๓๗๕

พักประชุมเวลา ๐๐.๓๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๑ นาฬิกา ของวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑
(การประชุม สผ ๖/๒๕๕๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
เป็นการประชุมต่อเนื่องจากวันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑)

ผู้อภิปราย

- นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ๓๙๗, ๔๑๓
- นายชมภู จันทาทอง ๔๑๓
- นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ๔๒๔
- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๔๒๕, ๖๙๐
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๔๒๗, ๔๕๖
- นายสมัคร สุขนทรเวช ๔๔๐, ๔๕๙,
๕๗๒, ๕๗๗,
๕๘๒, ๖๒๖
- นายอาคม เ่องฉ้วน ๔๕๘, ๔๖๒,
๔๖๓, ๔๗๐, ๔๗๓
- นายอนันต์ ผลอำนวย ๔๖๑, ๔๗๔
- นายสมศักดิ์ ปรีศนายนทกุล ๔๖๕
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๔๖๗, ๖๓๖, ๖๖๖,
๖๖๗
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๔๖๘

- นายประกอบ รัตนพันธ์	๔๗๐
- นายศุภชัย โพธิ์สุ	๔๗๒, ๕๒๗, ๖๔๒
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๔๗๔, ๔๘๖, ๕๐๘, ๕๒๐
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๔๗๔
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๔๙๘
- นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ	๔๙๘, ๕๐๘, ๕๒๑
- นายสถาพร มณีรัตน์	๕๐๘
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๕๒๒, ๕๒๖, ๕๒๘, ๕๓๑, ๕๓๗, ๕๓๙
- นายประชา ประสพดี	๕๒๕
- นายไทรรงค์ ตีธรรม	๕๒๘
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	๕๓๐
- นายจตุพร พรหมพันธุ์	๕๓๗
- นายสันติ พร้อมพัฒน์	๕๔๕
- นายถาวร เสนเนียม	๕๕๑, ๕๘๑, ๖๒๐
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๕๓๖
- นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	๕๘๗, ๖๒๓, ๖๔๔
- นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	๖๐๐
- นายทรงศักดิ์ ทองศรี	๖๐๐, ๖๓๘
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๖๓๒, ๖๓๗, ๖๔๐, ๖๔๑, ๖๔๓, ๖๔๔, ๖๗๕, ๖๗๘

- ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	๖๓๔, ๖๓๕, ๖๙๑, ๗๑๑, ๗๓๖, ๗๕๐
- นายกรณ์ จาติกวณิช	๖๓๕
- นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	๖๔๐
- นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	๖๖๖, ๖๖๗, ๖๗๙
- นายสุณัย จุลพงศธร	๖๗๗, ๖๘๙
- นายสกลธี ภัททิยกุล	๖๗๙
- นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	๖๗๙
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๖๘๐, ๖๘๙, ๖๙๐
- นายชวน หลีกภัย	๗๐๙, ๗๑๒
- นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	๗๑๒, ๗๒๖, ๗๓๐, ๗๔๘
- นายสมคิด บาลไธสง	๗๒๖
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๗๕๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๖ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๒ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๔ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ เนื่องจากเวลาเราจำกัด ผมจะดำเนินการประชุมไปเลยนะครับ ถ้าไม่ประชุมเวลาเราจำกัด ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมถือว่าท่านสมาชิกทุกท่านได้มาประชุมโดยพร้อมเพรียงกันถือว่าครบองค์ประชุมก็แล้วกัน ขออนุญาตที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ้นถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

แต่ผมขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ผลการดำเนินการการอภิปรายเมื่อวาน เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ได้ใช้เวลาไปดังนี้ครับ คณะรัฐมนตรี ๒ ชั่วโมง กับ ๑ นาที พรรคฝ่ายค้านผู้เสนอญัตติได้ใช้เวลาไป ๖ ชั่วโมง กับ ๓ นาที กรณีประท้วงใช้สิทธิพาดพิงใช้เวลาถึง ๓ ชั่วโมง ๑๑ นาที รวมเบ็ดเสร็จ ๑๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที เมื่อวานใช้เวลา ผมได้ให้เจ้าหน้าที่เขาalist (List) รายละเอียดทั้งหมดว่าใครใช้เวลาเท่าไร อะไรต่าง ๆ ไรหมด เช่น ในกรณีทั้งเริ่มต้นเราจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ผม คุณองอาจ คุณเชิดชัย คุณประชา คุณนิสิต คุณสุชาติ คุณศุภชัยใช้เวลาไป ๔๐ นาที เกือบจะได้ประชุมอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นเพื่อให้เวลาเราได้บริหารได้เต็มที่ เพราะว่าเราจะต้องกำหนดในการที่จะปิดการอภิปรายก็ประมาณราวสัก ๔ ทุ่มครึ่ง แล้วก็ให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้สรุปถึงเวลาไม่เกินเที่ยงคืนเราก็หยุด แล้ววันพรุ่งนี้เราก็จะโหวตกัน ก็เรียนให้ที่ประชุมทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อก็ขอเชิญสมาชิกได้อภิปรายต่อเนะครับ ทางผู้เสนอให้ท่านใดเป็นคนอภิปราย ดูเหมือนจะเป็นคุณกรณ์ ไซ้ใหม่ครับ กระทรวงการคลังใช้หรือเปล่า หรือท่านใดก่อนครับ เชิญครับคุณนริศ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตขอเวลาท่านประธานสัก ๕ นาที ผู้อภิปรายกำลังเดินทางเข้ามา ขอ ๕ นาทีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านใดที่จะอภิปรายก่อนก็มีสิทธิที่จะอภิปรายได้ อภิปรายถ่วงเวลาก็ได้ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ไม่ ผู้อภิปรายคนที่ ๑ อย่างไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อ้อ คนที่จะมาอภิปราย

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ขอเวลาอีก ๕ นาทีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๕ นาทีเนะครับ และจะให้สภาทำอะไรครับ

(นายศุภชัย โพธิ์สุ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ขออนุญาตหารือท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมยังไม่ได้บอกคุณศุภชัยให้หารือเลย พูดเลย ผิดข้อบังคับตลอดเนะครับ เชิญคุณศุภชัย ยกมือถูกต้องอย่างนี้ผมให้พูดได้ครับ เชิญครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ แต่ขออนุญาตแก้ไขที่ผิดข้อบังคับตลอดนี้คงไม่ใช่เนะครับ เพราะว่าขณะนี้มีการถ่ายทอดไปทั่วประเทศ เดียวพี่น้องที่จังหวัดนครพนมเขารับฟังแล้วผมเสียชื่อเสียง ผมไม่ขอให้ท่านประธานถอนเนะครับ แต่ว่าขอให้ท่านประธานได้ชี้แจง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้ครับ เพื่อชาวจังหวัดนครพนมจะได้รู้จักคุณศุภชัยมากขึ้น ผมถอนครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : กราบขอพระคุณครับ ท่านประธานครับ
ขณะนี้ได้เปิดการประชุมแล้ว ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านไม่พร้อมที่จะอภิปราย กระผม
ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ขอให้ ส.ส. ฝ่ายนั้น

(นายนิติ ชำนุรักษ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณศุภชัย มีผู้ประท้วงครับ
ขอภัยครับ เชิญคุณนิติครับ

นายนิติ ชำนุรักษ์ (พัทลุง) : อยากเรียนท่านประธานว่าขณะนี้พรรคฝ่ายค้าน
(นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสมบุญนั่งลงก่อน

นายนิติ ชำนุรักษ์ (พัทลุง) : ขณะนี้พรรคฝ่ายค้านพร้อมแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พร้อมแล้วใช่ไหมครับ
ให้ท่านนิติปฏิวัติใช่ไหมครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานอนุญาตผมแล้ว ไหน ๆ ผมยื่นแล้ว
ขอสัก ๑ นาทีก็ยังดีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอให้สัก ๑ นาทีนะครับ
ให้คุณศุภชัยได้พูดสัก ๑ นาที ขอความกรุณา

นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสมบุญมีอะไรครับ
เชิญครับ

นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม
นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ช่วงเช้าวันนี้ก็เป็นบรรยากาศที่ดีในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ สำหรับ
ผู้อภิปรายของพรรคประชาธิปัตย์เรามีพร้อมอยู่แล้ว แต่เนื่องจากในคืนนี้เราต้องการ
ที่จะให้ไปตามลำดับกระทรวง เช่น ท่านวินัย สมพงษ์ ท่านก็เตรียมพร้อมอยู่แล้ว
แต่เมื่อสักครู่คุณศุภชัยบอกว่าพรรคฝ่ายค้านไม่พร้อมนี้ผมถือว่าทำให้เสียหาย ขอให้ถอน
คำพูดตรงนี้ด้วยครับ เพื่อเราจะได้อภิปรายด้วยดีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพื่อปรองดองกัน คุณศุภชัย ถอนสัณนิตเถอะครับ ไม่เสียหายหรอกครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตว่า ผมเองยืนขึ้นหลังจากที่ท่านนริศ ขำนุรักษ์ ขอประทานอภัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสมบูรณ์นั่งลง ทางฝ่ายโน้น พุดนะครับ นั่งลงก่อน

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ผมขออนุญาตชี้แจงนิดหนึ่งเถอะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าคุณยืนเท่ากับคุณประท้วง ผมอยู่

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ผมได้ขออนุญาตท่านประธานขึ้นพุด เพื่อหารือท่านประธานเกี่ยวกับการประชุม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เปล่าครับคุณศุภชัย ผมให้เชิญ คุณสมบูรณ์นั่งลงก่อนแล้วคุณค่อยพุด เชิญครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ชี้แจงว่า ผมได้ยกมือเพื่อหารือท่านประธานเกี่ยวกับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ในวันนี้ หลังจากที่ท่าน ส.ส. นริศ ขำนุรักษ์ ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ได้หารือท่านประธานว่าผู้ที่จะอภิปรายของพรรคประชาธิปัตย์ยังเดินทางมาไม่ทัน ขออนุญาตใช้เวลาสัก ๕ นาที ก็แสดงว่านี่คือความไม่พร้อมของฝ่ายค้านที่จะอภิปราย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่นะครับ ผมขอความกรุณา นิดหนึ่งเถอะครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ฉะนั้นผมจึงได้ขอหารือท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณศุภชัยอย่าทำ ความเลย คุณจะถูกอะไรเรื่องปรึกษาที่พุดไป ให้เวลา ๑ นาทีครับ เชิญครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ที่ผมต้องชี้แจงตรงนี้ เนื่องจากว่าผมได้ถูกประท้วงจาก ส.ส. ฝ่ายค้านว่าผมพุดไม่ตรงกับข้อเท็จจริง พุดเท็จ

ให้ผมถอนคำพูด ผมก็บอกว่าผมจะถอนคำพูดได้อย่างไร ผมก็พูดต่อจากคุณนริศ
ที่บอกว่าขอ ๕ นาที ฉะนั้นผมก็ต้องชี้แจงต่อที่ประชุมได้รับทราบ ผมไม่ได้เกรงจะครับ
ผมขออนุญาตหารือท่านประธานสั้น ๆ สัก ๑ นาทีครับว่า สภาแห่งนี้เป็นสถานที่
อันทรงเกียรติ พวกเราฝ่ายรัฐบาลไม่มีความประสงค์ที่จะขึ้นประท้วงให้เสียเวลา
ของสภาแห่งนี้ เราเคารพท่านประธาน เคารพที่ประชุมแห่งนี้ แต่ขอร้องฝ่ายค้านนะครับว่า
เรื่องใด ๆ ก็ตามที่จะนำมาอภิปรายในสภาแห่งนี้ขอให้นำข้อเท็จจริงมาอภิปราย
อย่าได้ไปเก็บข้อคิดเห็นคำอภิปรายของฝ่ายพันธมิตรที่อยู่ข้าง ๆ ทำเนียบมาพูดในสภา
อันทรงเกียรติแห่งนี้ มันไม่สมควรดีศรีครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณสาทิติย์ มีอะไร เชิญครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานกรรมการประสานงานพรรคฝ่ายค้านนะครับ ผมเรียนท่านประธานว่าผู้อภิปรายของเราจะมาพร้อมตั้งแต่ก่อนเปิดประชุม แต่ด้วยความเข้าใจของเราคือว่าทุกครั้งที่มีการเปิดประชุมนั้นก็ต้องการลงชื่อครบองค์ประชุมก่อน เราต้องไม่ลืมว่าวันนี้เป็นการออกระเบียบวาระการประชุม เป็นการนัดประชุมอย่างถูกต้อง ท่านประธานเองก็เป็นคนลงชื่อในหนังสือที่แจ้งเรื่องวาระการประชุม จริงอยู่แม้ว่าจะมีการเลื่อนการประชุมมาตั้งแต่เมื่อคืนนี้ แต่ทุกครั้งที่มีการเลื่อนการประชุมก็คือว่า ก่อนเปิดการประชุมสมาชิกก็ต้องลงชื่อจนครบองค์ประชุมก่อนจึงเปิด นี่คือการเข้าใจของเรา แต่ทันทีที่ท่านขึ้นมาก็บอกวาระการประชุมก็ต่อเนื่องจากการเลื่อนเมื่อคืน กระผมก็เกรงว่าอันนี้ก็จะเป็นครั้งแรกที่เราจะทำกันอย่างนั้น และกระผมก็ไม่ทราบด้วยว่าอันนี้จะต้องด้วยข้อบังคับหรือต้องด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมคิดว่าการอภิปรายของเราเราก็ดำเนินมาค่อนข้างจะไปได้ด้วยความราบรื่นพอสมควรเมื่อวานนี้ ส่วนการกล่าวหาเรื่องข้อมูลอะไรต่าง ๆ มีความพยายามจะโยงพันธมิตรอะไรก็ตาม ผมก็เข้าใจว่าอันนี้คงเตรียมกันมาแล้วว่าจะมากล่าวหากันอย่างนี้ เพราะข้างนอกก็พูดกันเช่นนี้ แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏข้างในก็จะเป็นข้อเท็จจริงที่ท่านประธานก็คงจะเห็นว่าเมื่อวานนี้สิ่งที่เราพูดก็เป็นเรื่องซึ่งแตกต่างกันออกเหนือแล้วก็คิดว่าข้อมูลที่เคยมีการพูดกันมาก่อนแต่เจตนาที่ต่างกันแน่ ผมจึงเรียนท่านประธาน ๒ เรื่องก็คือว่า

ข้อ ๑ การประชุมวันนี้จะต้องนับการลงชื่อครบองค์ประชุมก่อนหรือไม่ ถ้าบัดนี้ครบองค์ประชุมแล้วก็ไม่มีปัญหาครับ

ข้อ ๒ ผู้อภิปรายนั้นเขามาพร้อมอยู่ก่อนแล้ว สักครู่นี้ที่บอก ๕ นาที เขาอยู่ที่ห้องน้ำเท่านั้นเองครับ เพราะเข้าใจว่าจะต้องบอกว่าลงชื่อครบองค์ประชุมก่อน ก็เรียนท่านประธานเพื่อทราบ ขอบพระคุณครับ

๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๓/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับที่ได้เสนอแนะ สอนผมไปในตัว ขอบพระคุณมากครับคุณสาทิพย์ เนื่องจากว่าเมื่อวานมันเข้ามา เข้ามาก็ นี่ก็จะเอากันถึงสว่าง คิดอย่างนั้น พวกผมก็เตรียมว่าเวลาไหนก็ตามคุณสาทิพย์เอง ก็เป็นคนบอกว่าเอาเวลาเท่านี้ตามมติของวิป (Whip) ๖ ทั้ง ๒ ฝ่าย ผมก็เห็นด้วย ก็มี การปิดอภิปรายไป กระผมขอแจ้งว่าเมื่อวานนี้มีผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๔๕๖ ท่าน ส่วนวันนี้ ผมเข้าใจว่าคงจะครบองค์ประชุม เลขาธิการเช็กดูสิครับ เตี่ยวอย่าเพิ่งประท้วงครับ เพราะท่านสาทิพย์บอกมาให้ผมทำให้เป็นระบบ ผมก็จะทำให้เป็นระบบครับ เตี่ยวสักครู๋ อย่าเพิ่งยกมือเลยให้มันถูกต้องไปก่อนครับ ถ้าท่านสาทิพย์ไม่ให้ผมใช้องค์ประชุมเมื่อวาน ก็ถือยังไม่ครบองค์ประชุม

(นายธนิตพล ไชยนันทน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้มีผู้ลงชื่อ ๑๘๖ ท่าน ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ยังไม่ครบองค์ประชุม ผมจะพยายามเดินให้เร็วแต่กลับช้า ก็อยู่ที่ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายนี้จะครับจะช้าจะเร็วอยู่ที่ท่าน เอาจังหวัดตากก่อนเถอะ เชิญ เห็นยืนนานแล้ว ปรีक्षाใช้ใหม่ ให้เวลาปรีक्षाสัก ๑ นาที เพราะเรายังไม่ครบ องค์ประชุมครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตาก) : ไม่ได้ครับ คือผมไม่ได้ปรีक्षा

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ได้ก็ไม่ต้องพูด

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตาก) : ไม่ครับ ไม่ได้คือผมไม่ได้ปรีक्षाครับ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ท่านจะอภิปราย
ใช้ใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ท่านจะอภิปราย
ชี้ใหม่ครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : ผมประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงก็ประท้วงมา
ข้อบังคับข้อไหน

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านประธานให้ผู้อภิปราย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือตอนนี้ยังไม่ครบองค์ประชุม
ท่านจะประท้วงผมเรื่องอะไรเพราะมันยังไม่ครบองค์ประชุม

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์แล้ว
ถึงจะไม่ได้มีการเปิดประชุมอย่างเป็นทางการ วิทญุของรัฐสภาก็ได้ถ่ายทอดเรียบร้อยแล้ว
ซึ่งถ้าเกิดปล่อยให้การประชุมโดยมีผู้ประท้วงได้ทำให้พรรคประชาธิปัตย์เสียหาย
แล้วท่านประธานเองก็ได้ตัดสินใจแล้วว่าควรจะให้ผู้ประท้วงนั้นได้ถอนคำพูดในส่วนที่
ท่านสมบูรณได้ประท้วงไว้ แต่ว่าขณะนี้ผมยังไม่ได้ยินคำถอนคำพูดของท่านผู้ซึ่งประท้วง
เมื่อสักครู่ ขอยืนยันว่าท่านประธานจะวินิจฉัยคำเดิมหรือว่าจะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย
ของท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ ผมได้เรียน
กับคุณศุภชัยแล้วว่าให้ถอน บังเอิญว่ามีการพูดกันหลายท่านก็เลยคาราคาซังอยู่
ก็อยากจะขอความกรุณาคุณศุภชัยช่วยถอนให้เขาสักหน่อยเถอะครับ เพื่อความเรียบร้อย
ขององค์ประชุมของเราครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงผมเคารพ
ท่านประธาน ถ้าคุณนริศไม่บอกว่าขอเวลาอีก ๕ นาที เพราะว่าผู้ที่จะอภิปรายยังเดินทาง
มาไม่ถึง ผมก็ได้หารือท่านประธานว่าเมื่อฝ่ายค้านยังไม่พร้อมผมก็ขอหารือท่านประธาน
ในที่ประชุมเกี่ยวกับการประชุมได้ไหม ผมพูดแค่นี้มันเสียหายอะไร เอาละครับ
ถ้าท่านประธานเห็นว่าการยืนยันกับคำพูดของท่านนริศ ข่านุรักษ์ เป็นความเสียหาย
ผมอยากจะให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งครับว่า การวินิจฉัยลักษณะอย่างนี้

ถูกต้องไหม ผมมั่นใจว่ามันไม่ได้สร้างความเสียหายอะไร เพราะคุณนิติศก็ขอเวลา ๕ นาที การขอเวลา ๕ นาทีนั้นก็แสดงว่าฝ่ายค้านยังไม่พร้อมจริง ๆ แม้แต่เดี๋ยวนี้ก็ยังมาตีรวน เรื่ององค์ประชุมว่ายังไม่พร้อม ตอนที่ท่านประธานในที่ประชุมจะปิดประชุมเมื่อคืนนี้ ท่านประธานบอกว่าขอเลื่อนการประชุมคืนนี้ไปเป็นวันพรุ่งนี้ ท่านไม่ได้บอกว่าเป็นการปิดประชุมนะครับเมื่อคืนนี้ ฉะนั้นท่านประธานใช้องค์ประชุมเมื่อวานนี้ดำเนินการประชุมต่อได้เลยครับ หรือว่าทางฝ่ายค้านไม่พร้อมจริง ๆ ก็ออกมาเมื่อคืนนี้ท่านประธานในที่ประชุมขอเลื่อนการประชุม ไม่ได้ปิดประชุม เพราะฉะนั้นใช้องค์ประชุมของเมื่อวานนี้ดำเนินการประชุมต่อได้เลยครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ที่จริงอยากให้บรรยากาศมันเริ่มต้นไปด้วยดี อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกที่ท่านใช้คำว่าต่อก็แล้วกันว่าทำไมฝ่ายค้านไม่พร้อม ขอเรียนข้อเท็จจริงนิดเดียวครับว่าบังเอิญผู้อภิปรายท่านแรกที่เราได้กำหนดไว้ คุณแม่ท่านเข้าโรงพยาบาลก็เลยต้องมีการปรับเปลี่ยน แต่ว่าบัดนี้ก็พร้อมครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเพื่อให้อยู่ในบรรยากาศที่ดีขอให้ท่านได้โปรดแสดงความเข้าใจตรงนี้ ขณะเดียวกันจะดำเนินการอย่างไรมันไม่ใช่เรื่องตีรวนขณะนี้ปัญหาก็คือว่าจำนวนสมาชิกไม่ครบองค์ประชุม ผมก็ขอยืนยันว่าขณะนี้วิปทั้ง ๒ ฝ่ายก็กำลังตามคนเข้ามาให้เร็วที่สุดครับ

(นายสถาพร มณีรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ เห็นประท้วงยกมือตั้งหลายครั้ง เชิญเลยครับ

นายสุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตพาดพิงนิดหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวคุณสุภชัย เกมแล้ว
ท่านไม่ติดใจแล้วละ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สถาพร
มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน ขออนุญาตสนับสนุนท่านประธาน
ไม่ประท้วงท่านประธาน แต่จะสนับสนุนท่านประธาน เพราะว่าเมื่อคืนนี้เราเลิกประชุม
ประมาณเกือบตีหนึ่ง ซึ่งปกติทั่วไปแล้วเราถือว่าล่วงเลยเป็นเวลา ๑ วัน ผมยังจำได้ว่า
เสมือนหนึ่งท่านประธานบอกให้เราพักการประชุม เพราะฉะนั้นวันนี้เราก็มากันแต่เช้า
เหมือนกันครับ ก็สมควรเพื่อที่จะให้เวลาที่มีจำกัดอยู่แล้ว และไม่ได้เป็นข้ออ้างกับใคร
ก็อยากให้ท่านประธานดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระตามปกติ องค์ประชุมนั้น
เราล่วงเลยวันใหม่มาแล้วก็น่าที่จะยึดองค์ประชุมเดิมครับท่านประธาน -----

ส่วนที่ ๒ ผมขออนุญาตฝากนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ขณะนี้ชาวนาข้าวเหนียวที่จังหวัดภาคเหนือ ๓-๔ จังหวัดมาที่สำนักงานผมเต็มเลยครับ ผมไม่มีค่ารถเขามาทวงค่าข้าวเหนียวครับ ท่านประธานช่วยบอกไปยังผู้เกี่ยวข้องเอาเงินให้ ธ.ก.ส. ไปให้ชาวนาที่ภาคเหนือด้วยนะครับ กราบขอพระคุณครับ

(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณประชาประท้วงอะไรอีก

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมยกมือจะขอปรึกษาแต่ท่านไม่เห็นผมเลยยื่น ขออนุญาตปรึกษาสั้น ๆ ๑ นาทีครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคพลังประชาชน ผมก็เป็นหนึ่งที่ได้ใช้สิทธิประท้วงค่อนข้างจะหลายครั้ง เพราะฉะนั้นหรือท่านประธานว่ากรณีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทั้ง ๗ ท่าน ก็ต้องกราบเรียนว่าในญัตตินั้นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเอง พรรคฝ่ายค้านเอง ข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญได้ยื่นบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีมาพร้อมกันก็คือคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผมก็พยายามจะตั้งใจฟังในเนื้อหาสาระสำคัญ เพราะฉะนั้นเอกสารที่พรรคฝ่ายค้านได้นำมาเสนอ เมื่อวานนี้เห็นว่าเอกสารบางแผ่นเป็นเอกสารตัดแปะไปถ่ายคัดลอกบทความมาเพียงบางส่วน ก็เลยกราบเรียนหรือท่านประธานว่า ในวันนี้ถ้าหากมีเอกสารใดที่จะใช้ในการอภิปรายก็ขอให้ท่านประธานได้ดูก่อนว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องไหม ยังเป็นเอกสารที่เป็นกระดาษแผ่นเดียวหรือไม่ เพื่อจะได้เกิดการประท้วงได้น้อยที่สุด เราก็จะได้ลำดับรับฟังข้อมูลที่ฝ่ายค้านจะนำมาเสนอว่ามีความจริงบ้างหรือเปล่า เพราะว่าว่ามันมีประโยชน์และเป็นผลโดยตรงต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่จะตัดสินใจลงมติในครั้งนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลเกิดเพลิงพล้ำอันนั้นก็หมายความว่าบุคคลที่ฝ่ายค้านได้ยื่นคุณอภิสิทธิ์มานั้นก็จะเป็นนายกรัฐมนตรี

แต่การเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นต้องมีคุณภาพแล้วก็ต้องมีฝีมือในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมก็จะพยายามสดับตรับฟัง จะไม่ประท้วงถ้าไม่จำเป็นครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณคมเดชเชิญครับ

นายคมเดช ไชยศิวามงคล (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คมเดช ไชยศิวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ เขต ๑ ท่านประธานครับ เมื่อวานผมนั่งจดเวลาเกี่ยวกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจตั้งแต่บ่ายสองถึงตีหนึ่ง เราจะเสียเวลาในช่วงการพูดถึงบุคคลที่ ๓ แล้วก็เสียเวลาการประท้วงไปประมาณเกือบ ๓ ชั่วโมง ก็เลยอยากกราบเรียนท่านประธานว่า อยากให้ท่านประธานวางกรอบการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะว่าเมื่อวานนี้เราจะเห็นว่าทางฝ่ายค้านใช้ชื่ออดีตนายกรัฐมนตรี ก็เลยมีความสับสนว่าการเอ่ยชื่อบุคคลที่ ๓ แล้วก็มีการประท้วงซึ่งเสียเวลาไปประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง แล้วเราก็มีเวลาจำกัดว่าจากวันนี้ไปถึงห้าทุ่มครึ่งอยากกราบเรียนท่านประธานว่าอยากให้วางกรอบชัดเจนนิดหนึ่งว่าเราไม่ควรพูดถึงบุคคลที่ ๓ จนเกินขอบเขต เพราะว่ามันจะเป็นเงื่อนไขในการที่จะต่อเวลาหรือไม่ต่อเวลาในช่วงห้าทุ่มวันนี้ครับท่านประธาน อยากกราบเรียนถามเป็นแนวทางไว้ด้วย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ผมว่าขณะนี้ก็คงจะครบองค์ประชุมแล้วนะครับ เพราะว่าท่านรองประธานอภิวันที่ได้มาเรียนกับผมเมื่อกี้ว่าเป็นการเลื่อนไม่ใช่ปิด ก็คงจะดำเนินการต่อไปได้ คุณหมอมืออะไร เชิญครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมมีเรื่องที่จะเรียนกับประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกที่อยู่ร่วมประชุมด้วยกัน เพื่อให้บรรยากาศการประชุมมันเป็นไปด้วยความราบรื่น ผมเข้าใจดีว่าสมาชิกหลายท่านคงกังวลใจในการที่สมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์กล่าวอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้วไปพาดพิงถึงบุคคลที่ ๓ จริงอยู่ครับ มันอาจจะผิดข้อบังคับการประชุมข้อ ๖๑ แต่เนื่องจากว่าญัตติของพรรคประชาธิปัตย์ครั้งนี้มีการพาดพิงถึงบุคคลที่ ๓ ด้วย ----- - ๖/๑

เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนกับประธานว่า ในการที่จะประท้วงให้ค้ำจนถึงข้อ ๓๒ ของข้อบังคับการประชุม ซึ่งสมาชิกมีสิทธิในการที่จะพาดพิงถึงบุคคลที่ ๓ ถ้าจำเป็น และสมาชิกท่านนั้นจะรับผิดชอบเองถ้ามีการฟ้องร้องครับ ขอบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณครับ เราพูดกัน ตั้งแต่เมื่อวานแล้วเรื่องนี้ คุณสมบรูณ์นี่มากที่สุดเลยการประท้วง เห็นในรายละเอียดของเขาเสนอมานั้นครับ เชิญเลยครับ คุณสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมประท้วงตามข้อบังคับของสภาแห่งนี้ ผมไม่ใช่คนปากขึ้นมาที่จะพูด ผมอยากจะถามท่านประธานว่า ขณะนี้วันนี้ท่านจะดำเนินการประชุมต่อ หรือรอองค์ประชุมตามที่ประธานวิปฝ่ายค้านเสนอ เพราะว่าตามข้อ ๑๘ ของข้อบังคับการประชุมซึ่งเพิ่งออกมาเมื่อไม่กี่เดือนนี้ครับ ข้อ ๑๘ ก่อนเข้าประชุมทุกครั้งให้สมาชิกที่มาประชุมลงชื่อในเอกสารที่จัดไว้หรือแสดงตนตามระเบียบที่ประธานสภากำหนด และพรรคสาม เมื่อมีสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมและมีสัญญาณให้เข้าประชุมแล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้ ถ้าเกิดคิดว่าต่อตั้งแต่เมื่อวานแล้ววันนี้ไม่ต้องลงชื่อเปิดประชุมได้เลย ผมคิดว่าอาจจะผิดข้อบังคับ แต่ท่านประธานครับ ในการประท้วงของผมแต่ละครั้งเนื่องจากมีสมาชิกของฝ่ายรัฐบาลขึ้นมาตำหนิ เสียชื่อเสียงหรือกล่าวที่ไม่ถูกต้องผมเลยประท้วง ผมไม่เคยขึ้นมาประท้วงแบบชู้ย ๆ นะครับ เช่น มาบอกว่าถึงบ้านผมเดี๋ยวร้อนต้องใส่ชุดให้ผมด้วย ซึ่งผมไม่ใช่เป็นคนประท้วงเช่นนั้นครับ ผมประท้วงมีเหตุมีผล ขอบขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณครับ คุณนิสิต

นายนิสิต สิ้นธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิสิต สิ้นธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวานนี้การอภิปรายไม่ไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ซึ่งกระผมเองกับคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พยายามสดับตรับฟังตลอดเวลาครับ

ก็ปรากฏว่าการอภิปรายหลายครั้งได้เกินญัตติผู้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ล่วงล้ำ
 ก้าเกินรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เพราะการอภิปรายคราวนี้เป็นกรอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 โดยไม่มีการถอดถอน หลายครั้งที่มีการกล่าวหาเรื่องทุจริต เรื่องผิดกฎหมาย เรื่องผิด
 รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ต้องทักท้วง
 ผู้อภิปราย เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึงผู้ยื่นญัตติ
 พรรคฝ่ายค้านว่า กรุณาอภิปรายตามญัตติที่ตัวเองได้ยื่นญัตติต่อประธานสภา เพื่อให้
 บรรยากาศการอภิปรายนั้นครบครันเนื้อหาสาระ เพราะฉะนั้นก็กราบท่านประธานด้วย
 ทักท้วงด้วยนะครับ พวกผมเองไม่อยากจะประท้วงใด ๆ ทั้งสิ้น อยากจะให้พรรคฝ่ายค้าน
 ใช้เวลาเต็มที่กับเนื้อหาสาระข้อกล่าวหาต่อรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี

ประเด็นที่ ๒ เมื่อวานนี้ได้มีการเอาเอกสารมาประกอบอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 เอกสารหลายชิ้นเป็นเอกสารตัดต่อไม่ใช่เอกสารของทางราชการ ดังกรณีที่มีการรายงาน
 ของทหารหน่วยปฏิบัติเข้าไปตรวจสอบปราสาทเขาพระวิหารซึ่งเป็นรายงานเบื้องต้น
 เมื่อรัฐมนตรีชี้แจงนั้นคือรายงานเบื้องต้น เอารายงานเบื้องต้นมาอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 ซึ่งยังไม่สิ้นสุดกระบวนการตรวจสอบอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเอกสารข้อมูล
 ทุกเรื่องที่ฝ่ายค้านอภิปรายวันนี้ต้องขออนุญาตท่านประธานและยื่นต่อท่านประธาน
 ตรวจสอบก่อนจึงทำให้ข้อมูลนั้นถูกต้อง เพราะเป็นการบิดเบือนนะครับ ถ้าข้อมูล
 ไม่ถูกต้องก็เป็นการบิดเบือนในการอภิปราย ก็กราบประทานถึงฝ่ายค้านโดยเฉพาะ
 ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านจะมีอนาคตเป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ ถ้าคราวนี้เอาเอกสารเท็จ
 มาอภิปรายสอบตคนายกรัฐมนตรีรอบหน้าจะครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณชุมพล

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ประกอบทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ในเมื่อท่านประธาน ยืนยันเกี่ยวกับเรื่ององค์ประชุม ไม่ใช่ฝ่ายค้านไม่พร้อม ฝ่ายรัฐบาลก็ต้องพร้อมด้วย ต้องรับผิดชอบร่วมกัน และตอนนี้ฝ่ายค้านพร้อมแล้วครับ คุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ที่จะอภิปราย แล้วองค์ประชุมก็พร้อมครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พร้อมแน่นอน แต่ผมให้ตรวจสอบ ท่านเลขาธิการบอกว่าครบองค์ประชุมแล้ว ตอนนี้ ๒๔๐ ท่านนะครับ ครบองค์ประชุม ผมขอเปิดประชุม ขอยุติการหารือนะครับ เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ให้อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในประเด็นตามญัตติข้อ ๕ กล่าวคือ นายสมักร สุนทรเวช แสดงท่าทีปกป้องให้ท้ายกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างออกหน้า แม้รัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข อันเป็นความผิดร้ายแรง นายสมักร สุนทรเวช ก็ยังปกป้องโดยไม่ได้ คำนึงถึงผลกระทบต่อสถาบันอันเป็นที่เคารพยิ่งของประเทศชาติและประชาชน ผมกราบเรียนท่านประธานก่อนที่จะเข้าถึงเนื้อหาของญัตติในข้อ ๕ นี้ว่า เมื่อสักครู่ เพื่อนสมาชิกได้พูดพาดพิงว่าพรรคประชาธิปัตย์หรือใครก็ตามในฝ่ายค้านอย่าอ้าง เอกสารแผ่นเดียวมาอภิปรายซึ่งไม่รู้ว่าจะเป็นเรื่องเท็จหรือเรื่องจริง ท่านประธาน อยู่ในสภานี้มานานคงเป็นพยานให้กับผมได้ว่าเพื่อนสมาชิกที่เพิ่งมาอาจจะไม่ทราบ ตำนานเรื่องนี้ เอกสารเท็จ เอกสารแผ่นเดียวที่เคยนำมาอภิปรายในสภาและทำลาย รัฐมนตรี ผู้คนในสภานี้มาแล้ว ผู้ที่เป็นตำนานของเอกสารเท็จคือ นายสมักร สุนทรเวช ในกรณีที่นายสมักร สุนทรเวช อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีจรัญ อิศรางกูร ณ อยุธยา ผมคิดว่าบรรยากาศตรงนั้นหลายคนยังไม่เข้ามานั่งในสภาแห่งนี้ ท่านประธาน

คงเป็นพยานได้ว่านั่นแหละคือตำนานของเอกสารเท็จในสภาแห่งนี้มาจากนายสมัคร สุนทรเวช และผมเรียนท่านประธานต่อไปว่าเอกสารทุกชนิดที่พรรคฝ่ายค้านได้นำมาอภิปรายและแสดงในสภาแห่งนี้เป็นเอกสารที่แท้จริงครับ ถ้าท่านประธานร้องขอ ผมคิดว่าผู้ที่อภิปรายทุกท่านทุกคนยินดีที่จะนำเอกสารนั้นให้ท่านประธาน ท่านประธานครับ ผมยืนยันอภิปรายในวันนี้ผมไม่ได้ต้องการให้มีการเปลี่ยนชื่อในทางการเมืองเหมือนที่หลายฝ่ายได้วิพากษ์วิจารณ์ไว้ การเปลี่ยนชื่อในทางการเมืองนั้นมันเป็นสำนึกในความรับผิดชอบของแต่ละพรรคของแต่ละบุคคล เราสอนกันไม่ได้ เราห้ามกันไม่ได้ เราไม่มีวัตถุประสงค์ให้มีการเปลี่ยนชื่อในทางการเมืองครับ แต่เราต้องการแสวงหาสำนึกของพรรคการเมืองและสมาชิกในสภาแห่งนี้เท่านั้นล่ะครับ

ประการที่ ๒ ใครก็ตามที่บอกว่าใช้เอกสารเท็จ ใช้เอกสารสักแผ่นหนึ่งเอาเอกสารชุด ๆ ขึ้นมาสักอย่างหนึ่งให้ชัดไปเลย ไม่ใช่ครับ วันนี้เราไม่ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจเรื่องการทุจริต วันนี้เราบอกว่ารัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี้ล้มเหลวไม่มีประสิทธิภาพ รังแต่จะทำความเสียหายกับบ้านเมือง เราไม่ได้กล่าวว่าท่านทุจริต ท่านเข้าใจประเด็นนะครับ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ๔ เดือนของรัฐบาลนี้ สถาบันหลักของชาติ

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฐฐ์ครับ คุณเขาวริน ประทับครับ ผมว่าควรจะหยุดประท้วงได้กระมังวันนี้ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดราชบุรี ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่านประธานได้ปรารภเมื่อสักครู่ที่ว่าควรจะหยุดประท้วงได้แล้ว -----

๑๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรนา ๘/๑

แต่บางครั้งมันมีความจำเป็นก็ต้องประท้วงกันบ้าง ผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๖๑ วรรคสอง ที่บัญญัติไว้ว่า ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านผู้อภิปรายได้พูดถึงตำนานการใช้เอกสารเท็จระบุชื่อว่า นายสมักร สุนทรเวช เป็นคนแรกเป็นคนสร้างตำนาน ขณะนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสมักร สุนทรเวช ไม่ได้อยู่ในห้องประชุม ผมเองก็ได้มีโอกาสที่เพิ่งจะเข้ามาสู่ห้องประชุมแห่งนี้กำลังจัดเอกสาร จัดร้านอยู่ว่อย่างนั้นเถอะ อยากจะขอให้ท่านประธานให้ผู้อภิปรายหยุดชั่วคราว แล้วผมขออนุญาตท่านประธานถาม ผมประท้วงแล้วก็ขอใช้โอกาสนี้ถามไปเลยครับ ถามท่านสมักร สุนทรเวช ว่าที่ผู้อภิปรายได้กล่าวพาดพิงถึงท่านในทางที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพราะถูกบันทึกอยู่ในรายงานการประชุม ท่านกรุณาให้ข้อมูลกับบรรดาสมาชิกในห้องประชุมแห่งนี้ได้ไหม และขณะเดียวกันผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งกลางเก่ากลางใหม่ ท่านประธานครับ เอกสารแผ่นเดียวทางฝ่ายนั้นเขาก็เคยทำเมื่อตอนอภิปรายไม่ไว้วางใจหัวหน้าพรรคชาติไทย ขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็เป็นที่รู้จักอยู่ครับ

(นายวงศ์ เดชกิจวิกรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณเขาวรินมีผู้ประท้วง

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมกำลังขอประท้วงท่านประธาน ซึ่งประธานไม่สามารถควบคุมการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมกำลังจะเรียนให้ทราบว่าผมควบคุมอย่างเรียบร้อยกว่าที่ท่านพูดเสียอีก

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ที่เปิดมามันยังไม่เรียบร้อยเลยท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพื่อไม่ให้บรรยากาศมันเสีย ผมก็พยายามฟังเหตุผลทุกฝ่ายแล้วก็กำลังจะให้คุณเขาวรินหยุดครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ ท่านผู้ทำการประท้วง ผมก็ฟังอยู่ แต่สิ่งที่ท่านพูดอยู่ท่านกำลังอภิปรายและท่านกำลังจะชี้แจง แล้วท่านกำลังจะซักถาม ซึ่งไม่ใช่เป็นหน้าที่ของ ส.ส. เขาบอกว่าให้รอเป็นรัฐมนตรีก่อนค่อยชี้แจงหรือซักถามครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณที่ช่วยเตือนกันทุกฝ่ายครับ คุณเขาวรินครับ ผมว่าฝ่ายค้านเมื่อเขาอภิปรายไม่ไว้วางใจเขามีอะไรที่เขาจะพูดซึ่งมันเป็นเรื่องหมิ่นประมาทใส่ความกัน กระผมว่าก็คงไม่มีปัญหาอะไรเพราะว่าเขาเป็นใจทักฟ้องจำเลยก็ต้องตอบ ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ๒๒๒ นายกรัฐมนตรีท่านจะตอบเองไม่ต้องไปบังคับท่านหรอกเพราะระเบียบมันมีอยู่ ขอความกรุณาด้วยครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ เคารพในคำวินิจฉัยของท่านประธาน และนี่แหละท่านสมควรที่จะได้รับการยกย่องอย่างยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่ การที่ผมประท้วงผมก็จำเป็นต้องอภิปรายเหตุและผลว่าผมประท้วงด้วยเรื่องอะไร ไม่ใช่อยู่ ๆ ขึ้นมาผมขอประท้วงเสร็จแล้วก็นั่ง ผมไม่บ้าขนาดนั้นครับท่านประธาน การประท้วงทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามต้องอธิบายเหตุและผลว่าทำไมถึงประท้วง ที่ผมอภิปรายผมไม่ได้ซักถามอะไรมากมาย ผมอภิปรายประกอบคำประท้วงของผม เพราะฉะนั้นท่านประธานกรุณาวินิจฉัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็วินิจฉัยแล้วอย่างไรละครับ เพราะว่าฝ่ายคุณเขาวรินไม่มีสิทธิที่จะบังคับ ๒๒๒ นายกรัฐมนตรีได้ เพราะท่านมีสิทธิที่จะตอบอยู่แล้วนะครับ ท่านจะตอบเมื่อไรก็ได้เป็นสิทธิของท่าน

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ตรงนี้ด้วยความเคารพท่านอายุคร่าวพอมผมเลย เรียกพอก็ได้ อย่าใช้คำว่า ไม่มีสิทธิบังคับท่านนายกรัฐมนตรีไม่บังอาจเด็จฉาดเลยครับ ผมรู้ที่ต่ำที่สูง ผมไม่เคยคิดที่จะไปบังคับใครทั้งสิ้น แต่ที่สอบถามไปประกอบคำประท้วงนั้นก็เพราะท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสียหายแล้วก็เดินเข้ามาพอดีในจังหวะนั้น แต่ท่านเป็นผู้ใหญ่ท่านจะประท้วงเองไม่ได้ มันก็ต้องมีสมาชิกในพรรคการเมืองเดียวกันที่ลุกขึ้นมาแสดงความเห็น ลุกขึ้นมาสอบถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อความอย่างนี้

มันเสียดสีใหม่ท่านประธานครับ นายสมัคร สุนทรเวช เป็นต้นตำนานของการใช้เอกสาร
แผ่นเดียวมาโกหกกลางสภาประมาณนั้น

(นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ต้ง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าไม่จบกันแล้ว คือคุณ
ไปด้วยกันได้เลยครับ ท่านสมบุรณ์กับท่านเซาวรินไปด้วยกันได้ เชิญคุณสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ต้ง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดต้ง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ วันนี้เราอยู่ในญัตติการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
๗ ท่าน -----

ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านนิพิฐฐ์ก็ได้อภิปรายถึงพฤติกรรมพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรี ที่นี้หลังจากที่อภิปรายเสร็จแล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็มีสิทธิที่จะชี้แจงตามข้อบังคับและตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่าสมาชิกพรรคฝ่ายรัฐบาลรอสักครู่ ข้อเท็จจริงทั้งหลายจะออกมาเรื่อย ๆ ท่านไม่ต้องกลัวความจริงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าประท้วงพอแล้ว กระทบครับ

นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล (ตรัง) : ก็เรียนว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สมเหตุสมผลแล้วครับ เชิญนั่งได้ครับ เชิญคุณนิพิฐฐ์ต่อเลยครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ผมอภิปรายถึงไหนแล้วครับ เมื่อสักครู่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ๔ เดือนของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช อย่างน้อยที่สุด ๓ สถาบันหลักของชาติได้รับความกระทบกระเทือน ผมคิดว่าสถาบันสูงสุดของชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ถูกจ้วงจ้วงและไม่มีท่าทีในการปกป้องจากนายกรัฐมนตรี สถาบันหลักของชาติสถาบันที่ ๒ คือสถาบันชาติ วันนี้มีข้อที่หมิ่นเหม่ต่อการสูญเสียบูรณภาพแห่งดินแดนของประเทศนี้ ชาติ พระมหากษัตริย์ ๒ สถาบันหลักผมคิดว่าได้รับการกระทบกระเทือนภายใต้การบริหารของรัฐบาลนี้ ผมคิดว่าอีกไม่กี่เดือนแล้วครับ ศาสนาจะเป็นเรื่องข้อขัดแย้งอีกครั้งหนึ่งของประเทศนี้ เมื่อคืนผมรับทราบมาพอสมควร ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า เมื่อได้รับมอบหมายจากพรรคประชาธิปัตย์ให้อภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีในประเด็นข้อ ๕ ที่ให้ทำรัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผมคิดว่าข้อหาอันนี้เป็นข้อหาที่รุนแรงที่สุดของนายกรัฐมนตรีของประเทศนี้เท่าที่เราเคยมีนายกรัฐมนตรีมา จริงอยู่ครับก่อนหน้านี้เคยมีข้อกล่าวหาในลักษณะทำนองนี้ต่ออดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร แต่ว่าเสียดายเราไม่ได้นำข้อความเหล่านั้นมาอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร เสียดายครับ สภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นถูกยุบเสียก่อน

ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีสมควรนี้ละครับเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกที่มีข้อกล่าวหา และถูกอภิปรายว่าให้ท้ายหรือปกป้องผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างออกหน้าแม้ว่ารัฐมนตรีนั้น จะมีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ท่านประธานครับ เมื่อได้รับมอบหมายจากพรรคประชาธิปัตย์ให้ทำหน้าที่ เป็นผู้อภิปรายในประเด็นนี้ ผมใช้เวลานานพอสมควรครับในการศึกษาเบื้องต้น เบื้องหลังพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีในอดีต ท้ายที่สุดผมเกือบจะถอดใจ ไม่อภิปรายท่านในญัตตินี้เพราะสงสารท่านครับ หรือจะให้ผมนั่งลงและไม่อภิปรายท่าน ผมเกือบจะไม่อภิปรายท่าน ผมสงสารท่านครับ ผมสงสารท่านว่าท่านควรจะใช้ชีวิต ในบั้นปลายอย่างสงบสุข แต่ว่าท่านกลับตัดสินใจมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่า ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมีต้นทุนน้อยที่สุดในพรรคพลังประชาชน เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะความอยากครับ ในภาษาสันสกฤตเขาเรียกความอยากว่า

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงอะไรหมอ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงข้อ ๖๑ พุดจาเสียดสี ผมขออธิบาย ประกอบ เมื่อวานนี้พวกท่านกล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรีว่าเป็นผู้สูงอายุ พุดง่าย ๆ ว่า เป็นคนแก่ วันนี้ก็เอาอีกแล้วครับ ดูหมิ่นว่าเป็นคนแก่ ผมอยากถามพวกท่านว่าท่านแก่ ไม่เป็นหรือ วันนี้เรายกย่องคนแก่ วันหน้าเราก็จะได้รับการยกย่องจากคนรุ่นหนุ่ม ของพวกเรา คนแก่บางคนดีมีความสามารถ คนหนุ่มบางคนเสียอีกดีแต่ใส่ร้ายป้ายสี พุดจากระทบกระเทียบบ่มีความสามารถ ขอให้ท่านวินิจฉัยครับ

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยว่า เอาอีกแล้ว
คุณเขาวริน เชิญ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
ผมขอใช้สิทธิขอบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๖๒ วรรคสอง ท่านผู้อภิปราย
ใช้วาจาเสียดสีคนละประเด็นกับที่สมาชิกคุณหมอบประสิทธิ์ประท้วงเมื่อสักครู่ ของผม
ประท้วงคำว่า ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีเพราะความอยาก ท่านประธานครับ ผมขออธิบาย
สักนิดหนึ่ง คนเราแค่อยากอย่างเดียวมันไม่ได้เป็นหรอกครับ มันต้องอยู่ที่บุญทำกรรมสร้าง
มาแต่อดีตชาติ คุณงามความดีที่สั่งสมมาถึงได้เป็น ไม่ใช่ความอยากแล้วจะได้เป็น
บางคนอยากแล้วก็นั่งเป็นฝ่ายค้านแทนแต่อยู่อย่างนั้นก็มีครับ

(นายทศพล เพ็งส้ม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเขาวริน มีผู้ประท้วงครับ
เชิญครับ ประท้วงเรื่องอะไรเชิญ เอาแต่ประท้วงไม่ต้องอภิปรายกันแล้ว ประท้วงกันไป
เชิญ

นายทศพล เพ็งส้ม (นนทบุรี) : ท่านประธานครับ ผม ทศพล เพ็งส้ม สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานยังไม่ได้วินิจฉัย
ผู้ที่ประท้วงท่านแรกเลยนะครับ แต่ปรากฏว่ามีผู้ประท้วงท่านที่ ๒ ขึ้นมาแล้ว ผมว่า
ท่านประธานกรุณาปฏิบัติตามข้อบังคับด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ผมก็จะรวบรวม ๒ คน
รวบรวมวินิจฉัยทั้ง ๒ ท่าน ท่านแรกยังไม่เข้าข่ายความผิด ท่านที่ ๒ ก็ไม่ผิดอีก เชิญคุณ
นิพิฐฐ์ต่อครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ พจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หน้า ๔๕๐ บรรทัดที่ ๑๖ ให้คำจำกัดความว่า ความ
ทะยานอยาก

๒๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๐/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฏฐ์ครับ กระผมว่า เพื่อให้บรรยากาศมันไปได้สวย ผมขอความกรุณา ผมไม่เคยกดไม่ให้ท่านพูดเลย ผมไม่ใช้หลักการนี้ ผมก็ขอความกรุณาคุณนิพิฏฐ์ไปตามเนื้อหาสาระ คือไม่ต้องเสียดสี ไม่ต้องอะไร ท่านเป็นทนายที่มีความรู้ดีครับ ท่านหลักเสียงได้อย่างสบาย ๆ แต่ว่าปัญหาต่าง ๆ ผมอยากจะขอความกรุณาเพื่อความเรียบร้อยของการประชุม ขอให้ท่านดำเนินการไปเลยว่าในข้อ ๕ มีอะไรบ้าง ผมว่ามันจะเข้ากรอบในการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะไปได้สวยด้วยครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ความทะยานอยากในภาษาบาลีหมายถึงคำว่า ตัณหา ครับ ในมือของกระผมเป็นหนังสือ เรื่อง การเมืองเรื่องตัณหา เขียนโดย นายสมักร สุนทรเวช เมื่อประมาณ ๓๐ ปีที่แล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมก็ศึกษามาเยอะครับ ความจริงการเมืองที่บริสุทธิ์ และสูงส่งกว่านั้นมันไม่ใช่เรื่องของตัณหาหรอกครับ ไม่มีส่วนไหนในคำสอนทางศาสนา ที่บอกว่าการเมืองเป็นเรื่องของตัณหา และไม่มีหรอกครับในธรรม ๑๐ ประการ หรือทศพิธราชธรรม ธรรมของพระราชาหรือธรรมของนักปกครอง ไม่มีแม้แต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๐ หลอกครับที่บอกว่าการเมืองเป็นเรื่องของตัณหา ผมยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อ กราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ผมอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีว่าปกป้องให้ทำรัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่เป็นอันตราย ผมก็ต้องสอบสวน ทวนความถึงประวัติของท่านนายกรัฐมนตรี ในหนังสือ การเมืองเรื่องตัณหา ในหัวข้อแรก ของหนังสือ ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านนิดเดียวครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเริ่มเขียนว่า ผมเกิดหน้าวังบางขุนพรหม ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า พ่อของท่านชื่ออะไรก็ว่าไป ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า พ่อของท่านได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ครั้งสุดท้ายเป็น เสวกเอกพระยาบำรุงราชบริพาร และท่านได้เขียนต่อไปว่า ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ตอนที่เกิดนั้นผมเกิดผิดกว่าลูกทุกคนและค่อนข้างจะผิดปกติกว่าผู้คนธรรมดาเขาด้วย

เพราะแทนที่จะเอาหัวออก ผมกลับเอาเท้าออกก่อน คุณแม่เคยเล่าให้ฟังเมื่อโตแล้วว่า เมื่อทำคลอดเสร็จ คุณหมอก็หันมาบอกคุณแม่ว่า คุณหญิงลูกคุณหญิงคนนี้อาเอาเท้าออก ขอให้เลี้ยงเอาไว้ให้ตีวันข้างหน้าจะช่วยครอบครัวช่วยวงศ์สกุล และจะเป็นคนช่วยบ้านช่วยเมืองได้ ผมคิดว่าหมอบอกทำนายถูกตอนแรกครับ ตอนทีบอกว่าคุณนายกรัฐมนตริวินิจฉัยหน้าจะช่วยครอบครัวช่วยวงศ์สกุล แต่คำทำนายของหมอบอกที่นำคลอดท่านนายกรัฐมนตรียุติสุดท้ายทีบอกว่าคุณคนนี้จะช่วยบ้านช่วยเมือง ผมคิดว่าผิดครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า

(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วงอีกแล้วครับ คุณนิติภูมิ เชิญครับคุณประชา

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคพลังประชาชน ต้องขออนุญาตประท้วงในข้อ ๖๑ ที่จริงก็ไม่อยากประท้วงนะครับ วันนี้เราอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี แต่วันนี้ท่านผู้อภิปรายไปถึงเรื่องความอยาก ไปถึงเรื่องตัณหา แล้วไปอภิปรายในเรื่องตำนานชีวิตประวัติ ประวัติของท่านผู้ประวัติต่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้อยากกับอยากมากนี่อยากเป็นนายกรัฐมนตรี ผมถามว่าผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรอยากเป็นนายกรัฐมนตรีใหม่ที่ยืนหยัดดีในครั้งนี ก็เพราะความอยาก เพราะฉะนั้นวันนี้ขอให้ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยว่าให้อภิปรายในประเด็นเลยครับ ให้มันตรงประเด็นนี้ไปอภิปรายในหนังสือที่หยิบขึ้นมาอีก มันเป็นเรื่องข้อเท็จจริงอยู่ในหนังสือ เอาข้อเท็จจริงสิครับที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรียังเป็นอย่างไร และเรื่องอยาก กับอยากมาก กับตัณหา ท่านผู้อภิปรายลองนึกถึงตัวเองดูนะครับ วันนี้อยากเป็นนายกรัฐมนตรีใหม่ทั้งนอกสภาและในสภาครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยก่อนครับคุณบุญยอด คือเนื้อหาสาระของผู้อภิปรายเขาก็ต้อง เพราะเขาเป็นคนยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ เขาก็ต้องหาเนื้อหาสาระในการอภิปรายก็ปล่อยเขาไปก่อน เขาก็ยังไม่ได้ผิดข้อบังคับข้อไหนครับ ประธานโทษครับ เดี่ยวหยุดก่อน

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงผู้ประท้วงครับ ยกมือซ้ายนี้มันไม่เคารพ ต้องยกมือขวาครับ ธรรมเนียมปฏิบัติ ต้องยกมือขวา การยกมือซ้ายอย่างนี้เขาไม่ทำกันหรอกครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอความกรุณาเถอะครับ ขอให้เรื่องมันเดินไปข้างหน้า เมื่อวานก็ ๓ ชั่วโมง เสียเวลาเปล่า ๆ ๓ ชั่วโมง ท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย คุณบุญยอดก่อน เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งยกได้ทั้ง ๒ มือ ไม่ผิดข้อบังคับแต่ประการใด ขออนุญาตท่านประธานที่จะต้องให้ประธานควบคุมการประชุมนะครับ ผมได้ยื่นตั้งแต่เข้าแล้วที่ท่านบอกว่าท่านจะประท้วงให้น้อยที่สุด ท่านนายกรัฐมนตรียู่ในห้องนี้ท่านมีสิทธิที่จะปกป้องตัวเองได้ตลอดเวลาอยู่แล้ว ท่านอื่น ๆ ไม่มีสิทธิที่จะยกขึ้นมาแล้วก็มาประท้วงอย่างพรวดเพื่อประชาชนเขาเบื่อมากนะครับ ขอท่านประธานได้ช่วยควบคุมการประชุมให้เป็นไปด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็พยายามควบคุมแล้วคุณบุญยอด แต่ม้าออกศึกลำบากตั้งยากครับ ก็ขอความกรุณาเถอะครับ ค่อยเป็นค่อยไป เดี่ยวก็เข้าอยู่ในระบบ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อัครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ จากอัครธานี พรรคพลังประชาชน ขอประท้วงผู้ที่ประท้วงเมื่อสักครู่นี้ครับ ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมมีสิทธิที่จะใช้สิทธิของผมในการประท้วง เนื่องจากผู้ที่กำลังอภิปรายนั้นอภิปรายนอกเรื่อง ไปหยิบไปค้นอะไรมาว่าท่านนายกรัฐมนตรีเอาขาออก เอาหัวออก มันเกี่ยวข้องกับอะไรกับการไม่ไว้ใจใจ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยว่าเขาไม่มีสิทธิที่จะพูดได้ เพราะเนื้อหาสาระก่อนจะคลอดก็หัวออกหรือว่าขาออกมันก็เรื่องธรรมดาของหมอต้าแยเขานะครับ

(นายนิรมิต สุจารี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับข้างหลังสุดเลยครับ

นายนิรมิต สุจารี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังประชาชน ขอประท้วงผู้อภิปรายอาศัยข้อ ๖๑ การอภิปรายวันนี้เป็นการอภิปรายการบริหารราชการแผ่นดินของท่านนายกรัฐมนตรี แต่ผู้อภิปรายได้พยายามหยิบยกเอาคำทำนายนายมาว่ากันบอกว่าจะไม่ถูกต้องตามคำทำนาย -----

๒๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๒/๑

ซึ่งมันไม่เป็นตามบัญญัติที่ยื่นต่อสภาในวันนี้ สภาวันนี้ น่าจะได้มีโอกาสพิจารณาตามบัญญัติที่เสนอบอกว่า การบริหารราชการแผ่นดินของท่านนายกรัฐมนตรีรับพร่องตรงไหน ควรจะชี้ข้อเท็จจริงให้สภาได้รับทราบเพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนผู้ที่กำลังเฝ้ารอฟังการอภิปรายว่าไม่สมควรที่ไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีในการปฏิบัติหน้าที่ราชการแผ่นดินตรงไหน ผมขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยว่าเขากำลังเริ่มเนื้อหาสาระ กำลังไหว้ครู พูดย่าง ๆ ครับ เขาก็ดำเนินการไปตามกระบวนการ ผมขออนุญาตสภานัดหนึ่ง ขณะนี้คณะกรรมการสภานักเรียนโรงเรียนอิสลามท่าอิฐ โรงเรียนท่าอิฐศึกษา และโรงเรียนญามีอุลลึคควาน จำนวน ๔๒ ท่าน สภายินดีต้อนรับทุกท่าน สลามทุกท่านเลยเชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กระผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจะสืบทอดจากใครก็ตาม ผมคิดว่ามี ๒ เหตุผลด้วยกันที่ท่านนายกรัฐมนตรีรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ เป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน ผมคิดว่ามีเหตุผลหนึ่งที่ท่านเป็นหัวหน้าพรรคและได้มาเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ โดยบุคคลิกส่วนตัวของท่านมีความเชื่อว่าท่านมีความใกล้ชิดกับสถาบันทหาร ประการที่ ๒ ที่ผมคิดว่าเขาเลือกท่านมาเป็นหัวหน้าพรรคและท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะเขามีความเชื่อว่าท่านจะมีความเข้มแข็งในการปกป้องสถาบันสูงสุดของชาติ เนื่องจากอดีตนายกรัฐมนตรีบางท่านถูกขู่ครหาในเรื่องนี้ จึงจำเป็นต้องนำนายกรัฐมนตรีที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช มาเป็นหัวหน้าพรรคและท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านเลยถึงกล้าประกาศกับคนทั้งประเทศเลยว่าท่านคือนายกรัฐมนตรีที่มีเลือดสีน้ำเงิน ท่านนายกรัฐมนตรีค่อยตอบคำถามผมครับ ผมคิดว่าไม่มีนายกรัฐมนตรีคนไหนในประเทศนี้ที่บอกว่ามีเลือดสีน้ำเงิน ไม่ใช่ครับ ด้วยเหตุผล ๒ ประการนี้ท่านเลยมาเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ว่าท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าตั้งแต่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ความเชื่อของผมและความเชื่อของคนส่วนหนึ่งข้างนอก ท่านนายกรัฐมนตรีไม่เคยมีท่าทีในการปกป้องสถาบันสูงสุดของชาติ ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีบางท่านจะถูกกล่าวหาว่าจบบ้างหรือมี

ทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อสถาบันสูงสุด ไม่มีแม้แต่ครั้งเดียว แม้แต่คำเดียวที่ท่านนายกรัฐมนตรีออกมาปกป้องในเรื่องนี้ครับ ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าเมื่อมีคนพูดในลักษณะที่มีการปรามาสกับท่านว่าท่านไม่จงรักภักดีในสถาบันสูงสุด ท่านนายกรัฐมนตรีจะโกรธมาก และโกรธเป็นฟืนเป็นไฟทุกครั้งที่มีใครก็ตามสงสัยในเรื่องนี้ในตัวของท่าน ผมทวนความจำท่านประธาน ทวนความจำเพื่อนสมาชิกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ ท่านประธานคงจำได้ตอนที่มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ พรรคชาติไทย พรรคเพื่อแผ่นดินดูเหมือนจะไม่ค่อยไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้ พรรคชาติไทย พรรคเพื่อแผ่นดินถึงได้มีข้อเรียกร้องเงื่อนไขถึงนายกรัฐมนตรี ๕ ข้อด้วยกัน ผมไม่อ่านทุกข้อหรอกครับ แต่ว่าในข้อที่ ๑ พรรคชาติไทย พรรคเพื่อแผ่นดินมีเงื่อนไขว่า ๑. ต้องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ต้องทำให้เกิดความกระจ่างว่าสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันสูงสุด ข้อที่ ๒ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ เป็นรัฐบุรุษที่ต้องรักษาไว้ และต้องทำความเข้าใจว่า จะไม่มีการก้าวล่วง -----

ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อพรรคชาติไทยและพรรคเพื่อแผ่นดินได้ยื่นเงื่อนไขตั้งนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีโกรธมากครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเปิดแถลงข่าว ท่านนายกรัฐมนตรีเริ่มอย่างนี้ผมไม่อ่านทั้งหมด ขออนุญาตท่านประธานครับ ที่ผมจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงเรื่องนี้เพื่อมาสรุปว่าท่านไม่เคยมีท่าทีในการปกป้องสถาบันสูงสุดของชาติเลยครับ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ผมชื่อ สมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชน เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พรรคพลังประชาชนได้รับเลือกตั้ง ๒๓๓ ที่นั่ง เมื่อคืนนี้หมายถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ คุณบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งได้รับเลือกตั้ง ๓๗ ที่นั่ง ได้มีเอกสารพาดพิงถึงผม แต่จะพูดถึงเฉพาะข้อที่ ๑ เท่านั้น คืออยากจะบอกให้คุณบรรหารรู้ว่าที่คุณบรรหารได้แสดงความเห็นออกมาอย่างนั้นผมแปลความหมายได้ว่าคุณบรรหารดูหมิ่นผมว่าผมไม่เป็นคนจงรักภักดีต่อเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน เพราะฉะนั้นถ้าจะร่วมกับคุณบรรหารต้องแสดงความจงรักภักดีต่อเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ซึ่งผมจะบอกให้คุณบรรหารรู้ว่าแม้จะรู้จักกันมานานแต่คุณบรรหารไม่ศึกษาผมว่าผมเป็นใครมาจากไหน และในตอนท้ายครับ ท่านบอกว่าประวัติของท่านมาจากไหนอย่างไร ท่านสรุปว่า ผมได้รับพระราชทานตราทุติยจุลจอมเกล้าวิเศษ ที่พูดก็อยากจะบอกคุณบรรหารว่าคุณบรรหารควรจะแหงนหน้าขึ้นมาดูที่หน้าอกผมด้วยว่าผมนั้นได้รับตราจุลจอมเกล้าวิเศษสูงกว่าคุณบรรหาร เพราะฉะนั้นคนอย่างคุณบรรหารไม่ต้องมาอบรมสั่งสอนผมในเรื่องความจงรักภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์ ผมทำความเข้าใจเรื่องนี้เพื่อบอกกับท่านประธานว่าหลังจากนายกรัฐมนตรีได้โกรธเป็นฟืนเป็นไฟและแสดงท่าทีนี้ออกมาท่านพูดอย่างเดียวท่านไม่เคยมีท่าทีในการปกป้องสถาบันสูงสุดของชาติเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่ารัฐมนตรีบางคนในคณะรัฐบาลของท่าน อดีตรัฐมนตรีจักรภพ เพ็ญแข มีข้อครหาว่ามีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข นายจักรภพ เพ็ญแข ได้ไปแสดงทัศนคติของนายจักรภพทั้งต่างประเทศและในประเทศ คนทั้งประเทศนี้ทนทุกข์ทรมานเศร้าหมองหดหู่ต่อพฤติกรรมของนายจักรภพ เพ็ญแข และเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีจัดการในทางการเมืองกับนายจักรภพ เพ็ญแข ท่านนายกรัฐมนตรีบอกแล้วเมื่อวาน

ท่านยังพูด ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าต้องปล่อยไปให้เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรม
 ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ยอมบริหารเรื่องนี้ครับ ไม่ยอมจัดการกับรัฐมนตรีที่มีข้อครหาว่า
 มีทัศนคติที่เป็นอันตรายบอกให้เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ
 คนข้างนอกเขารับเรื่องนี้ไม่ได้ครับ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยถึงกับได้มีหนังสือถึง
 ท่านนายกรัฐมนตรี ถอดความ แปลความการพูดของนายจักรภพ เพ็ญแข ไปให้
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับทราบ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้ใส่ใจครับ เป็นที่มาของคน
 สะพานมัฆวานรังสรรค์ คนออกมาชุมนุมมากขึ้น คนใส่เสื้อเหลืองออกมาแสดงบอกว่า
 เขารักพระเจ้าอยู่หัว ชุมนุมเป็นหมื่นเป็นแสนบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องจัดการเรื่องนี้
 ให้ได้ หากไม่ได้ครับ บุรุษเลือดสีน้ำเงินไม่ดำเนินการเรื่องนี้เลย ทำยที่สุดเมื่อพนักงาน
 สอบสวนมีคำสั่งฟ้องนายจักรภพ เพ็ญแข นายจักรภพ เพ็ญแข ตัดสินใจลาออก
 ด้วยตัวของนายจักรภพเอง วันที่นายจักรภพ เพ็ญแข ตัดสินใจลาออกจากตำแหน่ง
 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี -----

๓๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๑๔/๑

นายจักรภพ เพ็ญแข บอกว่าจำเป็นต้องลาออกเพื่อรักษาขุนไว้ นายจักรภพ เพ็ญแข เปรียบตนเองว่าเป็นเบี้ยตัวหนึ่งในกระดานหมากรุก ออกเพื่อรักษาขุนซึ่งหมายถึงตัวท่านนายกรัฐมนตรี ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า การที่รัฐมนตรีในรัฐบาลของท่านลาออกด้วยข้อหาว่ามีทัศนคติหรือหมิ่นสถาบันสูงสุดนั้น อย่างอ้างเชียวนะครับว่าเป็นการกระทำของท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลนี้ อย่างอ้างเชียวนะครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดงท่าทีในการปกป้องสถาบันสูงสุด คนข้างนอกเขาทำทั้งนั้นแหละครับ คนเลื้อยเหลือ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเป็นแก๊งข้างถนนเป็นคนกดดันให้นายจักรภพลาออกด้วยข้อหาที่รุนแรง

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอร้องหน่อยได้ไหมครับ บรรยายเขาไปเรื่อย ๆ แล้ว

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนนะครับ ท่านประธานต้องให้ผมต้องอนุญาตก่อนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่าขอร้อง ผมไม่อนุญาตนั่งลงก่อนครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : ท่านต้องอนุญาตตามข้อบังคับครับ ท่านต้องอนุญาต

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าผมไม่อนุญาต ข้อบังคับก็ทำอะไรผมไม่ได้ครับ เชิญนั่งลงก่อนครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอ เพราะว่ามันเป็นนอกประเด็นหมดนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือฟังอีกสักนิดหนึ่งครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : เพราะว่าจริง ๆ ข้อหาที่เขาตั้ง ถ้าข้อหาอย่างนี้คือไม่จงรักภักดีต้องยื่นถอดถอนด้วย เขาพูดนอกประเด็นตลอดท่านประธานครับ

๓๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๑๔/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือมันจะจบอยู่แล้ว

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : มันผิดนะครับ เขาเป็นผู้อาวุโสแล้วยังพูด
ผมขอชี้แจงเหตุผล ขอประท้วง ข้อ ๖๑ พูดนอกประเด็น ท่านประธานอนุญาตไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมอนุญาต ๑ นาทีครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์

(นายศุภชัย ศรีหล้า ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วงท่านอีกแล้วครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ไม่ใช่ครับ ผมต้องพูดก่อนครับ ผมต้อง
ประท้วงก่อนครับท่านประธาน ถ้าไม่เข้า ท่านค่อยประท้วงผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วงท่านครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ไม่ได้ครับท่านประธาน ต้องให้ผม
ประท้วงก่อน

นายศุภชัย ศรีหล้า (อุบลราชธานี) : ผมประท้วงผู้ประท้วงอยู่ในขณะนี้ครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ก็ต้องให้ผมพูดก่อนครับ เดี่ยวผมพูด
เหตุผลเสร็จ ท่านประธานวินิจฉัย ท่านค่อยประท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทะเลาะทั้ง ๒ ท่าน ทะเลาะกัน
ให้พอ ผมจะนั่งฟังครับ ทะเลาะกันให้พอครับ ก็แสดงว่าไม่ได้เคารพจริงกับประธาน
หลอกกันทั้งนั้นครับ ขอความกรุณาครับ เชิญนั่งก่อนครับ เดี่ยวสักครู่ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า (อุบลราชธานี) : ผมเชื่อฟังท่านประธานนะครับ
แต่ขอให้อีกท่านหนึ่งเชื่อฟังท่านประธานด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งสักครู่ครับ
เชิญคุณหมอลครับ คุณหมอลหยุดประท้วงสัก ๒ ชั่วโมงได้ไหมครับ ผมว่าบรรยากาศ
มันจะไปได้เร็วครับ เชิญคุณหมอล ๑ นาทีครับ

๓๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๑๔/๓

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมเชื่อฟังท่านประธานนะครับ แต่ว่าอยากให้เป็นสมาชิกพูดอยู่ในประเด็น อย่าไปลวงเลยประเด็นที่มันไม่สมควรพูด ในความคิดผมคนไทยคนไหนก็มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ทุกคน ไม่มีใครที่ไม่จงรัก ถ้าคนไทยคนไหนท่านประธานคิดว่าคนไทยด้วยกันไม่จงรัก คนนั้นสมควรตัดหัวเจ็ดชั่วโคตรครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยครับ ผู้อภิปราย เขาอภิปรายตามเนื้อหาที่เขากล่าวหา ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี ให้เขากล่าวหาเอง แล้วเดี่ยว ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีจะตอบเองครับ ไม่ต้องห่วงครับ เชิญครับ

นายสุภชัย ศรีหาล้า (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุภชัย ศรีหาล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานด้วยความเคารพครับ ให้ท่านประธานควบคุมการประชุมให้ตามข้อบังคับ ด้วยเหตุว่าตั้งแต่เข้ามามีการประชุมจากอีกฝ่ายหนึ่ง ๑๗ ครั้ง ท่านที่ประท้วงไปเมื่อสักครู่นี้ประท้วงแล้ว ๔ ครั้ง ผมบันทึกการประชุมไว้โดยตลอด ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าอยากให้สภาแห่งนี้เป็นที่แสดงถึงปัญหาของพี่น้องประชาชน ท่านทบทวนฟังหน่อยสิครับ ถ้าท่านไม่ทบทวนฟังวันนี้ท่านก็อยากชี้แจง ขออนุญาตว่า วันหน้าท่านค่อยขึ้นไปนั่งข้างบนแล้วค่อยชี้แจงครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยครับ สิทธิ ตามข้อบังคับเขาก็มีสิทธิที่ประท้วง มีขอร้องอย่างเดียวเท่านั้นครับ ตอนนี่ผมก็ขอร้อง คุณหมอล้วนแล้วทำให้หยุดสัก ๒ ชั่วโมง ก็ขอร้องแล้วครับ ก็เป็นอันจบไป เชิญคุณนิพิฐุ์ครับ รวบรวมหน่อยก็แล้วกันครับ

นายนิพิฐุ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกำลังจะจบแล้วครับ ผมเรียนย้ำอีกสักครั้งนะครับ เพื่อสมาชิกที่ประท้วงผม ผมเริ่มต้นบอกว่าคุณตติ ข้อ ๕ นี้ร้ายแรงมากสำหรับนายกรัฐมนตรีของประเทศนี้ และผมบอกว่าไม่เคยมี นายกรัฐมนตรีคนไหนครับที่โดนข้อหานี้มาก่อน -----

ผมไม่ได้กล่าวแม้แต่คำเดียวว่าท่านไม่จงรักภักดี เข้าใจให้ตรงกันนะครับ ผมเพียงแต่บอกว่าท่านปกป้องผู้ได้บังคับบัญชาอย่างออกหน้า แม้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีนั้นมีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เดี่ยวท่านนายกรัฐมนตรีต้องยื่นขึ้นแล้วท่านก็ต้องบอกว่าท่านได้ปกป้องแล้วท่านทำอะไร เดี่ยวคอยฟังท่าน แต่ผมบอกว่าที่นายจักรภพลาออกนั้นมีใช้การบริหาร มีใช้การจัดการในทางการเมืองของท่านนายกรัฐมนตรี เป็นเพราะแก๊งข้างถนนที่ท่านกล่าวหา ก็กดดันจนนายจักรภพต้องลาออก เท่านั้นแหละครับ ผมกราบเรียนท่านประธานต่อไป นะครับว่าเวลาที่มีรัฐมนตรีโดนข้อหาอย่างนี้ รัฐ ตำรวจทำงานช้ามากครับ จนวันนี้ คดียังไม่ไปถึงไหนเลย ท่านประธานเคยได้ยินไหมครับ ผมอยากเอ่ยนามคนข้างนอก ไปสร้างพระอั่งสถาบันเบื้องสูงว่าจะสร้างพระทำนั้นทำนี้ ปลายปีที่แล้วครับ ไม่ต้องเอ่ยชื่อท่านประธานคงนึกออก ตำรวจจับแล้ว อัยการส่งฟ้องแล้วครับ ยื่นประกันตัว ศาลไม่ให้ประกันตัว บอกว่ามีพฤติกรรมที่จบบังคับต่อสถาบันเบื้องสูง พนักงานอัยการไม่ให้ประกัน เรื่องนี้แหละครับมันเกิดขึ้นหลังพฤติกรรมของนายจักรภพ เพ็ญแข รัฐมนตรีในกำกับของท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร เป็นคนธรรมดาเดินดินกินข้าวแกงครับ มีข้อหาจบบังคับสถาบันสูงสุด เรียบร้อยนอนในคุกแล้วครับ แต่ว่าเรื่องของนายจักรภพ เพ็ญแข ที่คนเขาออกมาชุมนุมทั่วประเทศคนนายกรัฐมนตรีไม่ได้ทำอะไรเลย ปล่อยให้คนข้างนอกมาทำ ผมเลยบอกว่านโยบายของท่านในหน้าที่ ๒ ของนโยบายของรัฐบาล ที่บอกว่ารัฐบาลจะสร้างความสามัคคีให้แก่คนไทยทุกภาคส่วน ในการที่จะร่วมมือกัน นำพาประเทศผ่านวิกฤติ ไม่ได้ทำอย่างนั้นเลยครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมเองเสียด้วยซ้ำที่ไม่ได้แสดงความกล้าในการปกป้องสถาบันสูงสุดเหมือนคนข้างนอก เพราะเรามีขอบเขตของเราในการทำหน้าที่ คนข้างนอกเขาเข้มแข็งกว่า วันนี้คนข้างนอกเข้มแข็งกว่าคนข้างในในเรื่องการปกป้องชาติ เข้มแข็งกว่าสมาชิกหลายท่านในสภาแห่งนี้ ในการปกป้องบูรณภาพแห่งดินแดนของประเทศนี้ วันนี้คนข้างนอกเข้มแข็งในการปกป้องสถาบันสูงสุดสูงกว่าสมาชิกหลายท่านในรัฐสภาแห่งนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยดูโทรทัศน์ บางช่องไหมครับ วันที่เขาเปล่งวาจาว่าเขารักพระเจ้าอยู่หัว ตาเขาเป็นประกาย

๓๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๑๕/๒

ตาเขามีความสุข เขายอมพลีชีพ เขายอมตายเพื่อปกป้องสถาบันสูงสุดของชาติ เรากล้า
เท่าเขาไหมครับ เราไม่กล้าเท่าเขาเลยครับ ทำไมคนถึงออกมามากมายขนาดนั้นล่ะครับ
คนเป็นหมื่นเป็นแสนที่สะพานมัฆวานรังสรรค์ ที่หน้าทำเนียบป็นเข้าทำเนียบได้ทำไม
เขาไม่ป็นเข้าทำเนียบล่ะครับเพราะอะไร วิเคราะห์คนเหล่านี้ดีครับ ผมกราบเรียน
ท่านประธานเพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีของประเทศนี้ได้ตาสว่างและเห็นสัจธรรม
ในอีกมุมหนึ่งของข้อเท็จจริงในบ้านเมืองนี้ ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับว่า
ขออนุญาตอ่านพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนิตเดียวครับ
พระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง เมื่อข้าพเจ้าจากสยามสู่สวีตเซอร์แลนด์
เป็นพระราชนิพนธ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชนิพนธ์ไว้ในคราวเสด็จกลับไป
ทรงศึกษาต่อที่ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๔๘๙ พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวได้มีพระราชนิพนธ์ดังนี้ครับ ผมอ่านนิตเดียว ขออนุญาตท่านประธาน
ท่านได้พระราชนิพนธ์ว่าเมื่อได้กราบลาพระแก้วมรกตแล้ว -----

ได้เสด็จพระราชดำเนินไปตามถนนราชดำเนินกลางถึงวัดเบญจมบพิตร รถแล่นเร็วขึ้นได้บ้าง ตามทางที่ผ่านมาได้ยินเสียงใครคนหนึ่งร้องขึ้นดัง ๆ ว่า อย่าละทิ้งประชาชน อยากจะร้องบอกเขาลงไปว่า ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะละทิ้งอย่างไร แต่รถวิ่งเร็วและเลยไปไกลแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานในทำนองที่ตรงนี้เพื่อให้ นายกรัฐมนตรีได้ตาสว่างได้เห็นสัจธรรม ผากท่านประธานผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรีครับ ผู้ชชนที่ถนนราชดำเนิน ผู้ชชนที่สะพานมัฆวานรังสรรค์ หรือที่ทำเนียบรัฐบาลก็แล้วแต่ เป็นผู้ชชนเป็นประชาชนที่ครั้งหนึ่งนายกรัฐมนตรีคิดที่จะใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุม ผมเรียนท่านประธานว่า คนเหล่านั้นเขายอมเห็นดเหน็ดเหนื่อยที่ถนนราชดำเนินก็เพราะเขาต้องการประกาศให้คนทั้งประเทศได้รู้ว่าเขาไม่ทิ้งพระเจ้าอยู่หัวครับ แล้วเราจะครับ รัฐบาลละครับทำอะไรอยู่ในขณะนี้ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมจำเป็นต้องอ่านพฤติกรรม ผมต้องดูพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงวันนี้ครับว่ามีพฤติกรรมที่พอจะไว้วางใจได้หรือไม่ ผมจะสรุปว่าผมไม่เคยสงสัยในชาติตระกูลของท่าน ผมไม่เคยสงสัยความจงรักภักดีของเสวกเอกพระยาบารุงราชบริพารเลย แต่ว่าผมไม่วางใจลูกของท่านครับ ผมไม่ไว้วางใจนายสมัคร สุนทรเวช ในท่าที่ที่ปกป้อง รัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่มีอันตรายต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ถ้าไม่มีประท้วง เดี่ยวเดี๋ยวก็จบเท่านั้นเองครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ความจริงถ้าอภิปรายปกติธรรมดา ไม่มาพาดพิงกันจนเกินไปผมก็ทนฟังได้ ผมนั่งเซ็นหนังสืออยู่ข้างหลัง แต่การเริ่มต้นที่พูดว่าผมเป็นต้นตำรับของเรื่องการแสดงเอกสารเท็จในสภา ผมไม่ทราบว่าตอนที่ผมแสดงนั้นคนที่พูดนั้นเป็นใครอยู่ที่ไหนอย่างไร คือเวลาเขาสู้กันตรงนั้นเขาสู้กันเรื่องเอกสารเท็จนะครับ เอกสารที่ผมเอามาแสดงให้ดูเป็นเอกสารเท็จครับ เพราะข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่รู้ละก็ไปศึกษาเสียก่อนครับ เอกสารนั้นมันเป็นเอกสารเท็จครับ

๓๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๖/๒

เอามาแสดงให้ดูเพราะคนเขาบอกว่ามีคนเอาเอกสารเท็จนี้ไปแสดงให้ดูเพื่อจะได้รับเงิน ส่วนที่มันเกินกว่าการลงทุน เอกสารที่เอามาให้เป็นเอกสารเท็จครับ แล้วคนก็คิดว่า นายสมัครเอาเอกสารเท็จอะไรนี้มา ถูกต้องครับ เอกสารที่เอามาแสดงเป็นเอกสารเท็จ แล้วถามสิครับว่าคนเป็นรัฐมนตรีกับคนที่ เป็น ส.ส. นั้นมีเส้นทางเดินเป็นอย่างไรละครับ เขาเป็นรัฐมนตรีแล้วเขาก็ต้องถอยไปอยู่ที่อื่น เขาพูดกันเลยในสภานะครับว่าอายคนที่ เป็นไม้สักนี้มันทำพื้นได้ ทำเสาได้ ตากแดดตากฝนได้คือคนอย่างนายสมัคร อายคนที่ เป็นไม้ฉำฉามาปูพื้นมันทนฟ้าทนฝนไม่ได้นานหรอกครับ งานการเมืองเขาสู้กันมาอย่างนั้น ไปศึกษาเสียก่อน ก่อนจะเอามาพูดจาว่าผมเป็นต้นฉบับแสดงเอกสารเท็จในสภา ถูกต้องครับ ขออย่าว่าเอกสารที่แสดงวันนั้นเป็นเอกสารเท็จครับ เพราะคนเอาเอกสารเท็จ ไปแสดงครับ ไปแสดงเอาเงินเขาครับ แหมเรื่องอย่างนี้ผมจะบอกให้ฟังนะครับ ไป ๆ มา ๆ อภิปราย แล้วอภิปรายคุณสมบัติของคนอย่างผม ผมจะบอกให้ฟังนะครับ วิธีการที่ไปเอา เอกสารมาอ่าน หนังสือเล่มนั้นนะครับ -----

ตอนพิมพ์มีคนซื้อไป ๘๔,๐๐๐ เล่ม หนังสือชื่อ การเมืองเรื่องตัณหา แล้วก่อนจะมาอ้าง ทศพิทธาธรรมว่าไม่มีอะไรนั้น ศึกษาพุทธศาสนามาแค่ไหนอย่างไรครับ คือสติปัญญา ของคนเวลาจะแสดงให้คนเขารู้ว่ามันไม่รู้เรื่องอะไรอย่างไร ถ้ามที่สมัยพระพุทธเจ้า มีการเมืองหรือยังครับ ๒,๕๐๐ ปีก่อนมันมีการเมืองไหมครับ ไม่มีคำว่าการเมืองด้วยซ้ำ ในสมัยนั้น แต่คำว่า ตัณหา นั้น คนเขียนหนังสือสามารถจะเขียนได้ว่าคนที่ไปหลงใหล การเมือง คนที่ยุ่งอยู่ในการเมือง การเมืองนั้นมันเป็นตัณหาชนิดหนึ่ง เป็นความเท็จ ตรงไหนครับ เป็นความผิดตรงไหนที่เขียนหนังสืออย่างนี้ นั่นก็เป็นตัณหา นี่ก็เป็นตัณหา การเมืองก็เป็นตัณหา การเมืองเรื่องตัณหา นั้นเล่ม ๑ ยังมีเล่ม ๒ ไปหาอ่านเสียสิครับ หนังสือเล่มนี้ตอนพิมพ์ ๘๔,๐๐๐ เล่ม ตอนหลังนี้เขามาพิมพ์ใหม่เพราะว่าเกิดมีคนเอาไป ใส่เว็บไซต์ (Web site) มีคนไปอ่านบทที่ ๑ บทที่ ๒ เลยเรียกร้องให้มีการพิมพ์กันใหม่ ไม่มาโฆษณาขายหนังสือหรือครับ หนังสือเขาขายของเขาไปเรื่อย แต่ข้อสำคัญที่สุด ผมถามหน่อยสิครับว่าที่อ่านมาให้ฟังนั้นมันเสียหายกับคุณสมบัติของคนอย่างผม ตรงไหนครับ รู้ไหมครับว่าคนที่เอาทำออกมามันมีกี่คนในโลกนี้ รู้ไหมครับว่าคนสำคัญ ในโลกนี้ใครที่เอาทำออก หมอที่นั่น ผมออกชื่อท่านก็ได้แม้จะล่องลับไปแล้ว วงศ์ตระกูล ท่านก็ไม่มีใครมาว่าครับ ชื่อนายแพทย์เหล็ก ศรีจันทร์ ท่านพูดอย่างนั้นเพราะท่านเป็น หมอว่าการเมือง ท่านอยู่ในพวกก่อการที่เปลี่ยนแปลงการปกครองด้วยครับ คุณหมอ ทำคลอดลูกคุณแม่ผมมาทุกคนครับ เป็นหมอกำคลอดมันเป็นอย่างไรรครับ มันผิดอะไรกัน ตรงไหนอย่างไรถึงว่าท่านายได้อย่างไร จนปานนี้ยังมองไม่เห็นหรือครับว่าเขาท่านายว่า จะช่วยครอบครัวได้ ครอบครัวผมก็ช่วยได้ครับ ตั้งแต่ไม่มีบ้านอยู่จนกระทั่งมีบ้านอยู่ เช้าบ้านเขาอยู่ตั้ง ๒๐ แห่ง จนกระทั่งผมสร้างบ้านให้พ่อแม่ผมอยู่เองได้ อ่านสิครับ อ่านให้จบหน่อย อย่าเอาบทนี้มาอ่าน ที่อ่านมันเยาะเย้ยถากถางตรงไหน ข้อที่ ๒ มาช่วย วงศ์ตระกูล แน่อนครับ ผมเป็นคนมีชื่อเสียงในวงศ์ตระกูลญาติพี่น้องผม คุณตาผมมีลูก ๔ คน ต่อมา ๔ คน ก็แต่งเป็น ๔ ครอบครัว แล้วทั้ง ๔ วงศ์ตระกูลนี้แหละครับ ๔ คน เดียวนี้มี ๑๐๐ คนเวลาชุมนุมกัน ผมเป็นคนนำชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูลของผม คนในวงศ์ตระกูลผมมีชื่อเสียงหลายคนครับ เพราะฉะนั้นการที่บอกว่าทำชื่อเสียง

๓๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๗/๒

การช่วยครอบครัวผมช่วยมาแล้วครับ ผมทำงานช่วยครอบครัวผม แต่ก่อนคุณพ่อคุณแม่เลี้ยงผม แล้วต่อมาผมก็ทำงานเร็วแล้วผมก็เลี้ยงครอบครัวผมช่วยดูครอบครัวผมแล้วต่อมาผมก็มีชื่อเสียงทำให้วงศ์ตระกูลผมมีชื่อเสียง ใครรู้จักนามสกุลสุนทรเวช เพราะผมด้วยครับ และสุนทรเวชก็คุณพ่อผม คุณลุงผมก็เป็นแพทย์ประจำพระองค์รัชกาลที่ ๖ คุณตาผมเป็นพระยาจางวางออกแบบเหรียญตรา รับราชการรัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗ จนรัชกาลที่ ๗ ได้เป็นอภิรัฐมนตรี เขารับราชการรัชกาลกันมาแล้วขอให้รู้ว่าเขาคุยกันเรื่องตราทุติยจุลจอมเกล้าวิเศษ ถ้าไม่รู้ความหมาย พูดแค่นั้นมันมีความหมายครับ ถ้าไม่รู้ความหมายจะแปลให้ฟัง ตรานี้ นะครับ ธรรมดาสายสะพายที่ได้สี ๆ ต่าง ๆ เครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้นราชการขอให้ แต่สีชมพูนี้ต้องพระราชทานเป็นสายส่วนพระองค์ มีฝ่ายหน้า มีฝ่ายใน พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนะครับ ถ้าไม่โปรดพระราชทานไม่ได้หรอกครับ ไม่ได้ขออนะครับ ใครขอก็ไม่ได้ด้วย พิจารณาด้วยพระองค์เอง เพราะฉะนั้นต้องขอให้รู้ นะครับว่าใครเขาได้เครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้าละก็เขารู้กันอยู่ครับ ใครได้เขาต้องนับถือกันอยู่ว่าใครได้อย่างไร ๆ ผมได้ทุติยจุลจอมเกล้าผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม วันที่ผมได้ก็มีคนเป็นพยานดูอยู่ รับสั่งก่อนจะได้ด้วยซ้ำไป พระราชทานวันที่ ๕ พฤษภาคม วันที่ ๒๘ ทรงทักทาย วันนี้ขอความกรุณา ตามธรรมเนียมเขาไม่เอาเรื่องเจ้ามีรับสั่งมาเอ่ยถึง แต่ว่าพอวันที่ ๒๘ วันที่ ๕ ผมก็ได้รับพระราชทาน ไม่ได้รับพระราชทานคนเดียวด้วย ภรรยาก็ได้ด้วยครับ เรียกว่าได้ทั้งตัวทั้งเมียครับ สมัยโบราณผ้าเป็นเจ้าคุณ เมียเป็นคุณหญิง -----

คนเขารู้หน้าครีว่าต้องโปรดถึงจะพระราชทาน แล้วต่อมาอีก ๑๘ ปี ตอนนั้นรับราชการกระทรวงคมนาคมได้ชั้น ๒ มาอยู่เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ใครต่อใครด่ากันนักหนา ไม่มีผลงาน ไม่ทำอะไร แต่ว่าโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานตราหุติยจุลจอมเกล้าพิเศษ ชัยบัมาอีกชั้นหนึ่ง ถ้าสมัยก่อนเป็นพระยาสมัยนี้ก็เป็นเจ้าพระยาครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องขอให้รู้ว่าเรื่องพรรคอย่างนี้คนต้องรู้ตัวครับ ใครไม่รับพระราชทานก็สุดแท้แต่เขาก็มีความจงรักภักดี แต่คนที่รับพระราชทานแล้วอย่างผมนี่แหละครับ แล้วจะมาวิพากษ์วิจารณ์คนอย่างผมเรื่องไม่จงรักภักดีควรจะไปศึกษาให้ดีกว่าครับ ผมนะสงสารจริง ๆ บอกตรง ๆ ไปรับอาสาเขามาเนี่ย พุดจาเรื่องพรรคอย่างนี้ ผมพุดเรื่องจักรภพแล้วเมื่อวานนี้ไม่ได้ฟังหรือจักรภพ เพ็ญแข จะพุดอะไรที่ไหนอย่างไรเอาเถอะครับ แต่คนที่เขานายกรัฐมนตรีต้องมีเหตุผล เพราะจักรภพพุดวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้รู้กันไว้ ได้ถอดเทป (Tape) แล้วเก็บกันไว้ เสร็จแล้วมาเล่นงานจักรภพเดือนเมษายน ๒๕๕๑ นี้กันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน ๘ เดือนครับ จักรภพไปเหยียบหางเข้าหรืออย่างไรถึงได้ให้ตำรวจไปแจ้งความมีหลักฐานพร้อมหมดเลยครับ ทำไม่ละครับ ๘ เดือนเก็บไว้ทำไม มันเก็บความเลวทรามของจักรภพไว้ ๘ เดือนถ้าจักรภพไม่เป็นรัฐมนตรีก็ปลดอภัย มาเป็นรัฐมนตรีมาอยู่ตรงนี้ไปเหยียบหางใครบางคนเข้านะครับ ผัวะเดียวทันทีให้พันตำรวจโทไปยำ เพราะเรื่องอย่างนี้ผมถึงบอกตำรวจต้องวินิจฉัย ไม่ใช่ผมวินิจฉัย หัวหน้าฝ่ายค้านส่งเอกสารมาให้บอกมีพฤติการณ์อย่างนั้น ผมบอกให้ตำรวจจัดการ จักรภพออกเพราะตำรวจเขาบอกว่าผิด ไม่ใช่ย้ายที่ไหนมาชมมากอดดันอะไรหรอก จะยกย่องคนที่สะพานมัฆวานรังสรรค์อะไรก็ยกย่องไปเถอะแต่มาอ้างว่าจักรภพออกเพราะคุณ ไปถามเขาดูก็ได้ครับ เขาออกเพราะตำรวจบอกว่าเขาผิดแล้วเขาอยู่ไม่ได้เขาก็ต้องออก แต่ผมต้องให้ตำรวจจัดการ ทำไม่ละครับเรื่องพรรคอย่างนี้ ผมไม่ใช่ศาลนะครับ แต่ผมต้องให้ตำรวจจัดการเพราะเหตุว่าเก็บเอาไว้ตั้งแต่เดือนสิงหาคมไม่จัดการ พอถูกเหยียบหางเข้าก็จัดการไปแจ้งดำเนินคดีถึงบอกตำรวจช่วยจัดการ ไม่ใช่ความผิดครับ อย่างนี้ไม่ได้แสดงว่าไม่จงรักภักดี ไม่หอรอกครับ คนจงรักภักดีไม่ต้องแสดงออกขนาดนั้นหรอก จะดูเก่ง จะเห็นสายตา จะเห็นว่าใคร

เขาก็แสดงกันไม่มีใครตำหนิติเตียนนี้ครับ จะแสดงกระโดดโลดเต้นจะอะไรต่าง ๆ ก็เห็นกันอยู่คนไทยแสดงออกครับ ภาพที่ปลาบปล้ำอะไรต่าง ๆ นั้นละคนไทยทั่วประเทศ ไม่มีใครนั้นเลยครับ แต่ผมไม่ต้องไปแสดงอย่างนั้น ผมไม่ต้องแสดงอย่างนั้นผมเป็นสมาชิกของผมนั้นเขาเรียกว่าสมาชิกจุลจอมเกล้า ถึงวันที่ ๕ ไม่เฝ้าตอนเย็นก็ต้องไปตอนเช้า ต้องมีพาน มีดอกไม้ ต้องเข้าไปที่ปราสาทเทพบิดร ต้องไปสักการะ ผมได้รับพระราชทานปี ๒๕๒๗ ลองนับดูสิครับ ปี ๒๕๒๗ ๒๔ ปีมาแล้วต้องไปทุกปีครับ ต้องเข้าไปถวายทุกปี ความผูกพันอย่างนี้ไม่ต้องอธิบายอะไรอื่น แล้วอย่าได้สงสัยครับ แหมอุตส่าห์มาตั้งข้ออภิปรายผมเรื่องความไม่จงรักภักดีของนายสมัคร เรื่องทำที่ปกป้องผมต้องมีเหตุผลในการทำเรื่องอย่างนี้ ใ้อโฮที่ผมก็เขียนไว้ต่าง ๆ นี้เดี๋ยวจะดูสักนิดหน่อย อย่างกรณีที่บอกว่าผมไปสลายการชุมนุม พูดอะไรครับไปสลายการชุมนุม ผมพูดชัดเจนแต่คนเอาไปแปลความ ผมออกโทรทัศน์เมื่อวันเสาร์ตอน ๙ โมงเช้าเป็นพิเศษไม่รอวันอาทิตย์ เพราะเขาบอกว่าเขาจะจัดการให้เบ็ดเสร็จกันวันนี้ แปลว่าวันนี้เขาบอกเขาจะยึดทำเนียบ เมื่อข่าวมาถึงเขาบอกเขาจะจัดการ ผมก็พูดบอกว่าเพราะเขาจะจัดการให้เสร็จกันวันนี้ผมจึงต้องออกโทรทัศน์ มีเหตุผลชัดเจน แต่ว่าพอออกมาเป็นข่าวขนาดออกโทรทัศน์คนฟังทั้งเมือง พออยู่หน้าหนังสือพิมพ์บอกว่านายสมัครจะจัดการให้เบ็ดเสร็จ เขาจะจัดการให้เบ็ดเสร็จคือเขาจะยึดทำเนียบกันวันนี้ ผมก็ต้องจัดการ เพราะเขารอวันเสาร์ วันอาทิตย์ ข่าวมาวันศุกร์ วันเสาร์จะยึดทำเนียบผมจึงเก้าโมงเช้า วันเสาร์ออกโทรทัศน์ วันอาทิตย์ก็ออก แล้วมาบอกว่าไปบอกอย่างไร ผมพูดอย่างนั้นเสร็จกลายเป็นว่าผมจูดชนวน มีคนเจ็บร้อนแทนคนอยู่ที่ตรงนั้น คนขวางถนนอยู่หน้าองค์การสหประชาชาติรกราดติดขัดไม่มีใครตำหนิติเตียนเลย -----

รวมทั้งพรรคการเมืองฝ่ายค้านก็ไม่ตำหนิติเตียนก็ยกย่องสรรเสริญกันอยู่พูดคำก็ยกย่องคำก็ทำไปสิครับ แต่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมต้องดูแลบ้านเมืองนี้ ผมต้องเจอเหตุของอิงเขียนผมต้องเจอพวกสำนักนั้น เขาบอกเขาต้องจอดรถ เขาต้องเดินเข้าไปองค์การสหประชาชาติ แล้วถามสิทธิประเทศนี้มันเป็นอย่างไร ผมถึงต้องออกโทรทัศน์ว่าคุณทำอย่างนี้ไม่ได้ คุณขวางทาง ผมต้องบอกให้ตำรวจเขาดำเนินการ เท่านั้นละครับ ตรวจสอบกันเสร็จพอรู้แน่ใจว่าไม่มีใครไปอยู่ข้างตัวอย่างไรเข้า ออกข่าวเลยครับ ปลุกระดมทันที ตำรวจซัดเส้นตาย ๕ โมงเย็น ผมพูดแล้วก็พูดอีก พูดกันเอง ปลุกระดมกันเอง เรื่องอย่างนี้แต่ละถ้อยแต่ละคำลงลำดับดูสิครับ เรื่องสเตทเมนต์ (Statement) เอามาพูดจากันต่าง ๆ เพราะไม่รู้ เรื่องที่ผมพูดว่าเขาจะเอาไปเปิดเสร็จกันเย็นวันนี้ ไม่ใช่ผมครับ แต่ผมต้องพูดแล้วก็มากล่าวหาผม แล้วเรื่องคุณจักรภพผมก็ให้เห็นชัดเจนว่ามันเป็นอะไรอย่างไร ถ้าเป็นใครก็ต้องทำอย่างนี้ให้ตำรวจจัดการ เพราะเหตุว่าเก็บเอาไว้ ๘ เดือนพอไม่ถูกใจเข้าไปยื่นดำเนินการ ก็ตำรวจดำเนินการก็ยื่นตำรวจ ตำรวจดำเนินการคนเป็นนายกรัฐมนตรีแสดงความไม่จงรักภักดี เรื่องพรรคอย่างนี้ไม่ต้องพูดมาก ไม่ต้องคุยมากครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เข้าใจผมก็ยินดีอธิบายให้ฟัง ผมเกรงใจคุณบรรหารท่านรู้ไหมครับว่าเมื่อผมทำอย่างนั้นแล้ว พูดอย่างนั้นแล้วผมก็ต้องไปขอโทษคุณบรรหารท่านที่บ้าน บอกต้องอภัยให้ผมด้วยนะครับ มันจำเป็นจริง ๆ ในทางการเมือง เพราะว่าผมต้องถูกตีความอย่างนั้นแน่ ผมต้องพูดเพื่อแสดงว่ามีฉะนั้นผมจะเป็นหัวหน้ารัฐบาลต้องเป็นอย่างนี้ ผมแปลความเลยครับ ถ้าต้องเป็นอย่างนี้ตามข้อ ๑ แปลว่าผมไม่มีความจริงรักภักดีถ้าต้องทำอย่างนั้น ผมต้องใช้ทางการเมือง แน่นอนครับ คุณบรรหารอาจุโสกว่าผม ไม่มีใครรู้หรือครับ แต่ว่า ๒-๓ วันผมไปขออภัยท่านที่บ้านบอกคุณบรรหารต้องให้อภัยผมนะครับ เพราะการเมืองต้องรู้พร้อม ท่านยังกอดผมเพราะฉะนั้นการเมืองเขาก็อย่างนี้ครับ แล้วท่านไม่เคยตำหนิติเตียนแล้วท่านก็ร่วมรัฐบาลกับผม ของพรรคอย่างนี้มันโต ๆ กันแล้ว มันต้องรู้ว่าอะไรเป็นอะไร สักจะว่ามาพูดจากรากล่าวทำให้เสียหาย อภิปรายอย่างนี้ที่ผมเขียนว่าเขียนไว้ ๙ ข้อ เห็นไหมครับ ๑ ใน ๙ ข้อ ข้อ ๕ เรื่องบอกว่าแสดงท่าทีไม่ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ นายสมัคร

ไม่ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างนั้นไว้วางใจไม่ได้ แล้วไปหยิบเอาอะไรต่ออะไรมา
 ข้อสุดท้าย ที่ไปบอกว่าหมอดู เขาไม่ใช่หมอดูครับ เขาเป็นคนทำคลอด เขาเป็นหมอดู
 ไม่ใช่หมอดู เขาไม่ใช่ทำนายนะครับ เขาบอกไว้เลยว่าลูกคุณหญิงออกมาเอาเท้าออก
 ให้เลี้ยงไว้ให้ดี มีไม่มากคนหรอก ไปนับดูสิครับ ปกติก็เอาหัวออกทั้งนั้นล่ะครับ แล้วถ้า
 ไม่รู้ก็ไปถามพระสิครับว่าใครเอาเท้าออก ไม่รู้แล้วมาแสดงอย่างนี้อุตส่าห์เอามาอ่าน
 เอน่าผมยกให้ว่าโฆษณาหนังสือการเมืองเรื่องค้นหาถ้ามันยังขายไม่หมดคนก็จะได้
 ไปซื้อมาอ่าน เรื่องพรรคนี้ขอบอกให้รู้ว่าอภิปรายกันอย่างไร ๆ ที่ผมพูดคำว่า แคน
 ผมหมายความว่าอย่างนั้นจริง ๆ เพราะอย่างนี้ลองคิดสิครับ ถ้าคนมีสติปัญญา
 ความคิด มันเขียนว่ากล่าวหัวหน้ารัฐบาลบอกไม่จงรักภักดี ยกย่องคนที่ยูริมนแล้วมา
 เขี่ยบย่ำคนเป็นนายกรัฐมนตรี แสดงประกายตามองเห็น ผมไม่ต้องใช้ประกายตา
 หลอกครับ แต่พฤติกรรมพฤติกรรมของผมนี่ผมเป็นอะไรอย่างไร คนที่รู้จักเขาก็รู้
 เพราะฉะนั้นต้องขอแสดงความเสียใจจริง ๆ ที่ว่าข้อนี้คงไม่ได้รับผลสำเร็จในการอภิปราย
 หลอกครับ ต้องขออภัยจริง ๆ แต่ที่ผมต้องตอบได้นั้นจำเป็นจริง ๆ เพราะพูดจาคาบถูก
 คาบดอก พูดจาทำให้ผมเสียหายหลายชั้นหลายตอน และข้อสำคัญที่สุดก็คือว่า
 เรื่องอยากเป็น ไม่อยากเป็น มาอ่านการเมืองเรื่องค้นหาเลยแปลว่าผมอยากเป็น
 นายกรัฐมนตรี ผมจะบอกให้ฟังนะครับ โลกนี้มันแปลก อะไรที่มันอยากไม่ได้เป็นหรอก
 คนที่ไม่ได้อยากสิครับที่ต้องมาเป็น แต่ว่าเมื่อมาเป็นแล้วผมเป็นคนที่ทำหน้าที่ได้ครับ
 เพราะบังเอิญพื้นฐานนั้นมันได้ฝึกฝนมา มันเล่นการเมืองท้องถิ่นมาก่อน ผมเป็น ส.ส.
 ครั้งแรกเท่านั้นล่ะครับได้เป็นรัฐมนตรี -----

แล้วผมเป็นรัฐมนตรีมา ๕ หน เป็นรองนายกรัฐมนตรี ๓ หน เลือกลง กทม. ผมก็ได้รับเลือก
 ยังไม่มีใครได้รับคะแนนเลือกตั้งมากเท่าผมเลยครับ คะแนน ๑,๐๑๐,๐๐๐ ไม่มีนะครับ
 นั่นแปลว่าผมก็ได้รับความสำเร็จเลือกเข้ามา ผมบริหารที่โน่นมาทุกวันนี้คนใน กทม.
 ก็ยังรักผม ผมอยู่ที่ไหน กระทรวงไหนก็มีคนคิดถึงเสมอ เพียงแต่สภานี้ยาวนาน ๆ มาอยู่ที่
 เถ้านั้น มาเที่ยวนี้ก็เกิดมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมไม่ได้ว่าอะไรหรอกครับ ต่างคนต่างทำ
 หน้าที่ แต่อยากจะบอกคนทำหน้าที่ว่าควรจะมีควมระมัดระวัง ควรบ้างครับ เขียนญัตติกั้น
 แบบนี้แล้วต้องแค้น แค้นเขียนและต้องแค้นมาอภิปราย ก็ดูสิครับที่อภิปรายมาตรงนี้
 มันไหวไหมล่ะครับ ถ้าคนไม่เข้าทำอะไรมันอาจจะลงตัวได้ ว่ากล่าวกันได้ ชี้หน้ากันได้
 แต่มาเจอคนอย่างผมเข้า ผมไม่ต้องอวดหรอกครับ ขออย่าว่าผมไม่ต้องอวด เพราะฉะนั้น
 คนที่มาพูดจาอภิปรายทำนองเหยียบย่ำผมนั่นท่านเสียหายเองครับ ไม่ใช่ผม ขอขอบคุณครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมใช้เวลาไม่เกิน ๑ นาที ท่านประธานครับ

กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันนะครับ คือท่านนายกรัฐมนตรี
 อาจจะพูดเกินเลยไปผมไม่โทษท่านหรอก ผมไม่เคยกล่าวหาท่านตามที่ท่านพูดหรอกครับ
 ผมอภิปรายตามญัตติของผมว่าท่านมีท่าทีปกป้องรัฐมนตรีที่มีทัศนคติที่เป็นอันตราย
 ต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ผมไม่เคย
 กล่าวหาท่าน เป็นเรื่องที่ ๑ แต่ว่าทำดีที่สุด ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้บอกเลยครับ
 ผมภูมิใจอย่างหนึ่งที่ท่านบอกว่า จักรภพลาออกเมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าผิดแล้วก็
 สั่งฟ้อง ก็ยืนยันที่ผมพูดว่าท่านไม่เคยใช้เรื่องการเมือง ท่านไม่เคยใช้การบริหารในฐานะ
 นายกรัฐมนตรีจัดการเรื่องนี้ที่คนเขาสนใจกันทั่วประเทศครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ทั้งหมดที่พูดท่านนายกรัฐมนตรีจะคิดอย่างไรต่อสถาบันสูงสุด ท่านนายกรัฐมนตรีจะคิด
 อยากรู้ต่อบ้านเมืองนี้เป็นความคิดของท่าน ท่านคิดอยู่ในใจของท่าน แต่ท่าทีของท่าน
 ที่แสดงออกมานั้นคนเขาไม่ได้รับรู้ด้วย ผมยืนยันว่าคนไม่ได้รับรู้ในพฤติกรรมของท่านเลย

ผมพูดประโยคสุดท้ายตรงนี้ ผมเห็นด้วยกับท่าน คนที่เกิดเอาทำออกนั้นมันน้อยนะครับ มีน้อยคน และท่านก็เป็นคนหนึ่งที่นี่ครับ ปักซีได้บ้านผมคนที่เกิดเอาทำออกมีประโยชน์อย่างหนึ่งครับ เวลาทำงานติดคอกคนที่เกิดเอาทำออกไปตักน้ำให้กิน เขาบอกถ้ามันจะหลุดถ้าร้ายขึ้นไปกว่านั้นถ้าไม่หลุดอีกต้องเอาทำไปแห่ครับ เอาทำไปแต่ที่คอเขาบอกถ้าจะหลุด ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เอาทำท่านไปแต่ที่คอรัฐมนตรีบางคนสิครับ รถเมล์มันอาจจะหลุดออกมาสัก ๖,๐๐๐ คันก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ การที่ผมทำหน้าที่มีคนเล่นสกปรกกับรัฐมนตรีจะด้วยอะไรก็ตามแต่นายกรัฐมนตรีให้ตำรวจจัดการ ตำรวจจัดการเสร็จเขาก็เห็นว่าตำรวจเข้มแข็งอย่างนั้นเขาก็ออกไป นี่หรือครับไม่ได้ทำหน้าที่ ผมทำหน้าที่ ผมเร่งให้ตำรวจเป็นคนจัดการแล้วเมื่อตำรวจวินิจฉัยเขาต้องออกไป แต่ขออัยนะครับคนที่เก็บเรื่องนี้ไว้ ๘ เดือนแล้วไม่ไปดำเนินการนั้นเห็นยกย่องสรรเสริญกันเหลือเกิน คนหัวเถิกนั้นล่ะครับ ผมจะบอกให้ด้วยนะครับว่า แม้จะอธิบายความให้ฟังเท่าไรก็ยังไม่เข้าใจ ออกไปจากนี้วัดใกล้ที่สุดที่พอจะหาได้แถวนี้ เลือกลงทางนี้ก็ได้อีก ทางโน้นก็ได้ครับ วัดเบญจมบพิตรก็ได้ไปถามพระท่านดูสิครับว่าในโลกนี้ใครอีกคนหนึ่งที่เกิดเอาทำออก ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีเข้มแข็งแล้วก็พาดพิง แล้วก็มีสมาชิกในซีกรัฐบาลที่ประท้วงหรือหาเรื่องแล้วก็พาดพิงมาถึงกระทบในทำนองเดียวกันขอใช้เวลาสั้น ๆ เท่านั้นครับ ในญัตติข้อ ๕ ที่เราเขียนแล้วก็ที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายไป

ผมขอยืนยันนะครับ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็น่าจะยืนยันได้จากจดหมายที่ผมทำถึงท่าน ผมไม่ได้สงสัยในความจงรักภักดีของท่านเลยครับ ผมเพียงแต่เรียกร้องว่าเมื่อท่านเป็นบุคคลซึ่งเคยแสดงออกในเรื่องของความจงรักภักดีอย่างชัดเจน อยากให้ท่านใช้อำนาจทางการบริหารในทางการเมืองแก้ไขปัญหา ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าท่านได้สั่งการตำรวจ ผมก็เพียงแต่รู้สึกน้อยใจที่ผมทำหนังสือไปถึงท่านทำไมท่านไม่ตอบหนังสือผมมาล่ะครับ ผมจะได้ทราบ ผมจะได้สบายใจ แต่ท่านเอาหนังสือไปให้คุณจักรภพ เอาหนังสือของผมไปให้คุณจักรภพ รวมทั้งเอกสารทั้งหลายทั้งปวง กระผมไม่ทราบว่าท่านเจตนาจะไปว่าใครในเรื่องของการเก็บเรื่องไว้ ๘ เดือน แต่พวกกระผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ เรื่องที่คุณจักรภพไปบรรยายจนกระทั่งมันเป็นข่าวที่มีการแจ้งความ เมื่อผมทราบผมก็ส่งให้ท่าน เพราะผมเห็นว่าในอดีตเมื่อเกิดกรณีของคุณวีระ มุสิกพงศ์ ท่านก็เอามาอภิปรายในสภา ท่านก็เอามาดำเนินการ แล้วสุดท้ายเมื่อตำรวจเขามีคำวินิจฉัย ท่านรัฐมนตรีลาออก แต่ผมไม่ทราบท่านนายกรัฐมนตรีได้ฟังคำแถลงของท่านรัฐมนตรีไหมครับ ผู้สื่อข่าวถามท่านรัฐมนตรีว่าที่ลาออกเกี่ยวข้องกับกรณีที่พนักงานตำรวจเขาวินิจฉัยหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีตอบชัดเจนเลยว่าไม่เกี่ยว ไม่มีผลอะไรเลยครับ แต่ออกเพื่อรักษาขุนคือหมายถึงตัวนายกรัฐมนตรี นี่คือข้อเท็จจริงที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้ที่พูดที่อภิปรายก็เพราะเราเห็นว่าท่านน่าจะได้ตัดไฟตั้งแต่ต้นลม แล้วก็ใช้วิธีการทางการเมืองการบริหาร ท่านมีพรรคนะที่ไม่ตรงกับพวกผม ท่านบอกท่านไปดำเนินการ ผมก็เพียงแต่นึกอยู่ว่าท่านก็น่าจะตอบหนังสือผมมาเพราะจะได้เป็นที่เข้าใจกันว่าแต่ละคนแต่ละฝ่ายคิดกันอย่างไร

ประเด็นที่ ๒ บังเอิญเมื่อสักครู่มีสมาชิกพูดทำนองว่าพวกกระผมพูดจา ดูแคลนผู้ที่มีอายุมาก ไม่จริงครับ พวกกระผมให้ความเคารพกับผู้อาวุโส และสิ่งที่เราอภิปรายทั้งหมดนี้เป็นเรื่องพฤติกรรม ไม่ได้เกี่ยวกับอายุครับท่าน ดีชั่วไม่ได้อยู่ที่ว่าแก่หรือหนุ่ม คนดีคนชั่วมีทั้งคนแก่ทั้งคนหนุ่มล่ะครับ เราก็มักจะไปตามข้อเท็จจริง แต่ว่าถ้าท่านอยากรู้ว่าดูแคลนผู้สูงอายุเป็นอย่างไร ท่านย้อนกลับไปวันจันทร์สิครับ วันจันทร์ที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอ้างอิงความเห็นของท่านอาจารย์อดุล วิเชียรเจริญ

๔๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๑/๒

นายกรัฐมนตรีลุกขึ้นมาบอกว่าอาจารย์อดุลอายุเท่าไร อย่างนั้นล่ะครับเรียกว่าดูแคลนผู้สูงอายุ ผมกราบเรียนว่าอย่าเอามาตรฐานอย่างนั้นแล้วมายัดเยียดใส่พวกผมครับไม่เคยทำ

ประการสุดท้าย พูดกันเรื่องว่าอยากหรือไม่อยากเป็นนายกรัฐมนตรี ผมสนใจการเมืองตั้งแต่เด็ก เขาบอกว่าอย่างที่ท่านพูดเลยครับ คนอยากเป็นมักจะไม่ได้เป็น คนไม่อยากเป็นจะได้เป็น แต่เขาบอกว่านักการเมืองไทยแทบจะเรียกว่าคนแรกเลยที่ประกาศตัวว่าอยากเป็นคือท่านครับ ประกาศันได้ ๓ ชั้น ผมจำได้ครับ แต่ไปไม่ถึงชั้นที่ ๓ เท่านั้นเอง แต่จะด้วยโชคชะตาหรือความสามารถหรืออะไรก็แล้วแต่ไม่ว่ากันครับ สุดท้ายท่านก็มาตรงนี้ ถามว่าผมเป็นอย่างไรผมก็บอก ผมก็ทำงานการเมืองเป็นนักการเมืองอาชีพเหมือนท่าน ผมก็มาตามระบบและผมก็ไม่ได้ไปไหน ไม่ได้ออกไปตั้งพรรคครับ บังเอิญสมาชิกพรรคที่ผมสังกัดมา ๑๐ กว่าปีเขาเลือกผมมาเป็นหัวหน้าพรรคผมก็อาสาตัว จะเรียกอยากหรือไม่อยากก็แล้วแต่ล่ะครับ แต่กราบเรียนว่าถ้ามีความอยากก็คืออยากเข้าไปทำงาน แต่ถ้าไม่ได้ทำงานประชาชนไม่ให้โอกาสไม่สามารถมาตามระบบไม่ต้องหวังหรอกครับ ผมก็จะยอมรับคำตัดสินของประชาชนผมจะได้เป็นหรือไม่อยู่ที่ประชาชนครับ แต่ผมจะต้องต่อสู้ด้วยตัวเองไม่เป็นนอมินี (Nominee) หรือหุ่นเชิดให้ใคร ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : เวลาที่คนไม่ค่อยรู้เรื่องรายละเอียดแล้วชอบหยิบเอามาพูด อ้ายบันได ๓ ชั้นเขาตอบคำถามกันเพราะว่าผู้สื่อข่าวมาถาม -----

มีคนบอกว่าจะออกไปจากพรรคประชาธิปัตย์แล้วมันเจ๊งทุกราย บังเอิญผมออกมาแล้วผมก็ตั้งพรรคการเมือง พอเลือกตั้งครั้งแรกก็ได้มา ๓๒ คน ส่ง ๓๕ คนทั่วประเทศได้ ๓๒ คน กรุงเทพฯ ส่ง ๓๒ คน ได้ ๒๙ คน ขาดไป ๓ ที่นั่ง ผู้คนก็ตื่นตื่นกันทั้งเมือง แล้วเขาก็ถามว่าต่อไปจะเป็นอย่างไร ผมก็บอกว่าต่อไปวันข้างหน้าถ้าหากันได้ชั้นที่ ๒ มีพรรคการเมืองมาร่วมผมก็จะได้เป็นรัฐมนตรี ถ้าพรรคการเมืองใหญ่เขาชวนไปร่วมผมก็จะไปเป็นรัฐมนตรี แต่บันไดชั้นที่ ๓ ก็คือว่าถ้าพรรคการเมืองนี้ใหญ่โตขึ้น แล้วผมยังเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองอยู่แล้วพรรคการเมืองผมได้รับเสียงข้างมาก ผมก็เป็นนายกรัฐมนตรี ก็คงเป็นบันได ๓ ชั้น นั้นไม่ได้แสดงความอยากครับ นั้นแสดงการบอกอธิบายให้เขาเข้าใจว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น แล้วข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าเมื่อเวลาที่ผมออกมาแล้วนั้น ผมก็ไม่เคยไปรุกถ้าทำเกินอะไรพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อเวลาที่ผมชนะในกรุงเทพฯ ๓๒ ที่นั่ง ผมได้ ๒๙ ที่นั่ง ผู้คนตื่นตื่นกันทั้งเมือง ฝรั่งมังค่าก็ตื่นตื่นขนาดมานั่งซักถามใน ๓ คนที่ได้ นั้นละครับ ท่านอาจารย์คึกฤทธิ์ท่านได้ ๑ คน อาจารย์เกษมได้อีก ๑ คน ๒ คนติดกันอีกคนหนึ่งคือ คุณถนัด คอมันตร์ แล้วหนังสือพิมพ์เขาก็บอกว่าคุณถนัด คอมันตร์ ได้เพราะว่าเป็น ถนัด คอมันตร์ ถ้าไม่ใช่เป็นคุณถนัด คอมันตร์ พรรคประชาธิปัตย์ก็คงจะไม่ได้สักที่นั่งเดียวเลยในกรุงเทพฯ ก็วิพากษ์วิจารณ์เท่านั้นเอง และผมก็ไม่เคยออกความเห็นเลย ไม่ได้เคยพูดถึง ไม่ได้เคยแสดงความคิดเห็น แล้วผมก็เดินหน้าของพรรคการเมืองผมก็เดินหน้ามาอย่างนี้ครับ แต่ความอยากได้ใครดีอะไรต่าง ๆ ผมไม่นั้น ผมพูดกันสนุก ๆ ว่าหมอดูชอบมาเอาดวงไปดู หมอดูชอบเอาดวงคนที่อยู่ในแวดวงการเมืองดู เขาเอาไปดูแล้วเขาจะคอยดูข้างนอก เขาดูอ้ายนี้มันขึ้นลงอย่างไร อ้ายนี้มันอย่างไรกัน มันขึ้น มันลง มันตกอย่างไร มันได้รับเลือกตั้งหรือไม่ได้รับเลือกตั้ง เขาดูกันอย่างนี้แล้วหมอดูก็ชอบทำนายบอกว่าจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี หมอดูคนนั้นบอกว่าดวงนี้ต้องเป็นนายกรัฐมนตรี ผมก็หัวเราะหะ ๆ แล้ววันหนึ่งผมก็ลาออกจากผู้แทนราษฎรไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผมบอกผมแก็เคล็ดให้หมอดูผมไปสมัครรับเลือกตั้งถ้าผมได้รับเลือกผมก็เท่ากับเป็นนายกเล็ก กรุงเทพฯ แต่ก่อนก็คือนายกเทศมนตรี เขาเรียกนายกเล็ก ต่อมาไปเรียกผู้ว่าราชการ ก็แปลว่านายกเล็ก

ผมก็แก้เคล็ดแล้ว ผมบอกว่าผมคงไปไม่ถึงตรงนั้นหรอกครับ ไปปาฐกถาที่ไหนผมก็คุยเรื่องนี้เท่านั้นเอง ผมบอกผมเป็นได้แค่รองนายกรัฐมนตรี ๓ คน ไม่ได้แสดงความทะเยอทะยาน ไม่ได้อะไรอยาก ไม่เลยครับ แล้วผมมาตรงนี้ก็มีคนมาชวนว่าเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองนี้ แล้วก็สมัครรับเลือกตั้งผมก็เอา เพราะผมเสียดายคนที่จะถูกสับเป็นท่อน ๆ ถ้ารวมกันอยู่ ผมเป็นหัวหน้าพรรคผมก็ไปเป็นหัวหน้าพรรค แล้วผมก็รณรงค์เลือกตั้ง ต้องเรียกว่าเหนื่อยสลายตัวแทบขาดในการรณรงค์ เพราะว่าผมรณรงค์มาด้วยตัวผมเอง ผมออกไปต่างจังหวัดผมไปปราศรัย ผมดำเนินกิจกรรมทางการเมืองครบถ้วน แล้วผมก็ได้รับเลือกตั้ง ผมก็เป็นหัวหน้าพรรค พอเป็นหัวหน้าพรรคผมก็ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง แล้วยังดำเนินการอยู่จนทุกวันนี้ แล้วเขาก็ไม่ได้แสดงความอยากได้ใครดี แต่ว่าพรรคการเมืองที่มันถูกเหยียบย่ำจนจะมิดดินแทบจะเป็นจะตายทุกวิถีทางไม่ให้มันเกิดได้ ผมจะบอกให้ฟังนะครับ วันข้างหน้าคงจะมีคนได้อ่านหนังสือ ไม่ใช่ผมเขียนก็มีคนอื่นเขียน ความสกปรกที่มันเกิดขึ้นในเรื่องแวดวงทางการเมืองนั้นผมจะไม่ชี้ไปตรงไหนหรอกครับ แต่มันสกปรกจริง ๆ ความสกปรกอย่างยี่งนี่ละครับที่ทำให้พรรคการเมืองที่ผมอาสาไปแทนหัวหน้าพรรคเขานั้นได้มาต้องพูดว่าแค่ ๒๓๓ แค่ ๒๓๓ ครับ ป้องกันกันอย่างสุดฤทธิ์ แล้วก็ยังหลุดมาได้แค่นี้ เพราะฉะนั้นผมไม่ได้คาดคิดว่าผมจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อหลุดมาเท่านี้แล้วพรรคที่มากไว้ก็ได้เท่านั้นเอง แล้วจะทำอย่างไรละครับ ก็หมกมันออกมาอย่างนี้นี่ครับ ก็มีอยู่ ๕ พรรค สุดท้ายก็ต้องตกลง ๓ ก่อน อีก ๒ เขาก็บอกเอาไปเป็นดีกว่า เขาอ่านไฟ การเมืองก็อย่างนี้แหละเล่นกันอย่างสุภาพ เรียบร้อย ไม่มีการวิ่งเต้น ไม่ต้องการไปหาอะไรต่าง ๆ แล้วก็เป็นการเมืองปกติ แล้วก็ดำเนินการกันอยู่ จะอยู่ได้เท่าไรยังไม่ทราบได้ แต่ว่าอยู่ได้ ๔ เดือนโดนอภิปรายไม่ไว้วางใจ -----

ทุกอย่างนี้แหละมันก็เป็นมาเป็นไปอย่างนั้น แต่ว่าการพูดจาอภิปรายกันผมบอกตรง ๆ ว่า สมัยนี้มันรุนแรงครับ เพราะฉะนั้นผมก็ต้องทนเพราะผมมาเป็นนายกรัฐมนตรี การอภิปรายไปเที่ยวลากโน่นมาลากนี่มานั้นก็ต้องมาตามแก้ตามชี้ ผมนึกว่าอย่างตอนสรุปท้าย จะได้พูดสักหน ก็ต้องคอยพูดอย่างนี้ก็คงดูสิครับขึ้นต้นว่าต้นฉบับของการเอาของปลอมมาใส่ อย่างโน้นอย่างนี้ลากกันไปลากกันมา แม้กระทั่งเอาทำออกก็อุตสาหะไปเก็บเอามาออกแล้วก็ยังไม่เข้าใจอีกครับ ยังบอกปกป้องได้เขาใช้ตักน้ำมาให้คนก้างติดคอ เป็นกรุงเทพฯ เขาก็มีครับ เอาหัวแม่เท้าเขี่ยคอก้างหลุด ถ้ารู้แค่นั้นนี่ก็ว่าความสำคัญของคนที่เขาทำออกเป็นอย่างนั้น ผมถึงบอกไปถามพระ ถ้าไม่รู้ก็รู้เสียว่าคนเขาทำออกนะใครเอาละครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเรียนปรึกษาทางฝ่ายค้านครับ ตอนนี้อ้อ ๕ ก็ผ่านไปแล้วเราเหลืออีก ๔ ข้อ ก็อยากจะเรียนถามทางวิปจะเอาอย่างไร เอาเป็นข้อ ๆ ไปดีไหมครับ เชิญครับคุณสมาชิก

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สมาชิก วงศ์หนองเตย ในส่วนของฝ่ายค้านเราจะจัดเตรียมผู้อภิปรายเอาไว้โดยคำนึงถึง ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือ คำนึงถึงญัตติว่าจะเป็ญัตติที่พิจารณารวมกัน ในเช้าวันนี้ก็ตั้งใจว่าในส่วนของท่านนายกรัฐมนตรีเดี๋ยวก็น่าจะมีอีกประมาณ ๓-๔ ท่าน หลังจากนั้นก็จะเริ่มลงไปในระดับของรัฐมนตรีแต่ละกระทรวง แต่ต้องกราบเรียนท่านประธานเผื่อถึงท่านนายกรัฐมนตรีไว้ก่อนว่าการอภิปรายของบางท่านก็อาจจะต้องมีการพูดถึงการบริหารราชการแผ่นดินของท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ซึ่งท่านจะตอบเลยหรือท่านจะมาตอบในช่วงระยะเวลาใด เวลาหนึ่งหลังจากช่วงบ่ายไปแล้ว อันนี้ก็แล้วแต่ท่าน แต่ผมกราบเรียนว่าช่วงเช้านี้เรียงต่อจากนี้ไปอีกสัก ๓-๔ ท่านก็จะเป็นเรื่องของท่านนายกรัฐมนตรีทั้งนั้น หลังจากนั้นแล้วก็จะลงไปในเรื่องของการแต่งตั้งรัฐมนตรี

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ผมถามเอาเป็นข้อ ๆ ไป หรือว่าเอารวมเลย

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : มิได้ครับ การอภิปรายของเราจะไม่แบ่งเป็นข้อนะครับ แต่ว่าผู้อภิปรายเขาจะลุกขึ้นมาบอกว่าเขาจะพูดถึงในส่วนใดบ้าง นี่ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ผมเรียนท่านประธานว่า ในส่วนฝ่ายค้านเองซึ่งเรามีผู้อภิปรายเยอะวันนี้เองเราก็พยายามที่จะให้แต่ละท่านพยายามจะดูเรื่องเวลาที่พยายามให้ทันเพราะฉะนั้นผมก็ขอความกรุณาว่าถ้าเกิดเราประท้วงน้อยลงหน่อยในการอภิปรายเราก็จะใช้เวลาเหมาะสม แล้วผู้อภิปรายตอนนี้เขาก็มาพร้อมกันทุกคนแล้ว เพราะฉะนั้นการเรียงจะไม่เรียงเป็นข้อครับ ในส่วนของท่านนายกรัฐมนตรีอีก ๓-๔ ท่านนี้ก็คิดว่าเฉพาะเรื่องท่านนายกรัฐมนตรีก็จะจบลง แล้วก็จะไปในเรื่องของรัฐมนตรีแต่ละท่านในแต่ละท่านก็อาจจะมีการวกกลับมาพูดถึงบ้าง แต่ก็จะเป็นเรื่องรัฐมนตรียกกระทวงเป็นหลักครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต้องจัดสรรเวลาของท่านให้พอดีนะครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : จะพยายามอย่างเต็มที่นะครับ เพราะว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอ ๒๒.๓๐ นาฬิกา แล้วผมก็จะให้ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเป็นคนดำเนินการ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เดี่ยวนะครับท่านประธาน เรายังเหลือรัฐมนตรีต้องอภิปรายอีก ๗ ท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็นั่นละครับ ผมว่าท่านต้องจัดเวลา เพราะว่าฝ่ายรัฐบาลก็ไม่มีใคร ต่อไปผมก็ร้องขออย่าได้ประท้วงเพื่อรวดเร็วขึ้น พยายามนะครับ แล้วฝ่ายท่านก็อย่าประท้วงก็แล้วกัน ต่างคนต่างไม่ประท้วงก็เดินหน้าไปได้ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผมเรียนท่านประธานต่ออีกนิดหนึ่งนะครับ รัฐมนตรี

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แบ่งเวลาของท่านเองก็แล้วกันครับ

๕๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๓/๓

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : รัฐมนตรีอีก ๗ คน ผู้อภิปรายจริง ๆ แล้ว เหลืออีกประมาณ ๒๐ กว่าท่าน ถ้าดูเวลาไปแล้วกระผมก็เป็นห่วงนะครับ เพราะฉะนั้น บางคนก็อาจจะต้องเตรียมไว้ ๑ ชั่วโมง ก็จะลดเวลาลงเหลือ ๔๐ นาที

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็แล้วแต่ท่านจะแบ่งเวลา เองนะครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เดี่ยวนะครับ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าถึง ๒๒.๓๐ นาฬิกาแล้วจะต้องหยุดทั้งหมดนะครับ หลักของเราก็คือว่าต้องพูดได้ครบทุกคน ของรัฐมนตรีเฉลิม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะอยู่คนสุดท้ายอยู่แล้ว เพราะหลังจากชุดนี้ไปแล้วก็จะเริ่มต้นที่กระทรวงยุติธรรมนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือผมได้เรียนเรื่องเวลา ให้ท่านแล้วนะครับ ท่านวิปฝ่ายค้านได้บอกเวลาท่านไว้แล้วก็ให้ท่านไปจัดสรรเวลาตัวเอง

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : มิได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญต่อไปครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เดี่ยวท่านประธานจะยึดอยู่ว่า ๒๒.๓๐ นาฬิกา ต้องจบไม่ใช่ครับ เราจะพยายามไปถึงเวลาที่เรากดกลองกันไว้ แต่ว่าถ้าเกิด มันไม่ครบก็ต้องให้ครบ ถูกไหมครับ เพราะญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มันล่วงวันไม่ได้ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ทำไม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะว่าเรื่องสำคัญคือ เรื่องงบประมาณของแผ่นดิน

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ก็ไม่เป็นไร ก็อภิปรายจบต่อได้นี่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือทางฝ่ายพวกผม ได้เตรียมเวলাกำหนดไว้แน่นอนแล้วจึงเรียนให้ทราบ ก็ดำเนินการไปแล้วกัน ท่านพูดมาก ยิ่งเสียเวลามากครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ไม่ครับท่านประธาน แต่อย่างบังคับว่า พอถึงเวลาแล้วต้องจบนะครับ ต้องตกลงกันก่อนว่าต้องอภิปรายจนครบครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอให้ท่านกับวิปฝ่ายรัฐบาล ไปตกลงกันเองก็แล้วกัน

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ได้ครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณเทพไทใช่ไหม เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ได้มอบหมายให้ผมได้อภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีในหัวข้อที่ ๙ นายสมักร สุนทรเวช ใช้ฐานะและตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแสดงออกต่อสาธารณะ อย่างไร้รู้ดีมีภาวะ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่องทั้งทางวาจาและทัศนคติ ใช้โมหะคติ เอาอารมณ์เป็นเจ้าเรือน พูดทำทนายช่มชู้ต่อสื่อมวลชนและประชาชนตลอดเวลา จนเป็นชนวนให้วิกฤติความขัดแย้งในบ้านเมืองขยายตัวไม่มีที่สิ้นสุด นี่คือนวัตกรรมของท่านประธานครับ แต่ก่อนที่จะอภิปรายผมอยากจะเรียนกับท่านประธานผ่านทาง นายกรัฐมนตรีว่าผมเองอายุไม่มากหรอกครับ เพราะว่าถ้าหากว่าผมอภิปราย นายกรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีมาตอบคำถามผมก็คงจะกระแหนะกระแหนะเหมือนกับ หลาย ๆ ท่านก็จะถามว่าคุณเกิดหรือยัง คุณอายุเท่าไร ผมเรียนครับว่าผมอายุไม่มากหรอกครับ ผมเกิดก็ช่วงราวที่ประเทศไทยเสียเขาพระวิหารไปครับท่านประธาน แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมเองเป็นคนที่สนใจการเมือง ติดตามการเมืองมาโดยตลอดตั้งแต่เล็ก ผมได้เป็นผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้วก็ได้สนใจติดตามการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมืองที่ชื่อสมักร สุนทรเวช ครั้งหนึ่งผมได้ติดตามว่านักการเมือง ที่ชื่อสมักร สุนทรเวช ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๒ ของกรุงเทพมหานคร ร่วมทีมกับหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช และคุณพิภพ อะสีติรัตน์ ถ้าผมจำไม่ผิด ผมได้เห็นการปราศรัยพูดจาเสนอตัวเลขอย่างฉะฉาน ซึ่งก็ไม่แน่ใจว่าจะถูกหรือผิด เพราะไม่สามารถตรวจสอบได้ แต่ถือว่าเป็นนักการเมืองที่พูดจาที่ประชาชนสนใจ

แล้วก็ชอบพอเป็นอย่างยิ่ง ผมก็ได้ติดตามท่านนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอดแล้วก็ได้ศึกษา
 ช่วงหลัง ๆ ผมก็ได้ศึกษาข้อมูลของท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ได้เรียนรู้พฤติกรรม
 และแนวทางของนายกรัฐมนตรีคนนี้ จึงเป็นที่มาที่ผมได้พยายามจะเป็นคนหนึ่ง
 ที่ตรวจสอบนายกรัฐมนตรี ถึงแม้ว่านายกรัฐมนตรีจะเอาชื่อผมไปตากถางเยาะเย้ย
 ในรายการสนทนาประสาสมัครว่าเป็นเทวดาประจำสภาบ้าง เทวดาไทยบ้าง ก็ถือว่า
 ได้รับเกียรติจากท่านนายกรัฐมนตรี แต่วันนี้ขอถือโอกาสที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย
 อภิปรายไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช คำอภิปรายของผมจากนี้ไป
 ท่านประธานครับ ผมขอทำความเข้าใจกับท่านประธานผ่านมายังเพื่อนสมาชิก เพราะผม
 เชื่อว่าจะต้องมีคนมาประท้วงขัดคออยู่บ้าง ผมพยายามที่จะอภิปรายชี้ให้ท่านประธาน
 เห็นว่าคนที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช ไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไป
 อย่างไร เพราะฉะนั้นจะให้ผมมาสรรเสริญเยินยอตามที่เพื่อนสมาชิกบางท่านต้องการ
 คงเป็นไปได้ ผมคงพูดไม่ได้ว่านายกรัฐมนตรีคนนี้แสนดีวิเศษเพราะ ผมคงจะพูดไม่ได้
 ท่านประธาน ผมจำเป็นต้องแสดงผลให้ท่านประธานได้เห็นว่าคุณสมบัติของ
 นายกรัฐมนตรีคนนี้มีพฤติกรรมอย่างไร ตามที่พรรคฝ่ายค้านได้เสนอหรือไม่ว่าไม่มี
 ความเหมาะสมที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไป ท่านประธานครับ ผมเองจริง ๆ คิวอยู่
 ข้างหลัง แต่ว่าเมื่อกี้ได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีตอบเรื่อง ๒ ข้อ ซึ่งอยู่ในสิ่งที่ผมได้รับรู้มา
 ผมก็เลยขออนุญาตท่านประธานวิปขอพูดก่อนเพื่อที่จะได้จับเท็จนายกรัฐมนตรีในสภา
 แห่งนี้ นายกรัฐมนตรีคงไม่ต้องถามว่าผมเกิดหรือยังในหลักฐานที่ผมเอามาชี้แจง
 แต่ผมอยากจะเรียนกับนายกรัฐมนตรีว่ายุคนี้เป็นยุคไฮเทค (Hightech) สามารถค้นได้
 สิ่งที่นายกรัฐมนตรีพูดเรื่องกรณีสเตทเมนต์ที่คุณนิพิฐ อินทรสมบัติ ขอประทานโทษ
 ที่เอ่ยนาม -----

ได้พูดถึงว่านี่คือตำนานการอภิปรายด้วยกระดาษแผ่นเดียวว่า เป็นกระดาษปลอม เป็นสเตทเมนต์ปลอม นายกรัฐมนตรีขึ้นมาแก้ข้อกล่าวหาเมื่อก็ ท่านก็บอกว่า เป็นของปลอมจริง แต่ผมไปค้นคำอภิปรายของนายกรัฐมนตรีตอนนั้นที่ชื่อนายสมัคร สุนทรเวช อภิปรายคุณจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๓๐ นายสมัคร สุนทรเวช อภิปรายว่าอย่างไรครับท่านประธาน ผมขออ่านเพื่อไม่ให้คลาดเคลื่อนกับข้อเท็จจริง เอกสารซึ่งเป็นเอกสารมีการเอาสแตงค์ ไปใส่บัญชีในต่างประเทศแทนชื่อรัฐมนตรีในสายนายกรัฐมนตรี ซึ่งตอนนั้น ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ยังเป็นความจริงจนกระทั่งบัดนี้ แล้วเมื่อได้รับเอกสารชิ้นนี้แล้วมันเป็นสเตทเมนต์ที่ถ่ายมาจากธนาคารในสหรัฐอเมริกา เมื่อถ่ายออกมาเสร็จเรียบร้อยแล้วมีคนส่งสเตทเมนต์นี้มาให้ แล้วสเตทเมนต์นี้เขาก็เอา กระดาษสีน้ำตาลคลิป (Clip) ผมดูทั้งหมดครับ ท่านไม่เคยบอกเลยว่าเป็นเอกสารเท็จ เอกสารปลอม ท่านไม่มีการพูดเลยครับ หลังจากนั้นมีการโต้ตอบกันเพื่อให้สมเหตุสมผล ผมขออ่านคำชี้แจงของรัฐมนตรีจิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นซึ่งได้อภิปรายในสภา ได้ทำทนายนายสมัคร สุนทรเวช ท่านบอกว่าจะให้ ผมลาออกจากตำแหน่งหรือ กระผมคิดว่าลาออกนั้นมันไม่พอ เพราะถ้าสมมุติว่าในช่วงที่ กระผมเป็นรัฐมนตรีนี้ผมมีเงินที่เข้าบัญชีของกระผมที่ไหนได้เป็นเงินถึง ๙๖ ล้านบาท อะไรนี้ อันนี้ส่อไปทางทุจริตอย่างแน่นอน รัฐมนตรีที่ส่อไปทางทุจริตนี้ลาออกอย่างเดียว ไม่พอ ต้องให้ไล่่ออกแล้วดำเนินการตามกฎหมาย คราวนี้สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียน ก็คือว่า ในขณะที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นพรรคเก่าของท่านที่เมื่อวาน ท่านเปลอพูดออกมานะครับ ได้ยื่นหลักฐานเข้ามาแล้วท่านเองก็ได้ออกไปพูดว่า ท่านได้ตรวจสอบหลักฐานอย่างแน่นอนแล้ว ผมขอย่านะครับ ท่านพูดว่า ได้ตรวจสอบ หลักฐานอย่างแน่นอนแล้ว รัฐมนตรีสายนายกรัฐมนตรีทุจริตหลักฐานมัดแน่น แน่นอนแล้ว จนกระทั่งใน ๖ อาทิตย์ที่แล้วนี้ไม่ใช่ตัวกระผมเองที่เสียชื่อเสียง แต่วงศ์ตระกูลได้สร้างชื่อเสียงมาด้วยดีตลอดชีวิตได้เสื่อมเสียไปด้วย กระผมอยากจะ ขอให้สภาแห่งนี้ได้ช่วยพิจารณาว่ากระผมไม่ได้ทำทนาย แต่กระผมอยากจะให้มี

ความรับผิดชอบ ต่อมาครับ ท่านรัฐมนตรีจิรายุท่านบอกว่าท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ซึ่งได้พูดไว้ว่าได้ตรวจสอบแล้ว แล้วก็ทำให้เกิดความเสียหายแก่กระผมแล้วในแง่ความรับผิดชอบของท่าน ท่านจะลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ศักดิ์ศรีนี้มันเท่ากันหรือไม่ครับ คุณจิรายุเอาตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเดิมพัน แต่ว่าก็ไม่รับคำท้า นะครับ ทั้ง ๆ ที่นายกรัฐมนตรีคนนี้ก็ชอบคำท้า ชอบคำสาบานอยู่แล้ว หลังจากนั้นต่อมาเพื่อให้เรื่องนี้มันครบสมบูรณ์ ได้มีการร้องให้สภาโดยคณะกรรมการวิสามัญตรวจสอบของสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจสอบผ่าน เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย พบว่าสเตทเมนต์ที่นายสมค์ครนำออกมาแสดงนั้นเป็นของปลอม และนายจิรายุไม่เคยมีเงินฝากในธนาคารนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีการดำเนินการทางกฎหมายใด ๆ กับนายสมค์คร สุนทรเวช

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอโทษที่ครับ มีผู้ประท้วง เชิญท่านกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน กระผม ขอประท้วงท่านประธานในข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ซึ่งแม้จะเกรงใจต่อข้อตกลงที่ท่านประธาน ได้วางหลักว่าไม่ควรจะมีการประท้วง -----

๕๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๖/๑

แต่การอภิปรายของผู้อภิปรายที่ดำเนินอยู่ในขณะนี้ไม่ได้ตรงกับประเด็นในญัตติที่ท่านยื่นเลย ก่อนที่ท่านจะอภิปรายท่านได้อ่านเนื้อหาญัตติให้พวกเราฟัง เรื่องที่ท่านอภิปรายอยู่ เป็นเรื่องในอดีตที่มีการยกมาโดยผู้อภิปรายคนหนึ่งและท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ตอบชัดเจน ไปแล้ว การย้อนไปอีกไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้เกิดความแจ่มชัดในประเด็นที่ท่านจะกล่าวหา นายกรัฐมนตรีในข้อกล่าวหาที่ท่านตั้งอยู่ในปัจจุบัน กระผมอยากให้ท่านประธาน ได้กรุณาฟังคำอภิปรายของผู้อภิปรายที่กำลังโยงเอาเรื่องในอดีตที่ยาวนาน ซึ่งได้มีการทำความเข้าใจกันในระดับหนึ่งต่อสมาชิกแล้ว ถ้าปล่อยให้อภิปรายด้วยข้อมูล ที่ย้อนหลังไปขนาดนี้มันจะอยู่ในประเด็นที่เขาได้ยื่นอภิปรายในครั้งนี้อหรือไม่ ถ้าท่านประธาน ไม่ควบคุมตรงนี้ก็จะทำให้ข้อตกลงของวิปไม่สามารถปฏิบัติตามกรอบเวลาได้ เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนท่านประธานว่าอย่างไรท่านประธานได้ช่วยกรุณา ดูประเด็นที่ผู้อภิปรายอภิปรายด้วยว่าอยู่ในกรอบที่ท่านยื่นญัตติหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ขออนุญาติวินิจฉัย ท่านเทพไทขอความกรุณาอย่างนี้ดีกว่าครับ ถ้าจะเกริ่น ก็อยากจะให้เกริ่นพอประมาณแล้วเข้าประเด็นให้มากที่สุดจะได้กระชับ เชิญต่อเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ท่านประธานเองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มามากพอสมควร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทต่อของท่านให้กระชับเถอะครับ พยายามอย่าเกริ่นให้มากนัก อยากให้ เข้าประเด็น

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมต่อนะครับท่านประธาน หลังจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายจิรายุได้ลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ท่านแสดง สปิริต (Spirit) โดยทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐ และได้รับโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และรองราชเลขาธิการสำนักพระราชวัง ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบัน นี้คือวีรกรรมของคนชื่อสมัคร สุนทรเวช ในอดีต ที่ผมจำเป็นต้องยกเรื่องอดีตขึ้นมาเพราะวันนี้เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี ผมมีสิทธิที่จะเอาเรื่องอะไรก็ได้ที่เป็นความประพฤตินายกรัฐมนตรี ที่แสดงให้เห็นว่าไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในประเทศนี้ ต่อไป เพราะในญัตติกก็ได้บอกอยู่แล้วว่า

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านจตุพร

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน ผมตั้งใจที่จะพยายามประท้วงให้น้อยที่สุดเท่ากับความจำเป็น แต่ญัตติของฝ่ายค้านที่ยื่นมายัง ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี สิ่งที่นายเทพไท เสนพงศ์ กำลังอภิปรายอยู่นั้นกำลังอภิปรายนายสมัคร สุนทรเวช ในปี ๒๕๓๐ เหมือนกับเมื่อวานนี้ก็เป็นการอภิปรายในสมัยรัฐบาลจอมพล สฤษดิ์ ผมจึงบอกว่าพฤติการณ์ของการยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นคือการกระทำของนายสมัครในฐานะนายกรัฐมนตรีในตลอดระยะเวลาการเป็น นายกรัฐมนตรี ๔ เดือน แต่ถ้าสาวไปประวัติศาสตร์ผมจะบอกกับท่านประธานว่า มิฉะนั้นเราจะพูดกันไม่จบ เหมือนคดีเขาพระวิหารไปว่าความตามคนทรงเจ้า อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจตุพรครับ อย่าไปขยายความตรงนั้นเดี๋ยวก็ประท้วงกันไปมา ผมฟังท่านจบแล้ว เดี่ยวผมวินิจฉัยครับ ท่านประท้วงผมให้ท่านใช้สิทธิเรียบร้อยแล้ว -----

ผมไม่ยากให้ท่านไปพาดพิงกลับ มันไม่อย่างนั้นก็ไม่จบ ผมจะวินิจฉัยครับ ท่านเทพไท ขอความกรุณา การที่เราจะกล่าวนำหรือนำร่องเรื่องในอดีตตรงนั้นก็เป็นที่ดีแต่พอสมควร ใช้เวลาตรงนั้นให้กระชับพอสมควร แล้วที่ประเด็นเลยครับว่ารัฐบาลบกพร่องตรงไหน ตามที่ท่านยื่นไม่ไว้วางใจเพื่อจะให้กระชับ เชิญต่อเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ สิ่งที่ผมจะอภิปรายนี้ผมจะชี้ให้เห็นนะครับว่ามันเข้ากับญาติที่ผมได้อ่านไปแล้ว แต่ว่าสมาชิกบางท่านครับ ท่านเป็นสมาชิกใหม่อย่างที่ผมเข้าใจ เพราะฉะนั้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทครับ ขอความกรุณานะครับ อย่าประชิดกันไปประชิดกันมา ไม่อย่างนั้นมันก็ประท้วงกันอย่างนี้ ท่านจตุพรครับผมได้เตือนแล้ว ผมถือว่าผมวินิจฉัยแล้ว ท่านนั่งเถอะครับ ท่านเทพไทท่านต่อของท่านเลยนะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นต่อไปในเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรียังได้บิดเบือนข้อเท็จจริง กรณีที่คุณนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ พูดขึ้นเมื่อกี่นะครับ กรณีที่ท่านไปออกรายการสนทนา ประสาสมัคร เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๓๐ มิถุนายน เมื่อที่ท่านพูดว่าที่คุณนิพิฐฐ์บอกจะสลายมีอบ (Mob) ท่านนายกรัฐมนตรียืนยันว่าท่านไม่ได้พูดอย่างนั้น ผมจดไว้ครับ ท่านนายกรัฐมนตรียืนยันว่าเขาจะจัดการให้เสร็จภายในวันนี้ ท่านก็บอกว่าท่านไม่ได้สลายมีอบ ผมมีคำพูด ตัวต่อตัว คำต่อคำเลยครับ ขออนุญาตอ่านเพื่อให้ท่านประธานได้วินิจฉัยว่าคำพูดของ นายสมัครที่พูดในวันนั้นมันหมายถึงอะไร ที่ผมต้องพูดวันนี้ไม่รอพูดพรุ่งนี้เพราะจะเอากัน ให้แตกหักวันนี้ หมายความว่าอย่างไรครับ ผมต้องพูดเสียตอนนี้ให้คนทั้งบ้านทั้งเมือง ได้รู้ว่ารัฐบาลนี้รับผิดชอบ ตำรวจก็รับผิดชอบ ทหารก็รับผิดชอบ ผมเตรียมพร้อมไว้หมดแล้ว ผมเป็นคนดูแลบ้านเมืองนี้ผมเป็นนายกรัฐมนตรียุคใหม่ ผมบอกให้รู้ก็แล้วกัน ก็ลองดู ผมเตรียมไว้พร้อมหมดแล้ว ทั้งทหาร ทั้งตำรวจ ไม่ได้ขู่ นะครับ แต่สิ่งที่พวกคุณ มาชุกกลางถนนกลางเมืองนั้นไม่ได้ผมจะดำเนินการพวกคุณกับสิ่งที่นายสมัคร สุนทรเวช

พูดในสภาแห่งนี้เขาจะจัดการให้เสร็จภายในวันนี้ ต่างกันใหม่ท่านประธาน ผมชี้ให้เห็นว่า มันเข้าประเด็นที่ผมยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจแสดงออกต่อสาธารณะ ไร้วุฒิภาวะ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่องทั้งวาจาและทัศนคติ แล้วจะไม่ให้ผมพูดได้อย่างไรครับ จะให้มาชมหรือครับ นี่มันญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านประธานก็ทราบ เพราะฉะนั้นต่อไปคือเรื่องที่ผมอยากจะทำให้ท่านประธานเห็นว่านายสมักร สุนทรเวช พูดจาไม่อยู่กับร่องกับรอย พูดกลับไปกลับมาตลอดเวลา ขาดความเชื่อถือ ทำให้ภาวะผู้นำบกพร่องตามญัตติที่ผมเสนอ

เรื่องแรก เป็นการใช้อำนาจที่ไม่สุภาพตั้งหลายเรื่อง แต่ที่ผมยกมาเพียงเรื่องเดียวเพื่อให้ประธานสภาได้เห็นว่านี่แหละคือวุฒิภาวะ การใช้อำนาจของคนที่ เป็นนายกรัฐมนตรี ตอนที่ท่านรับตำแหน่งหัวหน้าพรรคพลังประชาชนมีนักข่าวไปถาม นักข่าวถามว่า มีข่าวว่าคุณหญิงสุดารัตน์และนายเนวิน ชิดชอบ อดีตกรรมการบริหาร พรรคไทยรักไทยได้ร่วมกันจัดโผ ส.ส. สัดส่วนในคืนวันที่ ๖ พฤศจิกายนที่ผ่านมาจริงหรือไม่ นายสมักรตอบว่าผมไม่มีหน้าที่ที่จะต้องมาแถลง ที่ถามอย่างนี้มีใครให้อำนาจ มาหรือไม่ ผมไม่ตอบ ผมจะไม่ตอบ -----

ท่านคูสิได้รับพฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีต่อสื่อมวลชน ผู้สื่อข่าวก็ถามต่อไปอีกว่าการที่ไม่ตอบแสดงว่าไม่ปฏิเสธใช่ไหม นายกรัฐมนตรีก็บอกว่าการไม่ตอบไม่ได้แปลว่าไม่ได้ปฏิเสธ อย่ามาถามผมเหมือนศาล อย่ามาแคะแทะเกา เพื่อต้องการทำให้เกิดความเสียหายแก่พรรค พวกคุณรับจ้างไปมาถามทำไม น้ำเสียงผมอาจจะไม่เหมือนกับท่าน แต่ว่าเป็นคำพูดของท่านจริง ๆ นักข่าวก็ถามบอกว่าต้องถามในหน้าที่สื่อมวลชน รับจ้างประชาชนมา นายสมัครก็ต่อล้อต่อเถียงต่อว่าเอารายชื่อประชาชนมาสิมาจากฉบับไหน นักข่าวก็บอกว่ามาจากสยามรัฐ ท่านก็บอกว่าถ้ามีคนมากล่าวหาสยามรัฐในทางเสียหาย คุณจะตอบว่าอย่างไร ผู้สื่อข่าวก็บอกต้องให้ผู้บริหารชี้แจง ท่านเองเป็นผู้บริหารพรรค ท่านก็ชี้แจงประชาชนต้องการรับฟัง นายสมัครตอบกลับว่า อย่าว่าผมหยาบคายนะ เมื่อคืนคุณไปเสพเมถุนกับใครหรือไม่ ดูดูฉีกภาวะของคนเป็นนายกรัฐมนตรีรับไม่น่าจะออกมาจากปากของคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีเลย ผมชี้ให้เห็นถึงฉีกภาวะของนายกรัฐมนตรีที่ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจได้อย่างไรครับท่านประธาน

อีกเรื่องหนึ่ง ที่ผมจะนำมาอภิปรายสนับสนุนฉีกภาวะของคนเป็นนายกรัฐมนตรี ก็เรื่องเก่าอีกแล้วครับ เรื่องที่ผมได้อภิปรายนายกรัฐมนตรีในวันที่แถลงนโยบายแล้วก็มีการประชุมกันอีกที่กสิกรโครม แล้วก็มีคนเขาบอกว่าเอาประเด็นนี้ไปตั้งกระทู้ถามสิ ผมก็ได้ตั้งกระทู้ถามแล้ว แต่บังเอิญว่ามันหมดสมัยประชุม กระทู้ถามผมก็ตกไปเมื่อมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดขึ้น และผมได้รับมอบหมายจากพรรคก็จำเป็นต้องนำเรื่องนี้ขึ้นมาอภิปรายในสภาอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่จะจับเท็จว่าคนที่ เป็นนายกรัฐมนตรีวันที่ไม่ได้เป็นนายกรัฐมนตรีพูดอย่าง วันที่เป็นนายกรัฐมนตรีพูดอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งผมไม่มั่นใจว่าวันเวลาเปลี่ยนไปมันทำให้ความคิดสมองคนมันเปลี่ยนไปด้วยตามวัยหรือไม่ หรือว่าท่านเป็นผู้สูงอายุความจำอาจจะเปลี่ยนแปลงคลาดเคลื่อน ผมไม่กล้าหาท่านว่าท่านเป็นอัลไซเมอร์ (Alzheimer) หรือ เพราะวันก่อนผมกล้าหาท่านท่านก็ตำผมไปแล้วว่า อ้ายเด็กบ้ามาหาว่าผมเป็นอัลไซเมอร์ ผมก็ได้รับเกียรติจากท่านนะครับ สิ่งที่ผมจะยกมาก็คือว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปสัมภาษณ์สื่อต่างประเทศ ซึ่งผมไม่เข้าใจว่าทำไมต้องไปสัมภาษณ์สื่อต่างประเทศ อาจจะเป็นเพราะคิดว่าสื่อต่างประเทศคงเข้ามาไม่ถึงเมืองไทย

ทำให้คนไทยอาจจะไม่ได้รับรู้ข่าวสาร ซึ่งท่านอาจจะลืมไปว่าโลกนี้มันเป็นโลกแห่งการสื่อสารแล้วครับ ท่านไปสัมภาษณ์หนังสือ ผู้สื่อข่าวซีเอ็นเอ็น (CNN) นายแดนรีเวอร์ส เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ เกี่ยวกับเหตุการณ์นองเลือด ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นักข่าวถามผมเอาย่อ ๆ เลยว่าตัวเลขผู้เสียชีวิตอย่างเป็นทางการอยู่ที่ ๔๖ ราย จริง ๆ แล้วมันสูงกว่านั้น นายสมัครตอบว่าไม่ สำหรับผมไม่มีใครเสียชีวิต ยกเว้นชายผู้โชคร้ายคนหนึ่งที่ถูกทำร้าย และถูกเผาที่สนามหลวง มีผู้เสียชีวิตเพียงคนเดียวเท่านั้น วิญญาณวีรชน ๑๔ ตุลาคม ร้องไห้ระงมไปเลยท่านประธาน เขาเจ็บใจที่มีนายกรัฐมนตรีที่ชื่อนายสมัครแล้วยังเจ็บใจที่นายกรัฐมนตรีสัมภาษณ์บิดเบือนประวัติศาสตร์อีก เท่านั้นยังไม่พอครับ ก็มีสำนักข่าวอัล-จาซีเราะห์ (Al-jasirah) ได้มาสัมภาษณ์นายกรัฐมนตรี เป็นนักข่าวผู้หญิง ท่านนายกรัฐมนตรีใช้นิสัยเดิม ๆ ของท่านปฏิบัติต่อผู้สื่อข่าวทั้งไทยทั้งเทศเหมือนกันหมด ต่อว่ากระแหนะกระแหนะผู้สื่อข่าว -----

แต่ที่ผู้สื่อข่าวถามก็คือว่า ดิฉันอยากจะย้อนไปในปี ๑๙๗๖ เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ช่วงที่มีนักศึกษาประท้วงกัน มีนักศึกษานับร้อยถูกทำร้าย ถูกยิงและถูกเผา นายสมัครตอบว่าอย่างไรครับ ตอบว่าคุณไปได้รับรายงานนั้นมาจากไหน นักข่าวก็บอกว่าประวัติศาสตร์บอกไว้ว่าคุณออกรายการวิทยุปลุกระดมมีอบให้มาทำร้ายนักศึกษา ท่านตอบต่อเหมือนกับตอบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นิสัยไม่เคยเปลี่ยนแปลงจริงๆ ครับ นายกรัฐมนตรีคนนี้ท่านบอกว่าตอนนั้นคุณอายุเท่าไร คุณเกิดแล้วหรือยัง

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีผู้ประท้วงครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : เชิญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เชิดชัย วิเชียรวรรณ พรรคพลังประชาชน จังหวัดอุดรธานี ผมขอประท้วงผู้กำลังอภิปรายข้อ ๖๑ พุดวักไปวนมา ผู้กำลังอภิปรายพุดเรื่องนี้ในสภาแห่งนี้หลายครั้งแล้ว ไม่สร้างสรรค์เลยให้ท่านวินิจฉัยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คงยังไม่เข้าข่ายนะครับ เชิญท่านต่อครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณครับท่านประธาน ไม่เป็นไร เป็นการส่งเสริมอาชีพก็แล้วกัน

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วนตัว) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน เมื่อคืนนี้นายเทพไท เสนพงศ์ ได้กล่าวหมิ่นประมาทว่าคนที่ลุกขึ้นมาประท้วง ซึ่งใช้สิทธิตามข้อบังคับของสภาบอกว่า เป็นการส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมรายได้ แปลความว่าคนที่ยกมือขึ้นมาประท้วงนั้นไปรับสินบาทคาดสินบนมา ซึ่งผมเห็นว่าข้อกล่าวหาเป็นวิธีการที่ใช้ไม่ได้ ถ้านายเทพไทไม่ถอน ผมก็จะไม่ยอมให้การอภิปรายต่อไป เพราะการอภิปรายของนายเทพไทเป็นเรื่องอดีตทั้งสิ้น ไม่ใช่พฤติการณ์ของนายสมัคร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านจตุพรครับ ท่านนั่งก่อนครับ เป็นอำนาจที่ผมจะต้องวินิจฉัยนะครับ ท่านเทพไท ท่านถอนเถอะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมกลัวครับ ผมถอนแล้วครับ

(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอดุลย์ประท้วงหรือครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ครับ ผมอยากจะทำให้ท่านประธาน เรียนเพิ่มเติมไปถึงสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ทุกคน เพราะว่าเมื่อวานนี้เกิดขึ้นแล้ว ๒ คน ตอนนี้อีก ๑ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ ถือว่าท่านได้ถอนแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ ท่านต่อของท่านเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ เป็นคำถามที่เรา ได้ยินอยู่ประจำนะครับ ก็ถามว่าตอนนั้นคุณอายุเท่าไร คุณเกิดหรือยัง เดียวท่านมาตอบผม แล้วก็ถามผมอีกว่าผมอายุเท่าไร ผมเรียนกับท่านนะครับ ท่านอายุรุ่นราวคราวเดียวกับคุณพ่อผมนะครับ แต่วันนี้ผมมาทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรที่จะต้องตรวจสอบฝ่ายบริหาร

เรื่องความเคารพ เรื่องความอาวุโส สังคมไทยที่ปฏิบัติกันมาที่ผมยอมรับ แต่วันนี้เราเอาเรื่องตัวเลขเอาเรื่องอายุนี้วางไว้ เอาศักดิ์ศรี เอาหน้าที่ความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยมาอภิปรายกัน เพราะฉะนั้นต้องขอโทษท่านนายกรัฐมนตรีก่อนว่าถ้าหากว่ามีอะไรล่วงเกินไปบ้าง นักข่าวบอกว่าคุณปฏิเสธในเรื่องนั้นหรือไม่ นายสมัครบอกว่าผมไม่ได้กังวลเรื่องนั้นเลย พวกเขาเขียนประวัติศาสตร์ที่ใสโครกเกี่ยวกับตัวผม ผมได้ยื่นฟ้องพวกนี้ต่อศาลมาหลายครั้งแล้ว ครั้งนั้นมีแค่ชาย ๑ คนเท่านั้นที่ตายในสนามหลวง เพราะมีคนไปทำร้ายเขาแล้วเผาด้วยยางรถยนต์ ขณะที่นักศึกษาพร้อม ๓,๐๐๐ คนที่อยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นก็โดนจับ ทหารต้องการนำนักศึกษาออกมา พวกเขาเลยถอดเสื้อแล้วก็ทำอย่างนี้ ทำอย่างนี้ก็คือท่านนายกรัฐมนตรีทำท่าทางเอามือไพล่หลัง ซึ่งเป็นนิสัยบุคลิกของท่านที่ท่านประธานก็เห็น เดินเอามือไพล่หลังแบบนี้ก้มหน้าก้มตา ท่านก็ทำแสดงท่าที่เอามือไพล่หลัง -----

นักข่าวก็ถามว่าแล้วศพก็อยู่บนพื้น นายสมัครก็บอกว่า ไซ้ ไซ้ ไซ้ มี ๑ คน นักข่าวบอกว่า คุณบอกว่ามี ๑ คน นักข่าวย้ำอีกนะครับ ก็แปลกใจว่ามีได้อย่างไร ๑ คนทั่วโลกตีข่าว บอกมีอีกตั้งเยอะแยะนายสมัครก็บอก ไซ้ สุดท้ายครับ นักข่าวก็สัมภาษณ์พอสมควร และโดยมารยาทนักข่าวก็บอกโอเค (OK) ท่านนายกรัฐมนตรีคะเราก็ต้องพอกัน แค่นี้ก่อนคะ ขอขอบคุณมากสำหรับการให้สัมภาษณ์ อันนี้ไม่รู้ขอบคุณจริง ๆ หรือแกล้งขอบคุณแต่นายกรัฐมนตรีบอกว่าขอบคุณแต่โปรดไปทำการบ้านมาบ้าง สอนเขาอีกครับ อย่าหยิบเอาแค่ข้อมูลบางอย่างแล้วมาตั้งคำถาม ถ้าผมไม่ใช่ตัวจริงผมมาไกลขนาดนี้ ไม่ได้ห rokokขอบคุณที่มาพ้อแล้ว นักข่าวยังตอบอีก แหมไม่ใช่เป็นผมนะนี่ นักข่าวบอกขอบคุณมากยังมีไมตรีครับ นี่ชี้ให้เห็นนะครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเรื่องนี้ตาย ๑ คน แต่ผมกลับไปดูประวัติศาสตร์ นี่ผมค้นมาเมื่อกี่สัปดาห์ ร้อน ๆ อุ่น ๆ เลย โงง นิ่ง ปัง ของนายวิระ มุสิกพงศ์ กับนายศิริระ ติระพัฒน์ ครับ ได้บอกท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปพูด เรื่องนี้วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๐ ที่ซีเต้ ยูนิเวอร์ซิตี ประเทศฝรั่งเศส ตอนบรรยายเพื่อสร้าง ภาพพจน์ให้กับประเทศไทยในตอนนั้น ท่านพูดถึงเหตุการณ์ ๖ ตุลาฯครับ พูดว่าตอนนั้น กลายเป็นสมรภูมิตหาความผิดของใครไม่ได้เลย ฝ่ายที่เข้าไปก็มีปืน ฝ่ายที่อยู่ข้างในก็มีปืน มีการยิงกัน ผลการยิงนั้นมีคนตาย ๔๔ คน ผมขอย้ำนะครับ ๔๔ คน ในคนที่ตาย ๔๔ คน นั้นมีคนถูกเผาตายไป ๔ คน ผมก็ไม่รู้จะเชื่อข้อมูลไหน ข้อมูลตอนอายุปี ๒๕๒๐ หรือว่า ข้อมูลล่าสุดนะครับ แต่ผมชี้ให้ท่านประธานเห็นว่านี่คือการพูดที่กลับไปกลับมา ไม่มีข้อเท็จจริงที่ยืนยัน ผมจำเป็นต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีนะครับ อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน เรื่องที่ผมเคยตั้งกระทู้ถามในสภาผู้แทนราษฎร เรื่องที่ ท่านนายกรัฐมนตรีไปประเทศกัมพูชาแล้วก็ท่านไปเห็นอะไรที่ประเทศกัมพูชาท่านก็คิดว่า กัมพูชาน่าจะศิวิไลซ์ (Civilize) กว่าเมืองไทยน่าจะเอาส่วนนั้นมาสร้างที่เมืองไทย เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ อันนี้อยู่ในช่วง ๔ เดือนพอดี อยู่ในช่วงจังหวะที่ท่านเป็น นายกรัฐมนตรีคงจะไม่ถูกประท้วงนะครับ นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ที่ทำอากาศยาน สุวรรณภูมิว่า วันนี้อยากจะทำให้รู้ให้ฟังว่าน่าจะมีการพิจารณาเรื่องกาสิโนเสียที จะได้ ขึ้นมาเป็นมาตรฐานให้บ่อนเถื่อนปิดหมด ใครอยากจะเล่นก็ไปเล่นเลยจะได้ไม่ต้องไปตามจับ

๖๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๓๐/๒

ทำให้มันถูกต้องตามกฎหมาย ผมอ่านหนังสือพิมพ์แล้วชนลุกชู่เพราะเจอบทความเขียนมาชมตนว่าเป็นคนกล้าตัดสินใจ กล้าออกความเห็นไม่ลังเล ท่านชอบมากเวลามีคนชม ใครอยากไปเที่ยว ใครอยากไปเล่นท่านก็บอกไปที่ไหนบ้าง ใครอยากไปเที่ยว ใครอยากไปเล่นซื้อบัตรใบละแสนบาทตำรวจไม่ต้องจับ ไม่ต้องมีปอนเสรี ต้องการให้มีกาสิโนแหล่งท่องเที่ยวแล้วให้คนไทยที่คั้นอยากไปได้เล่น อยากไปเล่นกันก็ซื้อตั๋วให้หมดเสียที่ตำรวจจะได้ไปทำงานอื่นแค่นั้นครับท่านประธานแค่ท่านโยนหินถามทางแค่นั้นสังคมก็มีการวิพากษ์วิจารณ์ ผมก็ได้ตั้งกระทู้ถามในสภาแห่งนี้ละครับ แต่ท่านกลับตอบมาว่าท่านไม่ได้รู้เรื่องนี้ขึ้นมา ไม่ได้พูดเรื่องนี้ขึ้นมา มีคนเขียนคำถามไปถามในรายการสนทนาประสาสมัคร ท่านเลยหยิบเรื่องนี้ขึ้นมา -----

- ๓๑/๑

ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ผมชี้ให้ประธานเห็นว่าเมื่อคนเป็นนายกรัฐมนตรี กล่าวพูดแบบนี้ เจอกระแสสังคมด้านแบบนี้ ถอยกรูดครับ ผมไม่รู้ว่าถอยสุดซอยหรือเปล่า แต่ว่าถอยกรูด แล้วคนแบบนี้จะให้ป็นนายกรัฐมนตรีได้อย่างไร ผมจึงไม่ไว้ใจครับ ท่านประธาน เรื่องแก้รัฐธรรมนูญ ท่านประธานจำได้ไหมครับ เรื่องนี้ที่ดำผมว่าผมเป็น อ้ายเด็กบ้าว่าอัลไซเมอร์ เพราะท่านบอกว่าท่านจะแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งใคร ๆ ก็เห็นด้วยว่า ควรแก้แต่ว่าจะแก้ประเด็นไหน จะแก้เมื่อไร ท่านก็บอกว่าเมื่อมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็ยากที่คนจะเข้ามาเพราะไม่ค่อยมีคนอยากเข้ามา ต้องไปแก้ไขรัฐธรรมนูญเนื่องจาก รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้เพื่อกีดกัน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะ แหมผมอ่านเต็มยศ คงถูกใจ ร้อยตำรวจโท เซาวรินเลย ฉะนั้นการแก้ไข รัฐธรรมนูญต้องทำอย่างแน่นอนและต้องทำหลายประเด็นพร้อมกันทีเดียวแต่จะไม่ทำทันที จะแก้ไขต่อเมื่อเราจะไปกันแล้ว รอให้ถึง ๓ เดือนก่อนหมดวาระรัฐบาลจึงค่อยแก้ และสุดท้ายเป็นอย่างไรละท่านประธาน ที่มันเดือดร้อนกัน มันวุ่นวายจนถึงทุกวันนี้ เพราะมีการเสนอญัตติการแก้รัฐธรรมนูญ ยังมีคาบเกี่ยวอีก ท่านบอกว่าท่านจะแก้ มาตรา ๒๓๗ โดยส่วนตัวท่าน ท่านบอกว่าจะแก้แค่มาตรา ๒๓๗ พอสุดท้ายท่านมา บอกว่าท่านเห็นคนเดียว เมื่อที่ประชุมพรรคจะเอามาตรา ๓๐๙ ด้วย ก็เอามาตรา ๓๐๙ พ่วงไปด้วย ผมสงสัยจริง ๆ ท่านเป็นถึงหัวหน้าพรรคท่านไม่สามารถจะโน้มน้าวจิตใจ เหตุผลสมาชิกพรรคได้เลยหรือว่าท่านไม่คาริสม่า (Charisma) ขอโทษครับ ภาษาอังกฤษ แต่ภาษาไทยก็คือไม่มีบารมีพอที่จะโน้มน้าวจิตใจหรือชี้นำสมาชิกในพรรคได้หรืออย่างไร

อีกเรื่องหนึ่ง ที่ต้องการจะชี้ให้ประธานเห็นว่าท่านไม่เหมาะที่จะเป็น นายกรัฐมนตรีอีกต่อไปนั่นก็คือ ท่านพูดตลอดเวลาว่างที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านพูดเรื่องการปฏิบัติ เข้า สาย บ่าย เย็น ๓ เวลา ก่อนอาหาร ท่านพูดตลอด จะมีการปฏิบัติ มีคนจ้างปฏิบัติ มีการพบสื่อมวลชนที่ทำเนียบครับ พอมีคนบอก่านายกรัฐมนตรีจะต้อง รับผิดชอบเมื่อท่านรู้ว่ามิชอบการปฏิบัติทำไมท่านจะไม่ดำเนินการ ไม่ไปจับพวกปฏิบัติ เพราะผิดกฎหมาย เดี่ยวจะผิดมาตรา ๑๕๗ ท่านบอกว่าท่านไม่ได้พูด นักข่าวยัดคำถาม ใส่ปากเอง ท่านบอกว่าอย่างนั้น ผมไปแกะคำต่อคำครับ สมัครกระพือ มีขบวนการปฏิบัติซ้ำ

ท่านบอกว่าแน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ วันนี้ยังมีคนไม่เลิก ยังวิ่งเต้นกันอยู่ ยังนัดประชุมกันอยู่ แต่ผมไม่อยากจะไปอะไรหรอก ประชุมกันยังคิดว่าปฏิบัติกันได้อยู่ ถามอีก มาอย่างนี้ เขายังประชุมกันอยู่ผมจะพูดได้ แต่ผมไม่วิตกทุกขั้วรอบ ไม่ประเมินอะไรต่ออะไรด้วย นักข่าวก็เลยถามว่าแล้วท่านรู้เรื่องนี้มาได้อย่างไร ท่านรู้ได้อย่างไรว่ามีคนจะจ้องปฏิบัติ ท่านบอกว่ามีคนส่งข้อมูลมาให้ในทำนองว่ามีการส่งใบปลิวมาให้ นักข่าวก็ถามว่าผู้ส่งใบปลิวเป็นใคร ท่านก็ตอบว่าวางอยู่ข้างหน้า หันมาจับวางอยู่แล้ว และใบปลิวนี้ได้มาคนเดียว ครม. ไม่ได้ ทำให้นักข่าวสงสัยว่าการแจกใบปลิวใน ครม. ๓๖ คน ทำไมแจกที่ นายกรัฐมนตรีคนเดียว นักข่าวก็ถามว่าแล้วเนื้อหาเป็นอย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเห็นเป็นชาร์ท (Chart) เลยว่ามีขบวนการทำลายล้างรัฐบาลนายสมัครเป็นอย่างนี้ ๆ บางทีอาจจะให้ไม่ได้เพราะมีชื่อคนอยู่ในนั้นเยอะ แต่สุดท้ายท่านก็บอกว่าท่านไม่ได้พูดเรื่องนี้ เห็นไหมครับท่านประธาน ผมเลยคิดว่าคงจะลำบากแล้วที่จะให้ผมไว้วางใจให้บริหารประเทศนี้ต่อไป อีกเรื่องหนึ่งในสภาแห่งนี้ครับ มีการพูดเท็จในสภาแห่งนี้ คนที่ตั้งกระทู้ถาม นายกรัฐมนตรีในวันนั้นชื่อนายกรณ์ จาติกวณิช -----

ซึ่งเป็นมือเศรษฐิกิจของพรรคประชาธิปัตย์ ท่านตั้งกระทู้ถามที่ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งไปออกรายการถามจริงตอบตรง คุณกรณ์ตั้งกระทู้ถามว่าที่นายกรัฐมนตรียิ่งมาพูดเรื่องแบงก์ (Bank) จะเจ๊ง ๒ แบงก์ แล้วตอนนี้มีคนถอนเงินแบงก์ก็จะเจ๊งจริง ๆ แล้วนายกรัฐมนตรียิ่งจะรับผิดชอบอย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งมาตอบในสภาแห่งนี้มีบันทึกการประชุมเรียบร้อย ท่านบอกท่านไม่ได้พูดสักคำหนึ่งว่าเจ๊ง แต่ว่าผมไปแกะมาอีกครับ ผมเป็นคนช่างแกะ แกะคำต่อคำอีกครับ ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งพูดว่า ถามว่าอย่างนี้จะมีการประนีประนอม ทำกันไว้ก่อน ผมต้องพูด ทำกันไว้หมดคือแบงก์เจ๊ง แบงก์นี้ก็เจ๊ง แบงก์นั้นก็เจ๊ง เอาเงินใส่เข้าไปก็รู้ว่าเจ๊ง ใส่เข้าไป ๘,๐๐๐ ล้านบาท พอใส่เข้าไปแล้วขายผิดปกติใหม่ มันผิดปกตินะ ผมตั้งใจจะเอาเรื่องนี้มาพูดไว้ตรงนี้ เพราะเวลาขายแล้วมาแพะผม เขาทำกันไว้เรียบร้อยแล้ว ๒ แบงก์ นี่ถ้าทำอย่างดีที่สุดสุดท้ายก็มาขายตอนผมใช้ใหม่ จึงบอกมาให้รู้ นี่ถ้าไม่ไปเมืองนอกก็ไม่รู้กลับมาถึงรู้ อ้ออย่างนี้เองแบงก์จะเจ๊งอยู่แล้วเอาไปใส่ ๘,๐๐๐ ล้านบาท พอใส่เข้าไป ๘,๐๐๐ ล้านบาทประกาศขาย ท่านบอกท่านไม่เคยพูดคำว่า เจ๊ง ในสภา ท่านบอกว่า ข้อสำคัญที่สุดผมไม่ได้บอกว่าธนาคารเจ๊ง ผมบอกว่าธนาคารเขามีปัญหาเอาเงินไปใส่ ๘,๐๐๐ ล้านบาทแล้วขาย ผมบอกอย่างนี้มันชอบกลมีสิทธิแสดงความคิดเห็น เพราะหากไม่ขายไม่ควรเอาเงินไปใส่ นี่ก็เป็นการเอาตัวรอดของท่านนายกรัฐมนตรียิ่งในสภาแห่งนี้ แต่บังเอิญว่ามีคนจับได้ไล่ทัน ผมก็เลยเอามาชี้แจงกับท่านประธานว่าเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผมไม่ไว้ใจนี่คือทั้งหมดที่ชี้ให้เห็นว่าคนเป็นนายกรัฐมนตรียิ่งมีวุฒิภาวะ มีพฤติกรรมอย่างไร ผมย้อนกลับให้เห็นเลยว่าท่านนายกรัฐมนตรียิ่งเป็นคนพูดในรายการสนทนาประสาสมัครเมื่อวันที่แล้วผมจำได้ท่านบอกว่าคุณแบบท่านเสมอต้นเสมอปลายเป็นอย่างไรก็จะเป็นอย่างนั้นไม่เปลี่ยนแปลง พังเมื่อวันที่แล้วผมถึงบางอ้อทันทีเลย ผมได้ไปเห็นว่าสิ่งที่นายกรัฐมนตรียิ่งคนนี้ได้มีพฤติกรรมที่กลับไปกลับมาตลอดเวลาเพราะพฤติกรรมในอดีตมันเป็นอย่างนี้จริง ๆ ครั้งหนึ่งถ้าท่านประธานเป็นนักการเมืองก็ไม่ไกลเกินไปและผมก็ยังตามทันก็คือว่านายสมัคร สุนทรเวช เคยไปใส่ความสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ชื่อนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ บอกว่าไปเกี่ยวพันกับการค้าเฮโรอีน

๗๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๓๒/๒

ระหว่างประเทศถูกจับได้แล้วฆ่าตัวตายครอบครัวเขาเสียหาย คุณหญิงสมศรี ลัทธพิพัฒน์
ท่านฟ้อง มีการสอบสวน มีการขึ้นโรงขึ้นศาล ผสมสรูปย่อ ๆ เลย ศาลพิจารณาคดีแล้วว่า
จำเลยได้หมิ่นประมาทนายดำรงจริง เพราะท่านเขียนในหนังสือเดลิเมล์ คอลัมน์ (Column)
มูมน้ำเงิน ตอนนี้แจ้งไปแล้ว ศาลบอกว่าได้ใส่ร้ายเขาจริง หมิ่นประมาทจริง ตัดสินจำคุก
๖ เดือน รออาญา ๒ ปี ในฐานะที่มีตำแหน่งใหญ่โตเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ
มาบ้างก็ให้รออาญา ๒ ปี หลังจากนั้นท่านยังผูกใจเจ็บกับสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
ทั้ง ๆ ที่เป็นพรรคที่ให้โอกาสท่าน ให้โอกาสตั้งแต่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลด้วยซ้ำไป
ท่านก็มากล่าวหาดอกเตอร์สาวิตต์ โพธิวิหค -----

- ๓๓/๑

๗๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๓๓/๑

ว่าดอกเตอร์สาวิตต์ โพธิวิหค ตัดภูเขาทำถนนเข้าไปรีสอร์ท (Resort) ที่จังหวัดระยอง พาดพิงเลยว่าดอกเตอร์คนนี้เป็นชื่อที่ดินแปลงเบื้อเรือที่จังหวัดระยอง ตัดภูเขาทั้งลูก ผ่านภูเขาเข้าไปไม่เกรงกลัวกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ก็กลัวฤทธิ์ดอกเตอร์คนนี้ เพราะใกล้ชิด นายกรัฐมนตรีเปรม ศาลพิจารณาตัดสินหมิ่นประมาทดอกเตอร์สาวิตต์ โพธิวิหค จริง จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท รอลงอาญา ๒ ปี เอาอีกแล้วครับ ไม่เซ็ดหลาย หลังจากนั้นยิ่งกว่านั้นอีก คดีที่สำคัญนะครับ คดีใส่ความ

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเทพไทมีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านเฉลิม

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน แบบสัดส่วน กลุ่ม ๖ กรุงเทพมหานคร เมืองนนทบุรี และสมุทรปราการ ผมขออนุญาต ใช้สิทธิในฐานะสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรประท้วงการอภิปรายของท่านสมาชิก ซึ่งกำลังอภิปรายอยู่ในข้อ ๖๑ ท่านประธานกรุณานัดหนึ่งเถอะครับว่า การอภิปราย ต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ ต้องไม่ฟุ่มเฟือย วนเวียน ซ้ำซาก ท่านผู้อภิปรายกำลังอภิปรายเรื่องในอดีต บางเรื่องถ้าทำผิดจริงแล้วหนีไป แบบคนบางคน พอพ้น ๒๐ ปีก็คดีหมดอายุความ ญัตติครั้งนี้เป็นญัตติไม่ไว้วางใจ ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๗ คน เป็นญัตติของพรรคการเมืองที่อ้างว่าตัวเอง มีมาตรฐานและมีหลักฐานในการอภิปรายเพื่อไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรี และ ๗ รัฐมนตรี เป้าประสงค์ก็คือทำให้พ้นจากตำแหน่ง แล้วก็บอกชัดว่าหลังอภิปรายเสร็จ รัฐบาลอยู่ไม่ได้ ก็จะให้ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่การอภิปรายเป็นการอภิปรายในอดีต เป็นการอภิปราย คำพิพากษาของศาลซึ่งจบไปแล้วและไม่เกี่ยวข้องกับท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งบริหารราชการ บ้านเมืองมาได้ ๔ เดือน และซ้ำร้ายกว่านั้น ผมไม่อยากจะพูดจามดเท็จในสภาแห่งนี้ เมื่อตอนเช้าที่ ส.ส. นิพิฐฐ์ อภิปราย บอกชัดว่าตำรวจสั่งฟ้องคดีอดีตรัฐมนตรีจักรภพ

๗๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๓๓/๒

ผมตรวจสอบแล้วคดียังอยู่ในระหว่างการสอบสวน เขาบอกว่าคดีมีหลักฐานเขาก็เรียกตัวไป แต่ยังไม่ได้สั่งว่าผิดหรือถูก ฟ้องหรือไม่ฟ้อง ผมขอให้ท่านประธานพิจารณาด้วยครับว่า ท่านสมาชิกที่กำลังอภิปรายอยู่นี้ บอกสิทธิ์ว่าท่านนายกรัฐมนตรีผิดอะไร บอกสิทธิ์ ให้บริหารราชการไม่ได้ ก็ไปเอาคำพิพากษาพงศาวดาร

(นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :

ท่านเฉลิมครับ ผมเข้าใจแล้ว ท่านใช้สิทธิพอสมควรแล้วครับ ท่านประท้วงหรือเปล่าครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัยครับ ท่านสมบุรณ์ ท่านเทพไทครับ ท่านสมบุรณ์ ผมขออนุญาตวินิจฉัยก่อน ท่านนั่งก่อนครับ ท่านเทพไทครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัยนะครับ ที่จริงญัตติที่ยื่นเป็นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้ในช่วง ๔ เดือนที่ปฏิบัติราชการ เพราะฉะนั้น หลักการอภิปรายอาจจะเกริ่นเรื่องในอดีต เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องเก่า ๆ ไม่ผิดครับ เพียงแต่ต้องให้พอสมควร ยกตัวอย่างครับ ถ้าใช้เวลาสัก ๑๕ นาที ท่านจะเกริ่นเรื่องเดิม ๆ สักไม่เกิน ๓-๔ นาที ที่เหลืออีก ๑๐ นาที ๑๒ นาที พูดในช่วง ๔ เดือน บกพร่องตรงไหน ชี้ประเด็นเลย ผมว่ามันจะเข้าเนื้อหามากกว่า -----

๗๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๓๔/๑

เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะไปรื้อประวัติศาสตร์ เล่นเสียววเหี้ยยคนนะครับ อยากให้
เข้าประเด็นในช่วง ๔ เดือนบกพร่องอะไรตรงไหน ส่วนประวัติศาสตร์เรื่องเก่า ๆ
ก็ให้พอสมควร ไม่อย่างนั้นเท่าที่ผมนั่งฟังอยู่นั้นก็ซ้ำซ้อน เดิม ๆ เรื่องนี้หนังสือพิมพ์เขาก็
ลงอยู่ประจำก็ได้กันไปได้กันมา แม้แต่การตั้งกระทู้ถามก็ยังอย่างนี้ก็คือว่าเป็นการซ้ำซ้อน
เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้เข้าประเด็นเลยนะครับ เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณครับท่านประธาน ไม่น่าเชื่อว่า
นายสมัคร สุขทรวช

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านต่อของท่าน ท่านอย่าไปแหวะเขาคืนนะครับ

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเฉลิมมีอะไรครับ ถ้าประเด็นนี้ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ไม่ใช่ประเด็นนี้ครับท่านประธาน ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามลำดับ
ท่านประธานรู้เท่าผมรู้ สมาชิกฝ่ายค้านรู้เท่าผมรู้ แล้วรู้เท่ากัน ไม่มีใครเหนือใครหรอก
ในสภา ญัตติที่ขึ้นมาต้องอภิปรายได้อย่างเดียวคือการบริหารราชการของนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีผิดพลาด บกพร่อง เขาห้ามอภิปรายเรื่องส่วนตัว ห้ามอภิปรายเรื่องทุจริต
ถ้าท่านอยากอภิปรายเรื่องทุจริตก็ต้องร้อง ป.ป.ช. ด้วย ท่านประธานต้องเคร่งครัด
ควบคุม และผมยืนยันที่ผมประท้วงครั้งนี้ไม่ได้กลัวพรรคประชาธิปัตย์

(นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจแล้วครับ ขอบคุณครับ ผมได้เตือนแล้ว ท่านช่วยกรุณาหน่อยครับ ท่านสมบุรณ์
มีอะไรครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้
ก็มีโอกาสได้ประท้วงท่านรัฐมนตรีเพราะลงมาเป็นองค์กรฯ ก็เป็นสิ่งที่ดีครับท่านประธาน

๗๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๓๔/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมบรูณ์ครับ ถ้าจะประท้วงเรื่องเดิมผมถือว่าผมได้วินิจฉัยแล้ว จบแล้วนะครับ
ท่านประท้วงประเด็นไหนครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมต้องการให้
ท่านรัฐมนตรี

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงประเด็นไหน ขอประเด็นที่ท่านจะประท้วงนะครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมกำลังเรียนว่า
ท่านรัฐมนตรีใส่ร้าย เนื่องจากเมื่อสักกล่าวหาว่าคุณนิพิฐ สุ.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์
ได้อภิปรายมตเท็จ ต้องถอนครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านนิพิฐได้อภิปรายข้อเท็จจริงให้ทาง
ท่านประธานได้รับทราบ เพราะฉะนั้นจะเท็จหรือจริงอยู่ในการพิสูจน์ในสภาของเราแห่งนี้
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการอภิปรายของคุณเทพไทตรงตามปฏิบัติแล้วครับ ต้นน้ำดี
ปลายน้ำย่อมดี ถ้าต้นน้ำไม่ดี

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
พอแล้วครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนั่งก่อนครับ ท่านจตุพรครับ ท่านเฉลิมท่านนั่งก่อนครับ ผมขอวินิจฉัยก่อน ผมต้อง
วินิจฉัยก่อนครับ ท่านสมบรูณ์นั่งก่อนครับ ผมก็ฟังอยู่ที่ท่านเฉลิมได้พูดเมื่อก็ ไม่มีการพาดพิง
ทำให้เสียหายครับ เป็นการชี้แจง เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องถอน ขอให้ท่านเทพไทต่อเลย
ให้เข้าประเด็นเลยนะครับ ท่านเฉลิมครับด้วยความเคารพเมื่อที่ผมฟังอยู่ไม่เสียหายครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ประเด็นไหนท่านครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ประเด็นที่ท่าน ส.ส. สมบูรณ์บอกว่าผมไปกล่าวหาคุณนิพิฐวุฒิตีจ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีแล้วครับ ผมวินิจฉัยแล้ว ผมวินิจฉัยไม่ต้องถอน ท่านก็ไม่ผิดท่านนั่งเถอะครับ
ผมพูดแล้วครับ ผมบอกไม่ต้องถอน ท่านนั่งครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจตุพรมีอะไรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พลังประชาชน ขอประท้วงตามข้อบังคับ
ข้อ ๖๑ ว่าการอภิปรายจะต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็น ญัตติไม่ไว้วางใจ
ที่ลงเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายนของพรรคฝ่ายค้านนั้นมีความอย่างนี้ครับท่านประธาน
ท่านประธานต้องวินิจฉัย -----

๗๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๓๕/๑

พรรคประชาธิปัตย์ได้ยื่นญัตติโดยระบุนี้ว่าภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ นายสมัคร สุนทรเวช ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจัดตั้งรัฐบาลเข้าบริหารประเทศท่ามกลางความคาดหวังของประชาชนทั้งแผ่นดิน แล้วก็อธิบายความยาวไป ที่ผมประท้วงไปยังท่านประธานก็คือว่ายื่นญัตติไม่ไว้วางใจนับวันที่ ๒๓ ธันวาคม ในวันเลือกตั้งตามข้อกล่าวหาของพรรคประชาธิปัตย์ แล้วกระผมก็ยังยืนยันว่าสิ่งที่นายเทพไทอภิปรายไปนั้นเกินญัตติแล้วก็เกินตั้งแต่เมื่อวานนี้ ผมได้ทักท้วงต่อท่านประธานคนก่อนมีการอภิปรายบอกว่าการทำผิดรัฐธรรมนูญ ปรากฏว่าปล่อยให้อภิปรายต่อไปได้ทั้งที่ไม่มีการยื่นถอดถอน และคดีของจักรภพ ร้อยตำรวจเอก เฉลิมพุดจริงยังไม่มีคำสั่งฟ้องเพียงรับทราบข้อกล่าวหาเท่านั้นเอง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เมื่อที่ผมได้วินิจฉัยประเด็นนี้แล้ว ท่านเทพไทครับขอความกรุณาให้เข้าประเด็นตรงนี้ ซึ่งประเด็นที่บกพร่องเลย อย่าไปรื้อประวัติศาสตร์มากมาย พอสมควรแล้วครับ เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ประเด็นของผมก็คือว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่อง พุดจากลับปกลับไปกลับมา พุดจาเท็จตลอดเวลา ตรงนี้เองผมชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าคนเป็นคนเท็จ คนพุดโกหก ไม่ทำชั่วไม่มี ผมต้องการชี้ให้เห็นแล้วผมจะไม่ไว้วางใจ ทำไมใครต้องมาเดียดร้อกันนักกันหนา ตัวนายกรัฐมนตรีเองส่วนตัวท่านพอที่จะสู้กับผมอยู่แล้วท่านประธานในสภาแห่งนี้ ท่านไม่จำเป็นต้องใช้ตัวช่วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านต่อของท่านนะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อผมอภิปราย สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์อภิปราย สมาชิกก็บอกว่าเป็นเรื่องเท็จบ้าง เป็นเรื่องที่ไม่มีการพิสูจน์มาบ้าง พอผมเอาเรื่องที่มีพินิจมาแล้ว ตัดสินแล้วในศาลมาพุดกับบอกว่า เป็นพงศาวดาร มันไม่เป็นพงศาวดารหรือครับท่านประธาน

๗๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๓๕/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทผมถือว่าผมได้วินิจฉัยไว้แล้วนะครับ ท่านมีสิทธิที่จะพูดเรื่องเก่า ๆ เดิม ๆ ประวัติศาสตร์อะไรต่าง ๆ หนึ่งมีไตเติล (Title) แต่ถ้าไตเติลยาวเกินเขาไม่ดูนะครับ เพราะฉะนั้นท่านมีสิทธิที่จะพูดถึงเรื่องในอดีต ประวัติศาสตร์อะไรต่าง ๆ ท่านนำมาเกริ่นได้แต่ให้พอสมควร ที่นี้ผมเห็นว่ามันพอสมควรแล้วไม่อย่างนั้นก็จะมีความประหลาดอยู่อย่างนี้ล่ะครับ ท่านเข้าสู่ประเด็นเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผมไม่ซ้ำประเด็นนะครับ เรื่องใหม่ที่ผมไม่อยากจะพูดก็คือว่าเรื่องที่นายสมัคร สุนทรเวช ได้ทำหนังสือปกดำโจมตีนายบรรหาร ศิลปอาชา ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คดีนี้อยู่ในศาลศาลตัดสินเรียบร้อยแล้วครับ ผลของศาลก็คือว่าจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท กล่าวหานายบรรหาร

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทมีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านจตุพรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ พรรคพลังประชาชน ก็เมื่อญาติพี่น้องยื่นอภิปรายนายสมัครในฐานะนายกรัฐมนตรี ถ้าอภิปรายต่อไปนี้พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลจะอภิปรายได้ตั้งแต่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ หรือไม่ ผมต้องถามอย่างนี้ท่านประธาน เพราะว่าถ้าถูกอภิปรายบ้างผมจะบอกว่าหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไปว่าความโดยการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านจตุพรครับนั่งเถอะครับ ไม่มีอะไรครับ ผมปิดเสียงไว้ ไม่มีอะไรครับ -----

๗๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๓๖/๑

ท่านนั่งเถอะครับ ไม่เสียหายครับ ผมปิดเสียงไว้แล้วไม่มีปัญหา ไม่มีใครเสียหาย ขอความกรุณาท่านเทพไทครับ ให้เอาอย่างนี้พอสมควรแล้วเข้าสู่ประเด็นเลยนะครับ อย่าไปรี้อแต่เรื่องเก่า เอาเรื่องเก่ามาเป็นเรื่องประกอบเท่านั้น อย่าเอาเป็นเรื่องหลัก ที่ฟังมาทั้งหมดเก่าทั้งนั้นเลย เชิญท่านครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ถ้าท่านคิดว่าเรื่องใส่ร้ายนายบรรหาร เป็นเรื่องเก่า เรื่องใส่ร้าย พลตรี สนั่นเป็นเรื่องเก่า ผมเอาเรื่องปัจจุบันเลยท่านประธาน เรื่องปัจจุบันที่มีการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรีนั่งไปวิ่งเต้นศาลเพื่อล้มคดีโดยนายวีระ สมความคิด และนายวีระ สมความคิด ก็ทำลายอยู่ตลอดเวลาทำให้ฟ้องเสียที่ จนถึงวันนี้ ยังไม่ได้ฟ้องครับ เรื่องก็คือว่านายกรัฐมนตรีนั่งจัดรายการโทรทัศน์ ช่อง ๕ ช่อง ๙ ชื่อรายการ เข้าวันนี้ที่เมืองไทย กับรายการสมัคร ดุสิต ฮิตตามวัน ใส่ร้ายสมาชิก พรรคประชาธิปัตย์

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทมีผู้ประท้วง เชิญท่านเฉลิมครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าท่านประธานต้องควบคุม การประชุมตามข้อบังคับ ไหนบอกว่ามีที่เด็ดรัฐบาลบริหารราชการผิดพลาด บกพร่อง เปิดมาผัวะ ๆ น็อก (Knock) เลย เรื่องที่กำลังอภิปรายเป็นเรื่องส่วนตัวท่านนายกรัฐมนตรีนั่ง เป็นเรื่องในอดีต พูดได้ครับต้องไปสะพานมัฆวานรังสรรค์พูดได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านนั่งเถอะครับ อย่างนี้ท่านครับ ฝ่ายค้านเขายืนหยัดดีไม่ไว้วางใจ เขามีสิทธิ ที่จะกล่าวหาอยู่แล้ว ส่วนจะกล่าวหาอย่างไรก็เป็นหน้าที่ของท่านนายกรัฐมนตรีนั่งจะชี้แจง ไม่มีปัญหาหรอกครับ เชิญท่านต่อครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ว่าไม่ได้ห้ามเขากล่าวหา แต่ตามบัญญัติมันพูดเรื่องส่วนตัว

กับเรื่องการทุจริตไม่ได้ เพราะช่องทางที่ยื่นมันเรื่องบริหารราชการบ้านเมืองผิดพลาด
บกพร่อง

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมฟังอยู่ ขอขอบคุณครับ ไม่เป็นไร ประท้วงเรื่องอะไรครับ ไม่มีอะไรเสียหาย ผมปิดเสียง
ไว้ทั้งหมดแล้ว ท่านนั่งเถอะครับ ผมไม่ได้ปล่อย ผมปิดเสียงไว้หมดแล้ว ไม่มีอะไรเสียหาย
ท่านนั่งเถอะครับ ผมปิดตลอดครับ ท่านสุวโรชนั่งเถอะครับ ไม่มีอะไรเสียหาย ถ้าจะ
ประท้วงเรื่องนี้ผมไม่อนุญาตครับ ท่านสุวโรชเชิญครับ ประเด็นที่เสียหายนะครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดสวน) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วง
ท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๘ เพราะท่านประธานพูดเองเมื่อตะกี้ว่าเวลาใครจะประท้วง
ให้ลุกขึ้นยืนแล้วให้ชี้ แล้วผมถามว่าท่านรัฐมนตรี ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ละเมิด
ข้อบังคับลุกขึ้นมายืนแล้วพูด

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมถึงปิดเสียงไว้อย่างไรครับ ท่านนั่งเถอะครับ ไม่มีอะไรเสียหายครับ ถ้าท่านจะประท้วง
ท่านบอกด้วยนะครับประท้วงใคร ข้อบังคับข้อไหน เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ วันนี้วันที่ ๒ แล้วผมไม่เคยประท้วง เพราะว่าผมคิดว่ามีวุฒิภาวะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านครับ ท่านใช้สิทธิประท้วง ผมถามท่านว่าท่านประท้วงใคร ผิดข้อบังคับข้อไหนครับ ท่านต้องบอกก่อนนะครับ ประท้วงใคร ผิดข้อบังคับข้อไหนครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมประท้วงท่านประธานสภา ตามข้อบังคับข้อ ๘ ท่านประธานต้องรักษาความเรียบร้อย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมทำหน้าที่นั้นแล้วครับ ไม่มีใครผิดข้อบังคับ ท่านนั่งเถอะครับ มีประเด็นอื่นใช่ไหมครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมอยากกราบเรียนว่าท่านประธาน ต้องควบคุมการประชุม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ประเด็นนี้ผมวินิจฉัยแล้ว จบแล้วครับ มีประเด็นอื่นอีกหรือเปล่าครับ ใครผิดข้อไหน ด้วยนะครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ประเด็นอื่น ข้อ ๖๓ ประท้วง ผู้อภิปราย คือท่านเฉลิม อยู่บำรุง จริง ๆ ข้อประท้วงของท่านเฉลิม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเฉลิมผิดตรงไหนครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานวินิจฉัยแล้วแต่ว่า เขายังไม่ยอมปฏิบัติตามที่ประธานวินิจฉัย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านนั่งเถอะครับ ไม่มีใครไม่ปฏิบัติแล้วครับ เชิญท่านเทพไทต่อครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมใกล้จบแล้ว (ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ผมขอใช้สิทธิประท้วง และขอใช้สิทธิถูกพาดพิงในเวลาเดียวกัน ในกรณีที่ผมถูกพาดพิงก็เพราะว่ามีสมาชิก ท่านหนึ่งขึ้นแสดงอาการประท้วงเมื่อสักครู่นี้ แล้วกล่าวว่าที่ผ่านมามีไม่ประท้วงเพราะมี วุฒิมภาวะ นั้นหมายความว่าคนที่ประท้วงไม่มีวุฒิ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนั่งเถอะครับ เชิญครับคุณเทพไท

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผมใกล้จะจบแล้ว เพียงแต่ว่าชี้ให้เห็นแค่ ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง เรื่องที่ศาลพิจารณาพิพากษาไปแล้ว ๒ คดี เป็นคดีเก่าผมไม่อภิปรายนะครับ แต่ว่าเรื่องล่าสุดที่ยังคาราคาซังอยู่ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ที่นายสมัคร สุนทรเวช ได้กล่าวหาสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นสมาชิกในสภาแห่งนี้ ดอกเตอร์สามารถ ราชพลสิทธิ์ ตอนที่เป็รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ท่านได้จัดรายการทีวีช่อง ๕ และช่อง ๙ รายการทางโทรทัศน์ รายการเข้าวันนี้ที่เมืองไทย กับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจตุพรครับ ผมคิดว่าน่าจะใกล้จบแล้ว เดี่ยวท่านนายกรัฐมนตรี้จะได้ชี้แจงนะครับ
เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่
นายเทพไทกำลังจะพูดนั้นเรื่อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงนะครับ ผิดข้อบังคับข้อไหนครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ข้อ ๑๑ ท่านฟังผมก่อนนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ประเด็นไหนครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : เพราะประเด็นการอภิปรายต้อง
อยู่ในประเด็น ท่านฟังผมก่อน แล้วเรื่องนี้เป็นความเสียหาย เรื่องที่นายเทพไทกำลังจะ
พูดนั้นกำลังอยู่ในการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ แปลความก็คือว่าเรื่องนี้อยู่ใน
การพิจารณาของชั้นศาล เรื่องที่อยู่ในศาลหยิบยกมาพูดในสภาได้อย่างไรในการอภิปราย
ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วย

๘๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๓๗/๓

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเทพไทครับ เรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีในศาลนี้ถ้างดเว้นไม่พูดถึงได้ก็ดีนะคะ
ให้เป็นหน้าที่ของศาล ถ้าจะเกริ่นก็เกริ่นได้เล็กน้อยแต่อย่าไปลงรายละเอียด ไม่อยากให้
กระทบกับศาลนะคะ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจะพูด
ในสิ่งที่ศาลยุติแล้ว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจตุพรที่จริงจบแล้วนะคะ เอาไว้ถ้าเขาพูดแล้วท่านค่อยประท้วงครับ เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ คดีนี้ได้สิ้นสุดที่ศาลชั้นต้น ผมจะพูดในสิ่งที่อยู่ในศาลชั้นต้นเพราะนายสมคร สุนทรเวช ได้ใส่ความดอกเตอร์สามารถ ราชพลสิทธิ์ ว่าได้ไปซื้อรถบีเอ็มดับเบิลว ซีรีส์ (BMW Series) ๗ ป้ายแดง โดยรับเงินจาก

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ทักท้วงเพราะว่าเรื่องนี้กำลังอยู่ในชั้นศาล แม้ศาลชั้นต้นจะตัดสินไปแล้วก็จริงแต่มีการยื่นอุทธรณ์ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องเดียวกันที่อยู่ในศาลอุทธรณ์ ถ้ามารุมาพูดได้อย่างไร ถ้าศาลฎีกาตัดสินแล้วแบบ ส.ป.ก. ๔-๐๑

(นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : นั่งเถอะครับ ท่านสมบรูณ์นั่งครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัยัย ท่านนั่งครับ ท่านเทพไทเมื่อกี้ผมได้วินิจฉัยแล้วแล้วก็ได้ตักเตือนท่านแล้วเรื่องยังอยู่ในชั้นศาลแล้วยังไม่ถึงที่สุดเพราะฉะนั้นได้โปรดระมัดระวังด้วย ถ้าไม่เอ่ยถึงได้ยิ่งดีนะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช

(นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านทวีวัฒน์มีอะไรครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย พรรคพลังประชาชน สกลนคร ผมเห็นว่าท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ขอใช้ข้อ ๖๒ ควรให้ยุติการอภิปรายได้ เพราะถ้าขึ้นให้อภิปรายต่อไป

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านครับ ผมนั่งฟังอยู่ ท่านนั่งเถอะครับ เป็นอำนาจของผมครับ ข้อ ๖๒ ท่านนั่งเถอะครับ ท่านเทพไทครับ ถ้าเรื่องที่ยังอยู่ในชั้นศาลไม่พูดถึงได้ก็ดีครับ ท่านมีเรื่องที่จะพูดอีกเยอะแยะนี้ครับ เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอเรียนกับท่านประธานว่า เมื่อผมพูดเรื่องคดีที่ยุติไปแล้วสมาชิกก็บอกเป็นเรื่องเก่า พอพูดเรื่องกำลังพิจารณาปัจจุบันก็บอกอยู่ในศาล ผมอยากเรียนกับท่านประธานนะครับว่า ผมไม่ได้ก้าวกายกระบวนการพิจารณาของศาลเลย ผมเพียงแต่อภิปรายผลการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับศาล และผมพร้อมจะรับผิดชอบในคำอภิปรายของผม เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ผมจะเสนอประธานต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงในศาลชั้นต้นได้พิจารณาแล้ว แล้วก็ตีแผ่ทั่วไปแล้ว แต่ผมต้องการจะย้ำให้ท่านประธานเห็นว่าพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช ไม่ควรจะเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไป เพราะอะไรครับ ไล่ความดอกเตอร์สามารถว่าเอาเงินจากการประมูลก่อสร้าง กทม. ซึ่งเป็นความเท็จมาซื้อรถส่วนตัวปีเอ็มดับบลิว

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจตุพร

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ผมประท้วงท่านประธานและท่านสมาชิกผู้อภิปราย ถ้าอย่างนี้กระบวนการที่จะมีการพิจารณาในชั้นศาลสามารถหยิบยกที่จะมาอภิปรายในสภาในช่วงระหว่างรอการตัดสินของศาลได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าสภาเราก็ควรมีมาตรฐานเหมือนกัน ผมเชื่อว่านายกรัฐมนตรีก็สามารถตอบได้ แต่ว่าเมื่อพรรคฝ่ายค้านยื่นอภิปรายตั้งแต่ ๒๓ ธันวาคม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอะละครับ พอแล้วครับ ท่านเทพไทครับ ขอความกรุณาให้เป็นหน้าที่ของศาลเถอะครับ เชิญต่อครับท่านเทพไท

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอรับรอง
นะครับว่าท่านประธานควรที่จะดูแลให้ผมได้มีโอกาสแสดงข้อเท็จจริง เพราะว่าญัตตินี้
เป็นญัตติสำคัญ สำคัญที่สุดในกระบวนการตรวจสอบของฝ่ายบริหาร ผมกำลังทำหน้าที่
ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย อภิปรายไม่ไว้วางใจคนที่ เป็นนายกรัฐมนตรี ผมกำลังชี้
ให้สภาเห็น ให้ท่านประธานเห็นว่าคนที่ เป็นนายกรัฐมนตรีมันไม่เหมาะสมอย่างไร
ก็มีสมาชิกขึ้นมาขัดคอผมตลอดเวลา และท่านประธานก็ประนีประนอม ผมว่า
ท่านประธานต้องยืนยันว่าถ้าผมผิดข้อบังคับว่ามาเลย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเทพไทครับ ผมเข้าใจนะครับ เพียงแต่ขอความกรุณาท่านนิดเดียว -----

เพราะผมได้วินิจฉัยแล้วประเด็นมันอยู่ตรงที่ท่านใช้เวลาในการเกิดเรื่อง ถ้าเป็นหนังไตเติล มันยาวเกินครับ มันก็เลยต้องทักท้วงหน่อย อยากให้เข้าสู่ประเด็น แล้วก็พอเข้าสู่ประเด็น ก็ไปมีปัญหาในเรื่องที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนของศาล ก็เกรงว่ามันจะไปละเมิดศาลนะครับ ก็ให้เป็นเรื่องของศาลเถอะ ก็เท่านี้เองครับ เชิญท่านต่อเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขอรับผิดชอบทุก ๆ สิ่งทุกอย่างที่ผมพูดไป แม้กระทั่งการละเมิดอำนาจศาล ผมเรียนสุดท้ายนะครับว่าคดีนี้ศาลชั้นต้นได้พิจารณา คำพิจารณาน่าฟังมากครับ ท่านบอกว่า จำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้ถึงที่สุด ให้จำคุกในความผิดฐานหมิ่นประมาท

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านครับ ถ้าจะฟ้องพูด ท่านจตุพรก็ประท้วงอยู่อย่างนั้นนะครับ แล้วผมถือว่าผมวินิจฉัยไปแล้ว ขอเถอะครับประเด็นนี้ ให้เป็นหน้าที่ของศาลเถอะครับ ท่านนั่งเถอะครับ ท่านเทพไทครับ ให้เป็นหน้าที่ของศาลนะครับ ขอความกรุณา ขอเป็นเรื่องอื่นดีกว่า

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ๓ คำครับท่านประธาน แค้นใจเอง ทำไมทนฟังไม่ได้ครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ไม่ได้แน่นอนครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเทพไทครับ ไม่อย่างนั้นผมจะใช้อำนาจผมตามข้อ ๖๒ ให้ท่านหยุดอภิปรายครับ ขอเป็นประเด็นอื่นเถอะครับ ขอประเด็นอื่นดีกว่าท่านเทพไท ท่านนั่งเถอะครับ ท่านจตุพร นั่งครับ ท่านเทพไทครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ผมไม่อนุญาตให้ท่านได้พูดถึงเรื่องที่อยู่ในขั้นตอนของการพิจารณาของศาล แล้วผมถือว่าคำวินิจฉัยผมเด็ดขาดแล้ว ถ้าท่านยังยืนยันที่จะพูด ผมก็จะใช้อำนาจข้อ ๖๒ ให้ท่านหยุดการอภิปรายครับ เชิญท่านต่อครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์

ด้วยความเคารพท่านประธาน เมื่อท่านประธานวินิจฉัยอย่างนี้ ผมอยากให้สภาแห่งนี้
ได้บันทึกข้อวินิจฉัยของท่านประธาน และผมก็อยากจะเรียนกับท่านประธานว่าผมผิด
ข้อบังคับตรงไหน แต่ท่านประธานจะเอาใจสมาชิกที่ประท้วงผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านต้องถอนคำพูดนะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ต่อของท่านครับ

(นายสุรเชษฐ ชัยโกศล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุรเชษฐ ชัยโกศล (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ขอประท้วง
ท่านที่กำลังอภิปรายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนั่งเถอะครับ ไม่มีอะไรผิดแล้วครับ เชิญท่านต่อครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมก็จะยุติครับ
เรื่องนี้ผมจะไม่พูด แต่ว่าผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะใช้ภาพประกอบ
การอภิปรายช่วงสุดท้ายครับ ท่านอนุญาตนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือ
บุคลิกภาพของคนเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านประธานเอนดูสิครับว่าเหมาะสมที่จะเป็น
นายกรัฐมนตรีและมีสภาพเป็นนายกรัฐมนตรีจริงหรือไม่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเทพไทครับ ที่จริงเรื่องนี้ก็มีลงสื่อมวลชนตลอดทุกฉบับนะครับ เพราะฉะนั้นท่านครับ
ผมไม่อนุญาตให้ใช้ภาพนะครับ ท่านอภิปรายต่อได้เลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ครับ ก็ไม่เป็นไร ท่านไม่ใช่ภาพ
เมื่อที่ท่านอนุญาต ท่านถอนอนุญาตก็ไม่มีปัญหาครับ ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า
(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ เดี่ยวให้ผม
ประท้วงก่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีประเด็นแล้วท่านนั่งเถอะครับ ท่านประชาครับ จบแล้วครับ เชิญครับท่านเทพไท

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ เมื่อท่านไม่อนุญาตที่จะให้อภิปรายด้วยภาพผมก็เคารพครับ แต่ว่าผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าสถานะการเป็นนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นคนที่มีความสามารถที่จะบริหารประเทศได้ ผมไม่อยากจะให้ประเทศนี้มีคนป่วยมาเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะว่าคนป่วย

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านครับ คงต้องถนอคำว่า คนป่วย ต้องถนอ นะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็เป็นคนไม่สบายแล้วกันครับ ท่านประธาน

(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ขอใช้สิทธิประท้วงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมุทรปราการ พรรคพลังประชาชน ก็ฟังกันมาอยู่ตลอด กรณีป่วยหรือจะเป็นภาพที่โชว์อยู่บน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ประเด็นนี้ผมดูอยู่แล้วครับ ท่านนั่งเถอะ ท่านอย่าประชดประชันเลย ถนอคำว่า คนป่วย คนไม่สบาย อย่าไปพูดถึงตรงนั้นเลยครับ ขอความกรุณา เชิญต่อเถอะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ก็ถือว่าเป็นคนที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ไหมครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมเองก็สงสัยว่าถ้าท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไปท่านจะต้องถูกแรงภาวะกดดันจากหลาย ๆ อย่าง ผมอยากจะให้ท่านได้สุขสบาย ให้ท่านได้กลับไป

๙๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๐/๒

เลี้ยงหลานชื่อน้องสายป่านที่ท่านไปเยี่ยมเมื่อวันก่อนนะครับ ผมคิดว่าด้วยเหตุผลทั้งหมดที่ผมได้อภิปรายแล้วก็อาจจะไม่ได้อภิปราย แล้วก็รู้อยู่แก่ใจตัวผม ผมคิดว่าผมไม่สามารถไว้วางใจให้นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไปได้ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช ใครเป็นพวกพ้องไม่อับอายอย่างไรก็สุดแท้แต่ผมอายแทนจริง ๆ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันแพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ส. สัดส่วน นครสวรรค์ พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่ดิฉันจะขึ้นมาอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีนั้นดิฉันได้ไตร่ตรองหลายครั้งว่าควรจะพูดหรือไม่เพราะในความเป็นแพทย์และในความต้องการเป็น ส.ส. และรับผิดชอบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านมาลินีขอภัยครับ ท่านไม่ได้ผิดอะไร ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ญัตติไม่ไว้วางใจมีอยู่ ๒ ญัตติ ญัตติของท่านนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีรายบุคคล นี้เวลาก็มาพอสมควรแล้วก็ยังอยู่ในประเด็นของท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ ผมไม่ได้ว่าอะไรเพียงแต่อยากให้เห็นท่านได้บริหารเวลา พยายามเนื้อหาให้กระชับ แล้วอย่าให้มันซ้ำซ้อนเพื่อที่จะได้มีเวลาเหลือไปอภิปรายรัฐมนตรีท่านอื่น ฝากท่านช่วยบริหารเวลาเท่านั้น ไม่ได้ว่าอะไรครับ ท่านสชาติย์ครับ ขอให้ท่านมาลินีได้อภิปรายก่อนครับ ไม่เป็นไร ให้ท่านได้อภิปรายก่อนท่านมาลินีเชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ส. สัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันมานั่งไต่รถรองแล้วความเป็นหมอเราคงปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ถ้าหากว่ามีผู้ป่วยคนหนึ่งเป็นโรคลมบ้าหมูแล้วเราเป็นหมอประจำตัวของเขาแล้วเรารู้ว่าถ้าคนนี้ไปเป็นนักบินแล้วเขาจะพาคนไปเสียชีวิตอีกเท่าไร แต่ว่าผู้ป่วยคนนั้นได้หลบไปให้หมอคนอื่นซึ่งไม่รู้ประวัติ แล้วก็เขียนใบรับรองแพทย์ว่าสุขภาพแข็งแรงแล้วก็ไปเป็นนักบิน เราซึ่งเป็นหมอที่มีความรับผิดชอบเราคงจะปล่อยเช่นนั้นไม่ได้ ต้องรีบแจ้งให้ทราบว่ามันเป็นอันตรายนะเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมาเป็น ส.ส. เป็น ส.ว. ดิฉันเป็นหมออาชีพจนเกษียณอายุราชการไม่ใช่เป็นหมอนักการเมือง เพราะฉะนั้นดิฉันมองเห็นความอันตรายของบ้านเมืองจะเกิดขึ้นอย่างไรจากการที่เรามีผู้บริหารประเทศนั้น ที่มีความต้องเรียนว่าดิฉันเฝ้าสังเกตท่านมาโดยตลอดนะคะ ต้องขออนุญาตที่จะอภิปรายให้แจ่มชัดกว่านี้เพื่อพี่น้องประชาชนและท่านประธานได้เข้าใจด้วยว่าทำไมดิฉันจึงอาจหาญนักที่จะมาพูดเรื่องของท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งดูแล้วเสมือนหนึ่งว่ามีผู้คนปกป้องท่านเป็นอย่างมากนะคะ ดิฉันขอกราบเรียนว่าก่อนอื่นต้องทราบประวัติดิฉันสักเล็กน้อยด้วย ดิฉันเป็นแพทย์จบศิริราช ได้รับการฝึกอบรมที่สหรัฐอเมริกาในเรื่องของอายุรกรรมทั่วไปหรือเราเรียกว่า เรซซิเดนซี เทรนนิ่ง โปรแกรม อิน อินเทอร์นัล เมดิซิน (Residency Training Program in Internal Medicine) ได้รับทุนดับบลิวเอชโอ (WHO : องค์การอนามัยโลก) ไปเรียนโรคหัวใจที่นิวยอร์ก แล้วก็ได้มีโอกาสทำงานทั้งโรงพยาบาลพระปกเกล้าจังหวัดจันทบุรี จังหวัดนครสวรรค์ ได้เป็นหัวหน้าภาคฝ่ายจิตเวช แล้วก็ได้เห็นหัวหน้าทั้งฝ่ายอายุรกรรม ขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ ขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการกองโรงพยาบาลภูมิภาค ซึ่งดูแลโรงพยาบาลทั่วประเทศ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ๙๒ แห่ง มีผู้ได้บังคับบัญชาเป็นหมื่นตั้งแต่แพทย์ไปจนถึงพยาบาล เจ้าหน้าที่ แล้วก็มึงบประมาณใช้จ่ายปีนั้น ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งดิฉันต้องมีหน้าที่คัดกรองคนที่จะมาเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล คนที่จะมาเป็นผู้บริหารนั้นนอกจากจะต้องเป็นคนที่มีความสามารถ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความเพียบพร้อมทุกประการแล้ว ต้องรู้จักที่จะ

ครองตนอย่างไร ครองคนอย่างไร ครองงานอย่างไร แล้วที่สุดท้ายเรื่องสำคัญที่สุดคือ คนคนนั้นต้องมีสุขภาพที่แข็งแรง ทั้งกาย ทั้งจิต ทั้งวุฒิภาวะ ซึ่งตรงกับ ฯพณฯ มากาเริต เทชเชอร์ ท่านได้กล่าวไว้ในสปีช (Speech) ของท่านว่า การที่จะคัดเลือกผู้นำนั้นจะมีดี ไปเสียทุกอย่างแล้วยังไม่เพียงพอ ยังจะต้องพูดถึงเรื่องสุขภาพเป็นเรื่องหลักด้วย ด้วยความห่วงใยต่อประเทศชาติ ด้วยความห่วงใยต่อท่านนายกรัฐมนตรี ดิฉันจึงจำเป็นต้อง ยืนยันที่ ขอประทานโทษท่านนายกรัฐมนตรีด้วยที่จะต้องพูด นอกจากสุขภาพกาย ที่จะนำไปสู่เรื่องของสุขภาพจิตที่ไม่แข็งแรง เช่น อาจารย์หมอประสพ รัตนากร ก็ได้กล่าว ไว้ในหลายเรื่อง เช่น คนที่เป็นโรคหืดก็มักจะมีอารมณ์แปรปรวน เป็นโรคหงุดหงิด เป็นโรคกระเพาะก็มักจะมีอาการไม่แน่นอน บริหารงานก็หงุดหงิด ทำงานไม่ค่อยได้ เรื่องของสุขภาพจิตเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งมีเพื่อนนักจิตแพทย์ได้พยายามที่จะให้ดิฉัน พูดให้ได้ พี่จะต้องพูดให้ได้นะ เรื่องของโรคจิตนั้นดิฉันขออนุญาตท่านประธานที่จะต้อง ใช้เอกสารที่มาจากข้อมูลจากคุณหมอนี้ด้วย

(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ที่จริงถ้าไม่มีคนประท้วงผมก็จะไม่ขัดจังหวะคุณหมอนะครับ อย่างนี้ท่านมาลิ้นครับ เมื่อก่อนท่านอภิปรายผมได้ขอขัดจังหวะเพื่อที่จะให้การประชุมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในเวลาที่มีจำกัด ผมก็ได้กำชับแล้วอยากให้อภิปรายเข้าประเด็นเลยนะครับ อย่าไปเกริ่น ให้มันยาวจนเกินเหตุ ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ครับ ประเด็นที่ท่านอภิปรายคือญาติ ไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรี อยากให้เข้าสู่ประเด็นเถอะนะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ดิฉันจะพยายามอย่างยิ่งเลยนะคะที่จะให้ท่านประธานเข้าใจก่อนว่าทำไมจึงมาถึงว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างไหนคะ เพราะฉะนั้นต้องเรียกว่าสังเกตท่านมาอย่างใกล้ชิดจริง ๆ ค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกระชับหน่อยเถอะครับ แล้วเข้าสู่ประเด็นเลยครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : นิदनอยคะท่านประธานคะ จะพูดสั้น ๆ นะคะว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ผิดปกติ หรือเราเรียกว่า เพอร์ซันนัล ดิสออเดอร์ (Personal Disorder) นั้น อันนี้เราจะ

(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอดุลย์ครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ผมขอประท้วงท่านผู้กำลัง
อภิปรายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ จากจังหวัดแม่ฮ่องสอนครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านผู้กำลังอภิปรายเลยว่าท่านกำลังจะพูดว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบใช่ไหมครับ ซึ่งมันเป็นคุณสมบัติต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ผมกำลังจะประท้วงท่านผู้อภิปรายก็คือว่าท่านกำลังยื่นมาตามมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญ ประกอบข้อ ๑๖๘ ของข้อบังคับการประชุม ซึ่งตามมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่าอย่างไรครับ บัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง สำหรับในวรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ นั่นคือว่ามีคุณสมบัติตามต้องห้าม จะต้องมีการยื่นตามมาตรา ๒๗๑ ก่อน เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นกรยื่นตามมาตรา ๒๗๑ ก็คือต้องยื่นถอดถอน จะต้องมีการยื่นตามมาตรา ๒๗๑ ก่อนแล้วถึงจะอภิปรายไม่ไว้วางใจได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านอดุลย์ครับ ผมถือว่าผมวินิจฉัยแล้วได้เตือนคุณหมอมาลินีแล้วนะครับ ให้กระชับ
และเข้าประเด็นเลยครับ คุณหมอมองคั้งเถอะครับ ไม่มีอะไรแล้วครับ คุณหมอมาลินี
ต่อเลยนะครับ ให้กระชับแล้วเข้าประเด็นนะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ดิฉัน
แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ส. ประชาธิปัตย์ ดิฉันได้อภิปรายในประเด็นนะคะ
ท่านประธานว่าในข้อ ๙ เราได้ยื่นไว้ว่าท่านสมัคร สุนทรเวช ในฐานะตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
แสดงออกต่อสาธารณชนอย่างไรภูมิภาวะ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำบกพร่องทั้งวาจา
และทัศนคติ แล้วก็ที่พูดนี้เพื่อจะโยงเข้าไปเห็นว่าอันนี้ก็มีหลักฐานนะคะ ทางวิชาแพทย์
ยืนยันเช่นนั้น เพราะฉะนั้นไม่ออกประเด็นเลยนะคะ ดิฉันคิดว่าท่านสมาชิกอยากจะฟัง
เพื่อจะได้เป็นความรู้ ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะเกิดการประท้วงเลย น่ากลัวจริงๆ ค่ะ
ดิฉันอยากจะเรียนว่าบุคลิกภาพที่สำคัญที่สุด

(นายธีระ ไตรสรณกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมนั่งฟังอยู่ ไม่มีอะไรหรอกครับ ปล่อยให้คุณหมอมองเถอะ ท่านนั่งเถอะครับ เชิญท่านครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณหมอมองครับ มีคนประท้วงครับ

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ตอนนี้อยู่อภิปรายกำลังอภิปรายนอกประเด็น
แล้วก็ขวากวนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนั่งเถอะครับ ประเด็นนี้ผมได้วินิจฉัยแล้ว คุณหมอมองกระชับเข้าประเด็นเลยนะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ เอาละถ้าเช่นนั้น
ถ้าท่านไม่อยากจะเรียนรู้เรื่องของบุคลิกภาพของคนี่แปรปรวนนั้นเป็นอย่างไร ดิฉันก็จะ
ไม่ว่าละ

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตให้ถอน
นะครับท่าน เพราะว่าพาดพิงถึงผู้ที่นั่งประชุม เพราะว่ามันนี่อยากจะให้เป็นสิทธิส่วนของ
ในพรรคประชาธิปไตยครับ เพราะว่า

๙๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๔๓/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ คุณหมอบอกครับ ผมเกรงว่าจะเป็นการใส่ร้ายนะครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนิพิฏฐ์ประท้วงใครครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมคิดว่าท่านประธานต้องดูในญัตติ
ญัตติ ข้อ ๙ ที่คุณหมอบอกได้กรุณาอ่านให้ท่านประธานฟังมันอยู่ในประเด็นที่กำลังอภิปราย
อยู่ครับ เรากำลังกล่าวหานายกรัฐมนตรีว่าแสดงออกต่อสาธารณะอย่างไร้วุฒิภาวะ
มีภาวะผู้นำบกพร่องทั้งวาจาและทัศนคติ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ต้องนำมาขยายครับ เป็นเรื่อง
ที่ต้องนำข้อเท็จจริงในวุฒิภาวะของนายกรัฐมนตรีมาอภิปราย ไม่อภิปรายไม่ได้ครับ
ถ้าไม่อภิปรายข้อนี้ ข้อนี้มันจะตกไป เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกที่ออกมาประท้วง
ท่านต้องดู ข้อ ๙ คือตรงประเด็น ท่านจะเชื่อเรื่องความไร้วุฒิภาวะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมเข้าใจแล้วท่านครับ นั่งเถอะครับ คุณหมอบอกมาที่นี่ท่านมีสิทธิที่จะอภิปรายตามนั้น
เพียงแต่ให้กระชับแล้วเข้าประเด็นเลย อย่าไปเกริ่นยาวมากนัก ท่านชี้เลยบกพร่องอะไร
เข้าประเด็นเลยครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ เอล่ะ ดิฉัน
อยากจะเรียนว่าอย่างนี้ค่ะ ตั้งแต่วันแรกที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปรับใบรับรองจาก กกต.
ดิฉันไปในวันนั้นด้วยและอยู่ใกล้มองเห็นท่านนายกรัฐมนตรีชัดเจนนะค่ะ แล้วจนกระทั่ง
ลงมาข้างล่างก่อนจะจากกันนั้น ท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์ได้ไหว้ท่านนายกรัฐมนตรี
และท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้รับไหว้อย่างไร จนกระทั่งดิฉันมารายงานตัวที่สภาแห่งนี้
นั่งอยู่ก่อน แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็นั่งประชิดอยู่ข้าง ๆ แล้วก็มีสื่อมวลชนถ่ายรูป
มากมาย ดิฉันก็ออกมาบอกกับเพื่อน ๆ ว่าดิฉันหลบทางเพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรี
จะได้ถ่ายรูปโดยผู้สื่อข่าว เพราะดิฉันไม่คิดว่าควรจะมีอยู่ในที่นี้ด้วย จนกระทั่งวันที่เปิดสภา

แต่งชุดขาวมารอถ่ายรูป ดิฉันนั่งอยู่ที่โต๊ะและท่านนายกรัฐมนตรีก็มานั่งที่โต๊ะนั้นด้วย ดิฉันก็มองท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ตลอดเวลาด้วยความสนใจ เพราะเข้าใจอยู่แล้วว่า บุคคลผู้นี้จะเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เพราะฉะนั้นดิฉันจึงสังเกตโดยตลอดว่า พฤติกรรมของท่านนั้นเป็นอย่างไร จากผู้ที่มีอาวุโสและไม่รับไหว้เด็ก นั้นบ่งบอกอะไรบ้าง เมื่อนั่งอยู่ที่โต๊ะท่านก็สั่งน้ำแดง มีน้ำแดงมาให้ท่านทานแล้วก็มีขนมเค้ก อันนี้ไม่ใช่ ก้าวก้าวส่วนตัว แต่ในความเป็นแพทย์เราต้องวิเคราะห์ว่าคนที่อายุเท่านี้แล้วทานอาหาร อย่างนี้นั้นบ่งบอกอะไรหลายอย่างนะคะ

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณหมอมิผู้ประท้วงครับ คุณสุนัย เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร ส.ส. สัดส่วนจากนครสวรรค์เหมือนท่านที่กำลังอภิปราย กระผมต้องขออนุญาต ท่านผู้อภิปรายด้วยลักษณะพิเศษในฐานะเป็นคนจังหวัดเดียวกัน นั่นคือประท้วง ด้วยความเห็นใจท่าน คือการอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้จะต้องหาข้อบกพร่อง แต่บังเอิญ หลายท่านนี้ผมไม่ประท้วง เพราะเขาพูดไปแต่ไม่ได้เป็นหมอ ด้วยความเคารพต่อ ท่านผู้อภิปรายซึ่งเป็นแพทย์ โดยจรรยาบรรณของแพทย์นั้นจะวินิจฉัยว่าใครเป็น โรคอะไรนั้นแพทย์สภาเขามีอยู่นะครับ จะต้องได้มีการตรวจ ที่นี้ท่านใช้วิธีอย่างนี้ ผมเกรงว่าท่านจะได้รับอันตราย แพทย์สภาอาจจะถอนใบประกอบวิชาชีพของท่านได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนัยครับ ได้ใช้สิทธิพอสมควร พอเถอะครับ ทำผิดข้อไหนครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านได้ทำผิดในข้อ ๖๑ ซึ่งผมเป็น กรรมการยกตัวเอง ลักษณะนี้เป็นการใส่ร้าย ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นหมอและไม่ได้ตรวจครับ ดังนั้นการใช้วิจรรย์ญาณอย่างนี้ผมห่วงท่านครับ จะเป็นอันตรายต่อวิชาชีพของท่านเอง ในฐานะคนบ้านเดียวกัน จึงขอประท้วงท่านให้ท่านเข้าประเด็น พี่หมอครับ อย่าให้เสียชื่อ คนนครสวรรค์เพราะคนนครสวรรค์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับท่าน ประเด็นตรงนั้นคุณหมอดีพูดแล้วจบไปแล้วนะครับ แล้วผมก็ได้เตือนไปแล้ว เพราะฉะนั้นคงเลยจุดนั้นไปแล้ว คุณหมอต้อเถอะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ดิฉันต้องรับผิดชอบต่อน้องประชาชนของดิฉัน ต่อประเทศชาติด้วยนะคะ ดิฉันใคร่ครวญแล้วว่า ดิฉันมีสิทธิ ไม่ได้ไปวินิจฉัยโรค

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอต้อครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ดิฉันไม่วินิจฉัยโรคว่าท่านเป็นโรค

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณหมอต้อเถอะครับ เรื่องนั้นจบแล้วครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ดิฉันก็สังเกตดูว่าทำไมท่านมีพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการขาดวุฒิภาวะอย่างนั้น

(นายธีระ ไตรสรณกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ท่านผู้อภิปรายพูดววน เพราะเกรงว่าท่านจะเป็นโรคจิตเหมือนกันครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านถอนคำพูดเมื่อก็ครับ โรคจิตเมื่อก็นะครับ

นายธีระ ไตรสรณกุล (ศรีสะเกษ) : ขอถอนครับ คงไม่สบายเล็กน้อยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณหมอดีเชิญครับ

(นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมบุญ อุกัยเวียนกุล (ตรัง) : เดี่ยวครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมบุญประท้วงอะไรครับ

นายสมบุญ อุกัยเวียนกุล (ตรัง) : ผม สมบุญ อุกัยเวียนกุล พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดตรังครับ เมื่อสักครู่ท่านผู้ประท้วงแล้วกล่าวใส่ร้าย เสร็จแล้วถอนคำประท้วง
ค่อนข้างเสียดสี ท่านประธานปล่อยให้หนึ่งเฉย ๆ ได้อย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ผมวินิจฉัยให้ถอนแล้วเขาก็ถอนแล้ว จบแล้วครับ เมื่อกี้ผมให้ถอนแล้วก็เตือน
คำพูดห้อยท้ายเมื่อก็ ท่านนั่งเถอะครับ พอแล้วครับ ท่านสมบุญครับ ผมเตือนแล้วครับ
เชิญคุณหมอลครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ เมื่อวานนี้
ท่านนายกรัฐมนตรีถามคำว่า ให้ข้อจำกัดความคำว่า วุฒิภาวะ หน้อยสิว่าแปลว่าอะไร
ดิฉันอยากจะตอบวันนี้ว่าในทางการแพทย์นั้นเรามีเรื่องของไอคิว (IQ) เรื่องของอีคิว (EQ)
อีคิว อีโมชันแนล ควอเทียนท์ (Emotional Quotient) ก็คือเรื่องวุฒิภาวะของการเจริญเติบโต
ของทารกที่ออกจากครรภ์เป็นอย่างไร เราเรียกว่า มีโกรธ แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ (Growth
and development) อย่างไร เช่น เด็กเกิดมาแล้ว ๑ เดือนมอง ๒ เดือนยิ้ม ๓ เดือนเปล่งเสียง
๑๐ เดือนคลาน ๑ ปียืน อะไรเหล่านี้ เรื่องของวุฒิภาวะก็เช่นเดียวกันก็จะมีหลักในการคำนวณ
จนกระทั่งเราสามารถบ่งบอกได้ว่าวุฒิภาวะต่ำกว่าเกณฑ์หรือเปล่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ
เช่น อายุ ๗๐ แล้วยังร้องไห้อยากจะได้ของเล่น เราเรียกว่าวุฒิภาวะเด็กต่ำไปแล้ว หรือว่า
คนอายุตั้ง ๗๐ แล้วยังไปจ้องหน้าสื่อมวลชนเขา แล้วก็กวาดตาดอย่างนั้นคะ เหมือนจะ
กินเลือดกินเนื้อ เราบอกว่าวุฒิภาวะไม่ใช่ ไม่ใช่คนที่มีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ไม่ มาทำวิรตี
(Maturity) อันนี้ดิฉันจึงคิดว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์นั้นได้ยื่นถอดถอนท่านในข้อ ๙
มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น ขอประทานโทษอภิปรายไม่ไว้วางใจ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านจตุพรครับ ผมฟังอยู่ ไม่เป็นไรครับ ท่านนั่งเถอะครับ ผมฟังอยู่ ไม่เป็นไรจะจบแล้ว เชิญคุณหมอลครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานอนุญาตแล้วใช่ไหมคะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันอยากจะเรียนว่า มันเป็นเรื่องจำเป็นที่เราต้องมาพูดกันในวันนี้ว่าภาวะผู้นำนั้นจะนำความเสียหายมาให้แก่ประเทศชาติได้ ผู้นำไม่ใช่ผู้บริหารธรรมดาณะคะ ผู้นำจะต้องมีสิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือ จะต้องมีการวินิจฉัย เมค ดีซิชั่น (Make decision) หรือวินิจฉัยในการที่จะทำงานตัดสินใจ อย่างบอกว่าเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แค่นี้ ไม่ใช่จากสูงสุดนั้นคุณเอียงแค่ ๑ องศา ความผิดพลาดนั้น จะมหันต์ มันจะเลยเถิดไปเกินกว่าประเทศเลยละคะ อาจจะไปถึงต่างประเทศด้วย ที่จะมีผลกระทบอันนั้น มุสโสลินีนั้นตอนที่เขามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างนั้น จากหลักฐานทางแพทย์ค่อนข้างเชื่อว่า ดิฉันมีเอกสารชัดเจนอยู่ในนี้หนังสือ ๒ เล่มนี้คะ เรื่องของเขาปล่อยให้ผู้ป่วยบริหารงานระดับชาติ โดยนายแพทย์บุตร ประดิษฐ์วิช อีกเล่มหนึ่ง ก็คือผู้ป่วยปกครองโลก พลิกแพมลับนักบริหารสุขภาพเสื่อม ท่านอ่านได้เลย เพราะฉะนั้น เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพูดกันตรงนี้

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณหมอลครับ ขอภัยนะครับ ท่านจะกล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรีก็กล่าวหาเลย ท่านอย่าไปหยิบเรื่องโน้นเรื่องนี้มากระทบกระเทียบ เดี่ยวจะกลายเป็นประชดประชันและเสียชื่อเสียงท่านกล่าวหาเลยครับ เชิญท่านจตุพรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคประชาธิปัตย์ เป็นการยื่นโดยไม่ได้ร้องขอตามมาตรา ๒๗๑ คือไม่มีการถอดถอน เพราะฉะนั้นพรรคประชาธิปัตย์จะอภิปรายในประเด็นร่ำรวยผิดปกติ ทุกจริตหรือจงใจฝ่าบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายไม่ได้ ผมไม่ได้ขัดขวาง

๑๐๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๔๕/๒

การอภิปรายของคุณหมอ แต่ว่าคุณสมบัติของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งนายกรัฐมนตรีต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ใน (๔) มาตรา ๑๐๐ ต้องไม่เป็นคนคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ต่อด้วยมาตรา ๑๐๑ แปลความก็คือว่า ถ้าต้องการจะเล่นงานนายกรัฐมนตรีโดยใช้วิธีการแบบนี้ จะต้องไปยื่นถอดถอนต่อประธานวุฒิสภาเพื่อส่งให้ ป.ป.ช. ที่มีการทักท้วงท่านประธานว่าคุณหมอไม่มีสิทธิอภิปรายในประเด็นจึงใจผิดบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตวินิจฉัยครับ คุณหมอพูดในประเด็นที่ยื่นญัตติไว้ตามข้อ ๙ ก็ถือว่ามีสิทธิที่จะพูด เพียงแต่ผมได้เตือนแล้วเมื่อสักครู่ ให้ชี้ประเด็นเลยนะครับ อย่าไปหยิบโนนหยิบนี้มากระทบกระเทียบ เดียวจะกลายเป็นการเสียดสี ท่านวิทยามีอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท้วงติงความเห็นของท่านประธานที่มีต่อผู้กำลังอภิปรายครับ ท่านประธานพยายามเน้นให้ผู้อภิปรายบอกว่าให้กล่าวหาเลย ผมกล่าวหาไว้ในญัตติเรียบร้อยแล้วครับ ผู้อภิปรายกำลังจะประกอบเหตุทั้งหมดของข้อกล่าวหา เพราะฉะนั้นท่านต้องใจเย็นฟัง แล้วก็ยืนยันครับ ไม่ได้กล่าวหาว่าท่านนายกรัฐมนตรีสติวิปลาสหรืออะไรทั้งสิ้นที่จะต้องเข้ารัฐธรรมนูญข้ออื่น เขากำลังกล่าวหาตามข้อที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๘ ข้อ ๙ เพราะฉะนั้นท่านใจเย็นนิดที่จะฟังครับ ข้อกล่าวหาตั้งไว้แล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านวิทยากรครับ คุณหมอครับ ผมได้วินิจฉัยแล้วเมื่อสักครู่นี้ครับ เพราะฉะนั้นผมเพียงแต่เตือนเท่านั้นนะครับว่าอย่าไปหยิบเรื่องของคนโน้นคนนี้เพื่อมาประชดประชัน อาจจะทำให้เข้าข่ายเสียดสี เท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าผมได้เตือนคุณหมอ ก็ให้ช่วยดูแลตรงนี้ด้วยเท่านั้นนะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณคะท่านประธาน
(นายวงศ์ เดชกิจวิกรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ ผมสังเกตดูว่าวันนี้ท่านประธานกำลังทำหน้าที่ชัดรัฐธรรมนูญ เพราะว่าผมฟังดูท่านประธานกำลังตัดสินใจหรือวินิจฉัยหลาย ๆ อย่างนั้นไม่เป็นกลาง รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง กำหนดไว้ว่าประธานต้องทำหน้าที่เป็นกลาง พจนานุกรมเล่มนี้ผมเปิดดูเมื่อสักครู่ คำว่า เป็นกลาง หมายความว่า การวินิจฉัยต้องไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขอให้ประธานได้โปรดพิจารณาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณคุณหมอลครับ ผมวินิจฉัยเข้าข้างข้อบังคับ ไม่ผิดหรอกครับ เชิญคุณหมอลเถอะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าแม้แต่จะไปศาลเรายังต้องบรรยายคำฟ้องเลย แล้วเราอยู่ในนิติบัญญัติจะไม่ให้อภิปรายเพื่อโน้มน้าว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณหมอลผมทำความเข้าใจอย่างนี้ครับ ญัตติของฝ่ายค้านยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ ท่านนายกรัฐมนตรี แล้วระบุว่าในช่วง ๔ เดือนที่บริหารราชการแผ่นดินมีความบกพร่องหลายอย่างจนไม่อาจจะไว้วางใจได้ถึงได้ยื่นญัตติ เพราะฉะนั้นเนื้อหาที่จะพูดผมอยากให้อยู่ในเนื้อหาที่ยื่นญัตติสัก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าจะเกริ่นนำก็สัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไตเติ้ลสัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ได้ไหมเท่านั้นเองที่ผมเตือน อย่าไปหยิบประเด็นรอบข้างหยิบคนโน้นคนนี้มากระทบกระเทียบบ ผมอยากให้ชี้เข้าประเด็นเลยคุณหมอล เวลาจำกัดผมได้เตือนแล้วนะครับ เชิญคุณหมอลครับ

(นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสาทิพย์ประท้วงใช่ไหมครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ผมจำเป็นจริง ๆ ท่านประธานครับ ผมสาทิติย์ ผมจำเป็นต้องประท้วงท่านประธานจริง ๆ เพราะว่าท่านยับยั้งเลยครับว่าไม่อยู่ในประเด็น พวกเราก็ที่แจ่งตลอดว่าที่คุณหมอบุญยังไม่ได้ผิดข้อบังคับอะไรเลย ท่านก็อยู่ในประเด็นตลอดเวลา แล้วท่านก็พยายามอธิบาย ท่านก็เห็นว่ากระบวนการที่พยายามปิดปากก็เกิดขึ้นตลอด ผมก็ไม่คิดว่าท่านประธานจะใช้วิธีการนั้น แต่ว่าเวลาท่านประธานพยายามที่จะพูดว่าอยู่ในประเด็นเถอะ หยิบประเด็นโน้นประเด็นนี้มาต่อกันก็เหมือนกับท่านประธานก็พยายามทำให้คนพูดเขาก็เกิดความกดดันไปด้วย ถ้าเราจับฟังท่านก็อยู่ในประเด็น การอ้างถึงเอกสารต่าง ๆ ก็เป็นเอกสารที่เปิดเผยชัดเจน แล้วไม่ใช่อ้างเพื่อประชดประชัน เป็นการอ้างโดยเหตุและผลว่ามีที่มาที่ไป เป็นหลักฐานซึ่งปรากฏอยู่อย่างนี้ ผมก็กราบเรียนท้วงติงเท่านั้นเองครับ ก็หวังว่าทุกอย่างจะราบรื่น นี่บายโหมงแล้วครับ คนที่ ๓ ยังได้ไม่ครบเลย ถ้ากระบวนการเดินอย่างนี้ไปต่อผมว่าลำบากนะครับ ทางฝ่ายเราก็พยายามจะปรับ นี่มีบางคนก็ถอนตัวไปแล้วเพื่อที่ตัวเลขคนที่อภิปรายกระชั้นขึ้น แต่ว่าผู้อภิปรายผมก็ขอความกรุณานิดเดียวว่าให้เขาได้อภิปรายโดยสะดวกเถอะครับ แล้วมันก็จะจบครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นด้วยกับท่านสาทิติย์ในประเด็นเรื่องเวลาเรามีจำกัดผมถึงได้เตือนครับ อย่าชี้มาเทียบค่านานเกินเท่านั้นเองครับที่ผมเตือน แล้วก็อยากจะให้ชี้เข้าประเด็นเลยเท่านั้นเอง เชิญคุณหมอบุญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน ดิฉันไม่อยากจะเถียงท่านประธานเลยนะคะ แต่ท่านประธานคิดดูสิ ท่านประธานบอกว่าให้ตรงประเด็นนั่นคือดิฉันเอาข้อ ๙ มาพูดเลยก็จบแล้วใช่ไหมคะ เพราะฉะนั้นต้องให้ดิฉันอธิบายได้ว่าทำไมจึงเกิดข้อ ๙ ขึ้น ท่านประธานได้โปรดเถอะคะ ดิฉันไม่ใช่คนเถอะอะไรนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ให้พอสมควร ไตเต็ลอย่ายาวนักเท่านั้นเอง เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (แบบสัดส่วน) : ดิฉันว่าเพียงเท่านี้คนยังไม่ไหวตให้ดิฉันเลย ดิฉันต้องพูดมากกว่านี้หน่อยคนถึงจะยอมไหวตให้ คือดิฉันจะยกตัวอย่างว่าที่อังกฤษได้แต่งตั้งลอร์ด (Lord) ลิเทียนไปเป็นเอกอัครราชทูตในวอชิงตัน เพื่อไปกล่อมให้อเมริกาเข้าร่วมสงคราม แต่ท่านลอร์ดได้มีพฤติกรรมที่ไร้วุฒิภาวะเบี่ยงเบน ทำให้เกิดความอึดอัดและทำงานล้มเหลว อังกฤษไม่ได้รับการตอบสนอง ตรงนี้หลังจากนั้น ๒ ปีท่านก็เสียชีวิตด้วยโรคไตวาย หรือเราเรียกว่ายูรีเมีย (Uremia) เพราะฉะนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหาร ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจจะต้องมีสุขภาพกายที่แข็งแรงด้วยสุขภาพจิตจึงจะแข็งแรง วุฒิภาวะจึงจะอยู่ที่ในภาวะสมดุล -----

อันนี้ก็จำเป็นที่จะต้องอธิบายตรงนี้ว่า ทำไมฮิตเลอร์จึงพาคนเข้าไปสู่สงคราม เพราะฮิตเลอร์เป็นโรคพาร์กินสัน (Parkinson) แล้วก็กินยา ๒๘ ชนิด อันนี้คือก็พยายาม อี้ดี อามินทำอะไร เป็นเพราะอะไร เหล่านี้แหละ เพราะฉะนั้นจึงจะต้องเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอธิบายตรงนี้ให้เข้าใจ เพื่อที่ท่านสมาชิกจะได้เห็นคล้อยตามดิฉันว่าการเป็นผู้นำนั้นจะต้องมีสุขภาพกายและจิตที่แข็งแรง ที่ดิฉันบอกว่าดิฉันได้ติดตามดูท่านนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอดนั้น หรือเรียกว่าโคลส ออบเซอเวชัน (Close observation) นั้น โดยที่ดิฉันได้มองเห็นว่าท่านมีหลายอย่างเพื่อประโยชน์ของท่าน และประโยชน์ของประเทศชาติ ดิฉันคิดว่าท่านควรจะหยุดพักและรักษาตัว ดูแลตัวเองให้มีสุขภาพแข็งแรงเพื่อประเทศชาติได้ปลอดภัย ขอขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ผมก็คิดว่าไม่ควรจะต้องคนพูดที่หนึ่งอธิบายที่หนึ่ง เมื่อกี้ผมก็ยกประโยชน์ให้ ผมไม่เคยคาดคิดเลยครับว่าอยู่สภามาจนปานนี้แล้วมาเจออะไรที่มันแปลกประหลาด คือคุณหมอลงเข้าสภาก็เข้ากันมาเยอะนะครับ แต่วันนี้อธิบายไม่ไว้วางใจแล้วก็เขียน ผมบอกแล้วอย่างไรว่าเขียนญัตติแบบนี้แล้วก็เอาคุณหมอมานั่งวิเคราะห์ ผมจะบอกคุณหมอลงให้ นะครับว่าคนเรานี้ครับ คนอายุ ๔๐-๕๐ ปีมันโง่เง่าปัญญาอ่อนก็มีครับ อายุเยอะแต่ปัญญาดีก็มีนะครับ วุฒิภาวะนั้น แปลว่ามันต้องพูดกันไม่รู้เรื่อง เจอมือมันสั้น ๒ เล่มนั้นผมอ่านแล้วครับ ปล่อยให้คนป่วยครองโลก ผมอ่านแล้วครับ ผมอ่านหนังสือเยอะครับ ผมจะบอกคุณหมอนะครับว่าจะอีดิว ไอคิวอะไรก็สุดแท้แต่เถอะครับ แต่มันอยู่ที่การแสดงออก ถ้าหากว่าการไปจ้องหน้าคนแล้วเป็นคนบ้า นั่นแหละครับ นักแสดงก็คงแสดงอะไรไม่ได้หรอกครับ บ้ากันทั้งเรื่อง ที่วิกกลางคีนมันบ้าทั้งนั้นเลย ละครกที่เรื่องมันบ้ากันทั้งนั้นเลย เพราะคนธรรมดา มันไม่พูดอย่างนั้นหรอก ตัวละครที่มันแสดงทุกคนบ้าหมด เพราะเขาแสดงตามบทบาทที่เขียน แต่ว่าผมนี่ครับคุณหมอลง ถ้าเพื่อไม่ทราบผมจะบอกให้ทราบนะครับ

นั่งสังเกตกินน้ำแดง กินขนมเค้ก อะไรถึงขนาดนั้นหรือครับ ผมไม่รู้เลยนะครับมีหอม
 มาคอยนั่งสังเกตผม แต่รู้ใหม่ครับ คุณหอมนามสกุลอะไร มีเวช ผมนามสกุล สุนทรเวช
 แปลว่า หอมดี พี่สาวผมก็หอมครับ ลูกพี่ลูกน้องผมก็หอม ผมมีหอมรังสี มีหอมทั้งนั้น
 ละครับ แล้วผมก็รู้จักหอม ผมก็หาหอม ผมจะบอกให้ฟังนะครับ จะวิพากษ์วิจารณ์อะไร
 อย่างไร ผมเรียนจริง ๆ ว่านี่ถึงใบที่เขาอนุญาตกัน นี่ให้ดีนะครับ มันใช้ในสภานี้
 มันผิดที่ผิดทางนะครับ เอาละครับเป็นของใหม่จะลองดู แต่มาวิเคราะห์วิจารณ์โรค
 กับคนกลางสภา เขาสอนให้ทำอย่างนี้หรือครับ ผมจะบอกให้ฟังนะครับ สถิติปัญญา
 ของคนมันจะรู้กันต่อเมื่อนั่งคุยกัน ลองถามสิครับว่าใน ครม. ที่นั่ง ๓๕ คน มันมี
 คนตรวจผม ๓๕ คน ทุก ๆ วันอังคารประมาณ ๔ ชั่วโมง ว่าง ๆ ลองถามนะครับ ไปดู
 รายชื่อ ครม. แล้วไปถามว่าคนนั่งหัวโต๊ะมันผิดปกติหรือเปล่า ผมไม่ได้มาขออะไร
 อย่างไรหรอกครับ ถ้าผมทำไม่ได้ผมก็ทำไม่ได้ แต่ถ้าอยากจะรู้สถิติผม ไปขอเขาตรวจดู
 ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ผมตรวจโรคทุก ๓ เดือน แล้วตัวเลขที่ออกมาล่าสุดนี้
 ปกติคนเกิน ๖๐ ปีนี้เขาจะให้ความดัน ๑๔๐/๙๐ ผมอายุ ๗๓ ปีนะครับ แต่วัดวันไหนก็
 ๑๓๐/๘๐ แยกใหม่ครับ ๑๓๐/๘๐ นี่ดีหรือเลว น้ำตาลเขาให้เท่าไรครับ น้ำตาลผมบางที่ก็
 ๙๐ บางที่ก็ ๑๐๖ คอเลสเตรอล (Cholesterol) เขาไม่ให้เกิน ๒๐๐ ผม ๑๔๐ ใช้ได้ไหม
 ค่าของไตผมก็ตรวจ ค่าของตับผมก็ตรวจ เรื่องสมองนี่เอาใหม่ครับ คุณหอมมาจำอะไร
 กับผมแข่งกันใหม่ครับ -----

ถ้าคุณหมอบอกว่าเฝ้าดูผมใกล้ขีดแสดงว่าเที่ยวแต่นั่งดูเท่านั้นเองครับ ดูกินน้ำแดงกับขนมเค้กแล้วก็หวาดวิตก เป็นหมอบเห็นคนกินเท่านั้นแล้วหวาดวิตก ทำไมถึงตื่นตื่นขนาดนั้นล่ะครับ ผมต้องขอโทษจริง ๆ คุณอภิสิทธิ์นะคะครับ ผมจะบอกให้ เมื่อเวลาคุณอภิสิทธิ์เดินจะขึ้น อ้ายนี่เหตุเกิดทำไมเรื่องไหว้ไม่ไหว้เลย เขาเดินเข้ามาผมนั่งอยู่บนเวทีผมก็รับไหว้ แต่ขึ้นมาบนเวทีมานั่งไหว้อีกผมไม่ต้องรับแล้วครับตอนนั้น แต่ว่าตอนที่ผมรับไหว้ที่วีไม่ได้ถ่าย ตอนมาไหว้ผมตรงนี้ก็ไหว้กันหยก ๆ แล้ว ผมก็ไม่ได้รับไหว้ด้วย ที่พูดเมื่อกี้ไปรับไบอะไรต่าง ๆ ผมไม่ได้สังเกตหรอกครับ ผมไม่ทราบด้วยว่าคุณอภิสิทธิ์ไปตรงนั้น ถ้าเห็นทำไมจะไม่รับไหว้ครับ คุณหมอรู้ไหมครับว่าเมื่อวันงานศพคุณแม่ของผู้บัญชาการทหารบก คุณหมอบอกครับฟังผมพูดหน่อยสิครับ ผมจะบอกให้ฟังถามคุณอภิสิทธิ์ก็ได้ครับ เขาเชิญผมเป็นประธานที่จะไปวางดอกไม้ ผมรู้ทันทีเพราะคุณอภิสิทธิ์ไปด้วย คุณอภิสิทธิ์นั่งเหลื่อมข้างหลังผม รองนายกรัฐมนตรีไปหลายคนวันนั้น ถ้าผมเป็นคนไม่มีความคิดผมก็วางเสร็จ พรรคพวกผมก็วางแล้วผมก็เดินออก ถ้าผมเป็นอย่างที่วานะ อ่ะว่าแต่รับไหว้เลยครับผมก็ทำได้ แต่คุณหมอรู้ไหมสิ่งที่ผมทำผมทำอย่างไร ผมวางดอกไม้เสร็จผมก้มมือเรียกคุณอภิสิทธิ์ คุณอภิสิทธิ์เดินออกมาบอกนี่เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรคุณมาวางต่อจากผม ผมเป็นนายกรัฐมนตรีคุณอภิสิทธิ์ก็วาง วางเสร็จท่าน ผบ.ทบ. เดินจะมาส่ง บอกยังไม่ต้องส่ง ผมเดินจูงมือคุณอภิสิทธิ์มาคุยกันเรื่องอะไรครับ คุยกันเรื่องว่าคุณแม่สบายดีหรือ ความจริงผมต้องถามถึงคุณพ่อแต่ผมจะถามถึงคุณแม่ คุณอภิสิทธิ์บอกท่านสบายดีครับ แล้วทางคุณอภิสิทธิ์ก็บอกว่าได้ยื่นไม่ไว้วางใจ ผมบอกดีแล้วเราได้ช่วยกัน ก็เดินมาด้วยกัน ภาพก็ออก คนผิดปกติเขาทำอย่างนี้หรือครับ นายกรัฐมนตรีสตีปัญญาป่วยเดินคุยกับหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอย่างนี้หรือครับ พฤติกรรม พฤติการณ์อย่างนี้คุณหมอบอกไม่มีโอกาสได้แลเห็นผมหรอกครับ ไม่ต้องรีบร้อนอะไรหรอกครับ ผมพูดเรื่องดีไม่มีอะไรเสียหายหรอก ก็บอกให้ฟังเพียงแต่ที่ผมประหลาดใจวันนี้เท่านั้นเองว่า อะไรกันนักกันหนาไป ๆ มา ๆ วงจรวันนี้เขียนญัตติตรงนี้ข้อ ๙ ก็อ่าง ก็ฟังดูก็น่าตื่นตื่นครับ ผมก็ตื่นตื่นครับ เพราะเหตุว่าญัตติเขียนเอาไว้จะต้องวิเคราะห์วิจารณ์ผม และคุณหมอก็คงจะมาวิจารณ์ผม

ผมก็บอกแล้วในสภามันเป็นอย่างนี้ได้ ในสภาอาจจะทำได้นะครับ แต่ว่าใบอนุญาตของคุณหมอเขาให้ทำได้หรือครับ จะไปวิเคราะห์ วิจัยกรณีใครเขาออกห้องตรวจ แล้วก็ไปนั่งวิพากษ์เขาทำกันหรือครับ หมอธรรมดาเขาทำกันหรือครับ คิดหน่อยนะครับ ผมไม่ได้อะไรหรือครับ ผมนั่งดูประหลาด รายเมื่อกี้ผมไม่ตอบหรือครับ เพราะผมอายุแต่ที่ว่าอายุแทนนะครับไม่ได้อายุตัวผม แต่ว่าที่คุณหมอพูดเมื่อกี้นี้ก็ลองคิดดูหน่อย ผมก็ไม่เคยคิดว่าการเมืองมันจะโคจรเหมือนวันนี้ หมอเข้ามาในสภาเยอะ แต่ไม่เคยมีหมอมาแสดงอย่างนี้ ไม่เคยมีหมออภิปรายไม่ว่างใจแบบนี้ แต่คุณหมอมานั่งทำอะไรอย่างนี้ ไม่ใช่ นั่งหัวเราะงอหายอย่างนี้หรือครับ ต้องคิดด้วย ลองคิดดูสิครับว่า พออ่านญาติติมา ถึงญาติติ ผมก็บอก โอเค ญาติติก็เข้า แต่มาวิเคราะห์วิจารณ์ จะเอาวุฒิภาวะก็คงจะต้องเป็นทำนองยั่วเข้ากระเข้าหย่อยอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ว่ามาวิเคราะห์จะเอาจริง ๆ เหมือนกับว่าผมป่วยจิต มีหนังสือ ๒ เล่ม ผมอ่านครบเรื่องนั้น เขาปล่อยให้คนป่วยครองโลกอ่านครับ เรื่องมุสโสลินีก็อ่าน เรื่องฮิตเลอร์ก็อ่าน มากาเร็ต เททเชอร์ เรื่องประวัติอะไรต่าง ๆ เรื่องเมื่อกี้ส่งคนไปช่วยเมื่อกี้ไปพูดไม่เป็น ๒ เดือนตายนั้นไม่ได้อ่าน อันนี้ไม่รู้จักคนนี้ อาจจะเป็นเพราะตาคนนี้ได้ไม่ได้อ่าน แต่ทว่าลองคิดหน่อยสิครับการเมืองคน ๗๓ ปีใช้ไม่ได้แล้วหรือครับ แล้วคนอื่น ๆ ที่อายุมากกว่าผมล่ะครับ มีคนอายุมากกว่าผมเยอะนะครับข้างบนนี้สติปัญญายังเฉียบแหลมยังใช้ได้เห็นยกย่องสรรเสริญกันแล้วทำไมคนอายุ ๗๓ ปีผมทำไม่ได้ ผมต้องไม่อยู่แล้วครับ ต้องทำให้ได้ ผมอาจจะเดินช้าหน่อยครับ เพราะว่าขามันตึงก็เดินระมัดระวังหน่อย เท่านั้นล่ะครับ นอกนั้นจะทำอย่างไรเดินเอามือโพล่หลังก็มีคนวิพากษ์วิจารณ์ ผมไปจ้างหน้าผู้สื่อข่าวมันสิทธิของผมนะครับ ผมตรวจดูแล้วไม่มีมาตราไหนเลยห้ามจ้างหน้าผู้สื่อข่าว ผมจ้างครับ เพราะผมเล่าให้ฟังแล้วว่าผมนัดด้วยตัวผมเอง อะไรกันขึ้นไปกินขึ้น ๓๒ คน กิน ๘ คน คนตั้ง ๑๐๐ คน ขึ้นไป ยืนถ่ายกันหมด -----

ผมก็เลยยื่นมองดูมองดูว่าเขามาทำไมมากขึ้นได้อย่างไรเท่านั้นละครับ ไม่นานเท่าไร
 หรอกครับ หนังสือพิมพ์บางฉบับบอก ๒ นาที บางฉบับบอก ๓ นาที ไม่นานขนาดนั้น
 หรอกครับ อย่างมากสักนาทีก็ว่า ๆ ถ้าอย่างนั้นตามประสาหนังสือพิมพ์เขาก็ทำข่าว
 มันเสียหายอย่างไรครับ ผมเป็นนักแสดงนะครับ ผมแสดงครับ ผมแสดงความไม่พอใจ
 ให้เห็น แต่มันไม่เห็นจะเสียหายอย่างไร แต่ว่าผมประหลาดใจตรงนี้ว่าเธอจะต้องมานั่งฟัง
 หมอวิเคราะห์กันกลางสภาออกอากาศไปทั่วประเทศทั้งหมดเลย เอาละคุณหมอว่า
 คุณหมอดี อายุเท่าไรครับประธานโทษ ไม่ใช่เป็นอะไรนะครับ คุณหมอปุดเร็วเท่าผม
 ไหมครับ คุณหมอคิดได้เร็วอย่างผมไหมครับ การตัดสินใจของผมมีอะไรเสียหายบ้าง
 หรือยังครับ มีสติปัญญาไหมครับ ผมทำอะไรเสียหายในเวลา ๔ เดือนนี้บ้างหรือยังครับ
 ได้ถูกลงเงินของบ้านเมืองไปแล้วได้ฉกฉวยอะไรไปอย่างไร โกงบ้างหรือยังครับ แต่ว่า
 การจะพูดการจะแสดงความเห็นนั้นอย่างไรครับกำลังแสดงกันอยู่ ฟังคุณหมอปุดแล้ว
 ผมก็นักวิเคราะห์วิจารณ์ คุณหมอวิจารณ์ผม ผมก็วิจารณ์คุณหมอได้ เห็นไหมครับ
 ต้องการแสดงให้เห็นเท่านั้นละครับ เพราะญาติเขียนอย่างนี้จึงต้องแสดงต้องเล่าเรื่องใน
 เรื่องนี้เรื่องอะไรต่าง ๆ ต้องเล่าให้ฟังครับ พูดไปพูดมาเหมือนมาคุยอวดนั่นแหละครับ
 เป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณสติปัญญานั้นยังพอบริหารบ้านเมืองนี้ได้ ใครต่อใครไปดูเลยครับไปดู
 ที่ทำเนียบมี ๒๔ คนเท่านั้น ไปดูสิครับเป็นอย่างไรบ้าง ผมไม่เคยดูแคลนท่าน
 ที่มาเป็นเลย ผมก็อยู่คนที่ ๒๕ ต่อไปจะมีคนที่ ๒๖ คนที่ ๒๗ คนไหนก็ยังไม่รู้ได้
 แต่ที่ว่าผมกำลังอยู่ในตำแหน่งอย่างนี้ แต่วันหนึ่งนั้นอดรันทนไม่ได้ก็ขึ้นมา ผมก็อดรันทน
 ไม่ได้ผมก็บอกให้เปิดอภิปราย แล้วก็อย่างนี้ละครับ ๗-๘ คนเท่านั้น เวลาตั้งแต่
 บ่ายโมงครึ่งวานนี้ยังเดินหน้าไปได้แค่ไหนละครับ คือจะนวดเอาผมให้ได้เพราะเขียนมา
 ๙ ข้อ ก็เอาเสียให้ครบเถอะครับ ไม่มีปัญหาหรอกครับ ผมนั่งทนได้ แต่สงสารพวกที่มา
 นั่งรอจะให้ลับกันยังไม่โดนสักคนเดียว มีแต่คนพดลโดนไปเมื่อคืนนี้ โปรดเข้าใจเถอะครับว่า
 เขียนมาอย่างนี้แล้วจะต้องมาพิสูจน์อย่างที่เขียน วันหน้าวันหลังเขียนระมัดระวัง
 หน่อยเถอะครับ ผมเห็นด้วยกับคุณจตุพรนะครับ เห็นด้วยอย่างยิ่งเลยว่าถ้าจะอภิปราย
 จะเอาผมลงต้องไปยื่นถอดถอนผม ปล่อยไว้ไม่ได้ เป็นคนป่วย คนป่วยเป็นนายกรัฐมนตรี

ไม่ได้ครับ ต้องไปยื่นเลยครับ ต้องยื่นถอดถอนเอาไว้ได้อย่างไร อภิปรายไม่ไว้วางใจแปะ ๆ
แล้วก็ว่ากันรุนแรงแต่ว่าไม่ถอดถอน ก็เอาพอสมควรนะครับ เสียเวลามา เวลาท่าน
เหลือน้อยแล้ว ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ความจริงบรรยากาศระหว่างท่านนายกรัฐมนตรีเดินคุยกับท่านผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎรเป็นบรรยากาศที่น่ารักดีนะครับ ท่านผู้อภิปรายท่านอื่นครับ
เชิญท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์
ต้องขอรับสารภาพกับท่านประธานตามตรงว่าฟังคุณหมอมานี้พูดแล้ว แรก ๆ ก็ใจคอ
ซึกไม่ค่อยดีเหมือนกัน แต่เมื่อทราบจากปากคำท่านนายกรัฐมนตรีเองว่าท่านตรวจเลือด
ท่านตรวจโรคทุก ๓ เดือน ทุกอย่างไม่มีปัญหาผมก็สบายใจมากขึ้น ขอเรียนท่านประธานว่า
ผมคงรับหน้าที่แทนเพื่อนสมาชิกเต็มเต็มในญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ยังตกค้างอยู่
ให้ครบถ้วนบริบูรณ์เพื่อจะเดินหน้ากันต่อไป คงไม่ยาวครับท่านประธาน แล้วก็คงจะ
ไม่รุนแรง เพราะว่ากระผมก็ไม่ใช้คนรุนแรงอยู่แล้ว สำคัญก็คือว่าไม่อยากเห็นภาพของ
การประท้วงเหมือนตลอดช่วง ๒ วันที่ผ่านมาซึ่งดูจะมีการประท้วงกันมากเหลือเกิน
สำคัญที่สุดก็คือว่าคงไม่ประสงค์ที่จะได้รับเกียรติจากคนที่ป็นรัฐมนตรีลงมาประท้วง
ด้วยตนเอง ก่อนจะเดินหน้าต่อไปผมขออนุญาตกล่าวย้ำอีกสักนิดหนึ่งครับ ความจริง
ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกของเราหลายต่อหลายคน
ก็กล่าวย้ำกันมาแล้ว นั่นก็หมายถึงว่าที่พวกกระผมได้ทำหน้าที่มาตั้งแต่เมื่อวานนี้
จนกระทั่งบัดนี้ -----

๑๑๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๕๐/๑

แต่ที่จริงแล้วเป็นการใช้สิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ นั้นก็หมายถึงว่าเมื่อพบความจริงว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ตาม รัฐมนตรีก็ตาม บริหารราชการบ้านเมืองผิดพลาดบกพร่องอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ ก็ควรจะได้นำหน้าที่ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเพื่อระงับยับยั้งกันเอาไว้ ที่ต้องนำเรื่องนี้มายืนยันอีกครั้งหนึ่งก็ เพราะว่าผมสังเกตตลอดช่วงระยะเวลา ๒ วันที่ผ่านมา ผมไม่ค่อยแน่ใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีของเราซึ่งตรวจโรคทุก ๓ เดือนนั้นท่านสัมผัสในภารกิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะทำหน้าที่นี้หรือไม่ เพราะว่าผมสังเกตดูว่าท่านค่อนข้างที่จะมีความอดทนในการชี้แจงดูจะน้อยไปสักหน่อย ท่านบ่น ท่านพูดจาประชดประชันแตกตื่นมาตลอดเวลา เมื่อสักครู่นี้ยังบ่นครับ ท่านบอกว่าญาติติแรงไป คนลุกขึ้นมาอภิปรายก็อภิปรายด้วยถ้อยคำที่ค่อนข้างจะรุนแรงเป็นอันมาก ก็ต้องขอเรียนท่านประธานว่าความจริงท่านนายกรัฐมนตรีเองก่อนหน้าจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ท่านก็ได้ผ่านการทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายค้านมาหลายครั้งหลายหน เรื่องญาติติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น ร้อยทั้งร้อยก็ต้องแรงกันทั้งนั้นล่ะครับ เพราะถ้าไม่แรงก็คงไม่มีเหตุผลที่จะต้องมาขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกัน ท่านนายกรัฐมนตรีเองในเวลาที่ทำหน้าที่ฝ่ายค้านในอดีตนั้น ผมยังคิดว่าบางครั้งท่านอาจจะแรงกว่าที่พวกเราทำกันในช่วงวันสองวันที่ผ่านมานี้ก็อาจจะเป็นไปได้ ผมก็โดนท่านอภิปรายไม่ไว้วางใจมาแล้วครับ หลายคนที่นั่งอยู่ในสภานี้ก็โดนกันมาแล้วทั้งนั้นล่ะครับ แรงไม่แรงก็ทราบกันอยู่ แรงขนาดไหน เอาเถอะ ถ้าเชื่อผมไม่ได้ลองถามอดีตท่านนายกรัฐมนตรีบริหารดูว่าคารมท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ในอดีตนั้นรุนแรงขนาดไหนอย่างไร ผมคิดว่าวันนี้ก็ยังคงเป็นที่ประทับใจกันอยู่ ท่านประธานครับ ที่ผมค่อนข้างจะไม่สบายใจ แล้วก็ทำท่าจะรู้สึกว่าจะน่าเกลียด น่าชังไปไม่น้อยเช่นเดียวกัน ก็คือถ้อยคำของนายกรัฐมนตรีที่ตัดพ้อต่อว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกในสภานี้ว่าเราจะเอาให้ตายกันหรืออย่างไรครับ ท่านพูดถึงความอยากได้ใครดีมากเกินไป ซึ่งได้มาขับไล่กันในขณะที่ท่านทำงานมาเพียงแค่ ๔ เดือนเท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ผมถึงอยากจะขอยืนยันว่านี่ไม่ใช่เรื่องความอยากได้ใครดีแต่มันเป็นการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑๑๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๕๐/๒

ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ที่ได้ยืนยันให้ท่านประธานได้รับทราบ
เอาไว้แล้วตั้งแต่ต้นนั้นเองครับ ใคร ๆ ก็รู้กันทั้งนั้นว่าถ้าจะมาขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ
นายกรัฐมนตรีวันนี้เพื่อหวังที่จะให้นายกรัฐมนตรีพ้นไปจากตำแหน่งแล้วจะได้มีโอกาส
เข้ามาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีต่อ เป็นรัฐบาลต่อ ผมคิดว่าใคร ๆ ก็รู้ว่ามันเป็น
เรื่องเป็นไปไม่ได้ ในระบบรัฐสภาคนที่ เป็นรัฐบาลคุมเสียงข้างมากไว้ในสภาผู้แทนราษฎร
อย่างนี้จะ เป็นไปได้อย่างไรว่าอภิปรายวันนี้แล้วนายกรัฐมนตรีพ้น ท่านหัวหน้าพรรค
กระผมจะได้มีโอกาสเข้ามาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีต่อ พวกผมจะได้มานั่งเป็นรัฐมนตรี
ไม่มีทางครับ ก็เห็นว่าเพิ่งประชุมกันมาเมื่อ ๔-๕ วันนี้ไม่ใช่หรือครับ ๔ พรรค ๕ พรรค
แล้วบอกว่าทุกอย่างพร้อม หนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าไม่มี ๔ คือไม่มียุบสภา ไม่มีลาออก
ไม่มีปรับคณะรัฐมนตรี แล้วก็ไม่มีปฏิวัติรัฐประหาร หรือวันนี้ชักไม่ค่อยจะแน่ใจกันอยู่แล้ว
เรื่องจะเอากันให้ตายผมคิดว่าก็ไม่ใช่ครับ เพราะถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้นี้ยกย่อนรอย
ถอยหลังไปสักนึกว่าก่อนจะมีการขอยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีวันนี้
เราเริ่มต้นกันอย่างไร พรรคการเมืองฝ่ายค้านได้เริ่มต้นแสดงความคิดเห็นแนะนำ
ไปยังท่านนายกรัฐมนตรีเองว่าเมื่อภาวะการณ์ของบ้านเมืองมันล่องเล้าเข้าวิกฤติ
ถึงขนาดนี้แล้ว สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีควรจะทำเป็นอย่างยิ่งก็คือใช้สิทธิตาม
มาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ แจ้งมายังประธานรัฐสภาขอให้เปิดประชุมเพื่อรับฟัง
ความคิดเห็นของทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและของสมาชิกวุฒิสภาเสีย
ในคราวเดียวกันก็น่าจะเป็นประโยชน์ -----

เราได้ตัดสินใจทำไปเช่นนั้นก็เพราะมองเห็นว่าขณะนั้นท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านได้เข้าชื่อกันครบถ้วนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นสิทธิของท่านที่จะขอให้รัฐบาลมาชี้แจงเพื่อรับฟังความคิดเห็นกับท่าน ทำความเข้าใจกับท่านในประเด็นปัญหาสำคัญ ๆ ของประเทศซึ่งกำลังเผชิญหน้าอยู่ เรามีความรู้สึกว่าตรงนั้นเป็นสิทธิของท่านสมาชิกวุฒิสภา แล้วเราก็มั่นใจว่าคนที่ป็นรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านก็เชี่ยวชาญงานสภาเป็นอันมากคงไม่ละเลยสิ่งนั้น เพราะดีไม่ดีอาจจะมีการตีความได้ว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะเมื่อสมาชิกวุฒิสภาเขามีหน้าที่ เขามีสิทธิ รัฐบาลก็ควรจะได้มีหน้าที่มาทำหน้าที่ชี้แจง เราก็มีความเห็นกันว่าถ้าเช่นนั้นไหน ๆ ท่านจะมาชี้แจงต่อสมาชิกวุฒิสภาเสียแล้ว ท่านก็ควรจะได้ขอเปิดรัฐสภาเสียในคราวเดียวกัน ฟังมันเสียทั้ง ๒ สภาซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ ซึ่งท้ายที่สุดก็เป็นที่น่าเสียใจว่าท่านก็ตัดไม้ตรีจิตท่านไม่สนองรับทั้ง ๒ สภา ผมคิดว่าตรงนั้นละครับถึงทำให้เกิดตัดสินใจกันใหม่ ความจริงคนที่ตัดสินใจเช่นนี้ในเบื้องต้น คือการตั้งใจจะให้ใช้มาตรา ๑๗๙ ซึ่งความจริงก็เป็นไม้นวม เป็นประโยชน์กันทั้ง ๒ ฝ่าย คนที่นำความคิดเรื่องนี้ไปพูดจากันในพรรคแล้วก็หาหรือพรรคคือใครครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เพราะฉะนั้นที่ใครต่อใครหลายคนมักจะตัดพ้อต่อว่ารวมกระทั่งท่านนายกรัฐมนตรีเองว่า ท่านหัวหน้าพรรคของกระผมยังหนุ่ม ยังอายุน้อย ยังเด็กเกินไป ผมว่าไม่หรอกครับ คนอายุ ๔๓ นั้นต้องถือว่าเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ที่สำคัญที่สุดก็คือว่ามีความคิดความอ่าน มีวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่ ผมคิดว่าใหญ่กว่าคนมีอายุมากบางคนเสียอีกก็เห็นจะกล่าวเช่นนั้นได้ ท่านประธานครับเมื่อรัฐบาลท่านตัดไม้ตรีจิต ท่านนายกรัฐมนตรีไม่รับ ไม่ยอมขอเปิดสภาเสียเองในฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนเราจะทำอย่างไรเราก็ต้องขอร้องอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่ตรงนี้ให้ได้ มิฉะนั้นก็จะแลดูเหมือนว่าภายใต้ภาวการณ์ของบ้านเมืองซึ่งค่อนข้างวิกฤติเต็มทีแล้ว คนที่ได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคการเมืองฝ่ายค้านอย่างพรรคประชาธิปัตย์ของเราก็อาจจะแลดูเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ควรจะ

ปฏิบัติก็ได้เราก็ทำกันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเครื่องยืนยันให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้เข้าใจกันเสียที่ว่าอดทนหน่อยเถอะครับถ้าหวังที่จะใช้รัฐสภานี้ใช้สภาผู้แทนราษฎรตรงนี้เป็นที่แก้ปัญหาของประเทศ ตลอดช่วงระยะเวลาเมื่อวานนี้ ครึ่งวันก่อนคืนรวมกระทั่งบัดนี้ต้องยอมรับความจริงว่า ท่านนายกรัฐมนตรียังขาดความอดทนมากอยู่ การตอบถ้อยแถลงข้อชี้แจงของสมาชิกทั้งเมื่อวานนี้และวันนี้ ดูจะยังมีอารมณ์อยู่ไม่น้อย บางครั้งก็ดูจะรุนแรงไปกว่าเพื่อนสมาชิกไปเสียอีก อย่างเมื่อเช้านี้ก็พูดมาหลายคำ เหยียบทางบ้าง อะไรต่ออะไรบ้าง ผมคิดว่าถ้อยคำอย่างนี้ ต้องถือว่ารุนแรงทั้งนั้น นั่งฟังท่านนายกรัฐมนตรีท่านชี้แจงมาตลอดช่วงระยะเวลา ๒ วันเต็ม ๆ ต้องยอมรับความจริงว่ายิ่งฟังท่านมากขึ้นเท่าไรยิ่งมีความรู้สึกด้วยซ้ำไปครับว่าถ้อยคำที่ท่านบอกว่ารุนแรงในญัตติหรือแม้กระทั่งการพูดจาของสมาชิกในสภา ก็ดูจะไม่ได้รุนแรงไปกว่าที่ควรจะเป็นด้วยซ้ำไป ที่สำคัญที่สุด ซึ่งผมอยากจะเรียนท่านประธานไว้ตรงนี้ก็คือว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้ละเลยไม่ชี้แจงเสียหลายข้อชี้แจงไม่ตรงกับประเด็นปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้อภิปรายตั้งขึ้นมาเป็นประเด็น ก็ตามประสาของคนที่มีความรู้มีความเชี่ยวชาญในทำนองของนักปาฐกถาได้ว่าที่ตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษามากระมังครับ ท่านก็สามารถที่จะเลียบ ๆ เคียง ๆ ข้าง ๆ คู ๆ ไปได้ในที่สุด แม้กระทั่งในส่วนของประเด็นที่กระผมได้รับมอบหมายจากพรรคให้พูดในวันนี้คือประเด็นของการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อทดแทนบุญคุณผู้มีคุณบางคนหรือเพื่อลบล้างการกระทำความผิดของพรรคการเมืองของตัวเองที่ได้กระทำไว้แล้วก็ตาม -----

ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ยกขึ้นมาเมื่อไรท่านก็ตอบโต้เหมือนกันทุกครั้ง พูดกับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ พูดในรายการสนทนาประสาสมัครทุกเช้าวันอาทิตย์ แล้วก็ในการไปตอบคำถามในที่ประชุมสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันก่อนโน้นรวมทั้งเมื่อวานนี้ ท่านก็ใช้ถ้อยคำคำเดิมว่าก็รัฐธรรมนูญมันแก้ได้ หาเสียงไว้แล้วจะแก้ก็ต้องแก้ แล้วการแก้ก็เห็นกันอยู่แล้วว่าไม่ได้แก้เพื่อประโยชน์ใคร ไม่ใช่แก้เพื่อลบล้างการกระทำความผิดอย่างแน่นอน คนฟังฟังดูคงสบายใจครับ แต่ว่าสำหรับคนที่ติดตามเรื่องนี้มาตลอด ก็เจอความจริงว่ามันไม่ได้เป็นเหมือนอย่างที่นายกรัฐมนตรียูท ไม่ได้เป็นเหมือนอย่างที่หัวหน้าพรรคพลังประชาชนพูดเพราะความจริงคืออะไรครับ ถ้าตามมาตลอดจะเห็นชัดเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ท่านนายกรัฐมนตรียูทอย่างนี้ครับ ท่านบอกว่ารัฐธรรมนูญนั้นคงเอาไว้แก้เมื่อใกล้ ๆ ๓ เดือนก่อนจะครบเทอมครบวาระทุกคนก็สบายใจ ทุกคนก็มีความรู้สึกว่ายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะชั่วดีที่เลวอย่างไรก็เป็นรัฐธรรมนูญที่ได้รับการจัดทำประชามติ แม้ว่าประชาชนกว่า ๑๐ ล้านคนไม่เห็นด้วย แต่ว่ากว่า ๑๔ ล้านคนเขาเห็นด้วย เพราะฉะนั้นใช้สักพักค่อยมาแก้ก็น่าจะชอบด้วยเหตุผล ก็คิดกันไปว่าคง ๓ ปีไปแล้วค่อยว่ากันนี่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พอถึงเดือนมีนาคมผ่านมากระแสการยุบพรรคเกิดขึ้นมีข้อเท็จจริงบอกว่าจะมีการยุบพรรคการเมืองเกิดขึ้นท่านเปลี่ยนใหม่ ท่านบอกว่าเมื่อมีเรื่องอย่างนี้คงต้องแก้กันแล้ว ก็เล่นมาเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อกีดกันคนบางคนเพื่อทำร้ายคนบางคนอย่างนี้จะเอาไว้ได้อย่างไร ท่านบอกว่าเรื่องอย่างนี้ใครไม่โดนเข้ากับตัวเองไม่รู้หรือครับ แล้วท่านก็ยืนยัน ในทันทีที่มีการยืนยันคำนี้ออกมาต้องยอมรับความจริงว่าเสียงวิพากษ์วิจารณ์ก็ดังมากขึ้น กลุ่มของผู้ชุมนุมที่เรียกกันว่าเป็นพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยซึ่งเป็นไม้เบื่อไม้เมากับท่านนายกรัฐมนตรีนั่นเองก็เริ่มมีการเคลื่อนไหว ถ้ามีการแก้ไขก็ต้องมีการประท้วง ท่านนายกรัฐมนตรียูทก็เปลี่ยนที่ท่าเล็กน้อยบอกว่า อย่างไรก็ตามก็ยังยืนยันหลักการว่าจะแก้เพื่อประโยชน์ในอนาคตจะแก้ไม่ให้มีผลบังคับใช้ทันที จะให้ใช้ก็มีการเลือกตั้ง ตรงมีการเลือกตั้งใหม่ครับ ถ้าฟังไม่ดีก็อาจจะตามไม่ทัน นั่นก็หมายถึงถ้าสมมุติว่ามีการจะยุบพรรคกันแล้ววันนี้ท่านแก้รัฐธรรมนูญเสร็จท่านเลือกตั้งใหม่ บทบัญญัติมาตรา ๒๓๑ เป็นอันยกเลิก

๑๑๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๕๒/๒

เขาเรียกว่า กฎหมายให้คุณ สามารถนำมาใช้ย้อนหลังได้ อย่างนี้พรรคการเมืองที่กระทำ
ความผิดก็ได้รับประโยชน์ ได้แย้งเรื่องนี้กันอยู่พักใหญ่ ทำยสุดเป็นอย่างไรครับ ท่านก็
ยืนยันของท่านอยู่เหมือนกับที่ยืนยันว่าจะแก้เพื่อประโยชน์ในอนาคต เดือนเมษายน
มีการพูดถึงมาตรา ๓๐๙ มีรัฐมนตรีในรัฐบาลท่านเองบอกว่าต้องแก้ ท่านเองท่านไม่กล้าพูด
หรือครับ วันนี้ท่านก็ยังกล่อมแกล่อมว่ามาตรา ๓๐๙ ไม่แก้ แต่ว่าคนในพรรคท่านพูด
หรือว่าท่านไม่มีอำนาจในพรรคที่แท้จริง ที่ฟังแล้วค่อนข้างจะตกอกตกใจเป็นพิเศษ
ก็คือว่าคนในพรรคของท่านบอกว่าต้องแก้มาตรา ๓๐๙ เพื่ออะไรครับ เพื่อประโยชน์
สำหรับคนที่ถูกกล่าวหาจะได้มีโอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่อย่างเป็นธรรม
ใครละครับที่กำลังจะถูกต่อสู้คดีอยู่ในขณะนี้เห็น ๆ กันอยู่ ตรงนี้ละครับ ซึ่งมีความรู้สึก
นี้จะแก้เพื่อหนีการยุบพรรค นี่จะแก้เพื่อประโยชน์สำหรับคนบางคนในลักษณะที่ทดแทน
บุญคุณกันใช่หรือไม่ กระแสนี้ดังมากขึ้น ๆ เดือนพฤษภาคมท่านเปลี่ยนที่ท่าใหม่บอกว่า
เมื่อแก้ ๒ มาตราไม่ได้ คนไม่ชอบกันก็เอาใหม่แล้ว แก้มันทั้งฉบับ แสดงความคิด
ความเห็นอย่างชัดเจนว่าเอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ได้รับการ
ยอมรับนับถือมากที่สุดมาใช้แทนปี ๒๕๕๐ ก็แล้วกัน ยกเว้น ๒ หมวด คือหมวดทั่วไป
กับหมวดพระมหากษัตริย์ ท่านประธานครับ พูดอย่างนี้ก็คงจะฟังดูดีสำหรับคนที่รู้
ไม่เท่าทัน แต่สำหรับคนที่รู้เท่าทันก็จะรู้ความจริงว่าเอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใช้
ก็แสดงว่าสาระสำคัญของเนื้อหาของมาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๓๐๙ ก็หมดไป มันก็สม
ความมุ่งหมาย -----

เมื่อต่อต้านหนักเข้า ๆ ที่ทำใหม่เกิดขึ้นบอกจะขอจัดทำประชามติก่อน คนก็ต่อต้านกันอีก บอกจะทำประชามติใช้เงินตั้ง ๒,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปใช้ทำไม ๒,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่บ้านเมืองกำลังมีปัญหา เอา ๒,๐๐๐ ล้านบาทมาช่วยเหลือกลุ่มผู้ประกอบอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ จากราคาพลังงานที่สูงอย่างน่ากลัวในขณะนี้ ไม่ดีกว่าหรือ ก็เงียบกันไป แล้วพอถึงพฤษภาคมก่อนจะมีการปิดสภามัชประชุมคราวที่แล้วก็มีการยื่นเสนอกันขึ้นมาเป็นอย่างที่ว่าจริง ๆ ครับ นำเอาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใช้แทนเกือบทั้งหมด แล้วผลที่สุดมาตรา ๒๓๗ กับมาตรา ๓๐๙ ก็หายไป การต่อต้านก็เกิดขึ้น การชุมนุมก็เกิดขึ้นซึ่งยังยืดเยื้อมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ท่านประธานครับ แล้วท้ายสุดที่ทำใหม่ก็เกิดขึ้นอีก มีผู้ร่วมลงชื่อหลายต่อหลายคนขอถอนชื่อ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเอง ท่านชัย ชิดชอบ ก็ใจดีคืนบัตรติดกลับไปให้แก้ไขใหม่ คงกลัวว่าบัตรติดจะตกแล้วจะไปเข้าหลักว่าบัตรติดที่ตกในสมัยประชุมเดียวกันนั้นจะเสนอใหม่อีกไม่ได้ ก็ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันดีเหลือเกิน วันนี้แปรร่างใหม่เสียแล้วครับ คือแทนที่จะตั้งหน้าตั้งตาแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างที่ตั้งใจจะทำกันไว้แต่เดิม แปรรูปแบบมาเป็นการเข้าชื่อ การเสนอญัตติเพื่อตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญสภาให้เวลาไปคราวที่แล้วประมาณ ๖๐ วัน ผมเข้าใจว่าคงมีคนคิดว่าจะระยะเวลา ๖๐ วัน กระแสการต่อต้านอาจจะลดน้อยถอยลง จังหวะใหม่ก็อาจจะเริ่มขึ้นซึ่งร้อยทั้งร้อยผมพยากรณ์ว่าก็คงมาในรูปแบบเดิม หรือแม้แต่อาจจะมีการจัดทำประชามติด้วยครับ เพื่อจะชี้แพ้ชี้ชนะกันตรงนั้นซึ่งมันก็ไม่เป็นประโยชน์กันทั้งนั้น ท่านประธานครับ บทบัญญัติมาตรา ๒๓๗ นั้นรุนแรงจริงหรือ ก็ต้องยอมรับว่ารุนแรง ถ้าบอกว่าเนื้อหาของมาตรา ๒๓๗ รุนแรงก็ต้องยอมรับว่ายังรุนแรง นั่นก็หมายถึงว่าถ้ามีการกระทำทุจริต ผิดกฎหมายเลือกตั้ง พูดกันตรงไปตรงมาก็มีการซื้อเสียงเกิดขึ้น แล้วก็พบความจริงว่าถ้าหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งคนใดรู้อย่างนี้ต้องยุบพรรค แล้วเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพร้อม ๆ กันทั้งคณะ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมคิดว่าใครก็ตามที่ติดตามการยกร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ซึ่งลงความเห็นกันว่าอุปสรรค

อย่างยิ่งใหญ่ของประชาธิปไตยไทยก็คือการทุจริตด้วยการซื้อสิทธิขายเสียง ซึ่งดูทำท่าว่าจะหนักหนาสาหัสสากรรจ์มากขึ้นทุกวัน เมื่อซื้อเสียงมาก ลงทุนมาก ได้รับเลือกตั้งเข้ามาแล้วมีโอกาสมาเป็นรัฐบาลอีก การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ก็มากขึ้น การเมืองก็เลวลงแล้วก็มีปัญหาให้เกิด วันดีคืนดีก็มีคนอ้างการทุจริตคอร์รัปชันเข้ามาทำปฏิวัติรัฐประหารอีก ซึ่งเรียกกันว่า วงจรอุบาทว์ ก็มีการตัดสินใจกันว่าเพราะฉะนั้นต้องแก้ตรงต้นเหตุ แก้ตรงนี้ก่อน ทำการเมืองให้มันสุจริตมากขึ้น ใช้เงินให้น้อยลงให้ได้ เพราะมันจะเป็นการแก้ปัญหา เราก็มีความเห็นว่าอย่างนี้ ถ้าพรรคการเมืองร่วมมือด้วย ยอมรับความเป็นธรรมชาติบาลเสี่ยหน่อยคือไม่สนับสนุนส่งเสริม ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคตัวเองไปซื้อสิทธิขายเสียงทุกอย่างก็ดีขึ้น ในเวลาที่มีการยกวาง ผมจำได้อย่างแม่นยำว่า คณะกรรมการยกวางหรือสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้ส่งความเห็นไปยังพรรคการเมืองทุกพรรคก็ไม่มีใครคัดค้าน คงเกรงไปว่าถ้าแสดงความเห็นไม่เห็นด้วย คัดค้าน คนก็อาจจะบอกว่าแสดงว่าพรรคการเมืองพรรคนี้ซื้อเสียงก็ไม่กล้าคัดค้าน เมื่อวันหนึ่งเขาขอความเห็นไม่คัดค้าน ถัดมาเป็นกฎหมายใช้บังคับก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง ก็เท่ากับทุกคนลงสมัครรับเลือกตั้งภายใต้การยอมรับนับถือในกติกาที่เขาวางกันขึ้นมาแล้ว -----

อย่างนี้เลือกตั้งไปแล้วไปทุจริตซื้อเสียงถูกเขาจับได้ ผมคิดว่าไม่มีสิทธิที่จะมาโอดครวญว่า กฎหมายแรง ยามันแรง เพราะรู้ล่วงหน้ากันมาทั้งนั้น สำคัญก็คือว่าถ้าปล่อยให้มีการแก้ไขกฎหมายภายหลังการกระทำผิด หลักนิติธรรมของประเทศคือการยอมรับนับถือการเคารพกฎหมายอยู่ที่ตรงไหนครับ นี่คือมาตรา ๒๓๗ พวกกระผมพูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าอะไรที่พรรคการเมืองอื่นจะถูกยุบ ไม่ใช่ เห็นใจครับ เรารู้ ไม่ใช่ไม่รู้ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีสมควรเคยบอกไว้ถ้าไม่โดนกับตัวเองไม่รู้ก็รู้ ก็โดนกันมาแล้วทั้งนั้น ในเวลาที่พรรคไทยรักไทยทำท่าจะถูกระงับเมื่อคราวที่แล้ว พรรคประชาธิปัตย์ก็ทำท่าจะโดนด้วยเพราะมีคนลากเข้าไปในลักษณะที่เป็นตัวประกัน ท่านนายกรัฐมนตรีพูดติดปากอยู่เสมอว่าพรรคใหญ่จ้างพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้งถูกระงับ แต่ว่าในเวลา ที่พรรคใหญ่จ้างพรรคเล็กให้ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งกลับไม่ถูกระงับ ความยุติธรรมอยู่ที่ตรงไหน ผมคิดว่าพรรคประชาธิปัตย์ของเราอดอุปสรรคตรงนี้มาได้เพราะเราไม่ได้ทำ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีสมควรว่าคือเราไม่ได้ทำผิดมันก็เท่านั้นเอง วันนี้ก็ยังมี ความพยายามที่จะลากพรรคประชาธิปัตย์เข้าไปสู่วงการยุบพรรคอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่มีปัญหาหรอกครับ ผมคิดว่าพรรคการเมืองอย่างเราซึ่งเรามีความมั่นใจว่าเราไม่ได้กระทำความผิด ถ้ามี อันจะต้องถูกระงับก็ให้มันรู้กันไป นี่คือความตั้งใจของพวกเรา มาตรา ๓๐๙ นั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าคงยากละครับที่จะแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าแก้ไข ไปด้วยความมุ่งหมายอย่างรัฐธรรมนูญประจำสำนักนายกรัฐมนตรีบางคนในรัฐบาลนี้บอก ว่าเพื่อเปิดโอกาสให้คนที่ถูกกล่าวหาได้ต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ถ้าเขียนกฎหมายกันอย่างนี้ แก้กฎหมายกันอย่างนี้ผมคิดว่าก็ขาดหลักนิติธรรมเหมือนกัน มีการพูดกันอยู่มา ครบท่านประธานว่า แท้ที่จริงแล้วที่จำเป็นต้องแก้เพราะเป็นบทบัญญัติที่ไปรับรอง ประการคำสั่งและการกระทำที่สืบเนื่องมาจากคำสั่งของคณะปฏิวัติรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน เป็นกฎหมายที่เขียนขึ้นมาเพื่อคุ้มครองการกระทำอันเป็นผิดจกการ เพราะฉะนั้นรับไม่ได้ ความจริงไม่ใช่ คนที่ตามไม่ทันไม่รู้ แต่คนที่ตามทันรู้ ผมมีกรณี เทียบเคียงที่จะแสดงให้เห็นให้ท่านประธานได้รู้ได้เห็นอย่างชัดเจนเลยว่าคนที่คิดจะแก้กฎหมาย มาตรานี้คิดอย่างไร ท่านประธานครับ เมื่อปี ๒๕๓๔ มีการปฏิวัติรัฐประหารเกิดขึ้น

๑๒๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๕๔/๒

ในประเทศไทยภายใต้ชื่อคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า รสช. รสช. ในขณะนั้นได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน คือ คตส. ชื่อย่อตรงกับ คตส. ปัจจุบันตั้งขึ้นมาทำไม ตั้งขึ้นมาให้มีหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินของบุคคลที่เป็นรัฐมนตรีอยู่ในขณะนั้นให้มีอำนาจในการประกาศว่าถ้ารัฐมนตรีคนใดร่ำรวยผิดปกติก็จำเป็นจะต้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าได้ทรัพย์สินมาอย่างไร ทรัพย์สินไหนได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายไม่มีปัญหาปล่อยไป แต่ถ้าทรัพย์สินใดได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายต้องยึดไว้ ต้องอายัดไว้ แล้วก็ริบเป็นของแผ่นดิน ต่อมาได้มีการแก้ไขคำสั่งของ รสช. ฉบับนั้นคือคำสั่งฉบับที่ ๒๖ ถ้าผมจำไม่ผิด บอกว่าการริบทรัพย์สินยังไม่สิ้นสุดในชั้นของคณะกรรมการ คตส. แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ร้องสามารถจะร้องไปยังศาลฎีกาอีกชั้นหนึ่ง ทำยสุดมีคนใช้กฎหมายตรงนี้ให้เป็นประโยชน์ มีการยื่นคำร้องไปยังศาลฎีกา แล้วทำยสุดศาลฎีกาก็วินิจฉัยว่าคำสั่ง รสช. ฉบับที่ ๒๖ ดังกล่าวนั้นเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าคนที่ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นคงไม่อยากจะให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เพราะเขาถือว่าเขาก็เปิดโอกาสให้ต่อสู้ตามกระบวนการยุติธรรมแล้วคืออย่างไร ๆ ก็ต้องขึ้นศาล แต่ผมก็คิดว่าคงจะมีคนบางส่วนเหมือนกันที่อยากเห็นประวัติศาสตร์ซ้ำรอยคือแก้ มาตรา ๓๐๙ มันเสีย -----

๑๒๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๕๕/๑

แล้ววันหนึ่งก็ใช้โอกาสขอยุติปัญหาข้อกฎหมายตรงนี้ครับให้เป็นประโยชน์ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นกระผมคิดว่าเป็นไปได้อย่างไรที่จะยอมกันได้ง่าย ๆ มีคนออกมาพูดจาทำทายเป็นอันมากบอกว่าแก้แล้วก็ยังต้องขึ้นศาล แต่ที่ผมก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าการขึ้นไปพิสูจนกันศาลด้วยการพิสูจนข้อเท็จจริงกับการเดินขึ้นไปสู่ศาลโดยนำเอาปัญหาข้อกฎหมายที่มันบ่งชี้กันอยู่แล้วว่าศาลอาจจะวินิจฉัยได้ทันทีว่า คตส. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานไม่ชอบด้วยกฎหมาย คนที่เรียนกฎหมายมาอย่างท่านนายกรัฐมนตรีนี่หรือใครก็แล้วแต่ย่อมรู้กันทั้งนั้นว่าถ้ากระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานไม่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นไปสู่ศาล ศาลไม่รับพิจารณาอย่างนี้ผลของคดีเป็นอย่างไร เมื่อ ๒-๓ วันที่แล้วมาผมคิดว่าใครก็ตามที่ติดตามเรื่องนี้มาตลอดก็จะได้ยินคำแถลงของ คตส. บอกว่าทำงานมา ๑ ปีกับ ๙ เดือน ทำเสร็จ ๑๓ คดี เห็นได้ชัดว่ามีตัวเลขประมาณการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาท อายัดไว้แล้วขณะนี้ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามาตรา ๓๐๙ ได้รับความแก้ไข แน่นนอนครับ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็จะละลายหายไปซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายผมไม่ได้ตั้งใจที่จะกระหน่ำซ้ำเติมคนที่ถูกกล่าวหาหรือคนที่จะต้องเดินทางขึ้นสู่ศาลตามกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานของ คตส. แต่ถ้าถ้าเรามีความเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมของเราในระดับศาลยังพอเชื่อถือกันได้ ผมคิดว่าก็ไม่น่าจะต้องมาโอดครวญกันในวันนี้ เพราะอย่างน้อยที่สุดโอกาสที่จะพิสูจนข้อเท็จจริงกันให้เห็นได้อย่างจะ ๆ ว่าทรัพย์สินไหนมีอยู่ก่อนได้มาโดยชอบตามกฎหมายตามปกติ และทรัพย์สินไหนได้มาโดยไม่ชอบโดยกฎหมายมันพิสูจนกันง่าย ผมถึงอยากเรียกร้องรัฐบาลในขณะนี้ว่าที่ท่านนายกรัฐมนตรียกมาไม่แก้แน่นอน ไม่ว่าจะเพื่อประโยชน์ใครก็ตามและจะแก้ก็เพื่อประโยชน์ในอนาคตเท่านั้น ก็ขอให้จริงเถอะครับ สังคมจะได้หายวิกฤติในเรื่องรัฐธรรมนูญเสียที ท่านประธานครับ ต้องยอมรับความจริงว่าบ้านเมืองเราวันนี้ต้องถือว่าวิกฤติมากแล้วละครับ ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจหรือปัญหาวิกฤติประชาชนนั้นผมคิดว่าตามจริงก็รู้กันอยู่แก่ใจทั้งนั้น แล้วหลังจากนี้เป็นต้นไปผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกของผมซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจในส่วนนี้ก็คงจะได้ช่วย

๑๒๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๕๕/๒

อธิบายในส่วนนี้มากขึ้น แต่ว่าวิกฤติที่ประชาชนคนไทยทั้งประเทศคงไม่ประสงค์ให้เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นการซ้ำเติมวิกฤติเศรษฐกิจก็คือวิกฤติของภาวะความเป็นผู้นำของตัวรัฐบาลเอง รีบเร่งรัดเอาใจใส่แก้ปัญหาวิกฤติประชาชนเถอะครับ แทนที่จะไปคิดแก้ปัญหาเพื่อคนนั้น แก้ปัญหาเพื่อคนนี้หรือไปทำในเรื่องที่ไม่ใหญ่ เรื่องวิกฤติปราสาทพระวิหารนั้น แม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะยืนยันเมื่อคืนนี้ว่าท่านไม่ได้มีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหญ่โตอะไรเลย แต่ผมอยากจะบอก อยากจะเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าเรื่องนี้คงนอนใจกันไม่ได้แล้ว ละครับ ท่านจะตีความของท่านอย่างไร ท่านอธิบายเขาทำอย่างไร แต่ว่าอีกด้านหนึ่ง ก็มีสิทธิที่จะอธิบายได้อีกอย่างหนึ่งแล้วก็ตีความได้อีกอย่างหนึ่งเพราะเป็นเรื่องของ มุมมองที่ต่างกัน สำคัญก็คือว่าวันนี้จะเห็นชัดทีเดียวครับว่าเริ่มมีการต่อต้าน เริ่มมีการแสดงออกในเรื่องนี้มากขึ้นเป็นลำดับ ๆ แล้วไม่ใช่เฉพาะคนที่มาชุมนุมกันเท่านั้น ระดับคนชั้นกลาง หรือแม้แต่ว่าระดับคนชั้นสูงก็เริ่มมีความรู้สึกไม่ค่อยพอใจในเรื่องนี้ มากขึ้น เรื่องปลุกระดมกันครับ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีดูจะปักใจเรื่องนี้เป็นพิเศษ โดยมีการชักตัวอย่างของช่างตัดเสื้อของตัวเองว่าตกเป็นเหยื่อของการปลุกระดม จนกระทั่งไขว้เขวกันไปหมด ทำไมท่านคิดง่าย ๆ อย่างนั้น ทำไมท่านคิดง่าย ๆ ว่า คนในประเทศนี้เวลานี้มันโง่กันไปหมดถูกพันธมิตร ๕ คนชักชวนเท่านั้นก็ไขว้เขว กันไปหมดแล้ว ไม่ใช่ครับ ท่านต้องมองให้ลึกลงไปอีกหน่อยว่ามันมีอะไรอยู่ตรงนั้น มันมีความรู้สึกไม่พอใจอะไรที่มันเป็นจุดร่วมที่ทำให้คนเป็นจำนวนหมื่นบางวัน ก็เกือบ ๆ จะแสนคนมาร่วมชุมนุมกันได้ ผมคิดว่าต้องขบคิดกันเรื่องนี้ให้หนักเป็นพิเศษ

เมื่อคืนคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศท่านจะคุยด้วยความภาคภูมิใจ เป็นพิเศษว่าท่านน่าจะเป็นฮีโร่ (Hero) น่าจะเป็นผู้ได้ชื่อได้เสียงในการนี้ด้วยซ้ำ ท่านพูดกับ หนังสือพิมพ์ ท่านพูดกับโทรทัศน์เมื่อวันก่อน แต่เมื่อคืนนี้ก็พูดใกล้เคียงกันท่านบอกว่าการรื้อฟื้นตัดความสนับสนุนให้แก่มพชชเขาสามารถจดทะเบียนปราสาทพระวิหาร เป็นมรดกโลกได้ เป็นการสงวนไม่ให้ประเทศไทยเสียดินแดนด้วยซ้ำไป ท่านกล้าพูด ถึงขนาดนั้น ผมคิดว่าท่านพูดเอาแต่ได้ ท่านบอกว่าท่านไม่สามารถจะมีใจเย็นพอ อดทนพอที่จะรอดูคำขอจดทะเบียนเป็นมรดกโลกของแก่มพชชที่ได้ยื่นไว้ต่อองค์การยูเนสโก (UNESCO) โดยผนวกเอาแผ่นดินของไทยส่วนหนึ่งเข้าไปร่วมด้วย ท่านถึงต้องเร่งรัดให้มัน จบ ๆ ไป ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้คนฟังที่ฟังไม่ทันก็อาจจะคล้อยตามท่านได้ ผมเข้ามา ในสภาเมื่อคืนนี้หลังจากที่ท่าท่าจะจบญัตตินี้ ตั้งใจจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ บังเอิญท่านกลับไปเสียก่อนจะด้วยเหตุใดผมไม่ทราบ เหลือแต่ ท่านนายกรัฐมนตรีผมก็เลยไม่อยากถาม วันนี้ก็ยังไม่เห็นท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศเข้ามาตรงนี้ ก็ฝากถามผ่านท่านนายกรัฐมนตรีไปว่า ที่ท่านบอกว่าท่านกลัวว่าคณะกรรมการมรดกโลกของยูเนสโกจะตัดสินใจรับรอง การจดทะเบียนตามคำขอของรัฐบาลแก่มพชชในขณะที่มีการผนวกดินแดนของ ประเทศไทยเข้าไปด้วยให้เป็นมรดกโลก แล้วท่านบอกว่านั้นก็หมายถึงการเสียดินแดน ผมถามว่าเป็นไปได้หรือครับ ผมถามว่าเคยมีตัวอย่างที่ไหนบ้าง ผมถามว่าองค์การยูเนสโก จะอาศัยอำนาจตามตัวบทกฎหมายใดมารับคำขออย่างนั้นง่าย ๆ ในขณะที่เจ้าของ แผ่นดินที่แท้จริงคือประเทศไทยยังสงวน ยังโต้แย้ง ยังคัดค้านกันอยู่ ผมคิดว่านั่นข้อหนึ่ง

ข้อที่ ๒ ขณะนี้ท่านสรุปได้แล้วหรือยังครับว่าทำไมในขณะที่รัฐบาลไทย ก็พยายามที่จะดำเนินการให้มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นมรดกโลกพร้อม ๆ กันทั้งพื้นที่ ในส่วนที่เขาใช้อำนาจอธิปไตยอยู่ แล้วก็ทั้งพื้นที่ในส่วนที่เป็นดินแดนของเราโดยแท้ ทำไมรัฐบาลแก่มพชชเขาถึงพยายามหลีกเลี่ยงมาตลอด ผมขอเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะท่านประธานเองก็คงเข้าใจได้ดีว่าสำหรับคนไทยแล้วเรื่องอำนาจอธิปไตย เรื่องดินแดน เรื่องแผ่นดินนั้นเป็นเรื่องใหญ่จริง ๆ ผมไม่อยากให้รัฐบาลละเลยในเรื่องนี้

๑๒๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๕๖/๒

ท่านประธานครับ คำโอดครวญเรื่องเข้ามาทำหน้าที่เพียง ๔ เดือนก็จะขับไล่กันแล้ว
แน่นอนครับ ระยะเวลาเพียง ๔ เดือนอาจจะเป็นระยะเวลาที่ยังสั้นอยู่ ระยะเวลาเพียง
๔ เดือนสำหรับรัฐบาลนี้ก็อาจจะไม่ได้ทำอะไรที่เป็นมรรคเป็นผลในการแก้ไขปัญหา
ของประเทศ แก้ไขปัญหาวิกฤติของประชาชนมากนัก แต่ว่าระยะเวลา ๔ เดือนที่ผ่านมา
ผมคิดว่าใครก็ตามที่ติดตามพฤติกรรมของรัฐบาลนี้มาโดยตลอดดูแล้วไม่สบายใจกัน
ทั้งนั้นละครับ ในขณะที่ ๔ เดือนยังไม่ได้ทำประโยชน์มากนัก แต่ ๔ เดือน เป็น ๔ เดือน
ของการสร้างปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความรุนแรงมากขึ้น ผมคิดว่าตรงนี้ต่างหาก
ที่ทำให้พรรคฝ่ายค้านจำเป็นต้องยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลนี้
เราไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๗ คนได้ครับ ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณจตุติ ไกรฤกษ์ ครับ

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่าน ร้อยตำรวจโท เขาวรินประท้วงอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอท่านจตุรอสักนิดครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน
พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดราชบุรี ผมขอใช้สิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ประท้วง
ท่านสมาชิกอาวุโสที่อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ อย่างนี้ครับท่านประธาน คำอภิปราย

๑๒๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๕๖/๓

ของท่านบางตอน บางจังหวะได้ก่อให้เกิดความเสียหายกับผมและสมาชิกพรรคพลังประชาชน
คนอื่น ๆ -----

- ๕๗/๑

๑๒๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๕๗/๑

ซึ่งเดี๋ยวผมจะอธิบายว่าเสียหายอย่างไร ที่ผมไม่ประท้วงระหว่างที่ท่านสมาชิกอาวุโส กำลังอภิปรายอยู่นั้นด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการที่ ๑ ผมเป็นคนรู้จักกาลเทศะ ประการที่ ๒ ผมเป็นคนมีสัมมาคารวะ ท่านสมาชิกผู้นี้เป็นสมาชิกอาวุโสในสภา โดยส่วนตัวท่านเป็นรุ่นพี่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งผมเป็นรุ่นน้องต้องให้ความเคารพ นี้ผมมีความสัมมาคารวะ และผมรู้จักกาลเทศะคือไม่ไปรบกวนสมาธิของท่านในระหว่างการอภิปราย ขณะเดียวกันผมให้ความเอาใจใส่การอภิปรายของท่านอย่างดียิ่ง ท่านเริ่มตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๒ นาฬิกา สิ้นสุดการอภิปรายเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา ตลอดเวลา ท่านประธานครับ เอามือล้วงกระเป๋าซึ่งธรรมเนียมปฏิบัติ ประเพณีปฏิบัติเขาไม่ทำ เพราะเป็นการแสดงถึงความไม่เคารพประธานในที่ประชุม ไม่เคารพสถานที่ประชุม แต่บังเอิญท่านไม่ได้ล้วงอยู่ตลอดเวลา ขออภัยผมสาคิดนิดเดียว ท่านชักเข้าชักออก นับได้ ๕๔ ครั้งในระยะเวลา ๓๐ กว่านาทีเศษ ๆ ผมมีพยานครับ คุณชววิทย์นั่งอยู่ข้าง ๆ คุณเชิดชัยนั่งอยู่ข้าง ๆ เมื่อสักครู่คุณมณฑลนั่งอยู่ด้วยและสมาชิกท่านต่อไปอีก ผมบอกว่าคุณเง้าหากว่าเอามือล้วงกระเป๋านี้ผมจะขีด แต่ถ้าไม่ล้วงเข้าไปในกระเป๋าก็ไม่ขีด ไม่ทราบว่าท่านกล้าอะไรหรือเปล่า ลักษณะอย่างนี้เหมือนอย่างกับท่านไม่มีความเชื่อมั่นตัวเองอย่างนั้น ที่นี้ผมจะกลับเข้ามาสู่ประเด็นที่ว่าท่านทำให้ผมเสียหาย ก็คือว่าท่านพูดถึงการแก้รัฐธรรมนูญที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งกับสมาชิกวุฒิสภายื่นเข้าไปก่อนหน้านี้ ท่านบอกว่าทำเพื่อทดแทนบุญคุณและลบล้างการกระทำ ความผิดของบุคคลบางคน ท่านประธานครับ ในฐานะที่ผมเป็นคนหนึ่งที่ลงชื่อในญัตติ แก้ไขรัฐธรรมนูญด้วย ผมขอยืนยันว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นไม่เป็นความจริง ผมไม่น่าที่จะต้องไปทดแทน

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเขาวินหยุดก่อน มีผู้ประท้วงนะครับ คุณนิพิฏฐ์ประท้วงเรื่องอะไรครับ ประท้วงผู้ประท้วงหรือเปล่าครับ ถ้าประท้วงผู้ประท้วง เดี่ยวให้ท่านผู้ประท้วงคือท่าน ร้อยตำรวจโท เขาวินประท้วงให้จบครับ แล้วเดี๋ยวผมจะได้วินิจฉัย

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผมคิดว่าท่านประธานได้นั่งฟัง คำประท้วงของเพื่อนสมาชิกมานานพอสมควรแล้วท่านประธานก็พอจะวินิจฉัยได้ว่า คำประท้วงของเพื่อนสมาชิกนั้นไม่เข้าข้อ ๖๑ หรือข้อใด ๆ ทั้งสิ้น และเป็นการขอโอกาสว่า เป็นการประท้วงลุกขึ้นเพื่อพูดคุยดีที่ท่านผู้ที่กำลังอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ มีที่ไหนละครับ ที่บอกว่าคุณอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง วุฒิสภาวะของคุณเซาวรินเป็นอย่างนี้มาตลอดครับ

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอให้คุณนิพิฏฐ์นั่งก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวผมจะวินิจฉัยที่ท่าน ร้อยตำรวจโท เซาวริน ประท้วงครับ ขอเชิญคุณนิพิฏฐ์นั่งลงก่อนครับ เพราะผมยังไม่ได้วินิจฉัย อาจารย์ประกอบ ก็ยังไม่ต้องประท้วงครับ มิฉะนั้นการรักษาระเบียบในสภาผู้แทนราษฎรจะทำได้ไหมครับ จะต้องวินิจฉัยคนประท้วงคนแรกก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวก็เปิดโอกาสให้อาจารย์ประกอบ กับคุณนิพิฏฐ์ได้ประท้วงครับ ขอให้ท่านเซาวรินสรุปการประท้วงเลยนะครับ ผมกำลังจับประเด็นการประท้วงใน ๒ ประเด็นครับ ขอรวบรัดด้วยครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : เป็นพระคุณครับ ท่านประธาน และด้วยความเป็นผู้รู้จักกาลเทศะผมก็จะไม่ถืออะไร ใครจะประท้วงผมอย่างไรก็ทำไปเถอะครับ แต่ผมประท้วงคำกล่าวที่ว่าเป็นการกระทำในลักษณะ ทดแทนบุญคุณและลบล้างการกระทำความผิดของบุคคลบางคนในญัตติเรื่องแก้ไข รัฐธรรมนูญในฐานะผมเป็นผู้หนึ่งที่เห็น ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องไปทำอะไรที่เป็นการทดแทนบุญคุณใคร รัฐธรรมนูญก็มีบทบัญญัติให้แก้ไขได้ รัฐธรรมนูญไม่ใช่คัมภีร์ไบเบิล (Bible) รัฐธรรมนูญไม่ใช่พระไตรปิฎกที่ห้ามแก้ และผมแก้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเซาวรินครับ ผมเข้าใจคำประท้วงของท่านเซาวรินแล้วครับ ขอเชิญท่านเซาวรินนั่งลง เดี่ยวผมจะได้วินิจฉัยครับ สรุปเรื่องการประท้วงก่อนครับ

๑๒๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๕๗/๓

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วนตัว) : การกระทำความผิด
ของคนบางคนไม่ใช่หรือครับ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผมเห็นขอแก้รัฐธรรมนูญเพราะ
มาตรา ๑๗๔ (๖) บัญญัติว่าคนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อพ้นจากสมาชิกภาพแล้ว
ไม่ถึงสองปี ห้ามเป็นรัฐมนตรี -----

- ๕๘/๑

นี่รัฐธรรมนูญอย่างนี้ผมถึงเซ็นขอแก้ไข แล้วบอกผมไปทดแทนบุญคุณใครไปปลงล้าง การกระทำความผิดของใคร ไม่ใช่ครับ ที่ท่านผู้อภิปรายนี้ทำให้ผมเสียหาย ผมจึงจำเป็นต้องประท้วงและชี้แจงเพื่อหักล้างคำอภิปรายของท่าน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะวินิจฉัยใน ๒ ประเด็นของการประท้วง

การประท้วงครั้งแรก เป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นบุคลิกของผู้อภิปรายนะครับ เพราะฉะนั้นเป็นสิทธิส่วนตัวที่ท่านจะกระทำได้ ไม่ได้เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อการทำหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างไร

ในประเด็นที่สอง ท่านเขาวินิจฉัยว่า ท่านผู้อภิปรายพูดพาดพิงทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคพลังประชาชนเสื่อมเสียคนเข้าใจผิด เรื่องนี้เป็น การอภิปรายไม่ไว้วางใจนะครับ เพราะฉะนั้นท่านผู้อภิปรายมีความเชื่อว่าจะเป็นตามที่ ท่านผู้อภิปรายได้กล่าวอภิปรายไปแล้ว แต่เดี๋ยวท่านนายกรัฐมนตรี บรรดาท่านรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องก็จะมาตอบข้อซักถามเพื่อชี้แจงว่ามันไม่ได้เป็นไปตามที่ท่านได้คิดนะครับ เพราะฉะนั้นผู้อภิปรายมีสิทธิอภิปรายได้ครับ ขอเชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า เดี่ยวสักครู่ท่านบัญญัติจะได้กรุณา

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมก็มีวุฒิมิภาวะครับ รู้จักกาลเทศะครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพิฏฐ์ประท้วงใช่ไหมครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมประท้วงข้อ ๑๑ ครับ ฟังผมนะครับ เมื่อสักครู่ท่านเขาวินิจฉัยว่าท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เอามือล้วงกระเป๋า อย่างไม่รู้ก็ตามเวลาผมอภิปรายผมจับไมโครโฟนทุกครั้งนะครับ เกินกว่าร้อยละ เสียด้วยซ้ำ เป็นบุคลิกของพวกเขาครับ ผมไม่เคยประท้วงใครเลย ท่านนายกรัฐมนตรี

๑๓๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๘/๒

รับประทานอาหารในห้องผมไม่ประท้วงเลย เห็นใหม่ครับท่านนั่งเคี้ยวอะไรอยู่
ผมไม่ประท้วงครับ เห็นใหม่ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต้องขอเชิญคุณนิพิฐฐ์นั่งลงนะครับ ผมว่าพวกเราประท้วงขอให้ประท้วงในเรื่องที่กำลัง
อภิปรายจะดีกว่านะครับ เชิญคุณประกอบครับ อาจารย์ประกอบ รัตนพันธ์ ครับ ประท้วง
เรื่องอะไรนะครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอประท้วงท่านประธาน จริง ๆ ก็ไม่ยากประท้วงครับ
เพราะท่านประธานนี้ทำหน้าที่ได้ดี เพียงแต่ว่าในข้อบังคับ ข้อ ๘ เป็นภารกิจของ
ท่านประธานที่ต้องควบคุมดูแลการอภิปรายให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ผมไม่เห็นว่าคุณประท้วง ขออนุญาตด้วยความเคารพเลยชื่อท่าน ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน
ผมเรียนตรง ๆ ผมเคารพท่าน ท่านเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการ เป็น ส.ว. หลายสมัย
เป็น ส.ส. หลายสมัย แต่บรรทัดฐานในการประท้วงให้ประธานจับตามูไร้สาระ เช่น
ประท้วงในเรื่องของยกมือซ้าย ประท้วงในเรื่องของไม่เรียกชื่อ ยศ ตำแหน่ง ประท้วง
ในเรื่องของเอามือล้วงกระเป๋า ผมคิดว่าล้วนแต่ไร้สาระ เสียเวลา หมดราศีคนที่เคยเป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เข้าใจที่อาจารย์ประกอบประท้วงนะครับ ที่นี้พวกเราประท้วงกันไปแล้วก็พาดพิงถึง
ผู้ที่ถูกประท้วง ผู้ถูกประท้วงก็จะประท้วงกลับครับ

(ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านชาวรินพอแล้วครับ นั่งเถอะครับ เพราะว่าไม่ได้ทำให้เสียหาย แล้วผมก็ได้วินิจฉัย
ผมขอวินิจฉัยสิ่งที่อาจารย์ประกอบ รัตนพันธ์ ประท้วงก่อนนะครับ ผมได้วินิจฉัยสิ่งที่ท่าน
ร้อยตำรวจโท เชาวรินประท้วงไปโดยข้อแรกนะครับ ผมบอกว่ามันเป็นบุคลิกส่วนตัว

๑๓๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๘/๓

ของแต่ละบุคคลแล้วก็ได้เป็นการที่ทำให้เกิดการกระทบเพื่อนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งการวินิจฉัยอย่างนี้ทุกคนก็รู้แล้วครับว่าเป็นการประท้วง
ที่ไม่ค่อยมีเหตุผลนัก แต่ผมไม่ได้บอกให้ชัดเจน ท่านชาวจีนจะประท้วงต่อเรื่องอะไรครับ
หรือพาดพิงครับ

ร้อยตำรวจโท ชาวจีน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ทั้งประท้วง ทั้งพาดพิง
พาดพิงกล่าวหาว่าผมเป็นวุฒิสมาชิก ๒ ครั้งไม่ถูกครับ ผมเป็นครั้งเดียวที่มาจาก
การเลือกตั้งครับ แล้วก็บอกว่าที่ผมประท้วงนี้ไร้สาระ หมดสง่าราศี ผมเสียหายครับ
ผมนี้มีราศีที่สุดเลย ๓๐ ปีอยู่ในฟอร์มอยู่ในเครื่องแบบ ผมบอกว่าอ้ายการยกมือซ้าย
ขอโทษเถอะครับท่านประธาน มันไม่สุภาพ ไม่เชื่อท่านประธานลองไปถามครูสอน
ศีลธรรมจรรยาอะไรต่ออะไรตามโรงเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมถึงมัธยม ไม่รู้นะ
ผมอาจจะผิดก็ได้ แต่ครูผมสอนมาเวลาจะยืนพูดกับผู้ใหญ่ต้องยกมือขวา ไม่ใช่ยกมือซ้าย
อย่างนี้ไม่ใช่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านเซาวรินนั่งลงได้แล้ว เข้าใจการประท้วงแล้วครับ ความจริงเรื่องยกมือไหนให้มันเป็นความถนัดครับ คนถนัดซ้ายก็ยกมือซ้ายได้ครับ แต่เรื่องสำคัญที่ผมอยากจะเรียนสมาชิกก็คือว่า ในเรื่องการยกมือข้อบังคับไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องยกมืออะไร อันนี้คือหลักสำคัญที่เราจะต้องพิจารณากัน เชิญท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ครับ ท่านอื่นยังไม่ต้องประท้วงครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผมบัญญัติ บรรทัดฐาน โดยปกติกระผมก็ไม่ค่อยจะถือสาหาความคุณเซาวรินแก่เท่าไรอยู่แล้ว แล้วท่านประธานก็กรุณาวินิจฉัยไปแล้ว เพียงแต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าที่เอามือล้วงลงไปในกระเป๋านั้นไม่ใช่เป็นเพราะบุคลิกส่วนตัวอะไรไม่ใช่ครับ บังเอิญผมใส่โทรศัพท์มือถือไว้ในกระเป๋าคือแล้วเสียงมันดังขึ้นมาก็ต้องรีบล้วงลงไปในกระเป๋าคือเพื่อไม่ให้เสียงมันเจียบเท่านั้นเอง ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ต้องขออภัยท่านบัญญัติด้วยนะครับ เข้าใจผิดครับ เชิญคุณจตุ ไกรฤกษ์ ท่านที่ปรึกษาท่านชวณ หลีกภัย เชิญครับ

นายชวณ หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวณ หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขออภัยท่านจตุที่เห็นว่าเรื่องของความต่อเนื่องที่อภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีจะได้จบ หลังจากนั้นก็จะมีการเริ่มต้นต่อไป ผมก็ขอลัดคิวท่านจตุนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงแล้วประเด็นของกระผมนั้นก็ไม่ใช่ยาวอะไรครับ แต่ว่าเพื่อให้เรื่องของเขาพระวิหารได้จบลงด้วยดี หมายถึงว่าแต่ละฝ่ายได้แสดงเหตุผลข้อมูลชัดเจน ผมคิดว่าก่อนที่ลงจากเขาพระวิหารขอรวบรวมสิ่งที่ยังตกค้างอยู่ลงมาให้หมดนะครับ และสิ่งที่ตกค้างอยู่นั้นก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่มีปัญหา มากไปกว่าที่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวไปแล้ว เพียงแต่กระผมคิดว่าถ้าไม่ได้กล่าวพูดให้ชัดเจน ความเสียหายก็ยังคงเกิดอยู่กับครอบครัวของหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ท่านประธานที่เคารพครับ บุตรชายของท่านที่เหลืออยู่

๑๓๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๕๙/๒

ไม่อยู่ในฐานะที่จะออกมาชี้แจงอะไรได้เพราะเป็นองคมนตรี แต่ว่ากระผมขออนุญาต
ท่านประธาน เพราะเมื่อวานนี้พวกเราจะตั้งใจหรือไม่ก็ตามก็ได้พาดพิงถึงท่าน เช่น
มีผู้กล่าวว่าท่านไม่รับเงินเป็นเงินบาท แต่อาจจะรับเป็นเงินฝรั่ง อันนี้เสียหายนะครับ
ครอบครัวเขาเดือดร้อนครับ เพราะคนดี ๆ อย่างท่านไม่ควรจะตกมาเป็นเหยื่อของ
คนที่ไม่รู้เหตุการณ์ ผมจึงขออนุญาตท่านประธาน ไม่ใช่ในฐานะเป็นครูบาอาจารย์เก่าแก่
ที่เคยประสิทธิประสาทความรู้ หรือในฐานะเป็นอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยเท่านั้น
แต่ว่าในฐานะคนดีคนหนึ่งของบ้านเมืองที่ต้องมาทำงานรับใช้ประเทศชาติในยามวิกฤติ
แล้วคนรุ่นหลังซึ่งไม่รู้เรื่องไปวิจารณ์ในทางเสียหาย ผมก็จำเป็นจะต้องชี้แจงในฐานะ
ได้เห็นเหตุการณ์ในบางเรื่อง ท่านประธานครับ ในช่วงที่มีการฟ้องร้องคดีเขาพระวิหารนั้น
เป็นช่วงที่กระผมเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ความจริงแม้จะต้องไปว่าความ
ให้กับประเทศชาติ แต่ท่านก็ปลีกเวลามาสอนหนังสืออยู่ เราก็เคยได้ยินได้ฟัง
ท่านเล่าอะไรให้ฟังอยู่เสมอ ขณะนั้นผมก็เป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ แต่ว่าประเด็นที่น่าจะพูดถึงท่านก็คือความเป็นคนดีของบ้านเมือง
การรับใช้ประเทศชาติโดยการว่าความคดีเขาพระวิหารนั้นไม่ใช่ความสมัครใจครับ
เป็นเรื่องที่รัฐบาลในขณะนั้นขอร้อง กระผมได้ทราบจากผู้ใกล้ชิดกับท่าน เช่น
ท่านบัณฑิต ศิริพันธ์ ซึ่งเป็นทนายความในสำนักงานท่าน และเมื่อมาเป็นลูกพรรค
ท่านก็มีโอกาสได้ศึกษาเรียนรู้การทำงานเพื่อส่วนรวมของท่าน -----

๑๓๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๖๐/๑

ท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ใครที่จบเนติบัณฑิตอังกฤษ อย่างเช่น ท่านนพดล หรือใครที่จบกฎหมายจากอังกฤษจะรู้ว่านับแต่ท่านจบมาจนบัดนี้ไม่เคยมีใครทำลายสถิติ ความเป็นนักเรียนเก่งของท่านได้ จนเขามีวันที่ประกาศผลสอบว่าวันเสนีย์ เดย์ (Seney's day) คือวันเสนีย์ นี่คือการเก่งกล้าสามารถในการเรียน และแน่นอนครับท่านก็ได้ทำงาน รั้งบ้านเมืองในฐานะผู้พิพากษา แล้ววันหนึ่งท่านก็ออกมาไปเป็นทูตตามคำขอรั้ง ของประเทศเพื่อไปอยู่สหรัฐอเมริกา ช่วงนั้นละครับคือช่วงที่ท่านต้องรับหน้าที่ในช่วง สงครามโลกเป็นหัวหน้าเสรีไทย ต้องกราบเรียนว่าบรรดาผู้ที่เป็นสมาชิกเสรีไทย ไม่ว่าท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ท่านปรีดี พนมยงค์ และบุคคลอื่นอีกมากมาย ซึ่งล้วนทำคุณประโยชน์ มีคุณูปการต่อบ้านเมืองอย่างมหาศาลด้วยกันทุกคน เพราะท่านเหล่านี้คือคนที่ทำให้ในที่สุดประเทศไทยไม่ต้องเป็นประเทศที่แพ้สงคราม ทั้งหมด คือแพ้สงครามร่วมกับประเทศที่ร่วมประกาศ แต่ในที่สุดการที่มีเสรีไทยอยู่นั้น ไม่ยอมรับการประกาศสงครามของรัฐบาลในขณะนั้น ทำให้ประเทศไทยได้รับการปกป้อง จากสหรัฐอเมริกา ไม่ต้องชดใช้ความเสียหายตามที่อังกฤษเรียกร้องถึง ๒๐ กว่าล้าน ดอลลาร์มาได้มาก อันนี้คือสิ่งที่เป็นคุณูปการที่ผมไม่อยากจะให้เรามิ่แม่เราหลายคนจะเกิด ไม่ทัน กระผมก็เป็นเด็กมากเกินไป แต่ว่าล้วนสามารถศึกษาได้ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ได้รับคำขอรั้งจากรัฐบาลท่านจอมพล สฤษดิ์ให้ว่าความคดีนี้โดยส่ง ท่านพระยาอรรถการนิพนธ์ ซึ่งเคยตั้งสำนักงานทนายความเสนีย์ อรรถการี และเมื่อไปรับ ตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีของรัฐบาล จอมพล สฤษดิ์ก็ออกไปจากสำนักงานเสนีย์ อรรถการี ท่านพระยาอรรถการนิพนธ์ความจริงถ้าพูดก็คือบิดาของท่านบตี จุลนานนท์ ท่านก็มา ขอรั้งท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เท่าที่ผมได้รับทราบว่าท่านเองไม่อยากจะไปเพราะท่านทำงานเป็นทนายความ อยู่ในขณะนั้น และท่านถือว่าในชีวิตได้ทำคุณประโยชน์ให้กับบ้านเมืองรักษาชื่อเสียง มามากแล้วท่านก็ตระหนักว่าศาลโลกนั้นก็เป็นศาลการเมือง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมี ผู้มาอ่อนวอนขอรั้งว่าท่านเคยทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ บัดนี้ก็มีงานสำคัญ ที่จำเป็นต้องอาศัยคนที่มีความรู้ ความสามารถอย่างท่านท่านต้องยอมรับ แต่ก็เป็น

๑๓๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๖๐/๒

ความจริงนะครับ พวกเรารับรู้ไว้ด้วยว่าท่านไม่ได้คิดค่าทนายความ ไม่ว่าจะเงินบาท หรือเงินฟรังก์ อันนี้ของจริงสามารถตรวจสอบกันได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเข้าใจ นอกจากเราจะยกย่องหรือไม่ยกย่องคนที่ทำงานเพื่อชาติ แต่เราก็ไม่ควรจะไปวิจารณ์ สิ่งที่เราไม่รู้ ท่านคงไม่รู้แน่ครับที่เราวิจารณ์ไป แต่ถูกหลานท่านยังอยู่ ท่านเหล่านั้น ก็จะมีความรู้สึก นี่เป็นสิ่งแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ ท่านนายกรัฐมนตรี ความจริงท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวไปแล้ว ท่านก็ตอบมาแล้วว่าท่านไม่เนรคุณท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช แต่ท่านครับ คำว่า เนรคุณ มันไม่ได้หมายความว่าทรยศ หักหลัง ความหมายจะเป็นอย่างไรก็ตามแต่ ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่ควรไปกล่าวหาท่านในสิ่งที่ไม่จริง ถ้าท่านไม่รู้ ผมยินดี รับฟัง แต่ว่าถ้าท่านทราบและรู้แล้วไปกล่าวหาท่านว่าทนายที่ไปสู้คดีไปยอมรับแผนที่ ของฝรั่งเศส ซึ่งมันตรงข้าม ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร คุณศิริโชคด้วย เมื่อวานนี้ เอาหลักฐานมายืนยันแล้วครับว่าทนายฝ่ายไทยไม่ได้ยอมรับแผนที่ ตรงกันข้ามปฏิเสธ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดมันตรงกันข้ามกับความเป็นจริง พุดง่าย ๆ คือ พุดขาวให้เป็นดำ เมื่อวานนี้ในที่สุดท่านก็บอกท่านไม่ได้เอ่ยชื่อเมื่อหลังจากที่เอาหลักฐาน มาแสดงว่าท่านได้พุดจริง ๆ ซึ่งขณะนั้นท่านจะพุดโดยรู้หรือไม่รู้ผมไม่ทราบ แต่พุด อย่างนั้นจริง ๆ -----

๑๓๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๖๑/๑

เมื่อวานนี้ท่านก็บอกว่าท่านไม่ได้เอ่ยชื่อ จริงครับท่านไม่ได้เอ่ยชื่อ แต่ท่านพูดให้รู้ว่า
ทนายความที่ไปว่าความคือหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ผมไม่ซ้ำเติมเรื่องนี้นะครับ
แต่ผมต้องการให้ข้อเท็จจริงทั้งหลายมันกระจ่างชัดว่าอะไรเป็นอะไร พูดง่าย ๆ คือ
ท่านนายกรัฐมนตรียุติในสิ่งที่ไม่จริง ที่ไปกล่าวหาท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
ว่าท่านไปยอมรับแผนที่ ถึงไม่เอ่ยชื่อก็เข้าใจครับว่าท่านหมายถึงใคร นี่เป็นสิ่งแรก
ในกรณีของท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ที่ผมกราบเรียนเพื่อชี้แจงให้พวกเรา
เข้าใจนั้น ผมไม่ใช่มาพูดเพื่อยกย่องคนที่เสียชีวิตไปแล้ว แต่ผมยกย่องคนที่เขาเป็นคนดี
ไม่ว่าเขาจะเป็นคนที่เสียชีวิตหรือยังอยู่ แต่คำพูดของเราเป็นผู้ย่อยเกินไป ผมขออนุญาต
ใช้คำของท่าน พลเอก สิทธิ เสวตศิลา ท่านกล่าวไว้อย่างนี้ครับ คือท่านพูดถึง
เรื่องความสำเร็จของเสรีไทย ยกย่องเสรีไทยทุกคน แล้วโดยเฉพาะหม่อมราชวงศ์เสนีย์
ปราโมช ที่เป็นหัวหน้าเสรีไทยในสหรัฐอเมริกา แล้วท่านกล่าวว่านอกจาก
ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างลึกซึ้งแล้วท่านยังเป็นนักการเมือง
ที่สะอาดบริสุทธิ์ ซื่อสัตย์ น่าเชื่อถือ ยึดเอาความถูกต้องและคุณธรรมเป็นหลักการ
ตัดสินใจทางการเมืองใด ๆ อย่างรอบคอบและรัดกุม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม
ทางการเมืองใด ๆ ที่ไม่ชอบมาพากล ท่านเป็นตัวอย่างของนักการเมืองที่ดีเยี่ยม
ที่นักการเมืองที่ดีทุกคนควรยึดถือ แม้ท่านจะจากไปแล้วท่านยังถือเป็นปูชนียบุคคล
ของพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดพรรคหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งท่านได้มีส่วนร่วมก่อสร้าง
พรรคนี้มาจนรุ่งเรืองถึงปัจจุบัน พลเอก สิทธิ เสวตศิลา องคมนตรีได้เขียนไว้ให้
ท่านประธานที่เคารพ ผมก็สบายใจแล้วล่ะครับ เพราะได้ตอบแทนบุญคุณท่านนิดหน่อย
คือได้มีโอกาสทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกกับคณะรัฐบาลและพี่น้องประชาชน
ซึ่งอาจจะไม่มีโอกาสรับทราบว่าคุณจริงคืออะไร

ที่นี้ในประเด็นต่อไป ผมคิดว่าก่อนจะลงจากเขาพระวิหารก็ควรจะเก็บของ
ที่ตกหล่นกลับมาให้หมดเพราะเขาปิดด่านแล้วครับ สิ่งแรกที่ยากจะขอเก็บลงมาก็คือ
ที่กล่าวไปแล้วกรณีของท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช สิ่งที่ ๒ เวลาเราได้ยิน
ท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีพูดในตอนนี้กับเวลาพูดนอกห้องหลายเรื่องมันจะไม่ค่อย

๑๓๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๖๑/๒

ตรงกัน แล้วบางเรื่องมีใครจะไปพูดคุย้วย ทำท่าย หรือไปกล่าวหาโดยไม่พูดให้ครบถ้วน ผมขอเก็บสิ่งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีระหว่างเราทั้ง ๒ ฝ่าย คือทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้าน และโดยเฉพาะเพื่อประชาชนเขาได้รู้ว่าความจริงคืออะไร ถ้าจะดำเนินคดียื่นรัฐบาล เขาก็ควรจะรู้ว่าความจริงคืออะไร ผิดจริงไหม ถ้าจะดำเนินคดีรัฐบาลก็ควรจะรู้ว่าความจริงคืออะไร ควรดำเนินไหม อะไรที่ไม่ถูกต้องแม้จะเป็นอดีตก็ควรจะพูดได้ ควรดำเนินได้ ไม่มีปัญหาเลยครับ แต่ว่ากรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ได้ไปกล่าวข้างนอกว่า เหตุการณ์เรื่องเขาพระวิหารนั้นอยากรู้ก็ให้ถามลูกพี่ตัวที่อายุมาก ๆ อยู่ในพรรคเดียวกัน มันเรื่องอะไร มันเรื่องอะไรต้องไปพาดพิงคนอื่น บ่อยครั้งแล้วก็กลายเป็นปัญหากับท่านเอง แม้ไม่เคยชื่อในบางครั้งแต่รู้มันก็มีคดี ผมก็ไม่แน่ใจเดือนหน้าท่านจะต้องลงไปแก้คดีที่ภาคใต้หรือเปล่า แต่ว่ามันไม่มีประโยชน์เลยในการที่ไปพาดพิงคนอื่น โดยไม่อธิบายความให้ครบถ้วน กรณีของคนในพรรคนี้รู้ครับว่าสถานการณ์ที่มันเกิดเหตุการณ์ปราสาทพระวิหารนี้เขาสู้คดีกันมาอย่างไร -----

เราพอรู้ครับ แล้วทุกคนก็รู้จากคำตัดสินว่ามันเป็นอย่างไร เราโตพอที่จะติดตามเหตุการณ์ แม้จะไม่ลึกซึ้งนักในขณะนั้น ประเด็นหนึ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้กรณีของ ที่ทับช้อนนี้เราเรียกเองนะครับ ท่านบอกว่าเขมรเข้ามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ท่านคง หมายถึง พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่ใช่ก่อนคริสตกาล เข้ามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ตั้งบ้าน ตั้งวัดอะไร ตรงนั้น พ.ศ. ๒๕๔๓ ครับ รัฐบาลไหนก็ไม่ทราบ พ.ศ.๒๕๔๓ ไปดูก็แล้วกัน ถ้าท่านไม่ทราบ ผมจะบอกว่ารัฐบาลประชาธิปไตยครับ พ.ศ. ๒๕๔๓ คือปีที่จริงอย่างที่ท่านพูดมันเริ่มมีการบุกรุกเข้ามาในพื้นที่มาขายของ แต่มันยังไม่มากเต็มที่หรอกครับ มันมามากเอาตอน ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี๒๕๔๓ เราจึงต้องเจรจากับกัมพูชา กระผมไปกัมพูชาเองครับ ท่านประธาน หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดอกเตอร์สุรินทร์เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คุณนพดลเป็นเลขาธิการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านนพดลน่าจะเอาข้อตกลงนี้มาให้ ท่านนายกรัฐมนตรีดู ปี ๒๕๔๓ คือปีที่ท่านหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ไปลงนาม บันทึกช่วยจำ เรื่อง การปฏิบัติต่อพื้นที่ ที่ท่านเรียกว่า พื้นที่ทับช้อน สาระในข้อ ๕ ก็คือว่า ๒ ฝ่ายจะต้องไม่เข้าไปสร้างอาคารหรือทำอะไรก็ตาม ผมอยากให้ท่านนพดล เอาบันทึกนั้นให้ท่านนายกรัฐมนตรีดู แล้วท่านจะรู้ว่าสมัยนั้นมีการเตรียมเพื่อป้องกัน ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตไว้อย่างรัดกุม รอบคอบที่สุดเท่าที่ทำได้ อันนี้ก็ต้อง ยกย่องฝ่ายทหารและฝ่ายกระทรวงการต่างประเทศ แต่ฝ่ายการเมืองเป็นผู้ตัดสินใจว่า ทำข้อตกลงนี้ไว้เพื่อรักษาพื้นที่ไม่ให้มีการรุกล้ำเข้ามา แต่ว่าในที่สุดผมทราบว่าปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ก็ปีนับดูเลยครับ ไม่ได้ดำเนินการ ให้มีการจัดการกับคนที่รุกเข้ามา ตรงกันข้ามทราบว่าหน่วยกองกำลังสุรนารีพยายาม ที่จะให้มีคนออกไป แต่ว่าฝ่ายการเมืองเข้าไปประณัยยับยั้งไว้ อาจจะไม่ด้วยเจตนาร้ายเพื่อ ไม่ให้มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีงาม แต่อาจจะลืมนึกไปว่าการปล่อยปละละเลย มายาวนานนั้นในที่สุดวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ย้อนกลับไปกล่าวหาปี ๒๕๔๓ ไม่กล่าวหาปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ เลยหรือครับ หรือมันขาดอายุความไปแล้ว ผมยังอยากให้เราเข้าใจอะไรตรงกัน ตรงไปตรงมา

ไม่ต้องไปปกปิดบิดเบือน ผมเชื่อทุกคนรักชาติบ้านเมือง ทุกคนห่วงแหนเขาพระวิหาร ผมเชื่ออย่างนั้นครับ รวมทั้งพวกท่านด้วย แต่ว่าถ้าเราจะกล่าวหาว่าใครบกพร่องอะไร ต้องให้สมบูรณ์ว่าแล้วต่อมาถ้าเขาบกพร่องแล้วท่านแก้อะไร เวลาสั้น ๆ ปี ๒๕๔๓ ท่านกล่าวหาเขา แล้วปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ ทำไมไม่พูดถึง ผมก็ขอกล่าวเพื่อชื่นชมคนที่เขาพยายามจะแก้ปัญหา แล้วก็ไม่มองในแง่ร้ายว่าคนที่ไปยับยั้งไม่ให้มีการดำเนินการนั้นจะเป็นคนเจตนาไม่ดีต่อชาติบ้านเมือง แต่อาจจะมองสั้นไปว่ามันจะมีผลอะไรต่อมาในอนาคต โชคดีครับที่บันทึกข้อตกลง หรือช่วยจำในปี ๒๕๔๓ ทำให้เราสามารถที่ยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดได้ตลอดเวลาว่า เราได้ตกลงกัน ๒ ฝ่ายแล้ว เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ ๒ ฝ่ายที่จะไม่ทำอะไร อันเป็นการขัดต่อบันทึกฉบับนั้น ผมเข้าใจว่ายังมีอะไรที่ตกลงอยู่บนเขาพระวิหาร ผมเข้าใจว่าคงเหลืออยู่ไม่มากแล้ว บัดนี้ผมเชื่อนะครับว่ามีการอภิปรายไม่ไว้วางใจหลังจากที่เห็นความไม่แน่นอนอยู่หลายวัน -----

แต่อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อสนับสนุนที่ท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ได้กล่าวเอาไว้ ผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นเบื้องต้น ทั้ง ๓ ท่านที่ได้พยายามดำเนินการให้มีการบรรจุระเบียบวาระเรื่องนี้เอาไว้ ไม่ใช่ด้วยความกระหึ้นกระหือหรืออยากพูดหรือกลัว ปกติก็เป็นคนพูดน้อย แต่ผมเชื่อด้วยประสบการณ์ที่เห็นมาตลอดเวลาว่าถ้าเรา่วมกันเคารพกฎเกณฑ์กติกาของบ้านเมือง ปฏิบัติตามกระบวนการประชาธิปไตย ผมเชื่อมั่นบ้านเมืองไม่มีวิกฤติเกิดขึ้น เรามีบทเรียนที่บอกให้รู้ว่าถ้าเราไม่เคารพกฎเกณฑ์กระบวนการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เราออกนอกกลุ่มนอกทางไม่พยายามให้กระบวนการมันเกิดขึ้น ปฏิบัติได้ ในที่สุดมันจะสะดุดสะดุดแล้วจะมีปัญหาตามมาอย่างนี้ไม่ถึง กระบวนการรัฐธรรมนูญจะชอบหรือไม่ชอบ แต่มันมีกระบวนการที่มาของอำนาจและมันมีกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจ ปัญหาที่มันเกิดวิกฤติคือเรารับเฉพาะกระบวนการอันเป็นที่มาของอำนาจ แต่กระบวนการที่จะมีการตรวจสอบเราไม่รับ สกัดทุกอย่างไม่ให้มีการตรวจสอบ ในที่สุดองคาพยพของกระบวนการประชาธิปไตยก็มีอันเป็นไปอย่างที่เราได้เรียนแล้วหลายคนก็อยู่ในสภาชุดก่อน หลายคนได้เห็น แต่จะศึกษาลึกซึ้งให้มองเห็นว่าเราจะแก้ปัญหานาคต่ออย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดเหตุนี้ไม่ยากเลย แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องซับซ้อนเลย ย้อนกลับไปมองความเป็นจริงแล้วเราจะเห็นว่าทั้งหมดมันมาจากกระบวนการที่ยอมรับเฉพาะที่มาของอำนาจแล้วก็ทำทุกอย่างบางเรื่องไม่ชอบธรรมเพื่อมาเป็นเหตุผลว่าชอบธรรม แต่เมื่อมีกระบวนการที่ตรวจสอบความไม่ชอบธรรมไม่ยอมให้เกิดขึ้น ไม่ยอมให้ทำ บั่นทอนกำลัง ศักยภาพ พยายามแทรกแซงก้าวก่ายองค์กร รุกล้ำไปถึงกระบวนการยุติธรรม จนในที่สุดก็เกิดเหตุ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ อย่างที่เรารู้ ถ้าเราศึกษาเรื่องนั้นแล้ว เราจะรู้ว่าเราจะไม่ให้วิกฤติเกิดขึ้นอีกในอนาคต คืออย่าทำอย่างนั้น ปล่อยให้กระบวนการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญได้ปฏิบัติ คณะกรรมการสามัญประจำสภาปล่อยให้ตั้งขึ้นมา ๗๖ ปีเปลี่ยนแปลงการปกครองครบเมื่อวานนี้ มีรัฐบาลมา ๒๐ กว่าชุด สภามา ๒๐ กว่าชุด เมื่อเปิดสภาแล้วเขาใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ วัน ตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภาได้ เพราะนั่นคือส่วนหนึ่งของกระบวนการองค์กรที่ตรวจสอบ ทำหน้าที่แทนเรา

๑๔๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๖๓/๑

ในสภานี้ แต่ว่า ๒ สัปดาห์นั่นเองคือ ปี ๒๕๔๔ ที่การแต่งตั้งกรรมการสามัญประจำสภาทำไม่ได้ ต้องใช้เวลาเป็น ๑๐๐ วันแล้วก็ปีนี้ บัดนี้กว่า ๑๐๐ วัน แล้วถือว่า ๗๖ ปี เราได้ทำสถิติในสิ่งที่ไม่ถูกต้องลบล้างอดีตมาทั้งหมด ทั้งหมดมาจากอะไร มาจากเราไม่ค่อยยอมรับกระบวนการตรวจสอบ ทำไมเรากลัวเขาจับสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ได้งามได้ ถ้าเรากลัวทำไม มันก็มาจบตรงนี้ มันมาจบที่ว่าเราต้องเคารพ ผมกราบเรียนท่านประธานเรื่องนี้เพราะว่าอยากให้เราเคารพกระบวนการที่ต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบอย่างที่ท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านบัญญัติได้พูดไว้ว่านี่คือหน้าที่หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบนี้ไม่มีใครตำหนิหรือใครครับ ทำไมผู้แทนฝ่ายรัฐบาลไม่ตรวจสอบโดยวิธีอภิปราย -----

- ๖๔/๑

ถ้าใครอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลตัวเองก็ไม่ปกติแล้วครับ อันนี้ก็ไม่มีใครไปตำหนิท่านมีเสียงมากก็ไม่มีใครไปว่าหรือครับว่าเป็นเผด็จการสภาถ้ามันมาโดยชอบ แต่หน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติอีกกลุ่มหนึ่งคือฝ่ายค้านเขาต้องตรวจสอบ แต่แน่นอนผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับพวกเราบางท่าน รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีที่พูดว่ามันต้องใช้เวลาจริงครับเป็นรัฐบาล ๒ วันจะซบไล่มันได้อย่างไร นโยบายบางเรื่องต้องใช้เวลา ๔ ปี นโยบายบางเรื่องใช้เวลา ๒ ปี ถ้ามันยังไม่ครบจะไปอภิปรายไล่ว่าทำงานไม่สำเร็จมันก็ไม่ยุติธรรม แต่ถ้าระหว่างทำงานเกิดทุจริตคดโกงต้องรอให้โกงครบ ๔ ปีใหม่ผมคิดว่าไม่ วันนี้ก็ไม่มีเรื่องนั้นนะครับ แต่มันเป็นเรื่องของความถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ความเหมาะสม ไม่เหมาะสมตามยุติธรรมที่เสนอไป เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านั้นเป็นเรื่องที่เราต้องมาทบทวนว่าเงื่อนไขเวลาเป็นข้อจำกัดไหม ถ้าเราเดินอะไรที่ผิดไม่ถูกต้องเราจะปล่อยให้มันผิดจนกระทั่งพังเหมือนกับกรณีภาคใต้ไหม กว่าจจะรู้ตัวก็สายไปแล้ว กระผมกราบเรียนเรื่องนี้ผมคิดว่าเราทั้งหลายล้วนมีส่วนในการสร้างประชาธิปไตยให้มันคง ถ้าเราสร้างความชอบธรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด ถ้าเราทำให้การเมืองเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมมากที่สุด และถ้าเรายอมรับกระบวนการที่มาของอำนาจพร้อมกับยอมรับกระบวนการตรวจสอบ นี่เป็นส่วนหนึ่งที่เราทำให้สิ่งนี้สมบูรณ์ขึ้นในการปฏิบัติภารกิจนับแต่เมื่อวานถึงวันนี้ ผมจึงขอขอบคุณท่านประธานที่ท่านกรุณาบรรจุระเบียบวาระเพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการของการเมืองในระบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ถูกต้องแล้วครับ จะชอบไม่ชอบท่านยอมรับ ผมเป็นรัฐบาลมาหลายครั้งเหมือนกัน ถูกอภิปรายทุกครั้งเลยครับ ถามว่าผมชอบไหม ผมก็กราบเรียนท่านประธานผมไม่ชอบเลยครับ ผมไม่เคยอยากให้ใครมาอภิปรายไม่ไว้วางใจผมเลย แต่ผมไม่เคยไปตำหนิผู้ที่เปิดอภิปราย เพราะผมรู้ว่านั่นคือหน้าที่ของเขา ผมไม่เคยบ่นเลยครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเฉลิมท่าทายเป็นเปิดนั้น แล้วก็บอกว่าเขาเคยอภิปรายซบไล่มันพรคประชาธิปไตย เอา ส.ป.ก. มาพูด ผมก็บอกว่สมัยนั้นถูกต้องแล้วครับ ประชาธิปไตยถูกเปิดอภิปรายเรื่อง ส.ป.ก. เสียงในรัฐบาลไม่พอ ยุบสภา แต่ขณะนั้นถ้าเราย้อนกลับไปรัฐบาลไม่ได้กั้วเลยครับ ไม่ได้บ่นเลย ไม่ได้หนีเลย ผจกกับ

ความประสงค์ของฝ่ายค้านที่จะอภิปราย และเมื่อเสียงไม่พอแล้วทางออกก็คือยุบสภา หรือลาออก ผมก็เลือกเส้นทางยุบสภา เลือกตั้งใหม่ เลือกตั้งใหม่พรรคประชาธิปัตย์ก็แพ้ ผมไม่เห็นใครจะตาย แต่นี่คือการเคารพกระบวนการที่เราทุกคนจะต้องร่วมกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านในวันนี้ถ้าใครที่ยังคิดว่ามุ่งจะล้มรัฐบาล เพื่อตัวเองจะขึ้นมามีอำนาจเป็นนายกรัฐมนตรีต่อที่พยายามพูดโน้มน้าวให้เห็นว่า เจตนารมณ์เป็นอย่างนี้ มันเป็นไปได้หรือครับ และมันไม่ควรจะเป็น ประชาธิปัตย์ มีก็เสียง แต่เวลานั้นคือหน้าที่ ท่านคิดว่าเมื่อเป็นรัฐบาลไม่ได้ใครจะทำอะไร จะโกง จะกิน จะผิด จะพลาดอย่างไรช่างหัวมัน ปล่อยไปอย่าไปพูดอย่าไปตีเผื่อเอาไว้เป็นพวกกัน ท่านคิดอย่างนี้หรือ โชคดีครับ ประชาธิปัตย์ไม่ได้คิดอย่างนี้ คิดว่าเมื่อมันมีสิ่งที่เป็น ต้องพูดก็ต้องพูดกัน ขออนุญาตท่านประธานเพื่อขอเปิดอภิปราย แต่แน่นอนครับ ประเด็นที่จะหยิบมาพูดนั้นเราให้ความสำคัญว่าอะไรที่เงื่อนไขเวลานั้นมีอยู่ก็อย่าไป เอาผิดเรื่องนั้น เขาต้องใช้เวลา อะไรที่เห็นว่าเงื่อนไขเวลาไม่ใช่ข้อจำกัดก็หยิบมาพูดกัน สิ่งที่จะกระผมจะกราบเรียนท่านประธาน ผมคิดแล้วคิดอีกครับว่าจะควรไหม จะควรออกมา พูดใหม่ เพราะเหตุมันไม่ได้เกิดขึ้นสมัยท่านนายกรัฐมนตรีท่านสมัคร -----

คือเรื่องกรณีในภาคใต้ แต่ท่านไปเกี่ยวข้องเพราะท่านได้ใช้วาจาและทัศนคติต่อปัญหานั้น
เข้าลักษณะข้อ ๙ ในญัตติ ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อความเข้าใจในเรื่องนี้กระผม
ขออนุญาตทำความเข้าใจเดียว เราทุกคนรู้อยู่แล้วผมได้พูดในสภานี้หลายครั้ง
ด้วยความห่วงใย ความจริงกราบเรียนท่านได้เลยนะครับว่าด้วยความห่วงใย และเชื่อว่า
ตั้งแต่ต้นถ้าฟังพวกเราบ้างไม่เยาะเย้ย ถากถาง ทำทนาย วันนี้เราจะไม่สูญเสียเจ้าหน้าที่
คนบริสุทธิ์ทั้งพุทธ มุสลิมไปเป็นจำนวนมากอย่างที่ปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์
ของภาคใต้ เราจะไม่สูญเสียอย่างนี้ แต่วันนั้นคำเตือนเราไม่มีความหมาย เยาะเย้ย
ถากถาง ฝ่ายค้านกรูณาอย่าแนะนำเรารู้ดีกว่าอยู่แล้ว ทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยภายใน
๓ เดือน แล้วกระบวนการคุ้มครองก็เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๔ แล้วกระบวนการยกเลิก
หน่วยงานเดิมทั้งหมดที่รัฐบาลเก่าเคยทำไว้ แล้วในที่สุดปัญหาที่เชื่อว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย
เรื่องของโจรกระจอก เรื่องที่ไม่มีความหมาย วันนี้เราต้องส่งทหารไปนับหมื่น ๆ คน
เราต้องเสียเงินไปเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท เพื่อแก้ปัญหาที่เราคิดว่าเป็นโจรกระจอก
ในสมัยนั้น ท่านประธานครับ ผมเกริ่นเรื่องนี้เพื่อเราจะได้รู้สถานการณ์ว่าเมื่อจุดเริ่มต้น
ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๔ นั้นมันขยายตัวมากขึ้น ๆ โดยลำดับ แล้วในที่สุด
ก็เป็นที่มาของการปล้นปืน แล้วในที่สุดก็เป็นที่มาของกรือเซะ แล้วในที่สุด ๒๕ ตุลาคม
๒๕๔๗ ก็เป็นที่มาของตากใบ ประเด็นที่กระผมจะกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ คือ
กรณีตากใบ ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้อยู่รัฐบาลชุดนั้นคือชุดของพรรคไทยรักไทย
แต่ว่าท่านมาเกี่ยวข้องเมื่อมาเป็นนายกรัฐมนตรี ประเดี๋ยวจะหยิบยกขึ้นมาให้
ท่านมองเห็นว่าท่านเกี่ยวข้องอย่างไร และคำพูดของท่านมีผลอย่างไรต่อปัญหาในพื้นที่
กรณีตากใบ ตากใบคืออำเภอหนึ่งในจังหวัดนราธิวาส กรณีตากใบคือกรณีที่มีคนมา
ชุมนุมที่หน้าสถานีตำรวจ เรียกร้องให้มีการปล่อยผู้ต้องหา ๖ คน เจ้าหน้าที่ไม่ยอม
ความจริงเจ้าหน้าที่เขาทำหน้าที่ของเขา คนมาชุมนุมมากขึ้น ๆ การชี้แจงทำความเข้าใจ
กับคนที่มาชุมนุมนั้นทำได้ยากขึ้น ๆ อันนี้ความจริงเริ่มต้นต้องเข้าใจอย่างนั้น
แต่คนเหล่านั้นคือคนมาชุมนุมครับ เมื่อจำนวนมากขึ้น ๆ ในที่สุดก็เกิดความโกลาหล
วุ่นวาย ในที่สุดก็เกิดการปะทะ ในที่สุดก็มีคนตายในพื้นที่ กระผมเข้าใจว่ามีคนตายไป

๑๔๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๖๕/๒

๖-๗ คนที่สถานีตำรวจ ในที่สุดเจ้าหน้าที่ก็ดำเนินการจับผู้ที่มาชุมนุมประมาณ ๑,๓๐๐ คน เมื่อมีการจับคนเหล่านั้นแล้วก็มีการมัดมือไขว้หลัง แล้วก็เอาคนเหล่านี้ขึ้นรถทหารและรถบรรทุก ความจริงมีรูปอยู่ครับ เพื่อนำไปที่ค่ายอิงคยุทธบริหารนะครับ

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : การเดินทางดังกล่าวนั้นก็ต้องใช้เวลา แต่ว่าประเด็นที่กระผมกราบเรียนก็คือว่า

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวนครับ มีผู้ประท้วงครับ คุณบุญจงมีอะไรประท้วงครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ นครราชสีมา พรรคพลังประชาชน กระผมเองต้องเรียนท่านประธานว่าการอภิปรายของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีนั้นบกพร่องครับ ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๖๑

๑๔๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๖๖/๑

ท่านดำเนินการอภิปรายไม่ตรงประเด็น วันนี้ท่านกำลังอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ว่าท่านมีความบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินอย่างไร แต่สิ่งที่ท่านกำลังเล่ามาตลอดเวลานั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุครัฐบาลที่แล้ว ผมเองต้องขอความกรุณาครับว่าได้โปรดเข้าสู่ประเด็นครับ สิ่งที่ดีที่นายกรัฐมนตรีกล่าวทั้งหมดนั้นผมเคยได้ยินมาแล้ว ๒-๓ รอบ ช่วงที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะขอวินิจฉัยเลยนะครับ ท่านชวน หลีกภัย ได้อภิปรายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่จะอภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีสมัครโดยที่ท่านชวนได้พูดไว้ล่วงหน้าว่าจะเป็นการอภิปรายในกรณีตากใบ ซึ่งเดี๋ยวท่านจะชี้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีสมัครเข้าไปเกี่ยวข้องตรงไหนก็ต้องขอความกรุณาท่านชวนรวบรัดด้วยนะครับ เชิญท่านชวนต่อเลยครับ

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ในที่สุดเจ้าหน้าที่ก็นำบุคคลที่ถูกจับเหล่านั้นมัดมือไขหลังแล้วนำขึ้นไปบนรถ แล้วก็นำไปส่งที่ปัตตานี การเดินทางในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นใช้เวลาหลายชั่วโมง เมื่อไปถึงที่จุดหมายปรากฏว่ามีคนเสียชีวิตทั้งหมด ๗๘ คน ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาที่มาของการอภิปรายก็คือการเสียชีวิตของคน ๗๘ คนนั้นเกิดขึ้นจากการที่เมื่อนำคนขึ้นไปบนรถนั้นได้เอาคนซ้อนกันไปซ้อนกันไปหลายชั้น ๒ ชั้น ๓ ชั้น ข้อเท็จจริงขอให้จบเสียก่อนแล้วก็จะมียุทธศาสตร์ให้เห็นว่าได้มีการยอมรับกันหมดแล้วทั้งภาพและทั้งการบันทึกเป็นวิดิทัศน์ การเสียชีวิตของ ๗๘ คนนั้น ใครเป็นผู้สั่งก็ยังไม่มีการยอมรับ รัฐบาลในขณะนั้นก็ชี้แจงว่าคนเสียชีวิตเพราะอดอาหารเนื่องจากตอนนั้นเป็นช่วงเดือนถือบวช เหตุการณ์เหล่านี้ได้ผ่านมาโดยลำดับ ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครยังไม่ได้เกี่ยวข้อง เป็นเรื่องของรัฐบาลสมัยพรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครเข้ามาเกี่ยวข้องตอนนี้ครับ ตอนที่ท่านรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้วท่านบอกว่าเหตุการณ์ที่ตากใบที่เกิดขึ้นนั้นท่านได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนต่างประเทศ กระผมไม่ได้แปลภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง แต่ได้ขออนุญาตนำคำแปลที่หนังสือพิมพ์รายวันได้นำมาเสนอลงในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ก็เอ่ยชื่อครับ กรณีนี้หนังสือพิมพ์มติชนรายวันได้นำมาลง บันทึกบางตอนของ

การสนทนาเพื่อให้ได้สาระและประหยัดเวลาก็คือว่า นักข่าวได้ถามท่านเหตุการณ์ตากใบที่วัยรุ่นมุสลิมหลายคนถูกเจ้าหน้าที่ทำร้ายและจับมัดขึ้นรถบรรทุกหลายคนบาดเจ็บและตาย มีนักข่าวถาม ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครก็ตอบว่าที่ไหนนะ นักข่าวก็ถามบอกว่าที่ตากใบ ท่านก็บอกว่าตากใบหรือ อ้อคุณได้ยินเรื่องนั้นมาด้วยหรือ นักข่าวแน่นอนเราดูภาพข่าวแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกอย่างนี้ครับ นั่นเป็นกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในภาคใต้ หนีไปหลบในมัสยิด เจ้าหน้าที่ก็ขอให้ออกมาจับตัวแต่พวกนั้นไม่ออกมา เจ้าหน้าที่ก็เลยต้องเข้าไป ซึ่งมัสยิดเป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่คนไม่ดีไม่ควรเข้าไปแต่พวกนั้นก็เข้าไป เจ้าหน้าที่ก็เลยต้องยิงเข้าไป เพราะฉะนั้นจึงมีผู้เสียชีวิต ๓๒ ราย และท่านบอกว่านั่นเป็นเหตุการณ์ที่กรือเซะ ส่วนที่ตากใบท่านบอกอย่างนี้ครับ พวกวัยรุ่นมาชุมนุมกันตะโกนปาวร้องเพื่อให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา ๖ คน แล้ววันนั้นทั้งวันพวกนั้นก็ไม่ได้กินอะไรเลย มีแต่วัยรุ่นนับร้อยคนไปล้อมโรงพัก -----

สุดท้ายเจ้าหน้าที่ก็ต้องให้ประกันตัวผู้ต้องหาทั้ง ๖ คน พอตอนเย็นเจ้าหน้าที่ก็คุมตัวกลุ่มผู้ชุมนุมขึ้นไปบนรถบรรทุกตอนหนึ่ง ตอนต่อไปนักข่าวถามว่า ขอภัยท่านประธานมันอยู่ในประเด็น นักข่าวถามว่า มีบางครอบครัวของผู้ชุมนุมบอกว่ามีผู้บริสุทธิ์ถูกจับรวมอยู่ในกลุ่มนั้นด้วย ท่านบอกว่าผู้บริสุทธิ์หรือ คนที่ชุมนุมกันแบบนั้นเรียกว่าผู้บริสุทธิ์หรือไม่ผมไม่รู้นะ แต่พวกที่ถูกควบคุมตัวไปอยู่บนรถบรรทุกถ้าร่างกายแข็งแรงพอมันก็ไม่เป็นไรหรอก แต่วันนั้นทั้งวันพวกนั้นไม่ได้กินข้าวหรือดื่มอะไรเลย เพราะอยู่ในช่วงเดือนอะไรนั้นแหละ เพราะฉะนั้นพวกเขาก็ล้มทับกันแล้วก็มีผู้เสียชีวิต ๗๘ ราย หลังจากที่รถบรรทุกวิ่งอยู่หลายชั่วโมง ซึ่งนับว่าเป็นโศกนาฏกรรมไม่มีใครตั้งใจ

(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านชวรงค์ มีผู้ประท้วงอีกแล้วครับ คุณประชา ประสพดี ประท้วงอะไรครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมุทรรพการ พรรคพลังประชาชน ก็ด้วยความเคารพท่านผู้อภิปรายท่านผู้อาวุโส ที่ฟังอยู่ตรงนี้ท่านประธานก็วินิจฉัยว่าเป็นการออกตัวไว้ก่อนมันเป็นการอภิปรายที่เข้าประเด็นกับท่านอื่นที่ได้อภิปรายมาแล้ว นั้นข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ วนเวียนแล้วก็ซ้ำซากไปมา ข้อที่ ๓ มันเป็นการอภิปรายในอดีตที่เคยได้ผ่านมา เราก็เคยฟังกันอยู่ในสภาแห่งนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ก็ต้องบอกว่าวันนี้ฝ่ายค้านเองก็เรียกร้องว่าจะต้องอภิปรายให้ได้ครบทุกคน แล้วเวลามันก็อย่างที่เราทราบ ยังเหลือท่านรัฐมนตรีอีกตั้งหลายท่านที่เราจะอภิปรายกัน เรื่องเขาพระวิหารผมแปลกใจมากกว่าท่านผู้อาวุโสคิดได้เพียงเท่านี้หรือครับ

(นายชุมพล จุลใส ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมเข้าใจคำประท้วงแล้วนะครับ กรุณานั่งลงแล้วผมก็จะวินิจฉัยนะครับ การที่ท่านมีผู้ประท้วงอีกแล้วนะครับ ใช่คุณสมบุรณ์หรือเปล่าครับ ดูไกล ๆ เชิญครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงเพื่อสมาชิกครับ ประเด็นนี้ไม่มีใครได้เอามาอภิปรายเลยนะครับ ที่ท่านชวนท่านได้พูด ผมขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณชุมพลนั่งลงครับ ผมกำลังจะวินิจฉัยอยู่พอดี ผมวินิจฉัยที่คุณประท้วงนะครับ เรื่องแรกก็คือเป็นเรื่องเก่าที่มีผู้อภิปรายท่านอื่นได้อภิปรายแล้วในประเด็นหรือเซะและตากใบยังไม่มีท่านใดอภิปราย แล้วก่อนจะอภิปรายท่านชวนได้บอกกับผมว่า ทำความเพื่อจะบอกกับที่ประชุมแห่งนี้ว่าท่านสมัครคือท่านนายกรัฐมนตรีนั่นจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับอย่างไร เพราะฉะนั้นเชิญท่านชวนต่อได้ครับ

(นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพิฐฐ์ประท้วงอะไรหรือเปล่าครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขออนุญาตนิดเดียวท่านประธานครับ เมื่อสักครู่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวนต้องขออภัยครับ มีผู้ประท้วงอีกครับ คุณนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ประท้วงอะไรครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขออนุญาตท่านประธาน เมื่อสักครู่ ท่านผู้ที่ประท้วงท่านได้ต่อท้ายประโยคว่าผู้อาวุโสพูดได้แค่นี้หรือ ผมคิดว่าเป็นคำพูดที่เสียดสี ต้องถอนครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณประท้วงได้พูดซึ่งผมได้ยินนะครับ ท่านบอกว่าผู้อาวุโสพูดได้แค่นี้หรือ ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่คำไม่สุภาพ เป็นคำถามนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่เราเป็นเด็กทำให้ผู้ใหญ่ไม่สบายใจก็ขอความกรุณาได้ถอนเถอะครับ

๑๕๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๖๗/๓

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ความไม่สบายใจจะอยู่ในหลักข้อเท็จจริง
หรือระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาหรือเปล่าครับ เพราะคำว่า ท่านผู้อาวุโสท่านนี้
คิดได้เพียงเท่านี้ มันผิดและมันไม่สุภาพตรงไหนครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมจะวินิจฉัยนะครับ ท่านผู้อภิปรายรู้อยู่แก่ใจว่ามีความประสงค์อย่างไรถึงพูดคำพูดนี้
ขึ้นมา ก็ขอให้คุณประธานถอนคำพูดเถอะครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผมขอพูดนิดเดียวแล้วผมก็จะปฏิบัติตามท่านประธาน ที่จริงแล้วท่านประธาน ผมหวังใจว่า
ท่านผู้อภิปรายท่านนี้จะได้อภิปรายความบกพร่องของท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร
และคณะรัฐมนตรีทั้ง ๗ ท่าน เพราะผมหวังใจที่จะมาฟังว่ารัฐบาลบกพร่องตรงไหน
ตามข้อกล่าวหา ไม่แน่นอนครับ ผมอาจจะยกมือให้ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เพื่อไม่ให้เกิดกรณีประท้วงกันมากมาย ขอเชิญคุณประธานถอนคำพูดนะครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรรพการ) : ก็เพื่อเคารพท่านประธานนะครับ
ถอนให้กับท่านประธานก็ได้ตามที่ท่านประธานให้ถอนครับ

๑๕๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๖๘/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับท่านสมาชิก ท่านอื่นไม่ต้องประท้วงแล้วนะครับ เพราะว่าท่านผู้ประท้วง
ได้ถอนคำพูดแล้ว เคารพท่านชวนต่อครับ

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ท่านสมัครก็ได้ตอบผู้สื่อข่าวว่าผู้บริสุทธิ์หรือ
คนที่ชุมนุมกันแบบนั้นเรียกว่าผู้บริสุทธิ์หรือไม่ผมไม่รู้แน่ แต่พวกที่ถูกควบคุมตัวไปอยู่บน
รถบรรทุก ถ้าร่างกายแข็งแรงพอมันก็ไม่เป็นไรหรอก แต่วันนั้นทั้งวันพวกนั้นไม่ได้กินข้าว
หรือดื่มน้ำเลย เพราะอยู่ในช่วงเดือนอะไรนั้นแหละ เพราะฉะนั้นพวกเขาก็ล้มทับกัน
และมีผู้เสียชีวิต ๗๘ ราย หลังจากที่รถบรรทุกวิ่งอยู่หลายชั่วโมง ซึ่งนั้นเป็นโศกนาฏกรรม
ไม่มีใครตั้งใจฆ่าพวกเขา พวกเขาตายเพราะสภาพร่างกายแล้วมีปัญหาอะไรอย่างนั้นหรือ
มีปัญหาอะไรเกี่ยวกับการเสียชีวิตอย่างนั้นหรือ นักข่าวเขาบอกว่ามีปัญหาอะไร
ที่ผู้บริสุทธิ์ตายอย่างนั้นหรือ ท่านสมัครก็ตอบว่ามีปัญหาอะไรกับเหตุการณ์ครั้งนั้น
ทุกคนในประเทศนี้รู้เรื่องกันหมดแล้ว พวกเขาล้มทับกันแล้วก็และผู้เสียชีวิต ๗๘ ราย
นักข่าวบอกว่าคุณกำลังบอกว่าพวกเขาตายเพราะล้มทับกันเอง ท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร
ก็ตอบว่าก็ใช่ละสิ ไม่มีใครฆ่าพวกเขา ทุกคนรู้ดี แล้วสื่อล่ะ นักข่าวบอกว่าไม่ใช่พวกเขา
ถูกจับวางทับกันบนรถแล้วขาดอากาศหายใจหรือ ท่านสมัครก็บอกว่าเวลาคนถูกจับ
ขึ้นรถบรรทุกทุกอย่างถูกต้องแล้ว แล้วก็ขับรถออกไปไม่มีใครรู้หรือว่าจะเกิดเหตุการณ์
แบบนั้น แต่ถ้าคนที่ไม่กินอะไรเลย ไม่กินข้าว ไม่ดื่มน้ำ แล้วก็มีคนล้มทับ ๆ กันก็เลยมี
ผู้เสียชีวิต ๗๘ ราย จากทั้งหมด ๑,๓๐๐ ราย ก็มีต่อครับ เรื่อง ๖ ตุลาคม ที่ว่าตาย ๑ คน
แต่ว่ามันไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ กระผมก็ต้องกราบเรียนท่านประธานก็คิดว่าคำพูดมันสวนทาง
กับความเป็นจริงใหม่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีตอบไป ท่านไม่ทราบหรือว่าคนเหล่านั้นตาย
เพราะเขาถูกจับไปวางบนรถซ้อน ๆ กันหรือว่าเพราะเขาล้มทับกันเอง ๑,๓๐๐ คน
ตาย ๗๘ คน ถ้าหากว่าล้มทับกันก็อาจจะตายมากกว่านี้ แต่ว่าถ้าซ้อนกันมันก็อยู่ที่ว่า
รถคันไหนเอาคนขึ้นไปซ้อน ๆ กัน แต่เรื่องนี้กระผมคิดว่าคนที่น่าจะให้ข้อเท็จจริงได้ดีกว่า
ก็คือแพทย์ คือเรื่องนี้ท่านประธานทราบดีว่าในทางกฎหมายนั้นเมื่อมีความตายเกิดขึ้น
อันเป็นความตายที่ผิดธรรมชาติ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๑๕๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๖๘/๒

มาตรา ๑๕๐ ก็ต้องมี การไต่สวน กระผมกราบเรียนท่านประธานเพราะว่าในที่สุดได้มี การไต่สวนการตายกรณีนี้ คำเบิกความของแพทย์ที่มายืนยันต่อศาลนั้นน่าจะบอกให้ เรารู้ว่าข้อเท็จจริงมันคืออะไร ความจริงข้อเท็จจริงยังไม่ได้มีข้อเคลือบแคลงอะไรเลย แต่ว่าเมื่อพูดในที่ประชุมอย่างนี้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาหลักฐานของผู้ที่เกี่ยวข้อง ชัดเจนและเป็นทางการมายืนยัน ที่กระผมบอกว่าไม่น่าจะมีข้อเคลือบแคลงสงสัยอะไร เพราะภาพก็มีอยู่ ประเดี่ยวมขออนุญาตได้จับภาพให้เห็นชัดอีกนิดนะครับ แต่ว่าตอนนี้ ขอเอาคำเบิกความของแพทย์ก่อน คือในการไต่สวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๐ นั้นมีแพทย์มาเบิกความหลายท่าน แพทย์คนแรกก็คือ แพทย์หญิงอรุณี สิงห์เสนห์ จากสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม แพทย์หญิงอรุณีเบิกความต่อศาลว่า ได้เดินทางไปถึงค่ายอิงคยุทธบริหารเพื่อทำการ ชันสูตรพลิกศพ จำนวน ๘ ราย จากการชันสูตรภายนอกไม่มีการผ่า สภาพศพมีลักษณะ คล้ายกันคือเริ่มเน่า มีรอยช้ำ แผลถลอก มีเลือดออกที่เยื่อปอดขาว มีรอยกดเป็นเส้น ที่ข้อมือ บางศพมีฟันกัดปลายลิ้น มี ๑ ศพที่บาดเจ็บ บาดแผลฉีกขาด ขอบไม่มีเรียบ

มี ๑ ศพที่กระดูกกรามล่างหัก ซึ่งโดยทั่วไปน่าจะเกิดจากการกระแทกกับของแข็งไม่มีคมอย่างรุนแรง บาดแผลทุกบาดแผลที่พบใน ๘ ศพไม่ทำให้เสียชีวิต ศพทั้ง ๘ ศพตายด้วยการขาดอากาศหายใจ แต่เป็นเพราะสาเหตุใดไม่ทราบ นี้แพทย์หญิงอรุณีเบิกความต่อศาลนัดครั้ง ต่อมา พันตำรวจโท พิศิษฐ์ พันธุ์สุริยะ จากสถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็เบิกความอีกท่านหนึ่งบอกว่า ได้ไปชันสูตรพลิกศพ ๑๑ ราย

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : จากการชันสูตรพลิกศพพบลักษณะศพส่วนมากมีเลือดออกในตาขาว มีบาดแผลซ้ำบวมและริมฝีปากบาดแผลถลอกที่

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวนครับ มีผู้ประท้วงอีกแล้วครับ คุณกุเทพ ไสกระจ่าง ประท้วงอะไรครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ด้วยความเคารพทั้งท่านประธานและท่านผู้อาวุโสที่อภิปรายนะครับ ข้อบังคับของเราได้เขียนไว้ชัดเจน แม้ผมจะประท้วงครั้งนี้ท่านประธานก็อาจจะไม่เห็นด้วยกับกระผม แต่ก็ต้องกราบเรียนไว้ก่อนครับว่าวันนี้ผู้อภิปรายได้อ่านเอกสารยาวติดต่อกันซึ่งเป็นบรรทัดฐานที่ข้อบังคับการประชุมเขาเขียนไว้ว่าไม่ให้อ่านโดยไม่จำเป็น นั่นเป็นส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นท่านพยายามอยากบอกเราเชื่อมโยงให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาพัวพันกับท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันอย่างไร ท่านก็ไปเสียเวลาอยู่กับการเล่าอดีต ซึ่งมีลักษณะวกวน ซ้ำซาก วนเวียน ผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่ประท้วงตรงนี้เพื่อให้เห็นว่าพวกเราส่วนหนึ่งที่เห็นว่าท่านผิดข้อบังคับ ส่วนคำวินิจฉัยของท่านประธานเมื่อออกมาเราก็เคารพครับ แต่ต้องกราบเรียนว่าเราเห็นว่าผิดข้อบังคับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะวินิจฉัยนะครับ จริง ๆ ท่านชวนได้อ่านเอกสารค่อนข้างยาวจริง ๆ แต่ผมคิดว่าท่านชวนคงเห็นว่าเป็นความจำเป็น แต่อย่างไรก็ตามเพื่อรักษาเวลานะครับ แล้วขอให้

๑๕๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๖๙/๒

ท่านชวนโยงเข้าไปสู่ตัวท่านนายกรัฐมนตรีให้กระชับสัณนิทศรับ ส่วนคำวินิจฉัยที่ ๒ เมื่อก็
บอกว่าประท้วงเรื่องอะไรนะครับ เรื่องอ่าน

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ คือกระผม

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เรื่องที่ ๒ ก็ประเภทเดียวกันครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ในเรื่องวนเวียนแล้วก็ค่อนข้าง
ต้องกราบเรียนนะครับ ผมได้ติดตามการอภิปรายของท่านอดีตนายกรัฐมนตรี
ในสภาผู้แทนราษฎรและอดีตนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด ผมคิดว่าวันนี้ท่านกำลัง
สร้างบรรทัดฐานที่ทำให้พวกเรา รู้สึกว่าเราไม่ได้เคารพข้อบังคับเท่าที่ควร

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนั่งได้แล้วครับ ส่วนข้อประท้วงที่ ๒ นั้น ที่ว่าวนเวียน ซ้ำซากนั้นยังไม่ถึงขนาดนั้นครับ
แต่เพียงบอกว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีในสภาผู้แทนราษฎรคืออดีตนายกรัฐมนตรีชวน
ได้ถูกรวบรัดสักนิดหนึ่ง ท่านอื่นไม่ต้องประท้วงแล้วครับ ผมได้วินิจฉัยไปหมดแล้ว
ไม่อย่างนั้นก็จะขอให้ท่านนั่งลงก่อน ผมไม่ได้เรียกให้ลุกขึ้นนะครับ ขอเชิญทุกคนนั่งลง
ก่อนครับ ท่านที่จะประท้วงทุกท่านนั่งลงก่อน ท่านสมาชิกครับ ผมพยายามอย่างที่สุด
ที่จะสร้างวัฒนธรรมในการประชุมสภาของเราให้เป็นการอภิปรายอย่างมีเหตุมีผล
รับฟังซึ่งกันและกัน การที่ท่านประท้วงท่านประท้วงได้ครับ แต่ตัวท่านที่ประท้วง
ก็จะประท้วงด้วยเหตุผลเช่นเดียวกัน การประท้วงแล้วเห็บคำกระแหนะกระแหนะ
อีกฝ่ายหนึ่งไปด้วยนั้นไม่ได้ถือว่าเป็นลักษณะที่ดีของการประท้วงซึ่งเกิดขึ้นทั้ง ๒ ฝ่าย
ผมพูดอย่างเป็นธรรม เพราะฉะนั้นไม่อยากจะให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีอย่างนี้ให้เป็นวัฒนธรรม
ของสภาผู้แทนราษฎรที่ทรงเกียรติแห่งนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนเตือนพวกเรา
ไว้ก่อนด้วยความเคารพรักร ด้วยความหวังดีครับ

(นายสมคิด บาลโธสง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสมคิดมีอะไรประท้วง ตอนนี้ไม่จำเป็นจะต้องประท้วงแล้วครับ เชิญท่านสมคิดครับ

๑๕๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๖๙/๓

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมคิด บาลไธสง พรรคพลังประชาชนจากหนองคาย ผมขอประท้วงท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ในประเด็นดังนี้ ประเด็นแรกคือประเด็นที่พูดซ้ำซากในลักษณะที่เก็บประเด็น เมื่อวานนี้มาแก้ต่าง

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ประเด็นนี้ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ เชิญคุณสมคิดนั่งลงครับ เพราะว่าเมื่อไหร่ที่ท่าน ก็ประท้วง ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน ไม่ว่าจะประเด็นซ้ำซาก เพราะฉะนั้นผมได้วินิจฉัยไปแล้ว เชิญคุณสมคิดนั่งลงครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณนิพิฏฐ์นั่งลงครับ ท่านอื่นก็ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ เพราะว่าประท้วงกันไป มันก็ต่อความยาวสาวความยืด ผมรักษามาตรฐานนะครับ ก็ขอให้ท่านชวนได้อภิปราย ให้จบเสียก่อน ขอความกรุณาครับ เชิญท่านชวนครับ ก็ขอความกรุณารับด้วยนะครับ

๑๕๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๗๐/๑

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่าแพทย์ที่มาเบิกความนั้นเบิกความคล้าย ๆ กัน ก็ดูประหนึ่งว่าถ้อยคำจะซ้ำกัน แต่ความจริงเป็นคำเบิกความของแพทย์คนละคนครับ กระผมขอรับรองว่ากระผมไม่ใช่คนวกเวียนเป็นคนทีพุดน้อยครับ แต่ว่าอะไรที่ไม่ใช่สาระสำคัญก็ไม่ต้องพุด กระผมเข้าใจดีครับว่าการนำเรื่องทีเพื่อกความเป็นธรรมกับพี่น้องของเราผู้เสียชีวิตมาพุดนั้นยาก แต่ว่าเราต้องยอมรับว่าเราก็ต้องทำหน้าที่นี้แม้จะยากก็ตาม กระผมกราบเรียนท่านประธานขออนุญาตเพราะไม่ใช่เป็นถ้อยคำทีกระผมพุดเอง เป็นถ้อยคำแพทย์ทีเบิกความต่อศาลจึงเหลืออีกท่านหนึ่งนะครับ คือแพทย์คนที่ ๒ เบิกความว่า

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวนครับ ประท้วงอีกแล้วครับ คุณจตุพร พรหมพันธุ์ ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ผมประท้วงตามข้อ ๖๑ นะครับว่าอภิปรายไม่ตรงประเด็น ประเด็นทีท่านอดีตนายกรัฐมนตรีกำลังอภิปรายอยู่นั้นอยู่ในข้อ ๗ ท่านประธานฟังผมก่อนนะครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตประท้วงครับท่านประธาน

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณบุญยอดฟังคำประท้วงก่อนครับ เพื่อกผมจะได้วินิจฉัยได้นะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ตั้งข้อกล่าวหา ๙ ข้อ ข้อที่ ๗ คือข้อทีอดีตนายกรัฐมนตรีกำลังอภิปรายอยู่นี้มีถ้อยคำอย่างนี้ครับ นายสมักร สุนทรเวชในฐานะนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทอดทิ้งและไม่ใส่ใจกับความเดือดร้อนของพี่น้องในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทีได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง และยังคงอยู่ในสภาพไร้ความหวังและมีแนวโน้มจะเลวร้ายลงเรื่อย ๆ แล้วก็ต่อมากว่า แต่นายสมักร สุนทรเวช กลับทำเป็นหูทวนลม ปิดความรับผิดชอบ

๑๕๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๗๐/๒

อ้างว่าไม่ใช่ภาระหน้าที่ ปล่อยให้วิฤติความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้รุนแรง บานปลายจนยากแก้ไข นี่เป็นข้อกล่าวหาในข้อที่ ๗ ที่กำลังอภิปราย ที่ผมประท้วงว่า ไม่ตรงประเด็นก็คือว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ตากใบ ที่มีการแจกซีดี (CD) ตากใบ และมีการแจกใบแดง

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณจตุพรครับ ผมเพิ่งได้เรียนต่อสมาชิกไปเมื่อก็ครับว่าการประท้วงนี้ผมไม่ห้าม แต่การประท้วงแล้วต่อทำลายความรู้สึกส่วนตัวของตัวเองทั้ง ๒ ฝ่าย เป็นเรื่องที่ไม่สมควรกระทำอย่างยิ่งในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เพราะฉะนั้นเชิญคุณจตุพรนั่งลงเถอะครับ ผมกำลังจะวินิจฉัย ขอให้ทุกท่านนั่งลงเถอะครับ ขอผมวินิจฉัยสิ่งที่คุณจตุพรประท้วงก่อน ผมวินิจฉัยว่าอดีตผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อดีตนายกรัฐมนตรีนวน หลีกภัย ยังอภิปรายอยู่ในประเด็นนะครับ เพราะว่าท่านกับบอกว่าเดี่ยวจะโยงเข้ามาว่าเกี่ยวข้องกับ ท่านนายกรัฐมนตรียังไง ซึ่งขณะนี้ก็เป็นกรอ่านคำวินิจฉัยของแพทย์ ท่านอื่น จะประท้วงอะไรหรือเปล่าครับ คุณสมบุญรัตน์เชิญครับ

นายสมบุญรัตน์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุญรัตน์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียว เนื่องจากขณะนี้ท่านชวนได้ อภิปรายอยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๖๑ อยู่ในประเด็น ซึ่งประเด็นที่ท่านได้อภิปรายพูดถึงข้อ ๙

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สรุปแล้วคุณสมบุญรัตน์ไม่ได้ประท้วงใช่ไหมครับ แต่เป็นการบอกว่าท่านชวนทำถูกต้อง ซึ่งผมวินิจฉัยไปแล้ว เชิญคุณสมบุญรัตน์นั่งลงครับ

(นายสมชัย เจริญช่าง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้ประท้วงข้างหลัง คุณอภิชาติครับ เชิญคุณสมบุญรัตน์นั่งลงก่อนครับ เพราะว่าคุณสมบุญรัตน์ ไม่ได้ประท้วง แต่เป็นการสนับสนุนคำวินิจฉัยของผมเอง เชิญคุณสมบุญรัตน์นั่งครับ เชิญครับ

๑๕๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๗๐/๓

นายสมัย เจริญช่าง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม สมัย เจริญช่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตได้ประท้วง
โดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ท่านประธานที่เคารพครับ โดยปกติแล้วผมไม่เคยลุกขึ้นมา
ทำหน้าที่ในการประท้วงอย่างนี้ แต่สิ่งที่จำเป็นจะต้องประท้วงในวันนี้ก็คือขออนุญาต
ได้ประท้วงเพื่อนสมาชิกที่ได้ทำการประท้วงท่านผู้กำลังอภิปราย ซึ่งเป็นสมาชิกอาวุโส
ของสภาแห่งนี้ กระผมขออนุญาตได้เรียนท่านประธานว่าประเด็นที่ท่านชวน หลีกภัย
ขออนุญาตได้เอ่ยนาม ได้นำมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของการให้สัมภาระของ
ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นประเด็นที่ผมคิดว่าเป็นเนื้อหาสาระที่จะนำไปสู่ประเด็น
ของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะเหตุก็คือสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาระ
กับสำนักข่าวอัล-จาซีรานั้น

- ๗๑/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต้องขออภัยท่านผู้อาวุโสครับ ท่านอาจารย์สมัย เจริญช่าง สิ่งที่ท่านลุกขึ้นมาประท้วง ก็ไม่ใช่การประท้วงอีกเช่นเดียวกันครับ เป็นการสนับสนุนคำวินิจฉัยของผมซึ่งได้เรียนชี้แจงไปแล้ว ผมว่าอย่าให้เสียเวลา เสิญท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ต่อเลยครับ ท่านชวนครับ ขอให้ท่านอาจารย์สมัยนั่งลงครับ

นายชวน หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ โดยตระหนักว่า มันจะมีอย่างนี้ครับ จึงต้องกราบเรียนท่านประธานไว้ล่วงหน้าที่จะอภิปรายนั้นก็คือ เรื่องของทัศนคติและวาจา แต่ว่าพวกเราบังเอิญตามไม่ทันก็เลยประท้วงกันทำให้เสียเวลาโดยไม่จำเป็น ขออนุญาตท่านประธานครับ เพราะว่าแพทย์ที่เบิกความ ทั้ง ๓ ท่านนั้นข้อความก็คล้าย ๆ กัน แต่เพื่อยืนยันให้เห็นว่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง ๆ กับที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดนั้นมันต่างกันอย่างไร จึงจำเป็นต้องอิงข้อมูลให้ผู้รู้เขาได้พูดเอาไว้ แพทย์คนที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนไว้เมื่อตอนสักครู่ก็คือบาดแผลที่ตรวจพบไม่ทำให้ถึงแก่ความตาย จากการชันสูตรพลิกศพสันนิษฐานว่าสาเหตุการตายของ ๑๑ ศพ คือขาดอากาศหายใจ จากสภาพศพที่ทำการตรวจภายนอกสันนิษฐานว่าผู้ตายถูกกดทับทำให้เกิดการขัดขวางการเคลื่อนไหวของระบบหายใจเข้าออก อันนี้คือคำเบิกความของ พันตำรวจโท พิศิษฐ์ สุดท้ายขออนุญาตอ่านคำเบิกความของแพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนะสุนันท์ รักษาการผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เป็นพยาน คุณหญิงพรทิพย์ ได้เบิกความอย่างนี้ครับ เดินทางไปค่ายอิงคยุทธบริหารเพื่อเก็บดีเอ็นเอ (DNA) ของผู้ก่อความไม่สงบในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ตามคำสั่งของกองอำนวยการ เสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ กอ.สสส.จชต. เมื่อไปถึงทราบว่ามีศพ ผู้ถูกจับกุมและเสียชีวิต ๗๔ ศพ จึงเปลี่ยนแผนมาทำการชันสูตรพลิกศพก่อน โดยสภาพศพที่พบตอนแรกนั้นกองซ้อน ๆ กันอยู่ในห้องเก็บศพของโรงพยาบาล ค่ายอิงคยุทธบริหาร บางศพมีลักษณะมือโพล่หลัง มีรอยผูกที่ข้อมือ พยานเบิกความว่าการชันสูตรพลิกศพ ๒๔ ราย พบว่าศพที่เสียชีวิตเกิดจากภาวะขาดอากาศหายใจ จากการกดทับซ้อนกัน บางส่วนมีอาการเสียภาวะสมดุลของสารในเลือด ศพส่วนใหญ่

๑๖๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๗๑/๒

มีแผลที่ลำตัวและใบหน้า ซึ่งไม่เป็นบาดแผลรุนแรงที่ทำให้ถึงแก่ความตาย บางศพมีรอยขีดที่ใบหน้า บางศพมีเลือดออกปาก ฟันหัก แสดงว่าถูกกระแทกด้วยของแข็งอย่างรุนแรง ในจำนวน ๒๔ รายที่ทำการชันสูตรพลิกศพพบว่า ๘ รายมีบาดแผลใหญ่ที่สงสัยว่าอาจเกิดจากถูกทำร้าย ในจำนวน ๗๘ ศพ ทุกศพมีภาวะเลือดตกสู่ที่ต่ำทางด้านหน้ามือไหลหลัง แสดงให้เห็นว่าศพนอนคว่ำหน้าขณะเสียชีวิต เราที่เรียนนิติเวชก็คงจะนึกออกนะครับ และบางศพมีบาดแผลที่เห็นได้ชัดว่าเกิดก่อนตาย ซึ่งตั้งข้อสงสัยว่าอาจถูกทำร้าย ขณะที่บางศพมีมือเท้าเหี่ยว กางเกงเปียกน้ำ สะท้อนว่าก่อนตายอยู่ในน้ำประมาณ ๓ ชั่วโมง แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์เบิกความต่อศาล แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์เบิกความต่อว่าการถือศีลอดของคนมุสลิมช่วงกลางวันไม่ทำให้ถึงแก่ความตายได้ นอกจากนี้สภาพศพที่ตายจากการถูกกดทับซ้อนกันในรถ ถ้าถูกนำขึ้นรถบรรทุกและยื่นมาจาก สภ.อ. ตากใบ จังหวัดนราธิวาส ถึงค่ายอิงคยุทธบริหาร จังหวัดปัตตานี แม้จะใช้เวลาหลายชั่วโมงก็ไม่เสียชีวิต แต่บางศพมีอาการตายด้วยความร้อน ถ้าเย็นก็ยังคงตายอยู่ดี เนื่องจากผ้าใบที่คลุมรถบรรทุกทำให้อากาศภายในร้อน สาเหตุการเสียชีวิตของทั้ง ๗๘ ศพ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอความกรุณาท่านชวณช่วยรวบรวมด้วย ขอความกรุณาจริง ๆ ครับ รวบรวมด้วยครับ

นายชวณ หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : คำเบิกความจะจบแล้วครับ สาเหตุการเสียชีวิตของทั้ง ๗๑ ศพ เกิดจากขาดอากาศหายใจจากการถูกกดทับทุกศพ อันนี้คือคำเบิกความที่กระผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีนึกออกนะครับ เราเคยเรียนนิติเวชที่โรงพยาบาลศิริราช ศพที่คว่ำหน้าเลือดก็มาคั่งอยู่ด้านหน้า อันนี้แน่นอนว่าสภาพศพเป็นอย่างนั้น -----

๑๖๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๗๒/๑

แต่ที่กระผมกราบเรียนเพื่อเอาคนที่เขาไปชั้นสูตรวลิกศพมายืนยั้นนั่น เพื่อแสดงว่าศพนี้ มันตายจากผู้เชี่ยวชาญคือแพทย์เพราะอะไร แต่ว่าภาพมันก็ยังปรากฏชัด ท่านประธานครับ กระผมกราบขออภัยที่มันไม่ชัดนักแต่ว่าถ้าจะกรุณาภาพนี้จะเห็นว่ามีคนนำบุคคลที่ถูกจับขึ้นรถคันหนึ่ง อันนี้เป็นหนึ่งในจำนวนหลายคัน แล้วก็ซ้อนกันอยู่ในนี้ก็ถือว่า ซ้อนประมาณสัก ๒ ชั้น ไม่แน่ใจนะครับ ก็เห็นภาพว่าประมาณสัก ๒ ชั้น แต่ความจริง บางรูปมากกว่านี้ครับ การมัดมือไขหลังก็จะเป็นลักษณะอย่างที่เราเห็นกันอยู่อย่างนี้ กระผมกราบขออภัยด้วยที่มันไม่ค่อยชัด แต่ว่าที่จริงแล้วมันมีแผ่นบันทึก แต่กระผมดูแล้ว กระผมคิดว่าถ้าเราเห็นภาพที่เจ้าหน้าที่เราถูกคนร้ายยิงแล้วก็ตัดหัวเรารู้สึกเจ็บปวด อย่างไร ถ้ามาเห็นแผ่นซีดีนี้เราก็จะรู้ว่าคนเหล่านั้นจะรู้สึกเจ็บปวดอย่างไรต่ออาการกระทำที่เกิดขึ้นในวันนั้น เมื่อคิดอย่างนี้กระผมคิดว่าถ้าอย่างนั้นก็อย่าเลย เอาว่ารูปจะกราบเรียน ให้ท่านประธานอีกทีหนึ่งครับ แต่ว่าสำหรับแผ่นบันทึกกระผมคิดว่าถ้าท่านประธาน มีโอกาสได้ดูก็จะเป็นประโยชน์ เพราะนี่จะเป็นประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งของประเทศเราครับ ทีนี้ปัญหาที่กระผมกราบเรียนเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อละเอียดให้เราเห็นว่าข้อสรุปชัดเจนก็คือว่า การตายเกิดขึ้นจากการที่เราเอาคนเหล่านั้นขึ้นไปบนรถแล้วซ้อนกันกดทับกัน หมอพรทิพย์ เบิกความชัดเจนว่าถ้าไปล้มหรือถ้ายืนอยู่ข้างบนถึงระยะทางจะยาวก็ไม่ตาย เมื่อเป็นเช่นนี้ คำที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์จึงขัดแย้งกับความจริงที่เกิดขึ้น เพียงแค่นี้มันมี ปัญหาอะไร คำตอบก็คือว่าเรารู้ว่าสถานการณ์ในภาคใต้วันนี้ที่มันเกิดเหตุอย่างนี้ เพราะเงื่อนไขที่คนสร้างขึ้น มันไม่ใช่เกิดขึ้นจากดินฟ้าอากาศ จากภัยธรรมชาติ แต่คนสร้างเงื่อนไขขึ้นมาทำให้เหตุร้ายในภาคใต้ขยายตัวรุนแรงขึ้น รุนแรงขึ้น เราสูญเสีย เจ้าหน้าที่ที่น่าเสียดายคนบริสุทธิ์ต้องตายมากมายเพราะเงื่อนไขที่คนทำขึ้น บัดนี้เงื่อนไขนั้นเรารู้แล้วว่ามันก่อให้เกิดผลร้ายต่อประเทศชาติอย่างไร หน้าที่รัฐบาลชุดนี้ ความจริงเราได้พูดไปแล้วว่าการแก้ปัญหาภาคใต้นั้นเราก็วิจารณ์รัฐบาลไปในทาง ไม่ค่อยบวกละครับว่าการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร นายกรัฐมนตรีก็มาชี้แจงว่า เหตุมันลดลง อันนั้นผมจะไม่ไปวิจารณ์ต่อเลย แต่ปัญหาก็คือผมคิดว่าหลังจากไตร่ตรอง ดูแล้วว่าเราจะปล่อยให้ความเข้าใจของโลกเป็นอย่างไรที่นายกรัฐมนตรีเข้าใจ หรือว่า

๑๖๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๗๒/๒

ควรจะให้ความจริงที่ปรากฏจริง ๆ นั้นได้ปรากฏต่อคนทั่วไปว่าความจริงเกิดจากอะไร กระผมอภิปรายเท่าไรก็ไม่ทำให้ท่านเหล่านี้ฟื้นขึ้นมาอีกแล้วแต่ว่า พ่อ แม่ ญาติพี่น้องเขายังอยู่ครับ เขาจะรู้สึกอย่างไรถ้าเราบอกว่าพวกคุณ ถูกหลอกลวง คนของคุณตายบนรถ เพราะล้มทับกันเองไม่มีใครไปทำอะไรเขา มันเหมือนหนึ่งไปโยนความผิดให้กับพวกเขาเอง ผมว่าไม่ยุติธรรม เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าผมเห็นใจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างยิ่ง เพราะเขาก็ต้องเสี่ยงในการตัดสินใจ แต่เรื่องนี้ผมก็ทราบว่าการสั่งการนั้นปกติเจ้าหน้าที่ ตำรวจ ทหารจะไม่ทำอย่างนี้หรือครับ เขาจะไม่ใช้วิธีปฏิบัติอย่างนี้เพราะเขาตระหนักดีว่าพื้นที่อ่อนไหวอย่างนั้นจะควรปฏิบัติอย่างไร แต่เรื่องเมื่อมันเกิดขึ้นจากคำสั่งที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นแล้ว ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่า แม่ทัพภาค ๔ ก็ถูกย้ายไปแต่ว่าหลังจากนั้นไม่นานก็เลื่อนยศให้เป็นพลเอก ซึ่งก็เหมือนกลบเกลื่อนว่าให้แม่ทัพภาค ๔ รับผิดชอบไป ประเด็นของกระผมก็คือว่านายกรัฐมนตรีบอกว่าเขาตายเพราะล้มทับกัน แต่หลักฐาน จากภาพและจากคำเบิกความของแพทย์ปรากฏว่าเขาตายเพราะซ้อนทับกัน ขาดอากาศหายใจ มีคนที่ซ้อนไม่ตายก็มีครับ แต่ว่า ๗๘ ศพแน่นอน ถ้าไม่ซ้อนกัน ก็ไม่ถึงกับตาย แค่นี้ครับ เราจะให้ความจริงเพื่อความ เป็นธรรมแก่คนของเราไม่ได้หรือ

คนเราเหล่านั้ก็เป็นคนไทยคนหนึ่ง จะนับถือศาสนาใดเขาก็คือคนไทย เขามีสิทธิได้รับ ความชอบธรรมเหมือนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ถ้าเขาปฏิบัติชอบเขาก็มีสิทธิได้รับ ความชอบธรรมจากทุกฝ่าย กระผมจึงคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้มีทรวงนะและใช้วาจา ต่อเรื่องนี้เป็นเงื่อนไขขึ้นมา เงื่อนไขต่อคนในพื้นที่ว่าลูกหลานที่ตายไป สามที่ตายไป ญาติพี่น้องที่ตายไปนั้นเกิดขึ้นจากการที่เขาล้มทับกันเอง กระผมคิดว่าถ้านายกรัฐมนตรี พุดไปโดยไม่ทราบข้อเท็จจริง อันนี้ท่านก็คงจะต้องบอกความจริงว่าท่านพุดไปโดยไม่รู้ ข้อเท็จจริง แต่ว่าถ้าท่านรู้แล้วว่ามันตายด้วยเหตุนี้แล้วก็ยังบิดเบือนความจริงอย่างนี้ แน่นนอนครับ คนใต้เขาไม่พุดว่าบิดเบือน เขาจะรู้สึกว่โกหกใส่เขา ผมคิดว่าอันนี้ จะกลายเป็นเงื่อนไขผูกพันต่อไปยาวข้างหน้า ท่านประธานครับ เราจะรู้สึกอย่างไรก็ตาม แต่เรื่องตากใบนั้นจะเป็นผลเป็นต่อไปอีกหลายร้อยปี เรายังรู้ว่าพี่น้องเราในพื้นที่เหล่านั้ เขาไม่บ่นหรอกครับ ผมกราบเรียนครับว่าเขาไม่พุดมาก เขาไม่บ่นมาก เก็บความรู้สึก ไว้ข้างใน วันนี้เราจึงสูญเสียเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ของเราจากคนร้ายที่ไม่รู้มาจากไหน ผมคิดว่าเราสามารถแก้ปัญหาภาคใต้อย่างหนึ่งที่กระผมพุดตลอดมา ๑. ลดเงื่อนไขเดิม ใ้ให้น้อยลง ๒. อย่าสร้างเงื่อนไขใหม่ ที่ท่านพุดนั้นคือการสร้างเงื่อนไขใหม่ เงื่อนไขเดิม ทราบว่าเจ้าหน้าที่พยายามครับ ผมเห็นเมื่อวานนี้เองตำรวจเขาแถลง ไม่ ๙ ประการ ในพื้นที่ ทุกฝ่ายพยายามแก้ปัญหา เอาใจช่วยเจ้าหน้าที่เรา เอาใจช่วยพี่น้องทั้งพุทธ มุสลิมใน ๓ จังหวัด ขอให้เขาปลอดภัย แต่ว่าเงื่อนไขเก่ายังแก้ไม่หมด เงื่อนไขใหม่ เพิ่มขึ้นมาด้วยคำพุดที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่า ส่วนนี้แหละครับคือส่วนที่ผมจำเป็นต้องอภิปราย ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในฐานะเขาเป็นคนส่วนหนึ่งของบ้านเมืองนี้ะครับ มีอะไรที่เราสามารถให้เขาได้ในแง่ ความเป็นธรรม มันจะทำให้เขามีความรู้สึกภาคภูมิใจว่าเขาอยู่ในบ้านเมืองนี้ในประเทศนี้ มีคนเหยิวแผลเขา แต่ถ้าเราคิดว่าตายไปแล้วช่างมัน ช่างหัวมัน พุดไปก็ไม่มีประโยชน์ ถ้าคิดอย่างนั้นเราก็ไม่มีวันจำบทเรียนอะไรได้เลย กระผมคิดว่าการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ตามพระบรมราโชวาทที่พระราชทานแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้นรวมทั้งพวกเราด้วย กระผมกราบเรียนข้อเท็จจริงเรื่องนี้แล้วก็ขอขอบคุณท่านประธานที่เข้าใจ

๑๖๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๗๓/๒

กระผมตระหนักดีว่าการพูดเรื่องนี้มีคนที่ไม่เห็นด้วย มีคนที่เกรงจะกระทบต่อการปฏิบัติที่ผิดพลาดของตัวเอง แต่ถ้าถ้าเรายังละเลยเราแก้ปัญหาไม่ได้ เราต้องช่วยกันกระผมทำหน้าที่วันนี้ก็คือช่วยส่วนหนึ่ง และคิดว่าจะเป็นข้อเตือนให้ท่านนายกรัฐมนตรีระมัดระวัง เมื่อท่านพูดถึงข้อเท็จจริงอะไรก็ตาม ถ้าไม่ตรงกับความเป็นจริงเหมือนอย่างที่ท่านกล่าวถึงท่านอาจารย์เสนีย์ แม้ไม่เอ่ยชื่อท่านพูดดำเนินขาว ขาวเป็นดำท่านก็เสียหายเราก็ต้องมาพูดในที่นี้จนท่านต้องประกาศว่าท่านไม่เนรคุณก็เป็นเรื่องดี ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่งที่มาจากพื้นที่ภาคใต้ ผมทราบดีครับว่าเราห่วงใย ท่านประธานก็ห่วงใยมาก ท่านศึกษาปัญหานี้มาก แต่ว่าคนที่อยู่กับเขาร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเขามีไม่มากนักหรอกครับ ความห่วงใยมีมากก็จริง แต่เขาเสียงโดดเดี่ยวอยู่ แล้วเราก็ไปตั้งเงื่อนไขให้เขาต้องเผชิญอีก เจ้าหน้าที่ลงไปก็เสียงชีวิต เจ้าหน้าที่ก็ไม่ใช่คนใน ๓ จังหวัดอย่างเดียวไปจากทั่วประเทศ พี่น้องจากภาคอีสาน จากภาคเหนือ จากภาคกลาง จากภาคใต้ที่ต้องเสียชีวิตกับปัญหาในพื้นที่นั้นซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นโดยตัวเขาเป็นผู้ทำผิด แต่เกิดจากเงื่อนไขผิดพลาดในทางการเมืองส่วนหนึ่ง เราไม่อยากให้เงื่อนไขใหม่เกิดขึ้นอีกแล้วครับ กระผมกราบเรียนท่านประธานในเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี เมื่อนานหลายสิบปีก่อนผมเคยตื่นตื่นเพราะถูกกล่าวหาแล้วก็ต้องไปขึ้นประจันกันต่อหน้า -----

พอผู้กล่าวหากล่าวหาเสร็จผมก็บอกไม่น่าเชื่อเลยนะครับ เวลานั้นมาสัก ๓๐ กว่าปี แล้วมาเจอบรรยากาศอย่างนี้อีก ขอเอาตอนท้ายเข้าไปหาต้นนะครับ ผมก็นั่งฟัง เราไปทำอะไรอย่างไรมันอะไรกันหนักหนา การสัมภาษณ์ของผมกับผู้สื่อข่าวมีวันที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ เป็นนายกรัฐมนตรีวันที่ ๖ เพราะฉะนั้นเป็นนายกรัฐมนตรีมาได้ ๒ อาทิตย์ ระหว่างนั้นผู้สื่อข่าวต่างประเทศก็สอบถาม ๆ ลองไปหยิบคนไทยสัก ๑๐๐ คน เอามาถามสิครับ มีคนไทยคนไหนบ้างรู้อย่างที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ได้บรรยายมายาวเหยียดอย่างเมื่อกี้บ้าง ใน ๑๐๐ คนที่หยิบมานั้นมีที่ชื่อนายสมัคร สุนทรเวช อยู่ด้วย ผมรู้อย่างที่ผมพูดก็นับว่ามากพออยู่แล้วที่ท่านลำดับความมานั้นตลอดเลย ตัวเลขผมไม่ได้ผิดพลาดอะไรเลย มีคนเป็นจำนวนหนึ่งไปประท้วงที่ตากใบ วันที่ก็ถูกต้องวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผมไม่ได้เป็นอะไรเลยในบ้านเมืองนี้ แต่ผมก็รู้เท่าที่ข่าวรู้ แล้วผมก็จำของผมตลอดมาอย่างนั้นเอง ตัวเลขถูกต้อง ผมจำได้ถูกต้อง ๖ คนถูกประท้วงไปเรียกร้องให้ปล่อยตัว ๖ คน คนตาย ๗๘ ตัวเลข ๑,๓๐๐ ก็ใช้ได้ ถูกต้องตรงกัน มาถามผมผมก็รู้ อย่างนั้นเวลาผ่านไปก็ปี ๆ ผมก็จำขนาดนั้น ผมก็ตอบคำถามอย่างนั้น จนวันนี้ จนนาทีนี้ ผมไม่เคยรู้เรื่องอย่างที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีเอามาเล่าขอด ๆ ให้ฟังนี้เลย ประทานโทษ ขอถอนขอด ๆ สำนวนอาจจะติดปากไปหน่อย ก็เพิ่งรู้เดี๋ยวนี้ละครับ ท่านอ่านคำให้การ มันเหมือนกับว่าผมรู้อยู่หมดแล้วแล้วยังดันไปพูดอย่างนั้นได้อย่างไรครับ ถ้าผมรู้แล้วไปพูดอย่างนั้นละก็ว่ากันได้เลยครับ นี่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีวันที่ ๖ ๒ อาทิตย์ มีนักข่าวมาสัมภาษณ์ผม ผมตอบอย่างที่ผมรู้ แล้วอย่างไรครับ แล้วก็ก็เป็นอันว่าผมทำให้เสียหายกับบ้านเมือง คือท่านมาบอก ถ้าจะบอกอย่างนี้ต้องบอกว่ารู้ใหม่ที่พูดนั้น มันกระทบกระเทือนเสียหายเพราะข้อเท็จจริงเป็นอีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้ก็พอไหวครับ แต่ว่าเหมือนกับว่าผม พอนั้นปีบปอรับตำแหน่งวันที่ ๖ ต้องรู้หมดทุกอย่างอะไรที่เกิดขึ้นที่ไหนต้องรู้หมดทุกอย่าง แล้วตอบอะไรต้องไม่ผิดพลาดเลย ไม่ได้หรอกครับ ก็แม้แต่วันที่ ๖ ตุลาคม ผมพูดชัดเจนว่าเท่าที่ผมเห็นก็เขาเผากันตายที่สนามหลวง ๑ คน แล้วก็ออกข่าวมาเอิกเกริกเป็นทำนองว่าเขาตายกันอีก ก็ผมไม่เห็นที่อื่นผมจะไปยืนยัน ได้อย่างไรละครับ ไปอ้างว่าที่พูดปารีสผมไม่เถียงเพราะผมไม่เคยไปพูดอะไรอย่างนั้น

แต่อย่างคำพูดที่พูดกันเมื่อสักครู่ตอนเริ่มต้นว่าเนรคุณครับ ผมไม่เนรคุณ แต่ผมจะบอกให้ฟัง พูดไปก็บอกว่าไปแขวะเอาสื่อสารมวลชน ในบ้านเมืองนี้เวลาใครตอบคำถามอะไรแล้วมันจะมีคำที่ออกไปอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการดัดแปลงคำตอบไปเสร็จเรียบร้อยหมดทุกวันนี้ ไปอ่านดูสิครับ พาดหัวทุกตัวเข้า ๆ ก็ไม่ใช่ความจริงที่เกิดขึ้น มันดัดแปลงไปหมด กรณีนั้นผมไม่มีวันไปตำหนิอาจารย์เสนีย์หรอกครับ แต่ผมจะพูดว่าในกรณีเรื่องเขาพระวิหารนั้นข้อเท็จจริงที่รู้กันก็คือว่าเราแพ้เขาเรื่องแผนที่ ถ้าผมจะผิดพลาดก็คงเพียงแต่ว่าเราแพ้เขา เริ่มกันที่ว่าไปยอมรับว่าแผนที่นั้นเป็นของเราตามเส้นทางตามแผนที่เท่านั้นละครับ พอออกมาเขาก็ตีความกันเสร็จเรียบร้อยว่าผมใช้คำว่า ทนายทนายของเราไปยอมรับเรื่องแผนที่ ผมพูดก็ตรงไปตรงมาธรรมดา แล้วคณะกรรมการที่มาเป็นในทางวิชาการที่มาอ่านหนังสือให้ฟังกันก็มีภาษาฝรั่งด้วยว่าเป็นเรื่องของกฎหมายปิดปาก คุณนพดลก็ยังไม่มาเล่าให้ฟังว่าคดีนี้เป็นตัวอย่างที่เขาเอามายกตัวอย่างภาษาฝรั่งจำเพาะเลย ชื่อว่ากฎหมายปิดปาก ผมรู้เหมือนที่คนไทยธรรมดา รู้ว่าเราต้องแพ้คดีเพราะเรื่องแผนที่ ผมพูดไปเท่านั้นละครับ แต่ข่าวออกมาเลยเท่ากับผมอ้างว่าใส่ชื่ออาจารย์เสนีย์ ผมไม่ใส่ครับ แต่ว่าในหนังสือพิมพ์จะออกข่าวอย่างไรนั้นมันกลายเป็นว่าผมว่ากล่าว ผมจะไปว่ากล่าวคนเป็นครูบาอาจารย์ได้อย่างไรครับ ผมกับท่านอดีตนายกรัฐมนตรีชวนก็เรียนหนังสือสำนักเดียวกันมา รู้จักท่านอาจารย์เสนีย์มาเหมือนกัน ไม่มีอะไรจะไปตำหนิติเตียนท่านได้เลย -----

แต่ว่าเวลาผมถูกตำหนิติเตียนผมก็ต้องเถียงว่าคนอย่างผมไม่เนรคุณ ถ้าจะแปลความว่า
 อย่างนั้น มีหลายอย่างที่ผมเวลาที่เข้าสัมภาษณ์ออกไปแล้วไม่ได้ตามไปชี้แจงครับ
 ชาวที่ออกมาที่นั่นมันครบถ้วนหมด คือว่าพูดสิ่งลงบาทมันเป็นอย่างนั้นหมด เขาจัดการ
 ตกแต่งใส่ข้อความให้เสร็จหมด ถ้าเราไม่ได้อ่านก็ไม่ได้แปลคนอื่นอ่านก็กลายเป็นว่า
 เราพูดอย่างนั้นเต็ม ๆ เป็นอย่างนี้ครับ ก็อย่างกรณีตากใบนี้ผมจำตัวเลขไม่มีคลาดเคลื่อน
 กรณีกรือเซะผมอธิบายความได้ชัดเจนเพราะว่าเขาอธิบายความไว้อย่างนั้น เข้าไปในนั้น
 มีรองเท้าใส่ใหม่ ช้างในมี ๓๒ คน แล้วก็คนที่ล้อมอยู่ตรงนั้นตัดสินใจตายไป กรือเซะ
 ผมก็อธิบายแบบนั้น ตากใบก็อธิบายแบบนั้นว่าเขาจับขึ้นไปขึ้นรถหลายคันแล้วจับข้อ
 กันไป แล้วผมก็ยังมีความเชื่อของผมอยู่ คุณหมอพรทิพย์ไม่เชื่อก็ไม่เป็นปัญหา
 ก็เขาพูดกันอย่างนั้นความจำของผมผมก็จำอย่างนั้นแล้วผมก็เล่าอย่างนั้น เหตุเกิด
 วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผมตอนนั้นไม่เป็นอะไรเลยครับ แล้วผมไม่ต้องมารับผิดชอบ
 รายละเอียดอะไรต่าง ๆ จะสอบจะสวนอย่างไรผมไม่เคยรู้เลย ไม่เคยทราบเลยว่า
 อะไรเป็นอะไรอย่างไร แต่ผมทราบในความทรงจำของผมก็คือว่ามีจำนวนถูกต้อง ผมบอก
 ตัวเลขถูกต้อง ผมเข้าใจว่ายืนยันไปแล้วก็ยืนยันเบียด ๆ แล้วก็ล้มทับกันไปแล้วก็ตาย
 แล้วก็บอกการที่ผมไปพูดจาย่างนั้นกลายเป็นว่าผมทำความกระทบกระเทือน ตายจริง
 อย่างนี้ แล้วต่อไปนี้เป็นอย่างไร ต่อไปนี้ต้องประกาศเลยว่าผู้สื่อข่าวต่างประเทศ
 ต้องไม่พูดหมด ในประเทศก็ไม่พูด ไม่พูดมานาน ไม่พูดเป็นเดือนแล้วก็เพราะแบบนี้
 ละครับ ทั้งหมดนี้เวลาว่าไปก็บอกว่าเป็นอย่างไรไปลงสื่อ ก็สื่อมันลงอย่างไรละครับ
 คนไปแปลความใส่ข้อความให้เต็มหมด แปลความให้เต็มเสียหมด ดัดแปลงเติมแต่ง
 ทั้งหมด แล้วคนสัมภาษณ์ก็ไม่ได้อ่าน คนอ่านที่จะเอาไปสัมภาษณ์มันกลายเป็นอย่างที่ว่า
 เพราะฉะนั้นผมก็ขอเรียนนะครับว่าแต่ละข้อแต่ละตอนที่ท่านพูดมาที่ผมก็ต้องขอเรียน
 นิดหนึ่ง ขอชี้แจงนิดหนึ่ง เรื่องกังวลอะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นทั้งหมดนี้บนเขาพระวิหาร
 ก็อธิบายความกันให้ฟัง แต่ว่าผมต้องแสดงความรู้สึกนึกคิด ผมจะต้องพูดถึงว่า
 เพราะสิ่งที่เวลาพูดจากันนั้นพูดกันให้เห็นชัดเจนเลย เหมือนกับว่าต้องคิดเอาคืนมาแล้ว
 ต่อไปนี้ แสดงกันออกมาเต็มหมด จะได้คะแนนอะไรต่าง ๆ คือจำกันได้ใหม่

แต่ผมบอกต้องคิดสิครับว่าบ้านเมืองของเรามีเพื่อนบ้านรอบบ้านเป็นอย่างไร ผมก็อธิบายให้ฟัง แล้วผมก็ต้องบอกจริง ๆ ว่าต้องเสียงดังหน่อยที่ต้องพูดว่าถ้าอย่างนี้บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร ผมแน่ใจนะครับว่าเมื่อผมถูกอภิปรายนั้นก็เพราะเหตุว่าระยะเวลาสั้นก็ไม่มีเนื้อหาอะไรต่าง ๆ แล้วก็กล่าวหาทุจริตเรื่องอะไรก็ไม่มี เพราะฉะนั้นก็เขียนมา เพราะว่าการที่ไม่กล่าวหาทุจริต ไม่อะไรต่าง ๆ ก็เลยจะต้องเขียนมาแล้วแยกออกมา ๙ หัวข้อ แล้วพยายามดึงให้หมด ทั้งหมดนี้จะครับ ผมใช้คำว่า แค่น มันต้องอย่างนั้น เพราะว่ามันไม่น่าก็จัดการทำมาก็อย่างที่ว่านี้ เขียนไปพูดไปทำไป จนกระทั่งสุดท้ายท่านอดีตนายกรัฐมนตรีท่านก็ต้องลงมาแสดงด้วย ลงมาด้วย ผู้ที่อภิปรายวันนี้ถ้าจะมีการให้รางวัลการอภิปรายยอดเยี่ยมคือ คุณบัญญัติ บรรทัดฐาน อย่างนี้เราฟังแล้วก็ไม่มันเลย ฟังได้เลยครับ ฟังแล้วเข้าใจหมด นิด ๆ หน่อย ๆ อยากตอบยังไม่ต้องตอบเลยเพราะนี่คือการอภิปราย หัวท้ายไม่มีใครท้วงเลยครับ นี่ละครับมาตรฐาน ของท่านนายกรัฐมนตรีก็มาตรฐานครับ เสียงท่านห่ม ท่านนุ่มนวล อย่างนี้ไม่มีปัญหา แต่พอถึงตรงที่น้ำจะตื่นตื่นผมคลายความตื่นตื่นหมดเลย เพราะผมเห็น อานอทอปซี (Autopsy : การชันสูตรพลิกศพ) ต่าง ๆ คู่ต่าง ๆ หมด พอเสร็จเรียบร้อย บอกว่าเพราะผมพูดไม่ระมัดระวัง กระทบกระเทือนจิตใจ ต้องนึกถึงญาติพี่น้องเขายังอยู่ ผมไม่ได้เตรียมตัวมาเป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่ว่าผมเป็นได้เพราะว่าผมอยู่ในแวดวงการเมือง แต่การสัมภาษณ์ที่เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วก็ถาม ผมตอบเท่าที่ผมรู้แล้วผมไม่คิดว่าเป็นการเสียหาย จะซีเอ็นเอ็น จะอัล-จาซีราห์ ตามสัญญาตญาณของผม ผมไม่มีมันเลย จะผู้หญิงผู้ชายมาถามอย่างนั้น คำถามถามว่า อายุ หน้าตาดีอ่อน ๆ มาถามเรื่องที่เกิดขึ้น ๓๖ ปีที่แล้ว ผมก็ต้องย้อนถาม สำนวนผมเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาเถอะครับว่าเรื่องอะไรต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ผมอยากจะทำน้อยเดี๋ยวเท่านั้น ไม่อยากจะทำอะไรท่านมากหรอกครับ -----

ผมเองนั้นเมื่อเวลาที่เราไปทำงานทางการเมืองกับคนที่เขาทำปฏิวัติมันก็เหมือนกับ
 ถูกกฎหมายปิดปาก เพราะว่าทางนั้นเขาเชิญคุณธรรมนุญ เทียนเงิน ไป คุณธรรมนุญ
 ไม่รับ ท่านอาจารย์ธานีทรก็เคยสอนหนังสือมา ท่านสอบปากเปล่าผมด้วย ผมไปเป็น
 เพื่อนคุณธรรมนุญท่านก็ถามว่าผมเป็นได้ไหม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการอยู่
 เป็นรัฐมนตรีว่าการ หลุดเข้าไปวงจรมันก็ ๑ ปี นั้นล่ะรับกฎหมายปิดปากผมเลย
 จะทำอะไรก็ไม่ได้ แต่ว่าเมื่อเวลาที่มีเหตุที่ว่ามันเกิดเหตุเป็นอย่างนี้ก็ต้องคิดถึงบ้าง
 สักครั้งว่าระบบที่เรารักกันนักหนา ระบบประชาธิปไตย ระบบที่ไม่อยากให้ใคร ไม่อยากให้
 เผด็จการมายึดครองต่าง ๆ เมื่อเวลาครั้งนั้นก็จะเห็นชอบเห็นงามกันทั้งนั้นผมก็ไม่ว่า
 แต่ว่าทำไมเวลาทางซีกผมเห็นว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญไม่ดีแล้วเราจะขอแก้ ทำไมกลายเป็น
 คนผิดคนร้ายไปได้ได้อย่างไร กลายเป็นคนจุดชนวนความร้ายฉานในบ้านเมืองได้อย่างไร
 ผมยกตัวอย่างให้ฟังผมพูดชัดเจน มาตรา ๓๐๙ ผมบอกไม่เอา มาตรา ๒๓๗ บอกเอามา
 ท่อน ๒ ผมตรงไปตรงมาไม่พูดอะไรอย่างนั้นเลย และที่พูดตรงไปตามมาก็คือว่า
 อีก ๓ เดือนจะแก้ ก็แน่ใจครับอีก ๓ เดือน ก็คิดอย่างนั้นจริง ๆ ในเวลาแถลงนโยบาย
 ก็อธิบายความให้ฟังไว้ว่าเขียนไว้จะตั้งอะไรมาตรวจสอบจะดูแลก็ตั้งใจอย่างนั้น
 แต่อยู่ดี ๆ ก็ไม่ทำ แต่มันมีกรณีทีวินิจัยกันไม่รู้จักแล้วจักรอด ไป ๆ มา ๆ
 คนพรรคพลังประชาชนโดน ต่อไปพรรคชาติไทยโดน ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์
 โดน ๓ พรรคเข้าคิวอย่างนี้ ผมก็บอกอย่างนี้ต้องขอพิจารณาแก้ไข แล้วแก้แล้วตรงนี้
 ไม่หลุดหรือครับ ๓ พรรคนี้จะตายก็ต้องตายครับ แต่ว่าพรรคที่จะเกิดมาวันข้างหน้า
 จะได้รับการแก้ไขคือ มาตรา ๒๓๗ ท่อน ๒ จะได้ไม่มี มันจะได้ปลดปล่อยขึ้นในทางการเมือง
 ก็คิดอย่างนั้นล่ะครับ ก็จึงต้องกลับมาแก้ ก็ไม่เห็นเสียหายนี่ครับ พูดว่าอีก ๓ เดือน
 จะไปแก้ ตอนนี้มีเหตุ มันมีเหตุเราก็จะแก้ตามที่เหตุ แล้วก็เขาเขียนรัฐธรรมนูญ
 มาอย่างนี้ทำไมการขึ้นสมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่ดีหรือครับ ก็ประทับประคองธงเขียว
 ธงเหลือง ว่ากันแทบตาย ดินะครับ แล้วก็ยังใช้ดี ๆ มันก็ยังดีอยู่ แต่ว่า ๓ ปีแรกไม่ได้ใช้
 เพราะคุณชวลิตท่านลาออก มาใช้เอากันแบบใหม่ มีนักการเมืองเศรษฐกิจมาเล่นการเมืองเข้า
 ก็เป็นอย่างนี้ ผมพูดหลายหนพูดในที่สาธารณะเลยว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ถ้าพรรคประชาธิปัตย์

๑๗๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๗๖/๒

ชนะเลือกตั้งการเมืองเมืองไทยจะไม่ใช่เป็นอย่างนี้เลย ก็จะไปด้วยดี พรรคประชาธิปัตย์จะเป็นคนใช้รัฐธรรมนูญ ใช้เป็นใช้ไม่เป็นไม่รู้แต่จะไม่มีเรื่องเลย แล้วผมก็พูดที่ไหน ผมปาฐกถาผมบอกว่ามันเป็นเวอร์จริง ๆ ถ้าพรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือก ๑๒๖ เสียง ก็จะไม่มีการเลือกตั้ง ได้รับ ๑๒๖ เสียง ก็อภิปรายรัฐมนตรีได้ทั้งฝูง นายกรัฐมนตรี ๒๐๐ เสียง มากไป ถ้า ๑๒๖ เสียง ได้ทั้งฝูงสถานการณ์ก็มีลมหายใจก็รอดกันไป แต่มันออกมา ๑๒๓ เสียง อภิปรายไม่ได้เลย มันกลายเป็นว่ารัฐบาลนี้วิเศษใหม่ แต่เขาไม่ได้เขียนรัฐธรรมนูญนะครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขาไม่ได้เขียนหรือคนอื่นเขียน เขาเป็นเศรษฐีมาเล่น เขามีความคิดใหม่มา ผมปาฐกถาเรื่องการเมืองผมพูดชัดเลย เป็นการเทียบเคียงกันระหว่าง ๒ คนกับผม ออกชื่อ คุณชวน หลีกภัย ออกชื่อ คุณทักษิณ ชินวัตร ผมบอก ๒ สไตน์นี้เห็นชัดเลย คุณชวนท่านบริหาร ๓ ปี ผมเรียกเป็นราชการนิยม คุณทักษิณเรียกว่า เป็นเหมือนกับพาณิชย์นิยม ผมเวลาพูดใช้ภาษาฝรั่งเป็น คอมเมอร์เชียล (Commercial) อันหนึ่งเป็นบิวโรคราซี (Bureaucracy : ระบบราชการ) ๒ ท่านนี้เห็นชัดเลยครับ คิดแบบท่านนายกรัฐมนตรีชวน ปลอดภัยร้อยเปอร์เซ็นต์ คิดแบบนายกรัฐมนตรีทักษิณ เสียง ผมพูดทางการเมืองเหมือนกันผมก็พูดอย่างนี้ ไม่มีอะไรรึอื่นเลยครับ แล้วอยู่มาวันหนึ่งมันก็พลิกบ๊ีบกันมาเพราะเหตุว่า เพราะนายกรัฐมนตรีนี่แล้วไม่ระมัดระวังตัว คนรอบตัวไม่ดี เขาเห็นเขารู้ชัดกันอยู่ แล้ววันหนึ่งก็เล่นกันจนกระทั่งต้องปลิดชีวิตทิ้ง แล้วก็ทหารเข้ามา ท่านนั้นละครับ แต่ตอนความเจ็บช้ำน้ำใจผมไม่ได้อะไรกับเขาด้วย ผมไม่อยู่ในแวดวงการเมือง ผมพ้นไปแล้วครับ ผมเป็นวุฒิสมาชิกได้รับเลือกอยู่ได้ ๕ เดือน เขามาปลิดผมทิ้ง เพราะฉะนั้นเมื่อเวลามีคนมาชวนผมก็ต้องบอกว่าผมรับคำชวนเพราะผมเสียหายเหมือนกัน ยังอยู่ในสถานะก็ทำได้ ความจริงเขาชวน ๒ คน เขาชวนคนอื่นก่อน แต่คนอื่นไม่ยอมรับเขาถึงมาชวนผม ผมก็บอกผมไปถือธงให้ผมจะดูแล แล้วผมทำงานการเมืองจริง ๆ ผมกระโดดลงไปทำเต็มตัว ก็สิทธิของผมครับ คนเขาเคยเป็น ส.ส. มาแล้ว เขามารวมกันมันก็ไม่ค่อยยากเท่าไร แต่ว่าก็ต้องสู้ ก็ต้องเห็นเลย ความไม่เรียบร้อยที่มาผมไม่อยากจะพูดอะไรอื่น แล้วก็ดำเนินกิจกรรมกันมา -----

๑๗๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๗/๑

แต่ว่าเดินมาด้วยกันอย่างนี้ก็เห็น แต่ฟังท่านหัวหน้า ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีพูดแล้ว บอกว่าให้เคารพกฎเกณฑ์ ให้เคารพที่มาที่ไป ผมเคารพที่มาแบบที่มันไม่เข้าท่าไม่ได้หรอก รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมก็ไม่ลงคะแนน แต่ผมก็บอกว่าพอใช้ได้ก็ใช้สิครับ แต่อำยนี้ ฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ทิ้งไป ตอนฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไม่มีใครว่าเลย แต่พอจะ ขอเขียนใหม่เขียนไม่ดี พอจะขอแก้กลายเป็นความผิด กลายเป็นความพัวพัน ผมถึงได้ สลัดความพัวพัน ผมพูดได้อย่างไร พูดเป็นครั้งแรกเลยคนที่พูดว่าจะเอามาตรา ๒๓๗ อันเดียวนั้น ชื่อ นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี จะแก้มาตรา ๒๓๗ อันเดียว ผมให้สัมภาษณ์ มาแต่ไกลเลย นพดล ปัทมะ ให้สัมภาษณ์ตรงกันเพราะเขาอยู่ต่างประเทศ ผมอยู่ใน ประเทศ ผมบอกมาตรา ๓๐๙ ไม่เอา ไม่เอาครับ เพราะรู้ว่าถ้าแก้ได้ก็ต้องถูกตีความ กันอีกว่าไม่ได้ประโยชน์ เราต้องการจะแก้ผมพูดชัดเจนใครฟังก็เข้าใจ ผมบอกผมไม่ชอบ อย่างพวกเขตละคน คนละเขต ดันกลับไปพวงเล็ก ๔๐๐ คน ดี มาตรา ๑๕๗ ใคร ๆ ก็อยากแก้อันนี้ วุฒิสมาชิกเหลือมกัน ๗๖ ๗๔ ใคร ๆ ก็อยากแก้อันนี้ มีหลายข้อเมื่อเข้านี้ ท่านสมาชิกเขาวินก็บอกอยากจะแก้มาตรา ๑๗๐ กว่าอะไรก็ไม่ทราบได้ ต่างคน ก็ต่างเห็นแต่ว่าเรามีสิทธิจะบอกให้เคารพในหลักเกณฑ์ หลักเกณฑ์ที่เขียนไว้ไม่ได้ ผมเคารพไม่ได้หรอกครับ แล้วการยื่นขอแก้ก็ไม่ได้เป็นการทำลายบรรยากาศ แต่ว่าการหาเหตุเอากันอะไรต่าง ๆ ฟังแล้วก็เอาเถอะครับ ผมก็บอกเลยว่าก็เอาเถอะ เขียนญัตติอย่างนี้ก็ต้องรุนแรงอย่างนี้มีอะไรแปลก ๆ ขุดเอามาว่ากล่าวกัน ผมก็บอก ผมไม่วิจารณ์หรอกครับ ถ้าเผื่อว่าพรรคพวกด้วยกันไม่อาย ผมอาย เสร็จแล้วก็มาเจอ ปราบฏกการณ์มีหม่อมมาตรวจกันกลางสภา คุณบัญญัติอภิปรายถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ไม่มีใครทักท้วง เพราะฉะนั้นที่ผมท้วงท่านอดีตนายกรัฐมนตรี เพราะว่าผมไม่เคยรู้สิ่งที่ ท่านพูดเลย และผมมีสิทธิจะพูดเต็มที่ เหตุเกิดวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ผมไม่มีอะไรจะทำเลยครับ และต่อมาผมก็มาทำงานโทรทัศน์ซึ่งผมไม่ได้รับรู้เรื่องนี้เลย แล้วผมก็ให้สัมภาษณ์ตามความรู้เดิมของผม ขอพูดแค่นี้ละครับไม่ได้วทวนไม่ซ้ำซาก แต่ขอให้รู้ว่าการจะโยงโยกกล่าวหาท่านทำได้ครับ แต่ผู้คนที่บ้านทั้งเมืองฟังเขาคงจะต้อง รู้ครับว่านี่จะเอากันอย่างนี้ก็เอาสิครับ ขอขอบคุณครับ

๑๗๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๗/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านที่ปรึกษาครับ

นายชวณ หลีกภัย (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็เกริ่นเอาไว้ตั้งแต่ต้นนะครับว่า ถ้าสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่าพวกเขาตายเพราะล้มทับกันเอง ถ้าท่านไม่ทราบผมพอเข้าใจ แต่ว่าถ้าท่านทราบแล้วท่านยังไปกล่าวหาว่าเขาล้มทับกันเอง ไม่ใช่เพราะมีการเอาคนเหล่านี้ขึ้นไปซ้อนทับกัน อย่างนี้ถือว่าท่านบิดเบือนแล้ว แต่เมื่อท่านยอมรับว่าสิ่งที่ท่านพูดให้สัมภาษณ์ขณะนั้นท่านไม่ทราบมาก่อน ผมเข้าใจครับ ถ้าอย่างนั้นเรามีทางออกก็คือว่าผมเสนอแนะนะครับ เพราะว่าท่านได้พูดไปแล้วมันกระจายไปทั่วโลก อัล-จาซีราห์ออกอากาศ ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องปรับข้อเท็จจริงที่ท่านพูดไว้ว่า ความจริงแล้วข้อเท็จจริงเกิดขึ้น จริง ๆ มันคืออะไร กระผมว่าจะมีส่วนที่ลดความรุนแรงของความรู้สึกของพี่น้องเราที่เขาอยู่ในฐานะที่ดูเหมือนว่าได้รับเคราะห์กรรมตายแล้วก็ยังถูกบิดเบือนอีก ผมไม่เข้าใจ อันเดี๋ยวก็คือเมื่อท่านไม่รู้แล้วทำไมไปยืนยันว่าล้มทับตาย ผมเสนออย่างนี้ครับ ถ้าทำได้จะเป็นประโยชน์ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานครับ ผมไม่รู้ แล้วผมรู้เท่าที่รู้ผมก็พูดเท่าที่รู้ แล้วอย่างไรละครับ ไม่รู้ถึงไปยืนยัน ก็ผมรู้เท่าที่ผมพูดไปนั่นละครับผมก็พูด ถ้าเมื่อผมฟังวันนี้แล้วผมยังไปยืนยันนั่นละครับผมเป็นคนเลวจริง เป็นคนทำให้เสียหายจริง นี่ผมไม่เคยรู้เลย ไม่เคยรู้ว่ามีการตรวจสอบออกทอพีซี ไม่เคยรู้เลย เพราะฉะนั้นผมไม่รู้ครับ เมื่อไม่รู้แล้วผมพูดตอนนั้นว่าผมไม่รู้เลยผมก็พูดไป แต่ถ้าเป็นความเสียหายผมจะหาคนที่เขาอธิบายความให้ฟัง ต้องโปรดกรุณาเข้าใจด้วยว่าเรื่องพรรคอย่างนี้ไม่มีทางเลยครับว่าจะเป็นพฤติการณ์พฤติกรรมผมที่ทำอะไรให้เสียหาย ไม่รู้จักเสียหาย ขอบพระคุณที่ให้ข้อมูลครับ

๑๗๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๗๘/๑

(นายเจอะอามิง โตะตาหยง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนพดล
คุณเจอะอามิงมีอะไร

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์
ในกรณีเหตุการณ์ของผู้เสียชีวิตตากใบเป็นเรื่องที่อยู่ในพื้นที่ที่ผมรับผิดชอบอยู่
ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีสัมครได้ให้สัมภาษณ์ความรู้สึก
ของพี่น้องประชาชนเขามีความรู้สึกต่อท่านนายกรัฐมนตรี เขามีความรู้สึกว่านายกรัฐมนตรี
ไม่ให้เกียรติและไม่รักษาศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเขา โดยเฉพาะในประเด็นที่
ท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปพูดถึงว่าคนเสียชีวิตเพราะเดือนอะไรนั้นไม่รู้ เสียชีวิตเพราะไม่ได้
ทานอาหาร ผมเรียนอย่างนี้ว่าการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้จากความรู้
นี้ละครับนำไปสู่ปัญหาเพิ่มขึ้น สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีชวน ท่านที่ปรึกษาชวน หลีกภัย
ได้พูดถึงนั้นเป็นข้อเท็จจริง การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ถ้าไม่รู้จริงก็ควรพูด
น้อย ๆ หน่อย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ
เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนนิดเดียวเท่านั้นเอง บัดนี้ในความดูแลของผมในระยะเวลา
๔ เดือนที่ผ่านมา เมื่อวานขึ้นนี้ผมก็เอาสถิติมาอ่าน มันเปลี่ยนแปลงไปครั้งต่อครั้ง
อยู่ในทางดีขึ้น แต่เวลาเขาไม่พอใจเขาก็อาละวาดสักทีหนึ่ง แล้วเราบอกว่าเราไม่เคย
ประกาศชัยชนะอะไรเลย ก็พยายามถ่อมตัว ความเปลี่ยนแปลงมันเปลี่ยนแปลงไม่ใช่
เพราะฝีมือผมนะครับ เพราะคนที่เขาทำหน้าที่และผมเป็นหัวหน้าอยู่ เขาทำหน้าที่
ของเขาก่อนตั้งแต่เดือนตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ เขาทำงาน
มาแล้ว ๔ เดือน แล้วผมก็มาต่ออีก ๔ เดือน ในระยะเวลาแค่ ๔ เดือนที่ผ่านมานี้ก็อาจจะ
เป็นโชคดีของผมหน่อย แต่ความจริงมันดีมาก่อนแล้ว ๔ เดือน มันค่อยยังชั่วขึ้น

๑๗๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิเวศ ๗๘/๒

มันเบาบางขึ้น ผมลงไปเยี่ยมทางใต้ผมก็สงวนถ้อยคำ ผมไปวัด ผมต้องไปมัสยิด ต้องไปมัสยิดก่อนวัดด้วยผมก็ไป ผมแวะเยี่ยมทหารอะไรต่าง ๆ ผมทำหน้าที่ผม แล้วถ้อยคำผมก็ไม่ได้พูดจาโผงผาง ผมได้รับการแนะนำมาผมบอกว่าผมก็ต้องทำหน้าที่ ถ้าผมไปผมก็จะไปอีก สำคัญที่สุดก็คือได้ทำแล้วครับ แต่ที่พูดกันชัด ๆ อธิบายความหยก ๆ ว่าไม่รู้แล้วก็มาขอร้องเอาคำว่า เพราะไม่รู้นี่แหละทำให้เสียหาย อ้าว ถ้ารู้แล้วยังทำอีกสิครับ ถึงจะเสียหาย นี่ไม่รู้มันมีอะไรอยู่อย่างไร คือการให้สัมภาษณ์แบบนี้ผมไม่ได้คิดว่าผมได้ทำอะไรเสียหาย แต่ว่าถ้าหากมันเกิดความเสียหายเพราะอย่างนั้น ผมก็ขอบคุณที่เอาข้อมูลมาให้ แล้วก็หาทางจะบรรเทาอันอย่างไรสุดแท้แต่ แต่ข้อสำคัญสุดท้ายยืนยันเป็นทำนองว่าไม่รู้ทำให้เสียหาย ไม่ครับ ผมมาอยู่ ๔ เดือน ผมไม่ได้ทำอะไรให้เสียหาย ตรงกันข้ามสถานการณ์ดีขึ้นด้วย เรื่องอย่างนี้ผมระมัดระวังมากในเรื่องภาคใต้ แล้วผมเองต้องเป็นคนรับผิดชอบหัวแถว แต่คนรอง ๆ ไปเขาดี ผมไม่ได้ลงไป แต่ผมก็ประชุมครับ แล้วจะขออะไรจะทำอะไรผมอนุมัติทั้งนั้น ทุกอย่างจะทำให้หมด แต่ว่าวันนี้ประหลาดใจว่าเวลาที่หาญตัดใจอย่างนี้มาแล้วก็มาโดนอันนี้เข้า ก็ไม่ว่าอะไรหรอกครับ ก็ตื่นตื่นตอนแรก แล้วก็คลายใจว่าผมต้องยืนยันว่าผมไม่รู้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนพดล

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวครับ ให้ทางฝ่ายรัฐบาล
ท่านขอร้อง ท่านมีสิทธิที่จะ

นายเทพไท เสนพงศ์ (นครศรีธรรมราช) : ประเด็นผมเกี่ยวพันกับ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งก่อนครับคุณเทพไท
เดี๋ยวจบแล้วจะให้คุณต่อ

นายอันวาร์ สาและ (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ แล้วผมละครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เช่นเดียวกันครับ

นายอันวาร์ สาและ (ปัตตานี) : ขอขอบคุณครับ

๑๗๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๗๘/๓

นายนพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นพดล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ความจริงกระผมไม่อยากจะใช้เวลาของสภามาก เพราะมีสมาชิกพรรคฝ่ายค้านหลายท่าน
ที่ยังรอการอธิบาย แต่เนื่องจากมีสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ๒ ท่าน ได้สอบถามเรื่องปราสาท
พระวิหาร โดยมีท่านแรกก็คือ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี บรรทัดฐาน ผู้ซึ่ง
ผมเคารพนับถือ อีกท่านหนึ่งก็คืออดีตนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นผู้ใหญ่
ที่ผมให้ความเคารพเป็นอย่างสูง ผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี
ชวน หลีกภัย ได้พูดคุย ได้พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องบันทึกความตกลงเรื่องการปักปันเขตแดน
ที่มีการเซ็นระหว่างไทยกับกัมพูชา -----

- ๗๘/๑

๑๗๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๗๙/๑

ในช่วงที่หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น เป็นความจริงที่มีการเซ็นเมื่อปี ๒๕๔๓ ซึ่งในขณะนั้นตัวกระผมเองเป็นเลขาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สิ่งที่เราเซ็นเอกสารฉบับนี้เป็นบันทึกความตกลง ในแง่ของการปักปันเขตแดน เป็นเพราะที่เราตระหนักว่าระหว่างไทยกับกัมพูชามีปัญหา เรื่องพื้นที่ทับซ้อน อย่างที่ผมกราบเรียนไปครับว่าพื้นที่ทับซ้อนมันเกิดขึ้น เพราะเรายังยืนยันว่าเส้นเขตแดนของเราใช้แนวสันปันน้ำ แต่กัมพูชาใช้เส้นเขตแดนอื่น ที่เขาอ้างว่า คำวินิจฉัยของศาลโลกตัดสินให้เขาใช้เส้นเขตแดนนั้นซึ่งไม่ตรงกัน อันนี้เราก็ก่อนยืนยันว่า เรายังใช้เส้นเขตแดนของเราอยู่ จึงมีปัญหาเรื่องต่างฝ่ายต่างอ้างสิทธิในพื้นที่นั้น ซึ่งที่เรียกว่าพื้นที่ทับซ้อน ๔.๖ ตารางกิโลเมตร ข้อตกลงนี้เป็นการยืนยันครับว่าพื้นที่ ทับซ้อนนั้นมีอยู่ จึงมีข้อตกลงในแง่ของการปักปันเขตแดนกันทางบก ที่นี้มีประเด็นเดียว ที่ผมอยากจะกราบเรียนตอบข้อซักถามของ ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรีนายทักษิณ ชินวัตร ผู้ซึ่งผมเคารพรัก เป็นอย่างสูง ก็มีประเด็นที่ท่านพูดในทำนองที่ว่าฝ่ายการเมืองไปขอให้กองกำลังสุรนารี ไม่ให้ดำเนินการบางประการในแง่ของการผลักดันหรือแง่ของการจัดการในพื้นที่ทับซ้อนนั้น ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าฝ่ายการเมือง ผมไม่ทราบว่าฝ่ายการเมืองในช่วงใด แต่ถ้าเป็นในช่วงที่กระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และฝ่ายการเมืองไม่เคยที่จะไปขอให้ทางกองกำลังสุรนารีได้ไปดำเนินการใด ๆ ที่ไม่ควร กระทำ การดำเนินการในพื้นที่กระทรวงการต่างประเทศไม่มีความชำนาญเท่าทหาร หรือเพื่อนทหาร หรือเพื่อนทหารพราน หรือตำรวจตระเวนชายแดนที่อยู่บริเวณพื้นที่ เพราะฉะนั้นเราจะไม่เข้าไปก้าวก้าวครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าไม่มีการเข้าไปสั่งการ จากฝ่ายการเมืองให้ไประงับหรือยกเว้นไม่ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนั้นในทาง ตรงกันข้ามบันทึกช่วยจำหรือเอด-เมมัวร์ (Aide-memoire) ที่เพื่อนสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ได้เอามาอภิปรายเมื่อวานนี้ ในเรื่องของการคัดค้านการบุกรุกพื้นที่ทับซ้อนของเรา ในวันที่ ๑๐ เมษายน ที่ไปยื่นนั้นเป็นเพราะผมเป็นคนสั่งการให้ไปยื่นคัดค้านครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ทางกระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการปกป้องอธิปไตย และคัดค้านในเรื่องของการบุกรุกพื้นที่ทับซ้อนมาอย่างต่อเนื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ

๑๗๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๗๙/๒

สำหรับประเด็นที่ท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ได้ซักถามผม แล้วขอให้ผมตอบมีอยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องแรก ถามว่าทำไมพูดในทำนองว่ากระทรวงการต่างประเทศไปเร่งรีบ รวบรวม ตัดความ ต้องใช้คำว่า รวบรวมตัดความไปเซ็นเอกสารหรือไปสนับสนุนให้มีการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหาร เนื่องจากท่านถามอีกครั้งหนึ่งผมก็เลยจำเป็นที่จะต้องชี้แจงที่ประกอบอีกครั้งหนึ่งครับ เพื่อให้พี่น้องประชาชนที่ติดตามการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบข้อเท็จจริงครบถ้วน ผมกราบเรียนในเบื้องต้นว่า กระทรวงการต่างประเทศได้ปกป้องอธิปไตยและดินแดนของไทยครับ ไม่ได้ทำให้ไทยเสียดินแดนตามที่มีหลายท่านได้เข้าใจคลาดเคลื่อน กราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่า แผนที่ที่ทางกัมพูชาได้ขอทะเบียนตัวปราสาทในครั้งต้น ก็คือมีตัวปราสาทแล้วก็มีพื้นที่ทับซ้อนอย่างที่ผมได้นำเสนอเมื่อคืนนี้ตอน ๕ ทุ่ม ซึ่งพี่น้องคนไทยหลายคนก็อาจจะเข้าใจมาแล้ว พื้นที่เส้นเขตสีแดงคือพื้นที่เส้นเขตแดนของไทย กรวยสีเขียวนี้คือพื้นที่ที่ทางกัมพูชาประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นตัวปราสาทบวกพื้นที่ทับซ้อน ที่เราอมรับไม่ได้แล้วก็คัดค้านอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นเพราะว่านอกจากตัวปราสาทซึ่งเป็นของกัมพูชาแล้วยังเข้ามาในพื้นที่ทับซ้อนของประเทศไทย กล่าวในภาษาชาวบ้านก็คือ นอกจากจะขึ้นบ้านของท่านแล้วยังมารุกล้ำสนามหญ้าของบ้านเรา อันนี้ขยายใหญ่ให้ดูชัดเจนก็คือเขาขอขึ้น ๑ บวก ๒ นะครับ ๑ ก็คือตัวปราสาท ๒ คือพื้นที่ทับซ้อน ถ้าเขาขึ้น ๑ อย่างเดียวเราไม่คัดค้านครับ เพราะตัวปราสาทเป็นกรรมสิทธิ์ของเขาตามคำวินิจฉัยของศาลโลก -----

๑๗๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๘๐/๑

แต่ในเมื่อเขาขึ้นรถล้าเข้ามาในพื้นที่ทับซ้อน นั่นจึงเป็นสาเหตุที่เราต้องคัดค้านมาอย่างต่อเนื่อง เพราะพื้นที่ทับซ้อนสีม่วงนี้เป็นพื้นที่ที่ประเทศไทยอ้างว่าเรามีอธิปไตยแล้วเรายืนยันมาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่เราจะต้องเจรจาเพื่อที่จะให้กัมพูชาได้เปลี่ยนแปลงจำกัดการขึ้นทะเบียนตัวปราสาทเฉพาะตัวปราสาทพระวิหารซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของกัมพูชา การเจรจามาอย่างต่อเนื่องและได้ข้อยูติว่ากัมพูชาจะต้องไปเปลี่ยนแปลงแผนผัง แผนที่ทุกอย่างที่เคยขึ้นและเป็นการละเมิดอธิปไตยของประเทศไทยออกไปจึงทำแผนผังขึ้นมาใหม่ตามสิ่งซึ่งผมได้นำเสนอท่านประธานเป็นแผนผังจะเรียกเป็นแผนที่หรือแผนผังมันก็คือแผนผังละครับ ก็คือการกำหนดขอบเขตของตัวปราสาท ซึ่งเมื่อทางกระทรวงการต่างประเทศได้รับแผนผังมาแล้วเราไม่มีความสามารถในการที่จะไปตรวจหรือครบว่าแผนผังนี้ล้าเข้ามาในพื้นที่ดินของประเทศไทยหรือไม่ ก็จึงให้ทางกรมแผนที่ทหารไปตรวจสอบ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราจำลองภาพนี้ก็จะเห็นได้ชัดว่าตัวปราสาทคือหมายเลข ๑ พื้นที่ทับซ้อนคือหมายเลข ๒ สีม่วง กัมพูชาได้ยืนยันชัดเจนจากแผนผังที่ส่งเข้ามาใหม่ก็คือว่าไม่มีการล้าเข้ามาในพื้นที่ทับซ้อนแต่อย่างใดทั้งสิ้น ก็คือขึ้นเฉพาะหมายเลข ๑ ไม่เอาหมายเลข ๒ กล่าวโดยสรุปก็คือขึ้นเฉพาะตัวบ้านเขาไม่มีสนามหญ้าบ้านเราพังไปด้วย นี่ครับท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านคือ ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน นี่คือสิ่งซึ่งไม่ใช่กระทรวงการต่างประเทศเป็นคนทำคนเดียวหรือครับ เราได้ร่วมทำกับกองทัพไทย เราได้ร่วมทำงานกับกรมแผนที่ทหาร แล้วท้ายที่สุดกัมพูชาจึงยอมที่จะขึ้นทะเบียนเฉพาะตัวปราสาทอย่างเดียว สิ่งนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าความสำเร็จของการทำงานของรัฐบาลจึงเป็นความสำเร็จที่เราได้จำกัดการขึ้นทะเบียนเฉพาะตัวปราสาทแล้วเรารักษาอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนและดินแดนของไทยได้ เพราะเราจำกัดให้การขึ้นทะเบียนจำกัดเฉพาะตัวปราสาทซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของกัมพูชาและไม่รถล้าเข้ามาในพื้นที่ของไทย เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านว่าทำที่ดังกล่าวเหล่านี้เป็นทำที่ที่กระทรวงการต่างประเทศได้นำเสนอให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ และได้นำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และผมจึงมีอำนาจที่จะไปลงนามในคำแถลงการณ์ร่วม

ซึ่งไม่ได้เป็นสนธิสัญญาดังที่ผมได้กราบเรียนเมื่อวานนี้ จึงไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๙๐
วรรคสอง เรื่องทั้งหมดก็มีเท่านี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าถ้าหากมีเพื่อนสมาชิกสงสัย
อีกครั้งหนึ่ง ผมก็คงจะขอถือโอกาสได้ชี้แจงหลังจากที่เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิก
พรรคฝ่ายค้านได้อภิปรายเพิ่มเติมครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทางฝ่ายประชาธิปไตยยกมือ
หลายท่านเหลือเกินครับ เมื่อก็มี ๓ ท่าน แล้วผมอยากจะถามวิป ประธานโทษครับ
ท่านอดีตหัวหน้าพรรค ท่านบัญญัติ เชิญท่านก่อนครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ความจริง
ประเด็นของผมมีนิดเดียวเท่านั้นเองครับ คือเมื่อคืนนี้ผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ ท่านบอกว่าเหตุผลสำคัญที่ทำให้ท่านจำเป็นต้องเร่งสนับสนุน
ให้กัมพูชาจดทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกหลังจากที่มีการเจรจา
เรื่องแนวเขตกันใต้เรียบร้อยแล้วตามสมควร เพราะท่านเกรงไปว่าถ้าไม่ทำเช่นนั้น
ก็อาจจะมีความประมาทมากไป เพราะว่าเท่ากับมีการทิ้งคำขอจดทะเบียน
ปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกเดิมที่มีอาณาเขตครอบคลุมมาถึงพื้นที่ทับซ้อนด้วย
ท่านเกรงไปว่าการปล่อยทิ้งไว้เช่นนั้นอาจจะมีความประมาทมากไปหรือไม่
เพราะไม่แน่ใจว่าท้ายที่สุดองค์การยูเนสโกอาจจะตัดสินใจรับจดทะเบียนในแบบนั้น
ไปก็ได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับเราเสียดินแดน ท่านบอกว่าเพราะฉะนั้นที่ท่านทำไป
เท่ากับท่านได้ช่วยกันรักษาดินแดนของประเทศไทยไว้แล้วส่วนหนึ่ง ท่านพูดข้างนอก
ถึงขนาดว่าท่านควรจะได้รับดอกไม้แทนก่อนอิฐอะไรทำนองนั้น กระผมก็เลยเกิดข้อสงสัย
ขึ้นมาว่าเป็นไปได้หรือ -----

เพราะผมคิดว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้เลยว่า ถ้าเราร้องคัดค้านไปยังองค์การยูเนสโก บอกให้รู้ว่าคำขอจดทะเบียนที่ยื่นคาราคาซังไว้นั้น ส่วนหนึ่งได้ผนวกเอาดินแดนของประเทศไทยเข้าไปด้วย ผมไม่เชื่อว่าองค์การยูเนสโกจะด่วนตัดสินใจเมื่อทราบข้อคัดค้าน ผมก็เลยถามต่อว่า มันเคยมีตัวอย่างใหม่กว่ากรณีเช่นนี้เขาไม่ฟังเสียงคัดค้าน แล้วก็ตัดสินใจยอมรับจดทะเบียนไป แล้วเขามีอำนาจตามกฎหมายไหนที่จะมาผนวกเอาดินแดนเราเข้าไปเป็นมรดกโลกร่วมกับของคนอื่นในขณะที่เราไม่เต็มใจ ผมคิดว่านั่นส่วนหนึ่ง

คำถามข้อที่ ๒ ซึ่งผมไว้เช่นเดียวกันก็คือว่า จนกระทั่งบัดนี้เราเข้าใจแล้วหรือยังว่าทำไมในขณะที่เราพยายามเจรจากับกัมพูชาเพื่อขอทำเรื่องนี้ร่วมกัน แล้วทำไมกัมพูชาถึงไม่ยอม โดยขอทำฝ่ายเดียวเท่านั้น เท่านั้นละครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะตอบใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายนพดล บัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล บัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านในประเด็นแรกก่อนที่บอกว่า ถ้าหากปล่อยให้เนิ่นช้าไป จะเสียหายหรือไม่ แล้วทางยูเนสโกจะเดินหน้าขึ้นทะเบียนหรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า เนื่องจากคำขอที่ทางกัมพูชาได้ยื่นไว้อย่างที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้มีทั้งตัวปราสาทแล้วก็พื้นที่ทับซ้อน ที่นี้เราได้คัดค้านที่ประเทศนิวซีแลนด์เมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว ปี ๒๕๕๐ แล้วประเทศไทยก็ประสบความสำเร็จในการคัดค้าน จนกระทั่งเลื่อนไปพิจารณาที่ควิเบกในเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๕๑ อาจจะเป็นความเชื่อของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเองครับว่าถ้าคัดค้านอีกครั้งหนึ่ง ทางยูเนสโกหรือคณะกรรมการมรดกโลกจะเลื่อนออกไป แต่ถ้ามันไม่เป็นไปตามความเชื่อของท่านใครจะรับผิดชอบครับ กระทรวงการต่างประเทศก็ต้องรับผิดชอบอยู่ดี ถ้าสมมุติว่าคณะกรรมการมรดกโลก ๒๑ ประเทศ หรือยูเนสโกเดินหน้าอนุมัติการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารบวกกับพื้นที่ทับซ้อนของไทย ใครรับผิดชอบครับ กระทรวงการต่างประเทศก็ต้องรับผิดชอบ

๑๘๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๘๑/๒

และทำไมโอกาสที่จะเกิดขึ้นเช่นนั้นเป็นไปได้ครับ เป็นเพราะว่าประเทศไทยได้คัดค้านมา ปีหนึ่งแล้วที่ประเทศนิวซีแลนด์ เขาเลื่อนมา ๑ ปีแล้ว แล้วเขาตั้งหน้าตั้งตาที่จะพิจารณา ในคราวนี้ เราก็มีการข่าวครับ เราก็มีข้อมูลพอสมควรว่าถ้าเราไม่รีบคัดค้าน ไม่รีบทักท้วง ไม่รีบให้กัมพูชาจำกัดการขึ้นทะเบียนตัวปราสาทโดยไม่รुकล้ำพื้นที่ของเรา โอกาสที่เขาจะ เดินหน้าขึ้นทะเบียนมีสูงครับ ผมอยากจะกราบเรียนเหตุผลที่ทำไมทางคณะกรรมการ มรดกโลกอาจจะเดินหน้าทุกครั้งที่เราคัดค้านเรื่องพื้นที่ทับซ้อน คณะกรรมการมรดกโลก จะพยายามพูดในทำนองที่ว่า ข้อ ๑๑ วรรคสามของอนุสัญญา มรดกโลกบอกว่าการขึ้นทะเบียนมรดกโลกของสถานที่ที่มีรัฐมากกว่า ๑ รัฐ อ้างสิทธิเหนือดินแดนอธิปไตย หรือเขตอำนาจรัฐ จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิของรัฐที่เป็นผู้พิพาท เขาคิดว่าแม้จะ ขึ้นทะเบียนตัวปราสาทหรือมีพื้นที่ทับซ้อนไปด้วย ก็อาจจะไม่กระทบกระเทือนถึง สิทธิของไทยบนพื้นที่ทับซ้อน คล้ายกับว่าเขาคิดว่าอนุสัญญา ข้อ ๑๑ (๓) หรือวรรคสาม มันช่วยคุ้มครองไทยอยู่แล้วจึงไม่มีปัญหาในการที่จะขึ้นทะเบียนตัวปราสาททวงพื้นที่ ทับซ้อน ซึ่งความเห็นนี้ไม่สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะ ที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมไม่เอาอธิปไตยของไทยไปเสี่ยง หรือไปตายเอาดาบหน้าครับ นี่จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เราจึงจำเป็นต้องเร่งรัดในการ เจริญและขอให้ทางกัมพูชาได้จำกัดการขึ้นทะเบียนเฉพาะตัวปราสาท เรื่องก็มีเท่านี้ครับ ท่านประธาน กราบขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริง เมื่อคืนเสียดยว่าท่านรัฐมนตรีไม่อยู่นะครับ ผมก็ตั้งใจว่าจะใช้เวลาช่วงนั้น จะได้ไม่กระทบกระเทือนรัฐมนตรีท่านอื่น จึงจะขอตัดหลายประเด็นเลยซึ่งสืบเนื่องจาก คำชี้แจงของท่าน แต่ขอซักถามสั้น ๆ เพียงไม่กี่ประเด็นนะครับ ----- ๘๒/๑

๑๘๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๘๒/๑

ขอถามครับว่าเหตุใดท่านจึงอ้างอิงหนังสือที่เสนอเข้าคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๖ กรกฎาคม แต่ไม่อ้างอิงหนังสือลงวันที่ ๑๑ ซึ่งเป็นวันแจ้งมติ กระผมถามเรื่องนี้เพราะว่าข้อความของตัวมติจะต่างกับข้อความของข้อเสนอลงวันที่ ๖ ครับ ในวันที่ ๖ ท่านไปอ้างอิงถ้อยคำในเรื่องของการกำหนดเขตเพื่อจะได้ทราบเรื่องของอธิปไตย แต่ผมเชื่อว่าด้วยความรอบคอบของคณะรัฐมนตรีในขณะนั้นวันที่ ๑๑ มติจึงไม่ออกมาในเรื่องของอธิปไตย แต่เป็นแนวเขตเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลก กระผมไม่ทราบว่าท่านมีเจตนาอะไรไม่เอาหนังสือที่แจ้งมติ แต่กลับไปเอาหนังสือคำเสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรีมาชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพราะผมเชื่อว่าท่านประธานก็ทราบว่าเราต้องยึดถือตัวมติ ไม่ใช่ตัวหนังสือที่เสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่ ๒ ก็พอดีสืบเนื่องมาจากข่าวเมื่อเช้าวันนี้ ก็คงจะคล้าย ๆ กับเมื่อปี ๒๕๐๕ คำชี้แจงท่านวันนี้ต่อสิ่งที่ทางกัมพูชาได้แนบอยู่กับแถลงการณ์ ท่านเริ่มตัดสินใจไม่ถูกแล้วว่าจะเรียกมันว่าแผนที่หรือแผนผัง ขอความกรุณาท่านชี้แจงหน่อยว่าตกลงคณะรัฐมนตรีได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ที่แล้วใช่หรือไม่ เพราะมีรัฐมนตรีในคณะที่เห็นว่าหากไปใช้คำว่า แผนที่ จะมีปัญหามาก จึงขอให้เปลี่ยนไปใช้เป็นแผนผัง และผมเข้าใจว่ามีการขอทบทวนถ้อยคำในประเด็นอื่นด้วย โดยเฉพาะในส่วนของพื้นที่ที่ถูกระบุอยู่ในสิ่งที่แนบไปกับแถลงการณ์ร่วม คำถามของผม ก็คืออยู่ว่าถ้าแก้ถ้อยคำตามมติคณะรัฐมนตรีแล้ว จริงหรือไม่ว่าแถลงการณ์ร่วมที่ท่านไปลงนามจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของคณะรัฐมนตรี และเมื่อไม่ตรงแล้วท่านจะอย่างไรในการที่จะไปขอแก้แถลงการณ์ร่วมให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคณะรัฐมนตรี ผมต้องเรียนเรื่องนี้เพราะว่าอย่างนี้ครับ สิ่งทีแนบไปนี้ที่ท่านชูขึ้นมา ตอนนี้น่าสงสัยว่า จะเป็นแผนที่หรือแผนผังท่านไปเซ็นแถลงการณ์ร่วมที่ใช้คำว่าแมพ (Map) ที่สำคัญก็คือองค์ประกอบของภาพ ๆ นี้มีทั้งพิกัด เส้นรุ้ง เส้นแวง ความลาดชัน ทิศ แม้กระทั่งมีการบอกวามাত্রาส่วน แม่น้ำซึ่งผมเข้าใจว่าคนที่ดูอย่างนี้ก็จะเข้าใจทันทีว่าเป็นแผนที่แล้วท่านไม่ได้สังเกตเลยหรือครับ อย่างที่พวกกระผมได้นำเสนอว่าฝ่ายกัมพูชาก็ต้องยอมพอใจที่จะให้คนเห็นภาพภาพนี้ เพราะมันตรงกับแผนที่ที่เขาใช้อ้างสิทธิ์ทุกประการ

ใครดูเพียงเท่านี้ก็อาจจะเข้าใจไปได้เลยว่าพื้นที่ทั้งหมดนี้เป็นของกัมพูชา เนื่องจากมันตรงกับแผนที่ที่เข้าใช้อำนาจสิทธิของเขา ไม่มีตรงไหนเลยที่ได้เขียนแสดงให้เห็นว่ายังมีปัญหาพื้นที่ทับซ้อนอยู่ แล้วมันไม่ใช่เฉพาะการขีดรอบตัวปราสาทนี้ ซึ่งถ้าท่านอ่านมติคณะรัฐมนตรีถูกต้อง ปี ๒๕๐๕ มันก็จะมีพื้นที่ที่สูญเสียบไป แต่การระบุสิ่งที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า บัฟเฟอร์ โซน (Buffer zone) จะเป็นเลข ๒ จะเป็นเลข ๓ ล้วนแล้วแต่มีขอบเขตซึ่งไม่ชัดเจนว่ารุกล้ำเข้ามาสู่แผ่นดินไทยมากน้อยแค่ไหน แต่รุกล้ำเข้ามาแน่นอน และแม้ว่าวันนี้ยังไม่ได้ตกลงกันแต่ก็ไปตกลงในหลักการแล้วว่ากัมพูชามีสิทธิที่จะมาจัดทำแผนบริหารจัดการร่วมในพื้นที่ซึ่งเป็นของเรา เพราะฉะนั้นกรุณาชี้แจงเสียเลยว่าตกลงมติคณะรัฐมนตรีคืออะไร และถ้าความตั้งใจของคณะรัฐมนตรีไม่ตรงกับสิ่งที่ท่านไปลงนามในแถลงการณ์ร่วมท่านจะทำอย่างไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายณพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ณพดล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมขอเอาคำถามสุดท้ายก่อน คำถามที่ ๓ สิ่งซึ่งกัมพูชาเสนอมานี้ -----

เอกสารชิ้นนี้แหละครับผมได้ให้ทางกรมแผนที่ทหารได้ตรวจสอบแล้วว่าไม่มีส่วนใด
 ล้ำเข้ามาในพื้นที่ของเรา จนกระทั่งกระทรวงการต่างประเทศได้รับหนังสือยืนยันจาก
 กรมแผนที่ทหารให้ไปตรวจสอบ ๓ วันว่ามีส่วนใดที่เป็นแผนที่จะเรียกแผนที่หรือแผนผัง
 ก็แล้วแต่ แต่ที่เราเรียกแผนผังเพราะอะไรครับ เพราะว่ามันเป็นแค่การกำหนดขอบเขต
 ตัวปราสาท แล้วไม่มีส่วนใดล้ำเข้ามาในพื้นที่ของประเทศไทย การดำเนินการของ
 กระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการอย่างชัดเจน ผมขออนุญาตนัดหนึ่งครับ
 ท่านประธาน เอกสารมันเยอะ ทางกรมแผนที่ทหาร เจ้ากรมแผนที่ทหารได้ตรวจสอบ
 แล้วก็ยืนยันชัดเจนว่าแผนผังที่กระทรวงการต่างประเทศได้รับจากทางกัมพูชา
 ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดล้ำเข้ามาในพื้นที่ของประเทศไทย ท่านประธานครับ ผมไม่มีความรู้
 ความสามารถในการทำแผนที่หรอกครับ แต่ผมต้องใช้ความรู้ของเจ้ากรมแผนที่ทหาร
 ของทหารที่เราส่งไปในพื้นที่เป็นเวลา ๓ วัน เพราะฉะนั้นการที่ท่านผู้นำฝ่ายค้าน
 ในสภาผู้แทนราษฎรได้บอกว่าเป็นการที่เรายอมรับว่ากัมพูชามีพื้นที่เหนือพื้นที่ทับซ้อน
 จึงไม่ถูกต้องครับ เพราะว่าเรายังยืนยันครับว่าพื้นที่ของประเทศไทยนั้นยังมีพื้นที่ทับซ้อน
 แล้วเส้นเขตแดนของเรายังใช้สันปันน้ำ อันนี้ประเด็นแรกก่อนนะครับ

ประเด็นที่สอง ท่านบอกว่าการที่ประเทศไทยไปยอมทำแผนบริหาร
 และจัดการร่วมกับกัมพูชา ทำที่ของการทำแผนบริหารและจัดการร่วมในพื้นที่ทับซ้อน
 กับกัมพูชามีมาตั้งแต่ก่อนผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแล้วครับ
 มีตั้งแต่สมัย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีตั้งแต่สมัยอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 ท่านที่แล้วว่าทราบได้ที่เรายังปักปันเขตแดนกันไม่ได้นี้ พื้นที่ ๔.๖ ตารางกิโลเมตร
 จะต้องมาบริหารและจัดการร่วมกันก่อน ไม่ใช่ทำที่ใหม่ของกระทรวงการต่างประเทศ
 ที่ทำให้เราเสียดินแดนแม้แต่อย่างไรทั้งสิ้นครับ

ประเด็นต่อไปที่ท่านพูดถึง อาจจะการใช้เล่นคำ จะใช้แผนที่หรือแผนผัง
 ท่านก็เป็นคนพูดเองครับว่าสนธิสัญญานั้นจะใช้คำอะไรก็ได้จะใช้ คำว่า แถลงการณ์ร่วม
 ก็ได้ จะใช้ชื่ออะไรก็ได้ แต่ก็ขอให้มีการเป็นสนธิสัญญา ผมก็เลยกราบเรียนครับ เรื่องนี้
 ในเมื่อคณะรัฐมนตรีมีบางท่านตั้งเป็นข้อสังเกต แล้วเรามาดูจริง ๆ แล้วมันก็คือแผนผัง

เพราะมันไม่มีเส้นเขตแดนใด ๆ ทั้งสิ้น ก็จึงเพื่อความสบายใจและเพื่อความถูกต้อง คณะรัฐมนตรีก็จึงมีมติเปลี่ยน คำว่า แผนที เป็น แผนผัง ซึ่งท่านพูดเองใช่ไหมครับว่า สนธิสัญญาจะเป็นแถลงการณ์ร่วมหรือเป็นสนธิสัญญาดูที่เนื้อหา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ ก็เหมือนกันครับ เราไม่ได้มีการเสียดินแดนหรือไปยอมรับเส้นเขตแดนของกัมพูชา แต่อย่างใดทั้งสิ้น มันมีเฉพาะตัวปราสาทเท่านั้นเอง ท่านเห็นนะครับ ความจริงกัมพูชา เสนอมาแบบนี้ เฉพาะแผนผังของตัวปราสาท แต่เมื่อเราขอให้ทางกรมแผนที่ทหาร ลงสเกล (Scale) แล้วตรวจสอบดูว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดล้ำเข้ามาในประเทศไทยหรือไม่ ถ้ากรมแผนที่ทหารบอกว่ามีบางส่วน แผนผังที่กัมพูชายื่นเข้ามาแล้วล้ำเข้ามา ในประเทศไทย ไม่มีวันครับที่ สมช. หรือคณะรัฐมนตรีจะเซ็น แล้วผมจะไม่เซ็นเด็ดขาด เพราะผมไม่พร้อมที่จะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ไปผูกพันประเทศ โดยเสียดินแดน เพราะเมื่อทางกรมแผนที่ทหารยืนยันมาเรียบร้อยแล้วเราจึงไปเซ็น แล้วคณะรัฐมนตรีถึงยอมครับ

ประเด็นต่อไป เรื่องที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าทำไม เราไม่อ้างมติ เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนครับ การที่เราปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ศาลโลกนี้เราคืนอะไรไปให้เขา ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานอ่านหนังสือของ กรมสนธิสัญญาและกฎหมายสักนิดหนึ่งครับว่า -----

๑๘๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๘๔/๑

ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดบริเวณปราสาทพระวิหารนั้นที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอข้อ ๒ ๒ ข้อเสนอแนะครับ แล้วท้ายที่สุดได้มีความเห็นอย่างนี้โดยยึดหลักการที่ท่านรัฐมนตรีได้กำหนด คือให้เสียพื้นที่ให้น้อยที่สุด ข้าพเจ้าได้เสนอให้กำหนดบริเวณปราสาทพระวิหาร โดยวิธีลากเส้นตรงทางซีกตะวันตกของปราสาทให้ใกล้กับปีกของปราสาททางซีกตะวันตกให้มากที่สุดที่จะทำได้ จากทิศใต้ขนานกับปราสาทหรือส่วนประกอบของปราสาทขึ้นไปทางทิศเหนือจนถึงบันไดนาค ซึ่งเป็นบันไดใหญ่ แล้วลากเส้นไปจรดหน้าที่บ้านไต่หัก ดังเส้นสีแดงที่ปรากฏในแผนที่แนบท้ายนี้ กล่าวโดยสรุปคือลากแบบนี้ครับ ที่คืนให้กัมพูชาไป เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อไรครับ เมื่อปี ๒๕๐๕ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร บอกว่าผมอ้างเอกสารบางชิ้น ไม่อ้างทั้งหมด ผมไม่มีเจตนาที่จะไปปกปิดเอกสารใด ๆ ทั้งสิ้นครับ นี่คือนหนังสือแจ้งมติคณะรัฐมนตรี เขียนโดยนายมนูญ บริสุทธิ์ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๕ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๕ การกำหนดเขตบริเวณปราสาทพระวิหารให้ใช้วิธีที่ ๒ และให้จัดทำป้ายแสดงตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ กับให้เพิ่มทำรั้วลวดหนามด้วย ก็คือดำเนินการตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ เพราะฉะนั้นเส้นที่แนบกับหนังสือแจ้งมติคณะรัฐมนตรีจึงแบ่งเส้นแบบนี้ครับ ตามที่ผมได้อ่านไปให้ท่านเมื่อสักครู่นี้ ตัวปราสาทอยู่ตรงนี้ครับ นี่คือนเอกสารที่ตรวจสอบได้ของคณะรัฐมนตรีที่แจ้งว่าเราคืนตัวปราสาทพร้อมกับพื้นที่บริเวณนี้ให้กับทางกัมพูชา ไม่ได้มีอะไรที่ซับซ้อนเลยครับท่านประธานที่เคารพ อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อวานนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรว่า เอกสารทั้งหมดนี้ผมจะส่งให้ท่านครับ ผมจะส่งให้ท่านและท่านสามารถที่จะตรวจสอบได้ และถ้าหากท่านมีข้อสงสัยเพิ่มเติมผมก็ยินดีที่จะตอบข้อซักถามครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : สุกท้ายแล้วครับท่านประธาน เอาเอกสารของท่านที่ท่านอ่านเมื่อสักครู่นี้แหละครับ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม

ท่านกรุณาอ่านย่อหน้าแรก บรรทัดแรก แล้วท่านจะพบครับว่าได้ตัดคำว่า เรื่องอธิปไตย ออกไป เหลือแต่เพียงแค่ว่ารองรับคำพิพากษาศาลโลก เนื่องจากคำพิพากษาศาลโลก พุดถึงเรื่องของอธิปไตยเฉพาะตัวปราสาท แต่บริเวณปราสาทนั้นเพิ่มเติมมาเป็น คำพิพากษาข้อ ๓ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีคืบโบราณวัตถุ ขอความกรุณาอ่านด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านจะอ่านเลยไหมครับ เพราะว่า เปล่าครับ มันเป็นเรื่อง ๆ ไปครับ เพราะว่า ๗ ท่าน อภิปรายท่านเดียว เหลืออีก ๖ ท่าน เวลามันจำกัดครับ ก็อยากจะขอความกรุณานะครับ เชิญท่านอ่านเลยครับ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องอ่านครับ

นายนพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานครับ ผมขอ คือผมถูกอภิปราย ๗ ท่านก็ต้องเอกสารเยอะนิดหนึ่ง ท่านอยากจะให้ผมอ่าน ตรงไหนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ฉบับวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ที่ท่านอ่านย่อหน้าที่ ๒ เมื่อสักครู่ อ่านย่อหน้าแรก บรรทัดแรกครับ

นายนพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ย่อหน้าที่ ๒ ไม่ใช่เอกสารวันที่ ๑๑ ครับ เอกสารวันที่ ๕ กรกฎาคมครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ท่านอ่านของวันที่ ๑๑ ด้วย ไม่ใช่แผ่นนั้นครับ แผ่นที่มีหน้าเดียว เพราะแผ่นนั้นไม่ใช่มติ ครม. แผ่นที่ท่านอ่านแบบ ๒ หน้า เป็นข้อเสนอเข้าสู่ ครม.

นายนพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ถูกต้องครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ส่วนแผ่นที่ท่านถืออยู่ขณะนี้ถูกต้องแล้วครับ แต่เมื่อกี้ท่านอ่านย่อหน้าที่ ๒

นายนพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ผมอ่านย่อหน้าที่ ๒ ถูกต้องแล้วนะครับ

๑๘๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๘๔/๓

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอให้อ่าน
ย่อหน้าที่ ๑ บรรทัดที่ ๑ ครับ

นายพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามที่ได้เสนอ
กำหนดเขตบริเวณปราสาทพระวิหาร เพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลกไปเพื่อให้
ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณารวม ๒ วิธี ๆ ผนุง ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เสนอ
คณะรัฐมนตรีพิจารณา มันแปลตรงไหนครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ
เพราะว่าข้อเสนอบอกว่าให้กำหนดเขตบริเวณจะได้ทราบอธิปไตยของทางกัมพูชา แต่มติ
ตัดคำนี้ออกไปครับ ตัดเป็น บริเวณปราสาท เพื่อรองรับคำพิพากษาศาลโลกเท่านั้น
ขอขอบพระคุณครับ

นายพดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ อันนี้อาจจะสร้างความสับสนให้กับพี่น้องประชาชนนะครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้
ประเด็นอยู่ที่ว่าประเทศไทยคือเฉพาะตัวปราสาท ไม่คือนดินแดนใต้ตัวปราสาทหรือว่า
ประเทศไทยคือทั้งตัวปราสาทและที่ดินทั้งหมดในส่วนนี้ -----

ท่านครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ประเทศไทยได้ใช้แผนที่แอล (L) ๗๐๑๗ แผนที่ฉบับนี้เห็นไหมครับ เราลากเส้นเขตแดนลงมาจนถึงข้างล่าง ปกติแล้วเราจะต้องลากตามเส้นสันปันน้ำใช่ไหมครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอความกรุณาท่านช่วยดูนิดหนึ่ง เราจะต้องลากสันปันน้ำ แต่หลังจากที่เราแพ้คดีซึ่งผมก็เสียใจครับ ผมก็รักชาติพอ ๆ กับท่าน ผมก็ไม่อยากให้เราต้องแพ้คดี แต่เมื่อเราปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลโลก ซึ่งเขตแดนของเราในบริเวณนี้หรือแนวเขตแดนในบริเวณนี้ท่านจะใช้แนวเขตแดนหรือเส้นเขตแดนก็แล้วแต่ แต่แผนที่แอล ๗๐๑๗ คือแผนที่ที่ทหารใช้เพื่อรักษาอธิปไตยของชาติ เป็นแผนที่ที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตาม แล้วเป็นแผนที่ของประเทศไทยเราครับ เราจึงลากเส้นตัดหรือเฉือนบริเวณพื้นที่ที่เราคืนให้กัมพูชาไป ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเห็นใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นแผนที่นี้ก็สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่มีเมื่อปี ๒๕๐๕ แล้วถ้าเป็นอย่างนี้แล้วท่านจะบอกได้อย่างไรครับว่าเราคืนเฉพาะซากปราสาท โดยไม่รวมแผนที่หรือพื้นที่ใต้บริเวณปราสาทนั้นด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเกิดไม่ทันหรือครับในปี ๒๕๐๕ แต่สิ่งหรือองค์ความรู้หรือหลักฐานที่เรามีอยู่เราได้จากแผนที่กรมทหารครับ เราไม่ได้จากการที่ผมมาขอให้ทางกระทรวงการต่างประเทศได้ทำขึ้นมาใหม่ มันเป็นแผนที่ที่เราใช้มาตั้งหลายปีมาแล้ว แล้วแผนที่นี้เป็นแผนที่อันเดียวที่กระทรวงการต่างประเทศและกรมแผนที่ทหารใช้ในการปกป้องอธิปไตยของเรา เพราะฉะนั้นข้อโต้แย้งที่ท่านบอกว่าเราคืนเฉพาะซากปราสาทนี้มันไม่จริงครับ มันขัดกับข้อเท็จจริง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณพีระพันธุ์จะให้ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือคุณพีระพันธุ์จะถาม ถ้ากลับไปกลับมาไม่ต้อง ก็ให้ท่านหัวหน้าคนเดียวก็แล้วกันคุณพีระพันธุ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

๑๙๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๘๕/๒

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่ขอให้สิทธิหลังจากเรื่องนี้อีกแล้วนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดี เมื่อวานนี้คือแนวเขตที่ท่านมาพูดในแผนที่นี้ครับ มันคือหัวใจสำคัญของเรื่องนี้ ที่ผมแปลกใจคือเมื่อวานพอท่านพูดถึงมติคณะรัฐมนตรีท่านจะอ่านหนังสือที่เสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี ซึ่งจะใช้ถ้อยคำว่าการที่จะกำหนดบริเวณปราสาทพระวิหารเพื่อที่กัมพูชาจักได้มีอำนาจอธิปไตยตามคำพิพากษาของศาลโลก ถ้ายึดตามนี้แปลว่าขีดเส้นแล้วเราพูดถึงอำนาจอธิปไตยกันเลย แต่ว่ามติคณะรัฐมนตรีนี้ครับ เวลาเขาออกมาวันที่ ๑๑ เขาตัดถ้อยคำนั้นออกไปที่ท่านไม่ยอมอ่านเมื่อคืนนี้ แล้วที่ผมขอความกรุณาให้ท่านได้อ่านเพราะพอตัดออกไปแล้วเขาจะเขียนว่าเป็นการกำหนดเขตบริเวณปราสาทพระวิหารเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโลก ความต่างกันก็คือ คำพิพากษาของศาลโลกพูดถึงอธิปไตยเฉพาะปราสาทแต่เขตบริเวณปราสาทนั้นเป็นคำพิพากษาในข้อที่ ๓ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอธิปไตย แผนที่ที่ใช้แนวเขตที่ขีดนี้ครับ เป็นเพื่อแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการรักษาการณ์เพื่อรักษาอธิปไตยแต่ไม่ไปละเมิดศาลโลก แต่เขตแดนของเราก็ต้องนับสันปันน้ำ มีข้อยกเว้นเพียงแค่ว่าปราสาทเป็นของกัมพูชา ผมหวังว่าท่านรัฐมนตรีจะได้เข้าใจในเรื่องนี้ ไม่เป็นไรครับความเห็นแตกต่างกันได้ แต่ผมคิดว่าผมได้ดูเรื่องนี้ ศึกษาเรื่องนี้ด้วยความรอบคอบและจึงขอย้ำว่าสิ่งที่ท่านดำเนินการไปนี้จึงเกิดความเสียหาย ส่วนกรณีของสิ่งที่แนบไปกับแถลงการณ์ร่วม เขาไม่ได้แนบเฉพาะแผนผังที่กำหนดบริเวณปราสาทจุดที่ ๑ ถึงจุดที่ ๒ ๖ นะครับท่านรัฐมนตรีครับ เขาแนบไปหมดเลยครับ โชน ๓ โชน ๒ ที่ว่ารัฐมนตรีถามผมว่าทำไมไม่มีเขตแดน ท่านรู้ไหมครับว่าทำไมไม่มีเขตแดน เพราะแผนที่นี้เป็นแผนที่ที่กัมพูชายึดถือ เขตแดนตรงนี้นั้นจึงไม่มี เพราะเขาถือเป็นคนของเขาทั้งหมดอย่างไรครับ ขอขอบพระคุณครับ

๑๙๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๖/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ผมว่าสุดท้ายแล้ว
กรมบังคับ

นายพอล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานครับ
ผมขอตอบท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก ก็คือเรื่องของคำวินิจฉัยของศาลโลก เขาเป็นว่าอย่างน้อย
ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า ผมขออนุญาตใช้แผนที่นี้ประกอบนะครับ
ในความเห็นของผมสนธิสัญญาและกฎหมายและหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน
มีความเห็นว่ามีมติคณะรัฐมนตรีเราคืนตัวปราสาทที่เป็นบริเวณในพื้นที่สีม่วง แล้วคืน
ส่วนนี้ไปด้วย ความเห็นของท่านอาจจะแตกต่างครับ มีบทความของนักกฎหมาย
ท่านหนึ่ง ผมเอ่ยนามก็ได้ ดอกเตอร์สมปอง สุจริตกุล ซึ่งเป็นอดีตเอกอัครราชทูต
ของกระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็ผมต้องไม่พูดถึงท่านนะครับ เพราะท่านสิ้นสุด
การรับราชการในเหตุการณ์อย่างไร ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็คงรู้ดีนะครับ
เพื่อไม่ให้เป็นการไปวิพากษ์วิจารณ์ความน่าเชื่อถือของตัวเองท่าน สังคมเขารู้ดีครับว่าเรื่องนี้
ท่านมีความเห็นไปในลักษณะนั้น แต่ท่านครับ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ผมควรจะเชื่อดอกเตอร์สมปองหรือผมควรจะเชื่อกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
หรือกรมแผนที่ทหารครับ ผมไม่สามารถที่จะไปฟังความเห็นนักวิชาการที่มีความเห็น
แตกต่างเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานได้ ความเห็นที่ผมได้มานั้นเป็นความเห็น
ของกรมสนธิสัญญาและกฎหมายและความเห็นของกรมแผนที่ทหาร ก็คือว่าเราคืน
ตัวปราสาทและพื้นที่ไปทั้งหมด แล้วก็ก็มีสมาชิกบางท่านบอกว่าเราควรจะคืนเฉพาะ
ซากปราสาทแล้วคืนให้เขาดินไป หรือเป็นของไทยอยู่ ผมไม่อยากจะเสียดินแดนหรอกครับ
ถ้าผมบอกว่าคำวินิจฉัยของศาลโลกเรากำหนดพื้นที่นี้เพื่อให้จำกัดแต่น้อย ตอนแรก
จะคืนทั้งหมดครับ ท่านคงจำได้ใช่ไหมครับ ถ้าท่านจะอ่านข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ
ให้คืนทั้งหมดเลยครับ สามเหลี่ยมตรงนี้ให้คืนทั้งหมด ถ้าขีดทั้งหมดเขาต้องได้ไปทั้งหมด
จริงไหมครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็ยกหน้าเขายอมรับเอง
แต่ตอนหลังเขาจำกัดเฉพาะครึ่งหนึ่งของสามเหลี่ยมนี้ แล้วท่านจะคืนเฉพาะตัวปราสาท

๑๙๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๖/๒

ได้อย่างไรละครับ ความเห็นทางกฎหมายของท่านผมรู้ว่าท่านยึดถือความเห็นทางกฎหมายของนักวิชาการท่านหนึ่งก็คือบุคคลที่ผมได้เอ่ยนามไป การตีความคำวินิจฉัยของศาลโลกสามารถทำได้ท่านก็รู้ใช่ไหม ตามข้อ ๖๐ แต่ประเทศไทยเคยขอความชัดเจนเรื่องนี้ใหม่ครับ ประเทศไทยเป็นคนที่ตกลงทำตามคำวินิจฉัยของศาลโลกโดยที่เราไม่เต็มใจหรือครับ เราไม่อยากจะยกปราสาทให้เขา เราไม่เต็มใจ แต่หน่วยงานของรัฐในขณะนั้นเมื่อปี ๒๕๐๕ ได้ตัดสินค้ำปราสาทและพื้นที่บริเวณนี้โดยกำหนดแนวเขตใหม่ แล้วนี่เป็นที่มาครับที่ทำไม่แผนที่แอล ๗๐๑๗ เราจึงตัดหรือเชื่อมพื้นที่บริเวณปราสาทไปให้กัมพูชา ท่านครับ มันเกิดเหตุการณ์นี้เมื่อปี ๒๕๐๕ เมื่อ ๔๖ ปีที่แล้ว ผมไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการไปยกพื้นดินและตัวปราสาทให้กับกัมพูชา แต่สิ่งนี้คือท่าทีของกรมสนธิสัญญาและกฎหมายและกระทรวงการต่างประเทศ แล้วท่าทีของกรมแผนที่ทหาร ผมคงไม่อาจไปแก้ไขท่าทีซึ่งเราใช้มา ๔๖ ปี แต่ถ้าหากเราสงสัยนะครับ ผมคิดว่ก็เป็นโอกาสดีที่เราจะได้ยื่นเรื่องให้ศาลโลกได้วินิจฉัยขอบเขตของคำวินิจฉัยของศาลโลก ซึ่งผมคิดว่าหลังจากลวงเลยมมา ๔๖ ปีแล้ว หลังจากที่เรายอมเพราะเราถูกบังคับโดยคำวินิจฉัยของศาลโลกจะต้องคืนปราสาทแล้วที่ดินที่เป็นสีม่วงให้เขา แล้ววันนี้พรรคประชาธิปัตย์กำลังจะมาอภิปรายว่าเราคืนเฉพาะตัวปราสาท ที่ดินยังเป็นของเรา กรุณาดูจากพยานหลักฐานเถอะครับ อย่าอภิปรายเพียงเพื่อที่จะใช้ความเห็นทางกฎหมายซึ่งไม่รู้ว่าเป็นความเห็นที่ถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่จะมาอภิปรายในสภาอันทรงเกียรติ ผมคิดว่าเราจำเป็นจะต้องใช้พยานหลักฐานของรัฐที่มีอยู่ ไม่ใช่ใช้ความเห็นทางกฎหมายเพียงแค่ว่าจะมาไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรว่าสุดท้าย มีสุดท้ายอีกไหมครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่อภิปรายแล้วครับ ใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะท่านบอกว่าผมใช้ความเห็นทางวิชาการของนักวิชาการท่านเดียว ไม่ใช่ครับ ผมสอบถามอดีตอธิบดีกรมแผนที่ทหารก็สอบถาม และถ้าท่านจะกรุณาอ่านรายงานเอกสารของชุดสำรวจแผนที่ วันที่ ๙ ถึงวันที่ ๑๑ และความเห็นของกองกำลังสุรนารีนะครับ เขาจะบอกครับว่าที่กัมพูชาขีดมาที่ท่านจะพูดถึงตัวปราสาทอยู่ในแนวเขตปี ๒๕๐๕ ใช่มั้ยครับ แต่เขาไม่ได้ยึดว่าเป็นเขตแดน และเขาก็บอกว่าเกินคำพิพากษาของศาลโลกปรากฏอยู่ในเอกสารชัดเจน แล้วผมกราบเรียนว่าไม่เป็นไรครับ ความเห็นของท่านกับผมแตกต่างกันได้ ผมเพียงแต่คิดว่าถ้าใครมีโอกาสทำงานในนามของประเทศไทยก็ควรจะใช้ความเห็นที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทยมากที่สุดอ้างอิงในการปฏิบัติงานครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายพนดล ปัทมะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องกราบขอร้องท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่ต้องลุกมาชี้แจงหลายครั้งนะครับ เพราะเรื่องนี้สภาแห่งนี้เราจะต้องพูดความจริงและจากหลักฐานที่มีอยู่ เราไม่สามารถบริหารประเทศจากความเห็นของนักวิชาการบางคนได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้พูดถึงความเห็นของกองกำลังสุรนารี ซึ่งอันนั้นเป็นความเห็นเบื้องต้นครับ เป็นความเห็นที่เข้าไปตรวจสอบแผนผังที่กัมพูชาทำขึ้นมา มันมีแนวรูกล้าบริเวณบันไดประมาณ ๓๘ ตารางวา ซึ่งถามว่าท้ายที่สุดใครเป็นคนสั่งให้เข้าไปแก้ ผมเป็นคนประสานงานให้กัมพูชาเองครับว่า คุณขึ้นพื้นที่ขอบของบันไดเพื่อมารูกล้าที่ดินเราไม่ได้ จึงเป็นที่มาของการที่เขาต้องไปปรับแก้แผนผังเขาใหม่ แล้วท้ายที่สุดเป็นอย่างไรมั้ยครับ ผมขอให้ทางกรมแผนที่ทหารได้รับรองว่าแผนผังล่าสุดที่ผมนำมาเสนอนี้ละครับมันรูกล้าเข้ามาหรือไม่ ผมอยากจะทำขออนุญาตท่านประธานอ่านครับ หนังสือที่ กห ๐๓๑๓/๓๑ กรมแผนที่ทหาร เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแผนที่ที่กัมพูชาเสนอ เรียน อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ยาวนะครับ เอาเฉพาะฉบับสุดท้าย กรมแผนที่ทหารขอเรียนว่าได้ทำ

การสำรวจข้อมูลภูมิประเทศฝ่ายเดียวบริเวณปราสาทพระวิหารโดยละเอียด ระหว่างวันที่ ๙ ถึงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ จากนั้นได้ดำเนินการตรวจสอบแนวขอบเขตรอบตัวปราสาทพระวิหารที่ปรากฏบนแผนที่ฉบับที่กัมพูชาเสนอให้ฝ่ายไทยพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปรากฏว่าไม่มีขอบเขตส่วนใดล้ำเข้ามาในเขตแดนของประเทศไทย ขอบอ่านอีกครั้งหนึ่งนะครับ ปรากฏว่าไม่มีขอบเขตส่วนใดล้ำเข้ามาในเขตแดนของประเทศไทยที่ยึดถือตามหลักฐานการกำหนดแนวเส้นเขตแดนบริเวณปราสาทพระวิหารตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จึงเรียนมาเพื่อกรุณาทราบ ขอแสดงความนับถือ พลโท แดน มีชูอรรถ เจ้ากรมแผนที่ทหาร ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ ถ้าท่านอยากจะเชื่อเอกสารที่เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบแล้วเป็นเอกสารของการรายงานพื้นที่เบื้องต้นแล้วมาอ่านในสภาอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วมีปัญหา ทำไมเจ้ากรมแผนที่ทหารเขาถึงขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่เอกสารที่ท่านนำมาเมื่อสักครูนั่นล่ะครับ เจ้ากรมแผนที่ทหารยืนยันชัดเจนว่าไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวปราสาทรุกล้ำเข้ามาในแผ่นดินไทย ท่านจะเชื่อเจ้ากรมแผนที่ทหารไหมครับ แม้หากท่านไม่เชื่อผมก็ตาม ผมอาจจะมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าในสายตาของท่าน แต่ผมขอความกรุณาท่านเถอะครับว่าเราบริหารประเทศโดยไม่ฟังเพื่อนทหารหรือเพื่อนข้าราชการประจำไม่ได้หรอกครับ เพราะเขาเป็นคนที่มึนคึ่ควมรู้ เขาสามารถที่จะตรวจสอบ เขามีความเชี่ยวชาญกว่าเรา ถ้าสมมุติว่าเจ้ากรมแผนที่ทหาร ท่าน พลโท แดน มีชูอรรถ บอกว่ามีส่วนรุกล้ำ ผมไม่กล้าไปเซ็นหรอกครับ ผมไม่กล้าไปเซ็นเด็ดขาด ผมให้ความมั่นใจกับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและเพื่อนข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศและเพื่อนทหารทุกคนได้ปกป้องอธิปไตยกันอย่างสมบูรณ์จนกระทั่งมีหนังสือฉบับนี้ ผมนี้กสภาพเขาวินั้นผมสังหรณ์ใจอยู่แล้ว ถ้าผมไม่มีหนังสือของกรมแผนที่ทหารเรื่องมันจะเป็นอย่างไรครับ -----

สิ่งนี้ผมคิดว่าน่าจะคลายความกังวลของพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เพราะสิ่งที่กระทรวงการต่างประเทศได้ทำไปเราทำได้ทำไปตามขั้นตอน เราได้ทำไปอย่างถูกต้องแล้วแผนผังนั้นไม่มีส่วนใดล้ำเข้ามาในอาณาเขตของประเทศไทย แล้วเราปกป้องอธิปไตยของเราได้อย่างสมบูรณ์ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เรื่องนี้คงจะจบกระมังครับ เรื่องเขาพระวิหารคงจะจบพอได้แล้ว เพราะเรื่องอื่นยังมีอีกเยอะ ท่านพีระพันธุ์ ถ้าเรื่องเขาพระวิหารผมไม่ให้พูด ถือว่าจบนะครับ เพราะว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านได้ดำเนินการไปแล้ว ถ้าเรื่องเขาพระวิหารผมจะไม่ให้พูดครับ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีเพื่อทำความเข้าใจ ผมไม่อยากจะไปพูดถึงตัวปราสาทพระวิหาร แต่ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีกำลังเข้าใจผิดอย่างแรงในเรื่องเส้นเขตแดน

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าแล้วไม่ผิด พอแล้ว ผมว่าไม่ต้องประท้วง ผมกำลังขอร้องท่านพีระพันธุ์

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ผมจะให้เหตุผลครับท่านประธาน ขออนุญาตให้เหตุผลนิดหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประท้วงผมทำผิดข้อบังคับข้อไหนครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : คือผมประท้วงประธานวินิจฉัยถูกต้องแล้ว แต่ผู้ที่ท่านประธานเรียกขึ้นพูดนั้นยังฝ่าฝืนคำสั่งประธานอยู่ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ นครราชสีมา พรรคพลังประชาชน ประเด็นปราสาทพระวิหารนั้นได้มีการใช้สิทธิของฝ่ายค้านหลายท่าน

๑๙๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๘๘/๒

ท่านรัฐมนตรีท่านก็ตอบ ความชัดเจนนั้นอยู่ที่การตัดสินใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า ท่านจะไว้ใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือไม่ วันนี้ผมนั่งฟัง ทั้งหมดนั้นชัดเจนครับ รัฐมนตรีก็บอกแล้วว่าตัวปราสาทเขมรเขาไปขึ้นมรดกโลก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือทุกคนก็ฟังเข้าใจ กันหมดแล้วครับท่านบุญจง

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ขออนุญาตสั้น ๆ คำวินิจฉัยของท่านประธานถูกต้องทั้งหมดแล้วถ้าเรื่องเขาพระวิหารกรุณาหยุดเสีย ถ้าถามอย่างนี้ ท่านประธานครับ วันที่กำหนดไว้ไม่จบ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงอย่างไรท่านฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยก็เป็นสิทธิของท่าน รอตัดสินใจสิครับ เอกสารต่างฝ่ายต่างมี ท่านวินิจฉัย ให้เด็ดขาดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยแล้วถ้าพูดเรื่อง เขาพระวิหารผมขอความกรุณาไม่ให้พูดครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตพูดเรื่อง ข้อกฎหมายได้ไหมครับ ไม่ได้เกี่ยวกับเขาพระวิหาร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เกี่ยวกับเขาพระวิหาร ผมขอความกรุณา เพราะท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ชี้ทุกประเด็นแล้ว แล้วก็ทุกคนคงเข้าใจหมดว่าจะยกให้ฝ่ายค้านหรือรัฐมนตรีก็อีกเรื่องหนึ่งครับ ผมเข้าใจว่า

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพ ท่านประธานทราบอยู่แล้วว่าผมเคารพท่านประธานจริง ๆ และถ้าไม่ใช่ เรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็เคารพคุณพีระพันธุ์ อย่างมากที่สุด

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าไม่ใช่เรื่องสำคัญ ของบ้านเมืองและท่านประธานจะเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกบันทึกไว้ในรายงานการประชุม และประวัติศาสตร์ของประเทศว่าท่านประธานดำเนินการอย่างไร สิ่งที่ผมอยากขออนุญาต

๑๙๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๘๘/๓

ท่านประธานกราบเรียน ผมขอ ความจริงมีหลายเรื่อง แต่เพื่อเคารพท่านประธานและใช้เวลา ผมขอพูดเรื่องเขตแดนเท่านั้นครับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีกำลังเข้าใจผิดแล้วจะทำให้คนอื่นเข้าใจผิดตามท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอความกรุณาเถอะครับ คุณพีระพันธุ์เอาเรื่องอื่นแล้วค่อยเสริมเอา พอแล้วครับ ขอความกรุณา

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ท่านถามท่านรัฐมนตรีไม่ได้ไหมครับ ท่านกล้าให้ผมถามแล้วท่านกล้าจะตอบไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เปิดโอกาสให้สัก ๑ นาที เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานอนุญาต ไซ้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ให้เสียมิตรภาพ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เขาขอเราก็ให้เขาสัก ๑ นาที คุณเชิดชัย

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธาน ขอแบบนั้นผมว่าการดำเนินการจะไม่สำเร็จลุล่วงนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลุแน่ครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ถ้าอย่างนั้นผมก็ขอบ้างครับท่านประธาน ผมขอประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านยังไม่มีสิทธิเพราะท่าน ไม่ได้เป็นผู้เสนออภิปรายไม่ไว้วางใจ

๑๙๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรรณ ๘๘/๕

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (บุตรธำนิ) : ท่านประธานวินิจฉัยแล้วครับ
เมื่อสักครู่นี้วินิจฉัยแล้วนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เพื่อมิตรภาพก็เรียนแล้ว
ขอความกรุณาเชิญนั่งลงเถอะครับ ประทับมาตลอดแล้วครับ ขอหยุดประทับบ้างครับ
เร็วหน่อยนะครับคุณพีระพันธุ์ เดียวถูกประทับอีก

- ๘๙/๑

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมคิดว่าผมขออภิปรายไว้เท่านี้ครับ ไม่ต้องตอบก็ได้ ไม่ต้องมาเถียงกันว่าใครผิด ใครถูก แต่อย่างน้อยเมื่อท่านแสดงความคิดเห็นในสภา ผมขออนุญาตท่านประธานแสดงความคิดเห็นไว้ ไม่ได้โต้ตอบอะไรท่านในทางเสียหาย แต่เพื่อเป็นแนวทาง เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่นี้มีการแสดงว่าเส้นเขตแดนหรือเส้นแนวเขตของเราแล้วท่านก็บอกว่า แอล ๗๐๑๗ เป็นอย่างนี้ ขอกราบเรียนท่านประธานครับ เส้นเขตแดนไม่ได้มีแค่นั้น เส้นอาณาเขตของประเทศมีที่รอบเลยครับ เป็นวงกลม เป็นเหลี่ยมอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าแต่ละเส้นแต่ละจุดยังไม่ยุติครับ เรายังมีปัญหาเรื่องพรมแดนอยู่อีกหลายจุด แนวเส้นที่ท่านพูดนั้นก็ยังไม่ได้เป็นเส้นเขตแดนที่ยุติแล้วยังไม่สรุป ท่านลองไปดูในจอยนต์ คอมมิวนิเค (Joint communique) ที่ว่าในข้อ ๔ เขายังบอกว่าจุดนี้เอาไว้เจรจากันก่อน แต่ประเด็นสำคัญท่านอย่าไปคิดสิครับว่าตรงนั้นคือเส้นเขตแดน มันเป็นเส้นปฏิบัติการครับ อย่าให้สังคมเข้าใจผิด แล้วแนวเขตตรงนั้นทหารเขาก็ไม่ได้ถือเป็นเส้นเขตแดน แต่เป็นเส้นแนวปฏิบัติการ บางจุดเป็นเส้นเขตแดน บางจุดเป็นเส้นปฏิบัติการเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกระทั่งกับเพื่อนบ้าน ประการที่ ๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครบ ๑ นาทีแล้วครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ สุดท้ายในรัฐธรรมนูญครับ ท่านรัฐมนตรีไปดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรเดี่ยวแบ่งแยกไม่ได้ มาตรา ๓ บอกว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นผ่านศาล สภา และคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นคำว่า อำนาจอธิปไตย ท่านรัฐมนตรีเข้าใจว่ายกดินแดนให้ ไม่ใช่ครับ มันเป็นเรื่องของการปกครอง ท่านอย่าเอาอำนาจอธิปไตยมาสับสนกับเรื่องดินแดน ขอบันทีก็ไว้เท่านี้ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : บันทึกลงแล้วครับ ไม่ต้องตอบหรือครับท่าน เขาให้บันทึกอย่างไรก็บันทึกอยู่แล้วครับ เชิญครับนิดหนึ่ง